

VIÊN GIÁC

SỐ NR 232 TẠP CHÍ CỦA KIỆU BÀO VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỰ NẠN TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC
Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnamflüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland
PL. 2.563 NĂM THỨ 40 - THÁNG 8 NĂM 2019 JAHRGANG 40. AUGUST 2019 - AUSGABE IN VIETNAMEISCH

Thời tiết năm nay chẳng biết nói sao cho đúng. Ở thời điểm cuối tháng 6 vừa rồi có ngày lên đến 37 độ C, rồi bỗng dưng ngày hôm sau chỉ còn 25 độ. Dự báo thời tiết nói nắng thì trời lại mưa. Đôi khi nói mưa thì trời lại nắng. Đúng là Ông Trời thì không ai có thể làm gì hơn được. Trời ở đây là một khoảng không gian vô tận mà còn có uy lực như vậy thì đối với những bậc Tối Thượng Thừa có lẽ còn có nhiều quyền uy và phép lạ hơn như thế nữa. Cuối cùng chỉ có bàng dân thiên hạ là khổ; chứ những vị có quyền năng như vậy đâu có ai chịu thua thiệt bao giờ!

Thế giới cũng đang bị hỗn loạn về việc nước non, khí hậu biến đổi, đất bồi, đất lở. Không gian nhiều chiều cũng bị thu hẹp lại, khiến cho nhiều loài chim, cá, côn trùng cũng chẳng biết phải tìm cách sống sót như thế nào. Vì đi đâu, đến đâu cũng bị tấn công ở mọi chiều và mọi phương diện; nên cuối cùng chỉ biết thủ thủ chờ đợi, mà kết quả thế nào lại chưa biết được. Có phải do con người tạo ra việc này hay thiên nhiên ngược đãi với con người? Thiên nhiên bao giờ cũng bị động. Chính con người mới là thủ phạm ở mọi bình diện của cuộc sống. Vậy con người hãy dừng lại những loại vũ khí nguy hiểm có thể hủy diệt nhân loại chỉ trong một phút không kiểm chế được sự sân hận của mình. Do vậy chúng ta phải tu ngay từ bây giờ; nếu chậm trễ sẽ quá muộn màng, không ai có thể cứu chúng ta được; ngoại trừ chúng ta phải tự cứu mình ra khỏi cơn suy sụp thời đại này mà thôi.

Những chính trị gia, những nhà làm luật, những người có quyền thế trên quả địa cầu này xem ra như những nhà ảo thuật. Người nào biết phép tàng hình, ẩn mình đâu đó để thủ lợi thì sẽ được sống dài lâu hơn. Kẻ nào không lanh trí sẽ bị sự thật phơi bày. Cuối cùng rồi khôn chết, dại chết. Chỉ có người biết là có thể sống mà thôi. Nhưng biết như thế nào đây với đường đời muôn vạn nẻo? và chẳng chúng ta phải tìm lại con người thực sự của mình, thì lúc ấy mới mong quả đất này được yên ổn và con người cũng sẽ sống được an vui trên hành tinh này.

Năm nay chùa Viên Giác tại Hannover có những Pháp Hội lớn chưa từng có. Đó là việc trì tụng bộ Kinh Đại Bát Nhã 24 cuốn của cổ Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm đã dịch ra Việt Ngữ hoàn toàn từ ngày 15 đến ngày 26 tháng 6 năm 2019 vừa qua. Có gần 100 hành giả vừa Tăng vừa tục đã thể hiện trọn vẹn ý nguyện của mình ngày đêm 6 thời trì tụng; mỗi thời 2 tiếng đồng hồ. Đây cũng có thể nói là lần trì tụng đầu tiên của Phật Giáo Việt Nam ở trong nước cũng như ở ngoại quốc, vì phải tốn nhiều thời giờ và phải có một hội chúng biết tu thì mới có thể thực hiện được. Pháp duyên tiếp theo vào ngày 27 tháng 6 năm 2019 là những buổi thuyết trình về văn hóa Phật Giáo bằng ba ngôn ngữ gồm: Việt, Anh và Đức. Đây cũng là lần đầu tiên trên phạm trù trí thức, những học giả của Phật Giáo, Tăng cũng như Tục đã thể hiện được điều này qua những luận chứng của mình.

Năm nay chùa Viên Giác kỷ niệm 40 năm thành lập Giáo Hội cũng là 40 năm xuất bản báo Viên Giác. Ban Biên Tập độ trên 20 người đã hiện diện trên sân khấu của chùa. Đạo hữu Phù Vân, Chủ bút

đã giới thiệu đến Chư Tôn Đức và quan khách, cũng như các độc giả xa gần về sự hình thành, phát triển cũng như sự tồn tại của tờ báo trong suốt thời gian 40 năm qua. Đồng thời các Đạo hữu khác cũng đã giới thiệu sơ qua nội dung của những tác phẩm mới đã được in ấn trong thời gian vừa rồi, trong đó có cuốn Đặc San Văn Hóa Phật Giáo mới xuất bản bao gồm nhiều cây viết nổi tiếng trên thế giới đã cộng tác trong tác phẩm này. Thật là một dấu ấn khó phai mờ.

Cả ngày 28 tháng 6 năm 2019 là ngày kỷ niệm, 70 năm có mặt trên trần thế của Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác Hannover. Hàng tử đệ, đồ tôn và Phật tử đã hàng hàng lớp lớp chúc mừng ngày trọng đại này của Thầy sáng lập chủ nhiệm báo Viên Giác và cũng nhờ tờ báo này mà nhiều người biết rõ Phật Pháp cũng như tin tức nhiều hơn. Tối ngày 28 tháng 6 là lễ cung an chức sự nhị bộ Tăng Già của Đại Giới Đàn Quán Thông được tổ chức thí giới cho các giới tử Việt Nam, Đức, Ý và Phần Lan trong những ngày 29 và 30 tháng 6 qua các đàn Sa Di, Sa Di Ni, Thức Xoa, Tỳ Kheo và Tỳ Kheo Ni cũng như Bồ Tát xuất gia và Bồ Tát tại gia. Khung cảnh thật là trang nghiêm huyền diệu và các giới tử thọ giới đã được đặc giới nơi tuyển người làm Phật này của 36 giới tử đến từ Nhật Bản, Việt Nam, Úc Châu, Canada, Hoa Kỳ và Âu Châu. Giới sư và giới tử cũng đều đến từ 4 châu lục trên quả địa cầu này; nên đây cũng là một Đại Giới Đàn rất đặc biệt.

Ngày 30 tháng 6 năm 2019 là ngày kết thúc của những ngày lễ hội bằng lễ chúc thọ cho Ông Bà Cha Mẹ lớn tuổi cũng như lễ tấn phong 3 vị Hòa Thượng, 14 vị Thượng Tọa và 14 vị Ni Sư. Khung cảnh thật là trang nghiêm và thâm tình Pháp Lữ. Cuối cùng là buổi cúng dường trai Tăng cũng như lễ huân Tăng đến 300 chư Tôn Đức Tăng Ni hiện diện đang chứng trai tại Hội Trường của chùa Viên Giác. Buổi chiều cùng ngày là lễ Chẩn thí Cô hồn để âm được siêu và dương được thạnh. Đây là thời điểm kết thúc những ngày Đại Lễ; nhưng hương thơm của giới đức ấy bây giờ vẫn còn bay lan xa mãi đến mọi miền đất nước ở trong cũng như ở ngoài, ở Âu Châu, Úc Châu cũng như Mỹ Châu... nơi nơi đều gội nhuần ân pháp vũ ấy.

Gần 5.000 người Phật tử khắp các châu lục đã về chùa Viên Giác để phó hội trong 4 ngày Đại Lễ; nên không gian của chùa càng lúc lại càng nhỏ hẹp hơn. Tuy nhiên mọi người ai nấy cũng hoan hỷ tươi cười đón nhận những món thanh trai đạm bạc mà đã không phải trả một lệ phí nào. Xin niệm ân tất cả quý Thầy, Cô và quý Đạo hữu, Phật tử đã làm công quả suốt trong thời điểm này để phụng sự không điều kiện cho những người từ xa đến tham dự lễ hội. Được biết trong Quan Âm Các có tôn thờ 1.296 tôn tượng Quan Thế Âm Bồ Tát rất trang nghiêm và sống động với hình thể 3D. Nhưng đến nay thì đã có 1.194 người đã thỉnh tượng này rồi. Chỉ còn 102 tượng nữa là khóa sổ. Vậy nhân lễ Vu Lan sắp đến hay ai đó có về chùa hoặc qua E-Mail nên thỉnh liền những tôn tượng còn lại và ghi tên cũng như Pháp Danh của mình vào đó, để mỗi khi về chùa mình còn có thể nhìn thấy một vị Phật tương lai của chính mình cũng đang hiện diện ở nơi này.

Bây giờ thì không gian của chùa Viên Giác tại Hannover đã yên tĩnh và trầm lắng trở lại như bao nhiêu ngày trước đó; nhưng với „Đức chúng như hải“ kia vẫn còn tồn đọng lại nơi Đại Điện; nơi Tổ Đường v.v... có lẽ chúng Viên Giác sẽ thụ hưởng pháp lạc này suốt cả một cuộc hành trình dài năm bảy mươi năm cũng không thể hết được. Xin chắp tay để nguyện cầu cho mọi ân nghĩa, mọi hương thơm của giới, của định, của huệ vẫn luôn luôn tồn tại và tăng trưởng nơi người con Phật kể cả xuất gia cũng như tại gia đều không phân biệt.

Nguyện cầu cho thế giới luôn hòa bình, không có tai họa đến với mọi người trên vũ trụ này và người còn luôn được an lạc; kẻ thác sẽ được siêu thăng nhân mùa Vu Lan báo hiếu cũng sắp đến cận kề.

Nam Mô thường tinh tấn Bồ Tát Ma Ha Tát.

Ban Biên Tập Báo Viên Giác

Giấc mơ trở thành sự thật

• Sa môn Thích Bảo Lạc

Thử giờ ai cũng hiểu mơ là mộng mà hễ đã mộng thì làm sao trở thành sự thật được. Chính tui đây không tin sự mơ mộng do nhiều nguyên nhân: thân thể mệt mỏi do làm việc quá sức trước đó, đầu óc bận rộn, vì bị chi phối nhiều việc không biết việc nào với việc nào, hoặc giả bị bệnh cũng làm cho tinh thần và thể chất ta lười biếng, mệt mỏi hễ khi nằm xuống là ngủ nhào hay đánh giấc ngon lành như anh đánh đàn dạo bên hè phố. Đây là lúc để kẻ hở cho giấc mơ chen vào tâm thức khiến ta như kẻ mộng du hư hư thực thực mà phần nhiều là hư thực sự. Vì vậy, hầu hết những giấc mơ không còn lưu lại một chi tiết nào, nên chúng hay được gán cho là mộng cũng đúng thôi.

Đêm mười ba tháng sáu năm 2019, còn đúng hai tuần nữa tôi lên đường sang Đức dự một lễ hội quan trọng hay đúng hơn ít ra cũng có tới bốn cuộc lễ mà lễ nào đối với tôi cũng có quan hệ song phương giữa đời và đạo sâu xa, đạo tình gắn bó trong đời này hay ở trong tiền kiếp. Giấc mơ kỳ lạ như thế này:

Một pháp hội tụng bừng đang diễn ra trong một không gian rộng thoáng có đồng đảo tăng ni và khách tham dự đủ mọi thành phần, đang tiến về lễ đài chính với đủ nghi bệ: bê tích, tàng lọng, chuông trống, tù và, khay lễ với trầm hương xông lên mùi thơm nhẹ. Trong lúc đó tôi thấy một người từ trên hư không bay xuống trước lễ đài, khiến mọi người đều nghiêm chỉnh dừng lại ngược nhìn lên trời, và rồi khung cảnh huy hoàng kia liền mất dạng, đồng lúc ấy người lạ cũng biến mất không còn lưu dấu vết. Cho đến sáng hôm sau nhằm thứ sáu ngày mười bốn tháng 6 năm 2019 giấc mơ khi hôm hiện rõ mồn một nơi ký ức tôi, việc này cũng hơi lạ đối với tôi, xưa nay có nhiều giấc mơ nhưng mơ xong liền bay theo mây gió, có còn nhớ chẳng cũng chỉ chớp vá đầu đuôi câu chuyện không nhất quán, vì bị dòng ý thức phân thành từng mảnh chứ không còn nguyên vẹn. Thế rồi tôi phải nghĩ tới cuộc lễ hội sắp tới gồm bốn lễ lớn diễn ra trong bốn ngày từ 27 đến 30/6/19.

Lễ hội thứ nhất:

Đó là lễ kỷ niệm 40 năm thành lập chùa Viên Giác, 40 năm thành lập Hội PTVN tỵ nạn tại Cộng

Hòa Liên Bang Đức, đồng thời cũng là 40 năm thành lập chi Bộ GHPGVNTN tại Đức và 40 năm tờ báo Viên Giác, nhưng bốn con số 40 đó chung thành một. Lễ mang dấu ấn kỷ niệm một chặng đường dài của người Việt tỵ nạn Cộng Sản, sau 40 năm đã hội nhập, tạo cho mình một thể đứng tạm vững trong Cộng Đồng Liên Bang Đức; cũng như người Phật tử Việt Nam đã tạo được cơ ngơi có chùa chiền, tổ chức nền tảng để sinh hoạt đạo giáo hòa nhập vào xã hội dân chủ Đức. Còn 3 lễ khác mỗi lễ có một sắc thái đặc biệt của nó: lễ khánh thọ 70 năm của HT Phương Trượng chùa Viên Giác; đại giới đàn truyền trao giới pháp cho hàng xuất gia và Phật tử tại gia và sau cùng, lễ tấn phong giáo phẩm Hòa Thượng, Thượng Tọa, Ni sư lên hàng phẩm đức.

Lễ hội thứ hai Khánh Thọ:

Tưởng cần tự cung khai lý lịch: tôi với HT Như Điển là bà con kiếp trước, nên trong kiếp này đầu thai vào dòng tộc họ Lê (Ông Lê Quyền PD Thị Tế và bà Hồ Thị Khéo PD Thị Sắc); tôi Lê Văn Cư (BL) và em Lê Văn Cường (NB) đều ngao ngán cảnh đời nên bỏ tục xuất gia năm 15 tuổi vào những năm 1957 và 1964, làm hai cụ thân sinh của chúng tôi khóc ròng, khóc mãi... cho tới ngày về bên kia thế giới; vẫn biền biệt bóng dáng hai ông quý tử, xa tít nơi góc biển chân trời không gặp lại đấng sanh thành! Dù tình nghĩa như vậy tôi vẫn cố tình né tránh lễ mừng thọ của bà ông, theo quan điểm riêng – Cho nên lúc HT Như Điển có Phật sự tại Sydney vào giữa tháng 4 năm nay. Thầy hỏi tôi chi tiết chuyến bay và giờ đến để cho người đón tại phi trường, tôi trả lời nửa thật nửa đùa: giờ đến lúc 13,30 giờ tại phi trường Hannover nơi nhận hành lý, ngoài ra không có chi tiết cần thiết, không có số chuyến bay, vì tôi biết sáng ngày thứ sáu 28/6/2019 lễ mừng sinh nhật Thầy, nên đã quyết định đến muộn vào buổi chiều. Chuyến bay Lufthansa số

791 từ Singapore đến Munich lúc 5,55 AM. Ngồi trên máy bay tôi suy nghĩ rất nhiều: sao mình lại làm cho người khác không vui như thế được nhỉ? Thế là tôi đến quầy hãng Lufthansa đổi vé buổi chiều, lấy chuyến bay từ Munich lúc 6,55 sáng đến Hannover lúc 8.00 giờ sáng. Lúc vừa lên máy bay nội địa (Đức) liền gặp TT Đồng Văn cùng với đệ tử cũng đi cùng chuyến về VG dự lễ. Trên máy bay TT Đồng Văn phone về chùa báo với HT Như Điển rằng HT Bảo Lạc đang đến Hannover. HT Như Điển liền đích chính: HT Bảo Lạc đến buổi chiều mà! Lúc 8 giờ máy bay hạ cánh xuống phi trường Hannover, Thầy Đồng Văn phone lại lần nữa xác nhận với Ban Tổ Chức là HT Bảo Lạc đến kịp dự lễ sinh nhật HT Như Điển. Bên kia đầu giây HT nhờ thầy Đồng Văn chuyển điện thoại qua để tôi trực tiếp nói chuyện với thầy ấy. Thầy ấy nói với tôi rằng, thầy đến giờ này là quá tuyệt vời! Xin Thầy nán lại phi trường chốc lát cho các giới tử (người thọ giới) ra cung đón cho xứng vai vị của HT Đoàn Đầu giới đàn. Vì trong lễ truyền giới của đại giới đàn Quán Thông kỳ này Hội Đồng Thập Sư (10 vị) tôi thủ ngôi Đoàn Đầu Hòa Thượng truyền trao giới pháp cho giới tử.

Buổi lễ chúc thọ vào sáng 28/6/2019 đây đạo tình pháp lữ, huynh đệ, môn phái, đệ tử, đồ tôn, và hàng Phật tử tại gia của HT khắp các nơi cùng về tham dự. Trên hàng chúng minh gồm chư tôn HT, TT, Ni Trưởng, Ni Sư, Đại Đức Tăng Ni làm cho buổi lễ thêm phần trang nghiêm long trọng, cũng để cho các hàng đệ tử của Phật nhân dịp học thêm bài học tu hành nghiêm minh mới giữ ba nghiệp: thân, khẩu, ý thanh tịnh. Người tu tập 3 nghiệp thiện lành hẳn được phước đức và nhờ phước đức mới trang nghiêm pháp thân huệ mạng trong hàng chúng trung tôn của Phật, hầu phụng sự đạo pháp hiệu quả và lợi lạc.

Lễ hội thứ Ba: Đại Giới Đàn Quán Thông

Trong Kinh Di Giáo Đức Từ Phụ bốn sư trước khi thị tịch Niết Bàn an tịnh còn ân cần di huấn chúng đệ tử xuất gia thân cận bằng những lời chí thiết sau cùng rằng, này các Thầy Tỳ Kheo, sau khi Như Lai diệt độ các con nên y cứ giới luật hành trì, vì giới luật như chiếc phao nổi đưa người qua biển khổ sanh tử, giới như chuỗi anh lạc trang nghiêm pháp thân huệ mạng hành giả. Vì vậy, giới chính là mạch mạch của Phật pháp, cho nên giới luật còn duy trì thì Phật pháp hưng thịnh. Lời của bậc Đạo sư đơn giản thế thôi mà chứa đựng cả một đại dương thăm thẳm, hoặc như bầu trời mênh mông trải rộng cùng khắp, cho nên hàng đệ tử xuất gia của Ngài không sao quên được những lời dặn dò tâm chúng ấy của bậc thầy trời người mãi là kim chỉ nam trên bước đường hành đạo. Thêm vào bốn câu thơ chót trong bài thơ tựa đề Newcastle của Sông Thu như:

... Đến bờ kia lòng vui rồi chợt tỉnh
Phải quyết tâm chấn chỉnh vững tay chèo
Cho thuyền đời êm ả đỡ lắt leo
Để chúng tỏ hoa tiêu giàu kinh nghiệm
(Thơ Newcastle của Sông Thu)

Đại giới đàn truyền giới: Sa di thọ 10 giới, Sa di ni thọ 10 giới, thức Xoa ma na thọ 8 giới, Tỳ kheo 250 giới, Tỳ kheo ni 348 giới và Bồ Tát xuất gia thọ 10 giới trọng 48 giới khinh và Bồ Tát tại gia thọ 6 giới trọng và 28 giới khinh, gồm 35 giới tử như Tỳ kheo 7, Tỳ kheo Ni 5, Sa di 4, Sa di ni 5, Thức Xoa ma na 15; và một đàn truyền Bồ Tát giới tại gia - xuất gia. Các giới tử được Thầy Tuyên luật sư hỏi về kinh, luật, luận tùy theo tuổi tác và giới tướng; nếu mắc phải các già nạn như điên cuồng, ghê lác, hoang môn, nhị hình, giết cha, giết mẹ, giết A La Hán, làm cho thân Phật ra máu, phá hòa hợp tăng, phá diệt Phật pháp; về thân thể không có các chứng đui, điếc, câm ngọng, 6 căn đầy đủ mới được thọ giới. Trong đàn giới có một ni cô bị bác vì bị những chứng

nạn nêu trên. Giới đàn theo đúng nghi cách cổ truyền gồm tam sư: Đàn đầu Hòa Thượng, Yết Ma A Xà Lê, Giáo thọ A Xà Lê và thất chúng từ đệ nhất tôn chúng đến đệ thất tôn chúng; Ni giới cũng lập 1 Hội Đồng Giới sư giống như bên Tăng. Giới đàn ngoài thập sư còn có các chức sự như: Tuyên Luật sư (khảo hạch giới tử), 2 thầy Dẫn thỉnh hướng dẫn giới tử cách lễ lạy, tác bạch, đắp y, bưng bình bát, nâng tọa cụ, cách thức cầm đũa lọc nước, 2 thầy tả Giám đàn và hữu Giám đàn để hướng dẫn các giới tử biết nghi cách người xuất gia. Sau cùng là phần quan trọng là vị Đàn chủ trong vai trò thu nhận giới tử, thỉnh Hội Đồng giới sư, lập điệp đàn thọ giới, cấp mẫu đơn thọ giới, cung cấp nơi cư trú, ẩm thực, sức khỏe, y tế cho toàn chúng giới tử. Về phần tạ pháp cũng là việc không thể thiếu được trong một đàn tràng qui mô, rộng lớn mà số tịnh tài không nhỏ hầu như vị Đàn Chủ cúng dường; các giới tử nếu có phát tâm cũng chỉ một phần nhỏ không đáng kể. Chung lại, một giới đàn có 2 hội đồng giới sư là 20 vị, còn mỗi bên thêm 5 vị phụ tá thành là 30 vị trông thật hùng hậu, trang nghiêm.

LỄ HỘI THỨ TƯ:

Tấn phong giáo phẩm, phẩm cách đạo phong người xuất gia luật quy định rõ ràng về tuổi đời và tuổi đạo như sau:

- Đại Đức: 20 tuổi đời, đã thọ giới Sa di và ở chùa ít ra là 3 năm
- Thượng Tọa: 40 tuổi đời và 20 tuổi đạo
- Hòa Thượng: 60 tuổi đời và 40 tuổi hạ
- Đại lão Hòa Thượng từ 75 tuổi trở lên
- Đặc sản Made in Huế có từ Ôn rất dễ thương thân thiện xưng gọi các bậc tôn túc đạo cao đức trọng theo phong cách riêng, tuy không phải là phẩm vị, nhưng cũng được nhiều người biết đến.

Chư Ni giáo phẩm cũng vậy:

- Sư cô: 20 tuổi đời, đã thọ Thức xoa ma na
- Ni sư như Thượng Tọa
- Ni Trưởng (Sư Bà) như Hòa Thượng.

Những vị được tấn phong giáo phẩm gồm: 3 Hòa Thượng, 14 Thượng Tọa và 14 Ni Sư, tất cả có 31 vị giáo phẩm đẳng cao phẩm vị. Như ngoài đời có lễ thăng chức, trong quân đội gắn lon của các cấp bậc như Ủy, Tá, Tướng gồm 3 hàm Thiếu-Trung-Đại, chẳng hạn Thiếu Úy, Trung Tá, Đại Tướng. Tuy có sự khác biệt giữa đời và đạo, vì ngoài đời khi được thăng cấp hay chuẩn lon là được tăng lương; còn trong đạo quý Thầy, Sư cô nhận được giáo phẩm lại thêm trách nhiệm, bổn phận đối với chùa viện, bốn đạo, đệ tử, Giáo Hội

và Phật pháp nói chung. Nhìn chung PGVN tại hải ngoại, hàng giáo phẩm lúc nào vẫn đông hơn chư Đại Đức trẻ trung. Điều này không mấy gì lấy lạc quan cho lắm đối với giới lãnh đạo PG. Tại sao vậy?

Vấn đề trước mắt cho thấy "tre tàn mà măng không mọc" lấy ai thay thế lớp tiền bối để duy trì đạo pháp trên cõi nhân gian này. Đây cũng là điều trăn trở vô phương giải quyết đối với chư tôn Hòa Thượng có tâm lo nghĩ về tương lai của đạo pháp nơi xứ người.

Tóm lại, bất cứ một Phật sự, tầm vóc, quan trọng nào cũng đều phải hội đủ 3 yếu tố: thiên thời, địa lợi, nhân hòa theo cái nhìn tục đế, như thiếu một trong 3 điều trên hẳn việc có tiến hành cũng thành gượng gượng mà thôi. Còn trong đạo cũng cần phải hội đủ 3 nhân duyên thù thắng: Tăng già hòa hợp, tứ chúng hợp lực, đạo tình gắn bó. Tăng ở nhiều trú xứ duyên cách nhiều mặt mà quy tụ về một nơi dự một cuộc lễ phải nói là không đơn giản; Chúng xuất gia và tại gia gồm có bốn mà hợp tác nhau trong việc tổ chức một cuộc lễ lớn, cần đòi hỏi nơi người chủ trương có rộng mở tấm lòng hay không để mới có thể đón nhận được sự hết lòng yểm trợ tinh thần lẫn vật chất của từ trên xuống dưới và từ trong ra ngoài. Đạo tình lại là thước đo chuẩn mực nhất để cân nhắc giữa thầy trò, huynh đệ, tín đồ, môn phong, đạo pháp trong cung cách tu niệm và phụng sự. Nhìn tổng quát, tôi nhận ra được điều này: qua 4 đại lễ vừa rồi cùng một lúc diễn ra nơi ngôi chùa Viên Giác Hannover - Đức Quốc đã nhận đầy đủ sự trợ duyên cần thiết từ thiên nhiên như bầu trời thành phố hôm mấy ngày lễ rất êm mát dễ chịu, thay vì oi bức như dự báo; các Ban làm việc chu đáo tận tâm nên hoàn thành tốt việc được giao phó. Đức chúng như hải do Tăng Ni nể trọng nhau, bảo bọc, dìu dắt, học hỏi nhau trong nhà đạo, như anh em trong cùng một gia đình. Còn điều đáng trân quý sau cùng là đạo tình Linh Sơn muôn thuở mà đấng cha lành đã để lại hình ảnh sâu lắng trong mỗi một trường tử của Ngài mà người chủ xướng là Hòa Thượng Như Điển nhận được món quà sinh nhật vô giá từ chư Phật và lịch đại Tổ Sư mật thù gia hộ thọ mạng thầy thêm hơn.

Tự Viện Pháp Bảo, Sydney – Úc Châu
Sa môn Thích Bảo Lạc

Ghi chú: xin coi thêm một số hình ảnh trên trang nhà: quangduc.de

Đức Chúng Như Hải

• Thích Như Điển

Bốn chữ này dịch ra tiếng Việt có nghĩa là: "Cái Đức của chúng Tăng giống như biển cả". Vậy cái Đức đó là gì? Và làm thế nào để có được cái Đức ấy? Đức tuy không có hình tướng nhưng tại sao có thể so sánh rộng và lớn như biển được? Đa phần vật gì có hình tướng thì người ta mới có thể cân, đếm, so sánh, đo lường; còn cái Đức rõ ràng là ta không thấy được, chỉ có thể cảm nhận qua tư cách hay sự hành xử của một con người, mà ta có thể thẩm định được ở lãnh vực tinh thần này, nên gọi là Đức.

Đọc trong Kinh điển Nam truyền hay Bắc truyền lẫn Kim Cang Thừa chúng ta đều thấy nhan nhản những danh từ này xuất hiện trên những trang kinh bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau. Nào là: Từ bi, trí tuệ, giới đức, đức hạnh, đức chúng, đức tu, phước đức v.v... nhiều và nhiều lắm. Nếu ngày nay ai đó có công cũng có thể thống kê chữ Đức này trong một bộ kinh văn thì chữ Đức này xuất hiện rất nhiều lần. Khi Đức Phật còn tại thế Ngài hay nói về Phước và Đức. Ngài ví dụ Phước giống như cây đèn cây; còn Đức giống như ánh sáng của cây đèn cây vậy. Cây đèn cây dầu lớn đến bao nhiêu đi chẳng nữa, nếu chúng ta đốt từ ngày này qua ngày nọ, cây đèn cây kia sẽ mòn dần cho đến khi không còn gì nữa cả. Còn cái Đức giống như ánh sáng của đèn cây. Nếu ai đó dùng que diêm cứ mãi mãi ánh sáng kia để đốt tiếp tục cho những cây đèn cây khác, thì ánh sáng ấy sẽ không bao giờ tận diệt. Cái Đức cũng giống như thế đó. Nhưng làm sao để tạo ra được ánh sáng? Tạo ra cây đèn cây thì dễ, vì nó có hình tướng. Người ta dùng sáp, dầu, nước và những hợp chất khác để tạo thành, chúng ta có thể thấy được hình thể nó đẹp xấu ra sao sau khi tạo hình. Còn Đức thì sao? Cái Đức phải do sự huân tập của việc giữ giới, thiền định và trí tuệ mới có thể có được. Giới không phải là một sự trừng phạt, không phải là một sự răn đe, mà là một sự bảo hộ. Giống như những người ra khơi giữa biển cả mênh mông với sóng to gió lớn, thì sự cầu nguyện sẽ giúp cho họ vững niềm tin để vượt qua những sự thử thách của đại dương. Đó chính là giềng mối, là tư cách,

là niềm tin nghiêng về phía nào, để chúng ta có thể thành tựu việc chúng ta mong cầu.

Trước khi Đức Phật nhập Niết Bàn, Ngài đã dạy rằng: "Chính giới mới là Thầy của các người. Khi ta còn tại thế, ta là Thầy của các con, nhưng khi ta tịch diệt rồi, giới sẽ là Thầy của các con". Điều này quả thật không sai chút nào cả. Ngay từ thời Đức Phật còn tại thế và mãi cho đến ngày nay hay ngàn sau nữa, giới vẫn là thước đo đạo đức, đức hạnh của người xuất gia cũng như người tại gia. Người xuất gia gìn giữ giới miên mật thì sẽ được chư Thiên, loài người cung kính, trọng vọng. Người tại gia nếu giữ giới hoàn hảo thì gia đình sẽ được an vui, hạnh phúc. Giới chính là thuyền bè đưa người qua bể khổ; giới chính là thuyền trưởng hướng ta đến bến bờ giải thoát an vui. Ai giữ giới thanh tịnh, người ấy sẽ được hỷ lạc. Còn người phá giới thì ngược lại những điều trên. Trong chúng ta không ai là không muốn hạnh phúc, an lạc, nhưng để được hạnh phúc an lạc ấy chúng ta không thể thiếu việc hành trì. Ở đây sự thực hành giới, ngời thiền, tụng kinh, niệm Phật, sám sám v.v... chính là những nhân duyên để tạo ra cái Đức. Phải huân tập miên mật trong nhiều năm tháng, trong nhiều đời, nhiều kiếp mới có thể thành tựu trọn vẹn được Đức tu. Nếu chỉ trong một đời được thành tựu, có nghĩa là người đó đã tu trong nhiều đời rồi. Quả khứ là cái quả trong hiện tại. Cái quả trong hiện tại cũng sẽ là cái nhân trong tương lai. Nhân và quả luôn tương ứng nhau. Chỉ vì người đời không rõ biết hết ngọn ngành nên than trời trách đất, tại sao số phận mình hẩm hiu như thế, nhưng ít ai hiểu rằng: Tất cả đều do cái nhân bất thiện chúng ta đang nắm giữ và thực hành, không kiêng dè nhân quả, nên kết quả mới như vậy. Chứ không có Ông Trời nào phạt ta hay hành hạ ta, ngoài ta ra cả. Hiểu được như vậy để chúng ta tự trách mình vụng tu, kém phước, chứ không ai mang đến hạnh phúc hay khổ đau cho mình, ngoại trừ chính mình tự tạo cả.

Khi Đức Phật còn tại thế, Tăng đoàn của Ngài có khi lên đến 1.250 vị xuất gia, nhưng hầu như không có ngày nào chư Tăng bị bỏ đói. Đó chính vì nhờ cái Đức tu của những vị xuất gia mà cảm đến tấm lòng nhân hậu của vua chúa hay những vị phú hộ, nên ngày nào cũng được cúng dường tứ vật dụng, nhằm dưỡng nuôi tấm thân huệ mạng kia. Trong tay những nhà thống trị đương thời hay ngay cả bây giờ, họ có binh hùng tướng dũng, những Ông Vua này có thể chinh Đông, phạt Tây, nhưng đứng trước lòng từ bi và trí tuệ

của Đức Phật cũng như chư Tăng, những Ông Vua này đều phải đánh lễ cũng như cung kính cúng dường, trong đó có Vua Tần Bà Xa La, Vua A Xà Thế, Vua Ba Tư Nặc, Vua A Dục v.v... Như thế đủ cho chúng ta thấy cái Đức nó quan trọng là dường nào. Ngày nay con người tiến xa hơn thời xưa rất nhiều về mọi phương diện của khoa học kỹ thuật, nhưng đứng trước cái Đức hiểu sinh, người giữ giới khiến cho xã hội được an bình hơn và người thống trị có thể là Tổng Thống, Thủ Tướng, Vua chúa, Hoàng hậu v.v... cũng rất trọng vọng cái Đức này, nên mới hỏi đạo nơi những nhà Sư, hay bàn bạc những việc gì quan trọng có ích nước lợi dân. Chẳng qua vì chư Tăng Ni hay những người giữ giới đã thực hành đúng lời Phật dạy tự ngàn xưa. Bây giờ rất nhiều người có bằng cấp Tiến sĩ, Kỹ sư, Giáo sư Đại học v.v... nhưng đứng trước chư Tăng, họ vẫn một mực cung kính lễ bái hỏi chào. Điều ấy có nghĩa là: Cái Đức để tạo nên con người đó nó quan trọng hơn cả cái bằng cấp mà người kia đang nắm giữ.

Một hôm có hai Thầy đã đậu Tiến sĩ vào phòng tôi để vấn đạo và mong tôi cho một lời khuyên ngăn để khi ra làm việc đỡ bị chướng duyên. Tôi bảo rằng: Nếu quý Thầy phát tâm tu học thì trước sau gì sẽ phát huệ; còn quý Thầy chỉ đi dạy học thì đôi khi lại phát sân chứ khó phát huệ nổi. Một Thầy thưa tiếp với vẻ nghi ngờ. Bạch Thầy tại sao vậy? Tôi nói: Khi làm Thầy mình dạy đệ tử hay học trò, mình muốn đệ tử học trò hiểu được điều của mình nói, nhưng đôi khi họ lơ đãng không để tâm nên mình nổi quạu. Điều ấy chẳng phải sân hận là gì? Mặc dầu ông Thầy không có ý xấu, chỉ muốn cho học trò mình nên người mà thôi, nhưng ở phạm trù giáo dục ấy khó phát sinh trí tuệ lắm, nhiều lắm là trí thức mà thôi. Hai Thầy nghe xong gật gù và nguyện rằng từ nay về sau sẽ chuyên tu nhiều hơn nữa để xiển dương phần trí tuệ của mỗi người. Dĩ nhiên việc học, thi đậu nhiều bằng cấp là điều hiển nhiên quý rồi, nhưng tu giới thì trí huệ và giới đức sẽ phát sanh thêm. Người đời thiếu cái này nên họ mới cung kính chư Tăng, Ni chứ không phải họ thiếu bằng cấp. Bởi lẽ có nhiều ông thầy dạy Đại học có đến 2 hay 3 bằng Tiến sĩ cơ mà.

Khi chúng ta đi vào một ngôi chùa rất đông người đang trong lúc tĩnh tọa, tâm mình tự nhiên thấy an lạc chi lạ. Khi chúng ta nghe câu Phật hiệu niệm đều đặn, chúng ta cảm thấy nhẹ nhàng nơi tâm thức. Ngược lại khi chúng ta bước

vào cửa chợ, không ai bảo ai, nhưng ai cũng lo tranh thủ mua những gì mình muốn, nói thật lớn, trả giá thật rẻ, ăn nói chanh chua v.v... tự nhiên nó thành cái chợ. Nhưng cũng chính cái chợ này mà ngày hôm sau chúng ta thành lập tại đó một Đạo tràng để tu học thì cái chợ ấy biến thành cõi Tịnh Độ ở trần gian. Vậy thì tĩnh hay động, an lạc, giải thoát hay chìm đắm đọa đày tất cả đều do tâm ta cả. Bây giờ việc trách trời than đất không còn giá trị nữa, mà cái giá trị miên viễn ấy chính là tấm lòng chúng ta thực hành Đạo vậy.

Khổng Tử ngày xưa khi dạy học trò, Ông có nói rằng: "Tam nhân đồng hành; tức hữu ngã Sư", nghĩa là trong ba người cùng đi, sẽ có một người là Thầy ta (hay kẻ hướng dẫn ta). Đức Phật lại dạy khác hơn một chút, đó là: "Mỗi người hãy tự thấp đuốc lên mà đi". Cái này hơi khó đấy. Có người dẫn mà mình đi còn lạc đường, huống gì tự đi thì chỉ có mấy cách: Một là can đảm lên, hãy lấy ánh sáng phía trước làm mục tiêu để đi đến, đó là giới luật; cách thứ hai chờ cho sáng rồi mình hãy đi, khỏi cần đốt đuốc lên nữa; cách thứ ba là đi quanh để tìm cho ra ánh sáng. Nhưng cũng có người đi tìm ánh sáng lâu quá, nên vội quay trở về vì thấy con đường phía trước còn xa xôi trong muôn vạn dặm, ý chí không làm chủ được, đành phải thúc thủ lui gót là an toàn nhất. Nhưng đâu có ai biết được rằng cả phía sau hay phía trước, tất cả đều có những thử thách gian nan. Ai là người có ý chí cương quyết, người ấy sẽ thành được bậc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Ma và Phật, Phật và Ma, không xa mà cũng không gần, không cao mà cũng không thấp. Do vậy trong Kinh Đại Bát Niết Bàn quyển 2 Phẩm Ứng tận hoàn nguyên, Đức Phật có dạy rằng: "Thể tánh của Vô minh vốn là Giải thoát". Lời dạy này quá vi diệu, vì lâu nay chúng ta đều nghĩ rằng Vô minh là Vô minh chứ làm sao Giải thoát được, nhưng dưới con mắt từ bi của Đức Phật, ở đâu có Vô minh thì ở đó sự Giải thoát đều ẩn hiện. Từ đó tôi định nghĩa tiếp như sau: Thể tánh của Phiền não vốn là Bồ đề và thể tánh của Sanh tử vốn là Niết Bàn. Thấy được thể tánh chính là thấy được Phật tánh. Vì vậy toàn thân tôi rung động khi lễ lạy từng chữ trong đoạn kinh này. Và chẳng lời xưa vẫn còn đó, nhưng chúng ta chưa rõ lý chơn thường mà thôi. Hy vọng rằng tất cả những người học Phật như chúng ta từ trẻ đến già, từ nam thanh đến nữ tú, từ Tăng tới Ni; từ phàm phu đến Thánh như ai ai cũng sẽ chạm được ngưỡng cửa hay chứng thực vào tánh chân như diệu hữu này.

Do vì từ ngày 27 đến ngày 30 tháng 6 năm 2019 vừa qua, Tổ Đình Viên Giác tại Hannover đã đón nhận được nhiều pháp hỷ lợi lạc từ chư Tôn Đức khắp nơi mang đến mà tôi chọn đề tài này: "Đức chúng như hải" để nói lên sự cảm nhận này. Quý Ngài từ Á Châu, Âu Châu, Mỹ Châu, Úc Châu đến đây với sự thương tưởng đàn hậu học mà khai đàn truyền giới cho những giới tử người Việt cũng như người Ý, người Đức, người Phần Lan v.v... Ân đức ấy, người xuất gia cũng như tại gia nơi bốn tự Viên Giác này nói riêng hay khắp nơi trên xứ Đức này nói chung, được thừa hưởng những công năng diệu dụng ấy qua lòng từ bi và trí tuệ của các Ngài đã ban rải khắp đó đây. Những buổi tọa thiền vào buổi sáng sớm tinh sương qua câu Phật hiệu, một không gian trầm lắng lạ thường. Chánh Điện Tổ Đình Viên Giác hơn phân nửa là hình ảnh của những chiếc y vàng mà ngày thường ít khi nào nhìn thấy đông như thế được. Rồi hội chúng cũng là những Phật tử thuần thành có tu học, có hành trì, nên sau khi tổ chức Đàn Giới và những ngày Đại Lễ xong, mà năng lượng từ bi và trí tuệ dường như vẫn còn hiện hữu khắp đó đây nơi chốn Tổ này. Tôi nghĩ rằng cái Đức ấy, quý Ngài đã để lại, chúng lý tại Tổ Đình Viên Giác thừa hưởng suốt cả một cuộc đời này cũng không hết, mặc dầu cái Đức ấy không có hình tướng, nhưng đã làm thay đổi không biết bao nhiêu quan niệm sống, cách suy nghĩ của nhiều người. Ngày nay Đức Phật không còn hiện hữu nơi thế gian này nữa, nhưng qua sự tiếp nối truyền thừa của chư Tăng Ni khắp đó đây Từ Bi và Trí Tuệ sẽ tỏa rạng khắp nơi nơi để quang huy tinh thần tự lợi, lợi tha ấy. Tôi vẫn thường hay nhắc nhở với chính mình hay với những Đệ Tử rằng: "Hãy đừng tự cao, đừng tự đại, đừng tự ái, đừng tự mãn... mà hãy tự tin nơi khả năng đi vào đời làm việc Đạo của mình". Vì chính mình mới làm tỏ rạng được cái đức hiệu sinh dưới nhãn quan của Phật Giáo, chứ không ai khác và hãy nương vào tự lực cũng như dựa vào tha lực của chư Phật, chư vị Bồ Tát để chúng ta có được những niềm an vui miên viễn, nhằm giúp đời xa lìa khỏi những cơn đăm mê không lối trở về.

Tôi bảo với Quý Thầy rằng: "Hãy nhìn một đám cỏ dại bên đường, chúng thấp bé, cao không khỏi mặt đất, nhưng khi gió to, bão lớn, mưa lụt v.v... đến, chúng vẫn an nhiên tự tại không bị ảnh hưởng nhiều. Nếu một cây thật lớn, có tàn lá sum suê, nhưng đứng trơ trọi chênh vênh giữa đồng không mông quạnh, khi gió lốc

thổi tới, chắc rằng cây này cũng sẽ không đứng vững được mà gốc đi phần gốc, ngọn đi phần ngọn qua sự chi phối của cơn gió kia. Người giỏi cũng giống như vậy. Nếu ai đó tự thị, chỉ có mình mới là nhất. Tôi hơn ai thì được, còn ai hơn tôi thì tôi không chấp nhận, thì trước sau gì cũng sẽ bị cuốn theo chiều gió. Do vậy sự hòa hợp sẽ mang đến niềm yêu thương, thông cảm và hiểu biết lẫn nhau. Từ đó chúng ta kiến tạo được một Tăng đoàn thật là vững mạnh, không ai từ bên ngoài có thể làm lung lay được.

Qua bốn ngày lễ tại Tổ Đình Viên Giác chúng ta chứng thực được điều đó. Mỗi người một nhiệm vụ, mỗi người tham gia trong một phân ban, phần ai nấy làm, phần ai tự chịu trách nhiệm với chính công việc của mình, chứ không chạy đi làm công việc của người khác, trong khi công việc của mình không tự giải quyết cho xong. Sự thành công của kỳ này chính là một bài học vô giá cho nhiều lần sau. Vì lẽ không ai có thể hoàn thành tất cả mọi nhiệm vụ cùng một lúc, ngoại trừ kẻ ấy có thể thiên biến vạn hóa thần kỳ mới có được kết quả ấy. Ở đây chúng ta nương tựa vào nhau để trở thành cho nhau và của nhau, thì sự thành công ấy mới miên viễn. Đây là sự thành công của tập thể chứ không phải của riêng bất cứ một cá nhân nào cả. Kỳ này chúng ta đã ứng dụng được câu tục ngữ của Mỹ vào sự sinh hoạt chung rồi. Đó là: "Người lãnh đạo là người nên biết tất cả mọi việc, chứ không nên làm tất cả mọi việc".

Bây giờ mỗi tối hay mỗi sáng lên Chánh điện chùa Viên Giác ngồi Thiền hay tụng Kinh tôi vẫn cảm nhận được một năng lượng tràn đầy của cái Đức do chúng Tăng hợp lại trong những ngày qua mà có. Quả thật đây là một phước báu to lớn của Tổ Đình Viên Giác mà chúng Tăng và Phật tử nơi đây đang thọ nhận. Ân nghĩa ngàn trùng ấy chúng tôi không thể lấy công sức hay vật dụng để đong đầy hay trả công, mà chúng tôi luôn phải lấy sự tu tập, hành trì để cho cái Đức kia càng ngày càng lan xa và tỏa rộng hơn như thế nữa để được lợi lạc các loài quần sanh đang sống trong thế giới này. Qua lần tổ chức đại quy mô này, đầu tiên là tôi xin niệm ân 300 chư Tôn Đức Tăng Ni từ khắp nơi trên thế giới đã quy tụ về Tổ Đình trong thời gian ngắn nhất là 4 ngày hay nhiều hơn nữa. Đồng thời chúng tôi cũng xin cảm ân những trang nhà như: quangduc.com ở Úc; hoavouu.com ở Hoa Kỳ hay trang nhà viengiac.de của chùa Viên Giác đã

đăng tải những thông tin và hình ảnh cập nhật liên tục, nên khắp nơi trên thế giới đã vào xem và chia sẻ một cách nhiệt tình với những ngày lễ hội vừa qua. Ngoài ra đài truyền hình Asia World Media đến từ Hoa Kỳ, Đài Radio Việt Nam Hải Ngoại tại Âu Châu cũng đã tường thuật rất tường tận những buổi lễ đã được diễn ra tại Chùa Viên Giác trong thời gian từ ngày 27 đến ngày 30 tháng 6 năm 2019 vừa qua. Những chuyến xe Bus chở đầy chư Tăng Ni và Phật tử vượt qua cả hàng ngàn cây số từ Thụy Điển, Đan Mạch, Pháp. Hoặc những chuyến nội địa đến từ Berlin, Ravensburg, Nürnberg v.v.... cộng chung với những chuyến bay từ Na Uy, Phần Lan, Ý, Nga, Ba Lan, Tiệp Khắc, Anh quốc, Việt Nam, Thái Lan, Ấn Độ, Nhật Bản, Hoa Kỳ, Canada v.v... đã tạo nên một cung đàn đồng điệu, hòa tấu một bản nhạc trầm hùng mà chắc rằng đây là lần thứ nhất đã được thành tựu nơi Tổ Đình Viên Giác này.

Những bài thơ xướng họa từ Úc Châu, Việt Nam, Nhật Bản, cho đến Đan Mạch, Hoa Kỳ, Canada rồi Đức Quốc hay Pháp Quốc v.v... khiến cho kỷ niệm càng ngày lại càng đông đầy hơn nữa. Mỗi khi muốn tìm lại cái Đức của chúng Tăng như biển cả mênh mông ấy thì không thể nào không lặn người được, khi hồi tưởng lại những ngày đã qua.

Tôi viết bài này với một tâm hỷ lạc vô biên khi đã cảm nhận được cái "Đức chúng như hải" ấy và nguyện rằng sẽ chuyển tải thông điệp yêu thương an lạc này đến với mọi người khắp nơi, khi những người ấy không có cơ hội để tham dự được những ngày lễ trên đây. Cũng như thế đó, mặc dầu Đức Phật đã nhập diệt hơn 2.563 năm rồi, nhưng nếu ai đó ngày nay trở lại chốn Kushinagara ở Ấn Độ, chúng ta vẫn nghĩ rằng Đức Phật vẫn còn hiện hữu nơi đây, vì cái dòng chảy của tâm thức, cái quay của thời gian tuy không ngừng nghỉ, nhưng nhờ người con Phật biết tận dụng sự tư duy để tu tập và thực hành lời Phật dạy liên tục, nên chúng ta cảm nhận rằng chúng ta luôn được ở gần Ngài. Cũng như thế đó cái Đức như biển cả đó Quý Ngài đã mang đến cho Tổ Đình Viên Giác này trong mấy ngày qua sẽ luôn còn hiện hữu nơi này, mỗi khi người Phật tử về chùa lễ Phật nơi Chánh Điện. Hy vọng là năng lực uy linh đó vẫn không từ bỏ chúng ta.

Chiều hôm qua có một Phật tử thuần thành đến thăm tôi và báo tin cho tôi biết là bệnh ung thư phổi của Anh ta đang trong giai đoạn thứ tư rồi. Nghĩa là sẽ không còn chữa chạy gì được nữa. Anh ta xin tôi một lời khuyên. Tôi bảo rằng: "Là Phật tử ai ai cũng biết về vô thường, khổ, không và vô ngã rồi, nhưng nếu ta chấp nhận nó thì nó sẽ dễ dàng hơn là chối từ nó. Vì càng chối từ thì sự chết sẽ đến nhanh hơn. Hãy vui vẻ, an lạc vì biết rằng chắc thế nào mình cũng phải ra đi, nhưng sẽ ra đi trong tầm tay của Đức Phật, ra đi trong sự an lạc, chứ không hối tiếc một việc gì cả". Tôi chỉ cho Anh ta về hai chữ Loslassen bằng tiếng Đức, có nghĩa là hãy buông bỏ đi. Bỏ tất cả lại sau lưng, bây giờ chỉ còn nên nhớ đến câu Phật hiệu mà thôi. Nhiều kết quả y khoa cũng cho biết rằng: Những người sợ chết thường chết sớm hơn; trong khi đó những ai chấp nhận sự chết thì sự chết có thể kéo dài thêm thời gian lâu hơn mình suy tưởng. Cũng như vậy đó, khi vào phòng mổ, đừng nên suy nghĩ đến chuyện mổ xẻ, mà hãy nên nương vào câu Phật hiệu: Nam Mô Quan Thế Âm Bồ Tát, niệm liên tục như vậy cho đến khi nào không còn niệm được nữa mới thôi, thì cơn đau của việc mổ xẻ đã qua đi rồi. Hãy chấp nhận nó và đừng bỏ chạy trốn nó. Vì càng bỏ chạy thì nghiệp thức nó sẽ chạy theo mình để đòi nợ. Hãy hiên ngang đứng ra gánh chịu thì mọi việc sẽ trôi về dĩ vãng. Hãy nhắc lại những câu chuyện yêu thương nhiều ý nghĩa của đời sống vợ chồng. Hãy chăm sóc cho nhau thật chu đáo ở những ngày cuối đời và nếu có nhắc lại chuyện xưa cũ thì cũng chỉ nên nhắc về chuyện hay, chuyện đẹp... chứ không nên nhắc về những chuyện buồn đã xảy ra trong quá khứ. Về tài sản, của cải, con cái hãy dàn xếp thật êm đẹp trước khi nhắm mắt ra đi... Anh ta hiểu những lời tôi khuyên, nhưng những giọt nước mắt vẫn trào ra khỏi mi mắt. Sau khi đóng cửa phòng lại, tôi đã chứng thực được cuộc đời vô thường là như thế nào rồi.

Nguyện cầu cho mọi chúng sanh luôn sống được an vui dưới ánh sáng từ quang của chư Phật.

Viết xong vào lúc 17 giờ ngày 5 tháng 7 năm 2019 tại thư phòng Tổ Đình Viên Giác tại Hannover Đức Quốc.

• Thích Như Điển

PHÁP HOA tại sao kinh này lại có tên là: KINH HOA SEN DIỆU PHÁP

(Saddharma-pundarīka sūtra, sanscrit)

• **TS Lâm Như-Tạng**

(tiếp theo VG 231)

XVI-PHÁP HOA 8 HỘI GIẢNG

Tiếng dùng của Phật Giáo Nhật Bản. Chỉ cho pháp hội giảng diễn cúng dường Kinh Pháp Hoa. Bộ Kinh Pháp Hoa có 8 quyển, được chia ra 8 tòa giảng thuyết, mỗi tòa giảng thuyết một quyển. Vì thế gọi là Pháp Hoa 8 Hội Giảng.

Những pháp hội này có nguồn gốc từ Trung Quốc, sau thịnh hành tại Nhật Bản.

Theo truyền Tuệ Minh đời Đường trong Pháp Hoa Truyện Ký, quyển 3 in trong Đại Chánh Tạng tập 51, 58 trung, viết: "Người trời nói: Tôi muốn về cõi trời gấp, xin sư hãy chia bộ Kinh ra giảng 8 lần. Ngài Tuệ Minh nói: Trì tụng 7 quyển thì chia làm 7 tòa giảng, cần gì phải chia làm 8? Người trời đáp: Đức Phật giảng Kinh Pháp Hoa trong 8 năm, nếu giảng 8 năm thì lâu quá. Tôi muốn mở 8 tòa giảng coi như là nói 8 năm. Như vậy có thể tóm lược ý chỉ của Phật. Ngài Tuệ Minh chấp nhận, bèn chia 7 quyển Kinh làm 8 hội giảng". Đó là nguồn gốc của việc chia Kinh Pháp Hoa làm 8 hội để giảng.

Tại Nhật Bản, có nơi thêm kinh Vô Lượng Nghĩa vào phần mở đầu và kinh Quán Phổ Hiền vào phần kết thúc của 8 quyển Kinh Pháp Hoa mà chia làm 10 tòa để giảng thuyết, gọi là Pháp Hoa 10 Giảng.

Cũng có khi thêm kinh Vô Lượng Nghĩa và kinh Quán Phổ Hiền vào 28 phẩm kinh Pháp Hoa, rồi mỗi ngày giảng một phẩm thành 30 hội giảng, gọi là Pháp Hoa 30 Hội Giảng. Hoặc cũng có ngày giảng 2 phẩm. Những pháp hội này đều gọi là Pháp Hoa Hội. Pháp Hoa Vấn Đáp Giảng.

Tham khảo: Duệ Sơn Đại Sư Truyện, Nhật Bản Ký Lục Hậu Thiên, Q. 13. Phù Tang Lục Ký, Q. 23, 26, 29. Nguyên Hạnh Thích Thư, Q. 2. Thất Đại Tự Niên Biểu. v.v...

XVII-TÔNG PHÁP HOA NHẬT LIÊN

1- NHẬT LIÊN (1222 - 1282)

Ngài là cao tăng người Nhật Bản, tổ khai sáng tông Nhật Liên tại Nhật Bản. Ngài sinh ngày 16.2.1222, niên hiệu Trinh Ứng nguyên niên tại Kominato, tỉnh Chiba. Năm 12 tuổi sư xuất gia tại chùa Thanh Trùng. Sư vốn tu theo các pháp môn Thai Mật và niệm Phật. Nhưng sau sinh tâm nghi ngờ bèn cầu nguyện trước Bồ Tát Hư Không Tạng, muốn trở thành bậc trí tuệ đệ nhất ở Nhật Bản. Sau đó sư lên núi Tỷ Duệ tu học trong 11 năm, rồi lại đến núi Cao Dã, chùa Thiên Vương... ngộ được Kinh Pháp Hoa là tinh túy của Thánh Giáo mà Đức Phật đã giảng trong suốt đời ngài. Sau khi trở về quê sư đề xướng niệm 5 chữ DIỆU PHÁP LIÊN HOA KINH, đổi tên là Nhật Liên và sáng lập Tông Nhật Liên. Sau đó sư đến Kamakura bài bác học thuyết của các tông phái khác như Tịnh Độ, Thiên Tông, Luật Tông... Đồng thời soạn luận Lập Chánh An Quốc, dâng trình lên Bắc Điều Thời Lại nhưng không được tin dùng.

Niên hiệu Hoằng Trường năm đầu, 1261, sư bị đày đến Y Đậu, Y Đông. Đến năm Hoằng Trường thứ 3, 1263, sư được đặc xá, lại trở về Kamakura và tiếp tục phỉ báng các tông phái khác mạnh mẽ hơn nữa, đến nỗi gây ra pháp nạn Tiểu Tùng Nguyên.

Tháng 9 năm Văn Vĩnh thứ 8, 1271, sư bị án tử hình ở Lũng Khẩu. Nhưng vì bệnh nên thoát chết và bị đày đi Tá Độ. 3 năm sau được ân xá, sư trở lại Kamakura lập thảo am trên núi Thân Diên phát huy tông phong.

Năm Hoàng An thứ 5, 1282, sư tịch ở Trì Thượng tại Vũ Tạng, thọ 61 tuổi.

Sư để lại các tác phẩm: Quán Tâm Bản Tôn Sao, Khai Mục Sao, luận Lập Chánh An Quốc, Báo Ân Sao, Soạn Thời Sao.

Tham khảo: Tam Quốc Cao Tăng Lục Truyện, Q. hạ. Bản Hóa Biệt Đầu Phật Tổ Thống Ký, Q.3, 8. v.v...

2-TÔNG PHÁP HOA NHẬT LIÊN

Nhật Liên Tông tại Nhật Bản. Theo cách gọi thông thường của người Nhật là Nhật Liên Tông vì tông này do ngài Nhật Liên lập ra. Ngài y cứ vào Kinh Pháp Hoa mà lập ra tông phái này. Do đó cũng gọi là Pháp Hoa Tông, Nhật Liên Pháp Hoa Tông. Nhật Liên có nghĩa là Nhật Nguyệt Liên Hoa.

Tông Nhật Liên là một trong 13 tông của Phật Giáo Nhật Bản. Tông này lấy Kinh Pháp Hoa làm Tông Chỉ, hoằng dương Tam Đại Bí Pháp, cầu Diệu Ngộ "Tức Thân Thành Phật".

Giáo Phán của tông này có Ngũ Cương Phán Giáo là: Giáo, Cơ, Thời, Quốc và Tự.

Tôn chỉ của tông này là: Tam Đại Bí Pháp:

1-BẢN TÔN: Lấy 5 chữ DIỆU PHÁP LIÊN HOA KINH do chính tay ngài Nhật Liên viết và Mạn Đô La vẽ các vị tôn của Thiên Bộ làm Bản Tôn.

2-ĐỀ MỤC: Túc 5 chữ DIỆU PHÁP LIÊN HOA KINH.

3-GIỚI ĐÀN: Lấy Đề Mục làm Giới Thế. Miệng xướng Đề Mục chính là giới Viên Đốn.

Tổng Bản Sơn của tông này là chùa Cửu Viễn ở núi Thân Diên. Pháp Hệ tông này truyền bá rất rộng. Ngài Nhật Liên có rất nhiều đệ tử. Trong đó có 6 vị ưu tú là: Nhật Chiêu, Nhật Lăng, Nhật Hưng, Nhật Hương, Nhật Đỉnh, Nhật Trì. Gọi là Lục Lão Tăng.

Nhật Chiêu đứng đầu Lục Lão, mở ra dòng Tân Môn. Đệ tử Nhật Chiêu là Nhật Hựu khai sáng dòng Ngọc Trạch Môn. Đệ tử của Nhật Lăng gồm 9 vị, đứng đầu là Nhật Tượng, Nhật Luân... Người đương thời gọi là Lăng Môn Cửu Phụng.

Nhật Tượng bắt đầu truyền giáo tại Kyoto vào năm Vĩnh Nhân thứ 2, tức là năm 1294, sáng lập chùa Diệu Hiển, là một trong 21 bản sơn của tông Nhật Liên ở vùng Lạc Trung. Pháp hệ của sư gọi là dòng Vương Thành. Pháp hệ của sư Nhật Hưng gọi là dòng Phú Sĩ Môn. Đây là lần chia dòng phái đầu tiên của Tông Nhật Liên.

Ngoài ra còn có Nhật Liên Chánh Tông, Bản Môn Tông, Pháp Hoa Tông, Pháp Hoa Tông Chính Môn Lưu, Bản Môn Pháp Hoa Tông, Pháp Hoa Tông Bản Môn Lưu, Bản Diệu Pháp Lưu Tông, Pháp Hoa Tông Châu Môn Lưu, Hiển Bản Pháp Hoa Tông v.v...

Tham khảo: Nhật Liên Tông. Lịch sử Phật Giáo Nhật Bản. v.v...

XVIII -TRÍ GIẢ ĐẠI SƯ (538 - 597)

Sư còn có biệt hiệu là Thiên Thai Đại Sư. Người Hoa Dung, Kinh Châu, nay là huyện Hoa Dung, tỉnh Hồ Nam. Sư họ Trần, tự Đức An, tên là Trí Khải.

Lúc 18 tuổi, sư xuất gia tu tại chùa Quả Nguyên, Tương Châu. Sau đó sư đến núi Đại Tô ở Quảng Châu theo ngài Tuệ Tư tu tập 4 hạnh An Lạc. Tại Kim Lăng sư lần lược giảng Kinh Pháp Hoa, luận Đại Trí Độ và xiển dương Thiền Pháp.

Năm Thái Kiến thứ 7, tức là năm 575, sư đến núi Thiên Thai, giảng Kinh Pháp Hoa, Tăng tục đến đó rất đông. Năm Khai Hoàng 11, 591 tây lịch, sư truyền giới Bồ Tát cho Tấn Vương Quảng, tức vua Tùy Dạng Đế sau này, ở Dương Châu, Vương ban cho sư hiệu là Trí Giả.

Tháng 11 năm Khai Hoàng 17, 579 TL, sư thị tịch, thọ 60 tuổi. Người đời gọi sư là Thiên Thai

Đại Sư. Một đời xây dựng 36 ngôi chùa, viết được rất nhiều sách về kinh Phật, tạo được rất nhiều tôn tượng, độ trên 1.000 vị tăng, 32 học sĩ được truyền nghiệp...

Trong số đệ tử của sư, các ngài Quán Đỉnh, Trí Việt, Trí Tào... là nổi tiếng hơn cả.

Sư để lại các tác phẩm:

*Diệu Pháp Liên Hoa Kinh Huyền Nghĩa, 20 quyển.

*Diệu Pháp Liên Hoa Kinh Văn Cú, 20 quyển.

*Duy Ma Kinh Lược Sớ, 10 quyển.

*Kim Quang Minh Kinh Văn Cú, 6 quyển.

*Nhân Vương Hộ Quốc Bát Nhã Kinh Sớ, 5 quyển.

*Bồ Tát Giới Nghĩa Sớ, 2 quyển.

*Ma Ha Chỉ Quán, 10 quyển.

Tham khảo: Tùy Thiên Thai Trí Giả Đại Sư Biệt Truyền. Đường Cao Tăng Truyện, Q. 17. Đại Đường Nội Điển Lục, Q. 10. Trí Khải v.v...

2- NĂM PHÉP SÁM HỐI CỦA THIÊN THAI

Đó là chỉ cho 5 pháp môn mà hành giả tông Thiên Thai ngày đêm 6 thời tu tập để sám hối cầu diệt tội sinh phúc. Pháp tu này do ngài Trí Khải y cứ vào Kinh Di Lạc Vấn, Kinh Chiêm Sát, Kinh Phổ Hiền Quán... mà lập ra. Đó là:

a-SÁM HỐI: Phát lộ và hối cải các tội lỗi mà 3 nghiệp: Thân, Miệng, Ý đã tạo ra từ vô thủy đến nay.

b-KHUYẾN THỈNH: Khuyến thỉnh chư Phật trong 10 phương trụ lâu ở thế gian và thường chuyển bánh xe Pháp để cứu độ chúng sinh.

c-TÙY HỖ: Trừ bỏ các ý niệm ganh ghét, khen ngợi tất cả các thiện căn của mình mà người đã tu tập được.

d-HỒI HƯỚNG: Đem tất cả thiện căn của mình hồi hướng về Bồ Đề.

e-PHÁT NGUYỆN: Phát 4 thệ nguyện lớn để thể hiện 4 hạnh nói trên thành sự thật.

Năm Pháp trên đây đều là các Pháp hồi tội diệt ác. Cho nên đều gọi là Hồi Pháp. Tông Thiên Thai dùng 5 Pháp Sám Hối nói trên trợ duyên cho việc tu hành Pháp Hoa.

Theo Ma Ha Chỉ Quán quyển 7, phần cuối thì ngày đêm 6 thời phải tu 5 Pháp này. Sám Hối có năng lực phá được tội nghiệp đại ác. Khuyến Thỉnh phá được tội phi báng Pháp. Tùy Hỷ phá được tội ghen ghét. Hồi Hướng phá được tội chấp Sở Hữu, công đức có được không thể hạn lượng.

Tham khảo: Kinh Kim Quang Minh Hợp Bộ, Q. 2. Tu Sám Yếu Chỉ. Chỉ Quán Phụ Hành Truyền Hoảng Quyển, Q.7.

XIX-NĂM THỜI THUYẾT GIÁO

Trí Giả đại sư dùng vị trí mặt trời chiếu soi muôn vật để chia Giáo Pháp trong một đời giáo hóa của Đức Phật thành 5 thời, gọi là Thiên Thai Năm Thời. Đó là:

1-THỜI HOA NGHIÊM

Lấy Kinh Hoa Nghiêm làm đề mục đặt cho thời kỳ này. Đầu tiên đức Như Lai nói Hoa Nghiêm cho những người mà căn cơ Đại Thừa đã thuần thực nghe, giống như mặt trời mới mọc trên núi cao ánh sáng tỏa ra khắp mọi nơi. Thời này nói về pháp giới vô tận, tính hải viên dung, không hữu đều hiển, sắc tâm đều nhập, lặng lẽ sâu thẳm trùm hải ấn, ví dụ Phật Trí, hiện cõi nước trên đầu lông. Dùng thời kinh này hóa độ hàng Bồ Tát Đại Thừa.

2-THỜI VƯỜN NAI

Thời kỳ này lấy tên Vườn Nai đặt tên cho thời giảng kinh tiếp theo của Đức Phật. Nghĩa là sau thời Hoa Nghiêm, Như Lai giảng nói Kinh A Hàm, như lúc mặt trời chiếu vào hang tối. Thời này, Như Lai vì hàng Tiểu Thừa đối với Đại Pháp Hoa Nghiêm như điếc, như mù, không nghe, không thấy cho nên ẩn đi đại hóa mà thi hành tiểu hóa. Nói pháp Tứ Đế, giảng nói Kinh A Hàm trong Vườn Nai.

3-THỜI PHƯƠNG ĐẰNG

Thời kỳ Phật giảng Kinh Phương Đẳng. Phương là rộng lớn bao trùm khắp tất cả căn cơ. Đẳng là nói chung cả 4 Giáo: Tạng, Thông, Biệt Viên.

Sau thời Lộc Uyển, Như Lai giảng nói các Kinh Phương Đẳng như lúc mặt trời chiếu sáng trên đồng bằng. Tại Vườn Nai, Như Lai nói pháp Tiểu Thừa. Hàng Nhị Thừa mới hiểu chút ít đã cho là đủ. Như Lai bèn giả ra cư sĩ Duy Ma Cật để quả trách, khiến cho họ hổ thẹn Tiểu Thừa mà mến mộ Đại Pháp, cho nên giảng nói Kinh Duy Ma, Kinh Lăng Già ...

4-THỜI BÁT NHÃ

Y cứ vào tên Kinh mà định danh. Sau thời Phương Đẳng, Như Lai nói Kinh Bát Nhã. Như lúc mặt trời chiếu lúc 9-11 giờ. Tiểu Thừa đã bị chê trách, hồi tâm hướng Đại. Nhưng tính chấp vẫn chưa dứt liền. Như Lai bèn nói pháp Bát Nhã không tuệ để rửa sạch tính chấp ấy.

5-THỜI PHÁP HOA NIẾT BÀN

Y cứ vào tên Kinh để định danh. Sau thời Bát Nhã, Như Lai chính thức giảng nói Kinh Pháp Hoa và Niết Bàn, như mặt trời chiếu đúng Ngọ. Ở 4 thời giáo trước, Như Lai đã điều phục các căn cơ thuần thực. Cho nên trong hội Linh Sơn Đức Như

Lai giảng thuyết xứng tính khiến từ Quyền, tạm thời, vào Thực, chân thật. Rõ vọng tức chân, nói về tuổi thọ lâu dài, hiển bày sự xa thẳm của Chí Đạo. Thượng, Trung, Hạ Căn đều được thọ ký. Đây chính là lý do Đức Như Lai tuyên thuyết Kinh Pháp Hoa.

Tuy nhiên vẫn còn các căn cơ khác nên Đức Phật lại nói Kinh Niết Bàn để thu nhập hết không bỏ sót.

Tham Khảo: Ngũ Thời Bát Giáo. v.v...

XX- TỪ LINH THỨU ĐẾN THIÊN THAI

1- NÚI LINH THỨU

Đức Phật đã giảng nói Kinh Pháp Hoa tại núi này. Núi Linh Thứu tiếng Sanscrit là Grdhrakūta. Tiếng Pāli là Gijjhakūta. Phiên Âm là Kỳ Xà Quật. Còn gọi là Linh Sơn, Thứu Phong, Linh Nhạc. Núi ở phía đông bắc thành Vương Xá, nước Ma Kiệt Đà, miền trung Ấn Độ.

Vì hình dáng núi này giống như đầu con chim Thứu và trong núi cũng có nhiều chim Thứu nên đặt tên là Linh Thứu.

Đức Như Lai từng giảng nói các kinh Đại Thừa như Kinh Pháp Hoa, v.v... tại núi này cho nên núi này đã trở thành Thánh Địa của Phật Giáo.

Theo nhà khảo cổ học người Anh là ông A. Cunningham căn cứ vào những ghi chép trong Đại Đường Tây Vực Ký và Cao Tăng Pháp Hiển Truyện mà đoán định vị trí núi này nằm ở Sailagiri phía đông nam Rajgir thuộc tiểu bang Behar. Theo sự khảo sát gần đây cho biết thì ở giữa khoảng thành Vương Xá mới và thành Vương Xá cũ có một dãy núi chạy dài theo hướng đông. Phía Bắc dãy núi này có một ngọn núi cao vút hơn nghìn thước. Ở lưng chừng mặt nam ngọn núi này có một khoảng đất rộng độ 224 mét vuông. Trên có một cái nền nhám thạch gọi là Chata-giri, đây chính là núi Linh Thứu, nơi mà Đức Phật xưa kia đã nhiều lần giảng nói Diệu Pháp.

Vua Bimbisāra, nước Ma Kiệt Đà, sống đồng thời với Đức Phật, vì muốn nghe Đức Phật giảng nói Kinh Pháp nên ông đã thực hiện một công trình to lớn, làm con đường từ sườn núi lên đỉnh núi, lấp các hang cốc, xếp đá làm thành từng bậc, rộng hơn 10 bước, dài khoảng 3 cây số, đi lại rất dễ dàng. Trên đỉnh núi có một cái đài mà thuở xưa Đức Phật ngồi để thuyết pháp. Nhưng đến nay chỉ còn nền móng tường gạch màu hồng.

Ngoài ra còn có nhiều di tích như chỗ Đề Bà Đạt Đa lăn đá hại Phật. Thạch thất, nơi đức Phật

và ngài Xá Lợi Phất cùng các vị Thanh Văn nhập định. Nơi ngài A Nan bị ma vương sách nhiễu. Nơi Đức Phật giảng thuyết Kinh Pháp Hoa, Kinh Đại Phẩm Bát Nhã, Kinh Kim Quang Minh Tõi Thắng Vương, Kinh Vô Lượng Thọ...

Tham khảo: Luận Đại Trí Độ, Q. 3. Đại Đường Tây Vực Ký, Q.9. Pháp Hoa Kinh Văn Cú, Q. 1. Huyền Ứng Âm Nghĩa, Q. 6, v.v...

2- LINH SƠN HỘI THƯỢNG

Pháp hội trên núi Linh Thứu khi đức Phật thuyết pháp độ chúng đệ tử. Có hai thuyết:

a-PHÁP HỘI KINH PHÁP HOA

Trong Pháp Hoa Kinh Khoa Chú, in trong Vạn tục số 48, 355 hạ, viết: "Thuở xưa, đức Thế Tôn đã tuyên thuyết Kinh Diệu Pháp Liên Hoa trên hội Linh Sơn".

b-HỘI LINH SƠN TRUYỀN PHÁP

Theo kinh Đại Phạm Thiên Vương Vấn Phật Quyết Nghi: Trên hội Linh Sơn đức Thích Ca cầm một hoa sen đưa lên trước đại chúng, Tôn Giả Ca Diếp nhìn và mỉm cười, đức Thế Tôn liền đem Chánh Pháp Nhãn Tạng Niết Bàn Diệu Tâm phó chúc cho Ngài.

3- LINH SƠN TỊNH ĐỘ

Linh Thứu sơn là nơi đức Thích Ca giảng nói Kinh Pháp Hoa. Tức núi Linh Thứu là Tịnh Độ của Báo Thân đức Thích Tôn thường trụ.

Theo phẩm Như Lai Thọ Lượng trong Kinh Pháp Hoa, quyển 5, vì hóa độ chúng sinh nên đức Thích Ca phương tiện thị hiện Niết Bàn. Chứ thực ra Ngài không diệt độ mà thường ở trên núi Linh Thứu nói Pháp. Khi hỏa tai ở kiếp mạt nổi lên, cả thế giới đều bị thiêu rụi. Chỉ có Tịnh Độ Linh Sơn là không hề hấn gì, vẫn thường trụ an ổn, người trời đông đảo.

Tham khảo: Phẩm Như Lai Thọ Lượng trong kinh Kim Quang Minh Tõi Thắng Vương, Q. 1. Kinh Quán Phổ Hiền Bồ Tát Hành Pháp. Diệu Pháp Liên Hoa Kinh Ưu Bà Đề Xá, Q. hạ. Pháp Hoa Huyền Luận, Q. 9. Pháp Hoa Văn Cú, Q. 10. v.v...

XXI-NÚI THIÊN THAI

Khi nghiên cứu về Kinh Pháp Hoa không thể không nói đến Tông Thiên Thai. Nói đến Tông Thiên Thai không thể không nhắc đến núi Thiên Thai.

Núi Thiên Thai còn có tên là Thai Nhạc, Thiên Thê sơn. Núi ở phía đông bắc dãy Phật Hà Lãnh Sơn, phủ Thai Châu nay là huyện Thiên Thai tỉnh Chiết Giang, Trung Quốc.

Hình thể núi như hoa sen 8 cánh úp xuống. Có 8 nhánh, 8 khe, thượng thai, trung thai, hạ thai. Giống như chòm sao Thai có 3 sao, vì thế gọi là Thiên Thai. Núi này do 8 ngọn hợp thành.

Tức là các ngọn: Đồng Bách, Xích Thành, Bộc Bồ, Phật Lũng, Hương Lô, La Hán, Đông Thương và Hoa Đỉnh. Trong đó ngọn Hoa Đỉnh cao 1136 mét, là ngọn cao nhất.

Theo truyền thuyết núi này tên cũ là Nam Nhạc. Con vua Linh Vương, vua nhà Chu là thái tử Tấn đến đây ở, sau khi chết hồn ông trở thành thần núi, báo mộng cho các quan tả hữu bảo đổi tên núi thành Thiên Thai Sơn.

Núi rất quanh co nhiều lớp, có các núi Chiêu Hiền, Kim Đôn..., các ngọn Trích Tinh, Ngọc Nữ..., các hang Bách Trượng, Sư Tử..., các động Lưu Nguyễn, Đơn Hà..., các khe Náo, Tú..., các đầm Huệ Trạch, Linh Trạch, Bách Trượng, các hồ Tuyền, Mặc... Còn có suối nước ngọt, suối Trí Giả, suối Tích Trượng, ao mực, ao phóng sinh, đá 500 La Hán... từ xưa đã rất nổi tiếng.

Đây cũng là nơi ở ẩn của các đạo sĩ, ẩn sĩ như Ba Di, Thúc Tề, Bành Tông, Nguyễn Triệu, Hứa Mại, Cát Huyền, Cổ Hoan, Diệp Pháp Thiện, Tư Mã Thừa Trinh, Lã Đồng Tân, Trương Tử Dương...

Tương truyền Phật Giáo được truyền đến núi này khoảng năm Xích Ô, 238 – 251, đời Ngô thời Tam Quốc, đầu tiên xây chùa Thanh Hóa, am Thúy Bình. Không bao lâu có các ngài Chi Độn, Vu Pháp Lan, Đàm Quang, Trúc Đàm Du... lần lượt thành lập các chùa như chùa Thê Quang, chùa Ẩn Nhạc, chùa Trung Nham... Về sau ngài Pháp Thuận sáng lập chùa Bộc Bồ, Tuệ Minh sáng lập chùa Ngọa Phật.

Tăng Hộ ở Thạch Thành phát nguyện tạo lập tượng Phật Di Lặc bằng đá. Các ngài Tăng Thực, Tăng Hựu nối tiếp sự nghiệp này và đến năm Thiên Giám 15, tức là năm 516 đời Lương thì tượng được hoàn thành.

Ngoài ra Trí Đạt sáng lập chùa Thê Thiên. Tôn giả Thiên Hoa xây chùa Khai Nghiêm. Tăng Hựu cất chùa Bạch Nham. Đến năm Thái Kiến thứ bảy, năm 575, đời Trần Tuyên Đế thuộc Nam Triều, Trí Khải dựng chùa Tu Thiên sau gọi là chùa Thiên Lâm ở ngọn Phật Lũng. Từ đó chùa Thiên Lâm trở thành Đạo tràng căn bản của Tông Thiên Thai.

Lúc về già Trí Khải được Tấn Vương, vua Dạng Đế nhà Tùy sau này, xây dựng Thiên Thai Sơn Tự để ngài an trụ và vào niên hiệu Đại Nghiệp năm đầu, năm 605, vua ban biển hiệu Quốc Thanh Tự. Lịch Đại tổ sư tông Thiên Thai đều trụ ở chùa này. Sau lại xây thêm chùa Bình Điền.

Năm Trinh Quán thứ 6, năm 632, đời Đường, ngài Quán đĩnh nhập tịch ở chùa Quốc Thanh. Về sau có các ngài Trí Việt, Phổ Minh, Trí Uy... nổi

tiếp nhau trụ trì chùa này. Tương truyền rằng khi ngài Phong Cang trụ trì tại chùa Quốc Thanh thì ngài Thập Đắc làm Điển Tọa, lúc đó thi sĩ Hàn Sơn trụ trì ở hang Hàng Nham thường đến chùa này xin ăn, giao du rất thân mật với ngài Thập Đắc, làm hơn 300 bài thơ kệ. Sau các ngài Huyền Lăng, Trạm Nhiên kế tiếp nhau đến trụ ở chùa này.

Năm Kiến Trung thứ 3, năm 782, Trạm Nhiên thị tịch ở Đạo Tràng Phật Lũng, các đệ tử xây tháp thờ toàn thân xá lợi của ngài ở góc phía nam khu tháp của ngài Trí Khải. Năm Trinh Nguyên 20, năm 804, đời Đường, các vị tăng người Nhật Bản là Tồi Trùng, Nghĩa Chân... đến thiên viện Trí Giả, chùa Chân Giác, theo học giáo pháp tông Thiên Thai với các ngài Đạo Thúy, Hành Mẫn... sau khi về nước sáng lập tông Thiên Thai Nhật Bản.

Trong Pháp nạn Hội Xương, 841 – 846, Vũ Tông nhà Đường phá hoại Phật Giáo, phần lớn chùa tháp ở núi Thiên Thai bị phá hủy.

Thiên viện do sư Tồi Trùng của Nhật Bản sáng lập trong chùa Thiên Lâm nơi sư đã học thiền với ngài Tiêu Nhiên từ năm 804 cũng đã bị hoang phế. Sau các ngài Viên Trân, Viên Giác đến Trung Quốc lưu học xây dựng lại thiên viện này và đặt tên là: "Thiên Thai Sơn Quốc Thanh Tự Nhật Bản Quốc Đại Đức Tăng Viện". Các vị tăng Nhật Bản đến Trung Quốc du học phần nhiều thường lên chiêm bái núi Thiên Thai. Trong các năm Long Đức đời hậu Lương, các ngài Đức Thiệu, Sư Uẩn trụ ở Vân Cư nhận sự qui y của Ngô Việt Vương và phục hưng lại các di tích cũ của ngài Trí Khải.

Từ cuối đời Đường về sau Thiên tông hưng thịnh. Cho nên các thiền tự ở núi Thiên Thai đặc biệt được xây cất rất nhiều. Vào thời Ngũ Đại các ngài Đức Thiệu, Nghĩa Tịch phục hưng. Đến đời Tống các ngài Trí Lễ, Tuân Thức dời Trung Tâm của giáo học Thiên Thai đến núi Tứ Minh, Tây Hồ. Về sau, núi Thiên Thai dần suy vi.

Đời Nguyên có ngài Vô Kiến Tiên Đổ trụ ở núi Thiên Thai. Đời Minh thì có các ngài Đàm Ngạc, Tượng Tiên Chân Thịnh, Dịch Am Như Thông, Nguyệt Đình Minh Đắc... trụ tại núi này. Nhưng đến khoảng các năm Hoảng Trị, Chính Đức đời Minh thì giáo tích của tông Thiên Thai ở núi này hầu như đã suy diệt.

Trong núi Thiên Thai vốn có 72 ngôi chùa Phật. Đến khoảng năm Vạn Lịch đời Minh thì đã bị phá phân nửa, còn phân nửa. Hiện nay còn các chùa: Quốc Thanh, Cao Minh, Đại Phật, Hoa Đỉnh, Thượng Phương Quảng, Hạ Phương Quảng, Vạn Niên, Bảo Tướng... Trong đó chùa

Quốc Thanh là đạo tràng căn bản, các điện đường còn nguyên vẹn, nổi tiếng nhất.

Chùa Chân Giác là nơi an táng ngài Trí Khải. Trước tháp có 2 tòa tháp bằng đá hiệu là: "Định Tuệ Chân Thân Tháp Viện". Chùa Cao Minh còn lưu giữ di tích ngài Trí Khải giảng Kinh Tịnh Danh, hiệu là Trí Giả U Khê Đạo Tràng.

Chùa Bảo Tướng cũng gọi là chùa Xích Thành, chùa Đại Phật là nơi ngài Trí Khải thị tịch. Thời Ngô Việt Vương, ngài Đức Thiệu xây dựng điện đường hiệu là Bảo Quốc Hoa Nghiêm Viện, đến đời Tống mới đổi tên như hiện nay.

Trên đỉnh núi có ngôi tháp gạch gồm 7 tầng, cao 20 trượng do vương phi Nhạc Dương xây cất vào đời Lương, hiện nay chỉ còn 4 tầng. Ngoài ra còn 5 động là Phi Hà, Ngọc Kinh, Xan Hà, Hoa Dương và Tử Dương.

Tham khảo: Thiên Thai Tứ Giáo Nghi Tập Giải, Q. thượng. Lương Cao Tăng Truyện, Q. 11, 13, 14. Quốc Thanh Bách Lục, Q. 2, 3, 4. Tùy Thiên Thai Trí Giả Đại Sư Biệt Truyện. Thiên Thai Sơn Phương Ngoại Chí. Pháp Hoa Trì Nghiệm Ký, Q. thượng. Cổ Kim Đồ Thư Tập Thành Sơn Xuyên điển 121 – 126. Chúc Phương Điển 995 – 1000, 1002. Thiên Thai Hà Tiêu, Q. 5, phần 4. China Phật Giáo sử Tích Bình Giải, Q. 4. v.v...

XXII-TÔNG THIÊN THAI

Tông này còn có những tên gọi khác như Pháp Hoa Tông, Thiên Thai Pháp Hoa Tông, Thai Tông, Viên Tông, Thai Gia.

Đây là một tông phái lớn của Phật Giáo Trung Quốc, lấy giáo chỉ Kinh Pháp Hoa làm nền tảng, do Đại sư Trí Khải trụ ở núi Thiên Thai sáng lập, là 1 trong 13 tông phái Phật Giáo tại Trung Quốc, 1 trong 8 tông của Phật Giáo Nhật Bản.

Ngài Trí Khải thờ thiền sư Tuệ Tư, 511 - 577, tại núi Nam Nhạc làm thầy, tu tập 3 loại pháp chỉ quán. Thiền sư Tuệ Tư kế thừa yếu chỉ "Nhất Tâm Tam Trí" nơi thiền sư Tuệ Văn đời Bắc Tề.

Theo Ma Ha Chi Quán quyển 1, phần đầu, thì thiền sư Tuệ Văn nương vào luận Đại Trí Độ mà tu được pháp Quán Tâm, lại nêu bài kệ Trung Luận làm nền tảng cho "Nhất Tâm Tam Quán". Sau khi ngài Tuệ Tư học được pháp quán tâm ấy liền khai phát Tam Muội Pháp Hoa, soạn ra Pháp Hoa Kinh An Lạc Hành Nghi, Tùy Ý Tam Muội, Chư Pháp Vô Tránh Tam Pháp Môn...

Thời niên hiệu Thiên Gia năm đầu nhà Trần, năm 560, Trí Khải yết kiến thiền sư Tuệ Tư thọ học Tam Muội Pháp Hoa, 4 hạnh an lạc, đọc Kinh Pháp Hoa đến câu "Thị chân tinh tiến, thị danh chân pháp cúng dường" tức là tinh tiến chân thực, đó gọi là pháp cúng dường chân thực, liền bừng tỉnh tỏ ngộ. Sau sư đến chùa Ngõa Quan ở Kim Lăng dùng khai đề của Kinh Pháp Hoa để

diễn giảng luận Đại Trí Độ, giải thích Thứ Đệ Thiên Môn.

Năm Thái Kiến thứ bảy, năm 575, Trí Khải đến núi Thiên Thai ở ẩn trong 10 năm. Sư soạn Pháp Hoa Huyền Nghĩa, Ma Ha Chỉ Quán và Pháp Hoa Văn Cú được gọi là "Thiên Thai Tam Đại Bộ". Đầu đời Đường, sư đến chùa Ngọc Tuyền ở Kinh Châu giảng Pháp Hoa Huyền Nghĩa, thuyết Ma Ha Chỉ Quán. Cho nên tông Thiên Thai tuy tôn Bồ Tát Long Thọ là sơ Tổ, ngài Trí Khải là tổ thứ tư. Nhưng y cứ vào việc tập đại thành tư tưởng truyền thừa thì đúng ra ngài Trí Khải mới là tổ khai sáng của tông Thiên Thai.

Học trò của sư rất đông, đệ tử nổi pháp thì có 32 vị. Trong đó ngài Quán Đỉnh, 561 – 632, thờ đại sư Trí Khải hơn 20 năm, có khả năng nhận lãnh và truyền trì di giáo của Đại Sư. Quán Đỉnh soạn Bát Đại Niết Bàn Kinh Huyền Nghĩa Cập Số, Quán Tâm Luận Số... vài mươi quyển, là tổ thứ hai. Truyền đến tổ thứ 3 Trí Uy, Tổ thứ 4 Tuệ Uy, Tổ thứ 5 Huyền Lăng. Tổ thứ 6 Trạng Nhiên, 711-782, vốn tu tập Thai Học hơn 20 năm. Sư mở rộng giáo pháp Thiên Thai, từng được sắc triệu của 3 vị vua như Huyền Tông... nhưng sư đều tạ từ. Sư chuyên việc soạn thuật và diễn giảng, được tôn xưng là Tổ trung hưng của tông Thiên Thai. Soạn phẩm của sư gồm hơn 20 bộ sách như Pháp Hoa Huyền Nghĩa Thích Tiêm, Pháp Hoa Văn Cú Ký, Chỉ Quán Phụ Hành Truyền Hoảng Quyết, Chỉ Quán Nghĩa Lệ, Kim Cương Ty... Sư đề xướng các nghĩa "Phi Tình Phật Tính", "Vô Tình Hữu Tính", chủ trương cây cỏ, gạch đá cũng có tính Phật.

Ngoài ra, sư còn dung hợp tư tưởng của tông này với thuyết của luận Đại Thừa Khởi Tín để xác lập nền tảng cho giáo học Thiên Thai đời Tống. Đệ tử của sư có các vị Đạo Thúc, Hành Mãn, Nguyên Hạo, Đạo Xiêm, Minh Khoáng... Ngài Đạo Thúc lại truyền cho các vị Tông Đỉnh, Lương Tư.

Không bao lâu xảy ra pháp nạn Hội Xương và các cuộc chiến loạn ở cuối đời Đường, đầu thời Ngũ Đại kéo dài đã làm cho phần lớn sách vở chương sớ của tông Thiên Thai bị thất lạc. Do đó tông này dần dần rơi vào tình trạng suy vi.

Về sau có vị tăng nước Cao Ly là ngài Để Quán, đáp lời thỉnh cầu của Trung Ý vương nước Ngô Việt, mang một lượng lớn kinh sách Thiên Thai đến Trung Quốc, tông Thiên Thai nhờ đó dần dần được phục hưng.

Ngài Nghĩa Thông từ nước Cao Ly đến thờ Tổ Nghĩa Tịch thứ 12 của tông Thiên Thai làm thầy, hoằng dương giáo quán, đó là Tổ thứ 13. Học trò của sư Nghĩa Thông có các vị Tứ Minh Trí Lễ,

960 - 1028, Từ Vân Tuân Thúc... Trí Lễ soạn Chỉ Yếu Sao, Diệu Tông Sao, cùng với hệ thống Tuân Thúc đều cùng phái Thiên Thai Sơn gia. Một vị đệ tử khác của Nghĩa Tịch là Từ Quang Chí Nhân truyền xuống cho Ngô Ân, Nguyên Thanh, Hồng Mẫn, Cô Sơn Trí Viên, 976-1022, Phạm Thiên Khánh Chiêu, 963 - 1017... Hệ thống này gọi là phái Sơn Ngoại.

Cuộc tranh luận giữa hai phái Sơn Gia và Sơn Ngoại bắt nguồn từ vấn đề chơn, ngụy liên quan đến quảng bản "Kim Quang Minh Huyền Nghĩa" của đại sư Trí Khải. Từ đó dần dần biến thành cuộc tranh luận đối lập giữa Duy Tâm Luận và Thực Tướng Luận. Trí Lễ thuộc phái Sơn Gia từng đối lại với thuyết "Chân Tâm Quán" của Ngô Ân thuộc phái Sơn Ngoại mà soạn "Phù Tông Thích Nạn" đề xướng thuyết "Vọng Tâm Quán" đã làm cho cuộc luận chiến giữa hai phái kéo dài đến 40 năm.

Về phái Sơn Ngoại, học trò Khánh Chiêu có các vị Hàm Nhuận, Kế Tề... tiếp nối. Học thuyết của phái Sơn Ngoại thường bị chê trách là không thuần túy cho nên chẳng bao lâu bị suy vi. Pháp hệ của Tứ Minh Trí Lễ thuộc phái Sơn Gia thì rất phần thịnh. Có 3 vị đệ tử là Quảng Trí Thượng Hiền, Thần Chiêu Bản Như và Nam Bình Phạm Trăn được gọi là "Tứ Minh Tam Gia".

Đến đời Nguyên thì thế lực tông Thiên Thai quá suy yếu khó vực dậy được. Sang đời Minh có U Khê, Truyền Đăng, Chân Giác... mở rộng Sơn Gia Chính Tông. Đến Ngẫu Ích Trí Húc, 1599 - 1655, thì viện dẫn Duy Thúc, yếu chỉ Thiên Tông để hỗ trợ cho việc phát huy Giáo Quán Thiên Thai. Nhưng cũng vì đề xướng thuyết Tính Tướng Dung Hợp, Thiên Tịnh Nhất Trí mà tự rước lấy vận suy.

Tông Thiên Thai Nhật Bản thì tôn Truyền Giáo Đại Sư Tối Trừng làm sơ Tổ. Sư từng đến Trung Quốc vào đời Đường thụ pháp nơi các vị đệ tử của Trạng Nhiên như Đạo Thúc, Hành Mãn... Sau khi trở về Nhật Bản sư khai sáng yếu chỉ nhất trí giữa 4 tông: Viên Giáo, Thiên, Viên Giới và Mật Giáo ở núi Tỳ Duê, khác với tông Thiên Thai của Trung Quốc. Đệ tử của Tối Trừng là sư Viên Nhân và đệ tử của Nghĩa Chân là sư Viên Trân cũng lần lượt đến Trung Quốc vào đời Đường thờ các ngài Tông Đỉnh, Lương Tư làm thầy, học giáo pháp Thiên Thai, lại còn thụ học các pháp bí yếu của ba bộ Kim, Thai, Đại Pháp Tô Tất Địa và các kinh quý tân dịch làm cho giáo học Mật Giáo Thiên Thai được phát triển phổ biến.

Đến thời An Nhiên thì tông Thiên Thai của Nhật Bản đã được Mật Giáo Hóa một cách cực

đoan. Từ Nghĩa Chân về sau, vị tọa chủ Thiên Thai thống trị một tông. Nhưng đến Viên Nhân, Viên Trân trở đi thì pháp hệ tách ra làm hai. Đồ chúng của Viên Trân đi ra khỏi núi Tỷ Duệ, trụ ở chùa Viên Thành, chùa Tam Tĩnh, gọi là Tự Môn, núi Tỷ Duệ gọi là Sơn Môn. Sơn Môn đến thời Lương Nguyên, Giáo Học lấy Viên Giáo sẵn có làm Tông Chi, các đệ tử ưu tú xuất sắc rất đông và thế lực tông này nổi lên khá mạnh. Đệ tử ngài Lương Nguyên là Nguyên Tín thì cổ xúy tư tưởng Tịnh Độ, lập ra dòng Huệ Tâm. Một vị đệ tử khác là Giác Vận thì lập dòng Đàn Na, gọi chung là "Huệ Đàn Nhị Lưu", hai dòng Huệ – Đàn.

Cộng chung hệ thống Thai Mật, Mật Giáo thuộc Tông Thiên Thai, đến đời sau, có tất cả 13 dòng phái thuộc tông Thiên Thai. Đến cuối thời kỳ Bình An về sau thì các dòng phái thuộc tông Thiên Thai nói trên dần dần xem trọng khẩu truyền. Do đó sinh ra chủ trương "Khẩu Truyền Pháp Môn". Trái lại, phương diện giáo học thì dần dần suy vi.

Ngoài ra sự vùng dậy của tầng binh, sự tranh cướp của chính quyền, cộng với việc đốt phá của Chức Điền Tín Trường... đều đã góp phần đưa núi Tỷ Duệ đến thời sụp đổ.

Cho mãi đến thời đại Giang Hộ, núi Đông Duệ, Núi Nhật Quang lần lượt được khai sáng mới phục hồi được sự hưng thịnh như xưa. Lại nhờ Mạc Phủ đương thời khuyến khích việc học vẫn nên giáo học cũng dần phục hưng. Hiện nay có các tông phái như: Tông Thiên Thai, chùa Diên Lịch núi Tỷ Duệ; tông Thiên Thai Tự Môn, chùa Viên Thành; tông Thiên Thai Chân Tịnh, chùa Tây Giáo...

Giáo nghĩa của tông Thiên Thai có thể lược chia ra các khoa: Tam Đế Viên Dung, Nhất Niệm Tam Thiên, Nhất Tâm Tam Quán, Lục Tức... Tông này lại dùng 5 Thời 8 Giáo để phán thích Thánh Giáo một đời của Đức Phật.

Kể từ đời Dân Quốc, 1912, về sau, Thiên Thai Học được phục hưng nhờ sự nỗ lực của Đại Sư Đế Nhân, 1858 – 1932, ngài sáng lập Quán Tông Nghiên Cứu Xã, chuyên môn giáo dục người học Thiên Thai. Nhân tài xuất hiện rất nhiều như các vị tôn túc: Nhân Sơn, Thường Tĩnh, Bảo Tĩnh, Tĩnh Tu, Đàm Hư, Thiên Định, Khả Đoan...

Tham khảo: Phật Tổ Thống Ký, Q. 5 – 22. Thiên Thai Cứu Tổ Truyền. Thiên Thai Sơn Phương Ngoại Chí. Bát Tông Cương Yếu, Q. hạ. Ngũ Giáo Chương Thông Lộ Ký, Q. 12. Sơn Gia Sơn Ngoại. Ngũ Thời Bát Giáo. Thai Mật. Tam Đế. Nhất Niệm Tam Thiên. Nhất Tâm Tam Quán. Lục Tức. v.v...

Lâm Như-Tạng

KHO TÀNG YÊU THƯƠNG

Sáng thức giấc
Nằm trên giường
Ơi, cuộc đời yêu thương
Tôi nằm bên cạnh Mẹ
Tôi trở mình nhẹ nhẹ
Mẹ nằm bên, Mẹ vẫn niệm Kinh
Lòng Mẹ chan chứa tình...
Mẹ Niệm Kinh Cầu Phước cho Con, Cháu
Cho Quê Hương, cho tất cả nhân sinh...

Mỗi sáng Mẹ Niệm Kinh
Mẹ Đẹp như Thơ, Mẹ Hiền như Bụt,
Tôi sáu mươi mốt, Mẹ tám mươi tư
Cuộc đời Hạnh Phúc đẹp như,
Bài Thơ, Trăng tròn mười sáu...

Kho Tàng Yêu Thương còn Đẹp hơn châu báu !

Tôi là người Hạnh Phúc nhất trần gian
Mẹ tám mươi tư, con sáu mươi mốt Bình An...
Con vẫn nằm bên Mẹ,
Như ngày còn thơ bé
Cuộc đời dù cô đơn
Lòng Sương Phụ thổi hồn...

Tôi TạƠn Trời Phật
Sáng trở dậy tưởng mình mơ! Mà thật!
Mẹ vẫn bên tôi,
Mẹ vẫn Niệm Kinh...
Đem tình thương cho Con Cháu, Chúng Sinh
Cầu Phước Huệ cho muôn người Lạc Cảnh...

Như lá tươi sương
Trong hồn tôi lóng lánh,
Giọt Ân Tình cuộc đời Đẹp như Thơ
Tôi muốn thời gian ngưng lại phút giờ,
Không gian trầm lắng... Giữa cuộc đời Hư Thực!
Có mùi hương sức nức
Trong hồn tôi... bàng bạc không gian...

Tôi thầm nghĩ trong lòng Lời TạƠn,
Tôi TạƠn Chư Phật.
Cuộc Đời Như Mơ, Mà Thật!
Mẹ nằm bên,
Mẹ Hiền như Bụt tĩnh lặng Niệm Kinh
Tôi ít thấy ai Hạnh Phúc như mình
Vườn Nắng Sớm cành Mai sương lóng lánh...

• **Tuệ Nga Diệu Minh**
Hồng Thành, Oregon-Mùa Xuân, 1995

Lá bài Phật giáo tại Trung Quốc

(Chine: enjeu du Bouddhisme)

• Hoang Phong chuyển ngữ

Trong lá thư tháng Năm 2019 của Viện Nghiên cứu Phật học (Institut d' Études Bouddhiques) tại Pháp, ngoài các mục thường lệ về nghiên cứu, thuyết trình, giảng dạy, giới thiệu sách báo mới, trong phần tin tức còn có một bài liên quan đến tình trạng Phật giáo tại Trung Quốc: "Lá bài Phật giáo tại Trung Quốc" (Chine: l'enjeu du Bouddhisme). Dưới đây là phần lược dịch và nếu cần tra cứu bản gốc của tài liệu này thì xin quý độc giả ghé vào trang mạng của Viện Nghiên cứu Phật học:

https://bouddhismes.net/index.php?option=com_content&view=article&id=197:chine-l-enjeu-du-bouddhisme&catid=12&Itemid=128

Nhiều khoản tiền đầu tư quan trọng trong kế hoạch thực hiện "Các con đường Tơ lụa mới" được dành để phát triển các nơi hành hương quan trọng nhất của Phật giáo nằm dọc theo các con đường này. Trong khi đó bên trong lãnh thổ Trung Quốc thì chiến dịch chống lại tín ngưỡng - từ Phật giáo, Ki-tô giáo cho đến Lão giáo... - ngày càng gia tăng khốc liệt, khiến người ta không sao tránh khỏi liên tưởng đến thời kỳ Cách mạng Văn hóa trước đây. Nhiều chùa chiền bị đóng cửa hoặc san bằng, các pho tượng tôn giáo bị đập phá. Nhiều ngôi chùa và nhà thờ bị trưng dụng làm nơi trình diễn văn nghệ ngợi ca các "phẩm tính căn bản của xã hội chủ nghĩa", và cũng là để ngăn cản các buổi hành lễ tôn giáo tại các nơi này. Mục đích của chính sách này chủ yếu nhằm vào Phật giáo Tây Tạng, gồm những người tu tập cùng các thể chế lâu đời của Phật giáo này...

Theo Emmanuel Lincot người sáng lập và điều hành Phân khoa nghiên cứu về Trung Quốc hiện đại (Études Chinoises Contemporaines) thuộc Viện Ki-tô giáo Paris (Institut Catholique de Paris) thì "chủ trương (phát triển các nơi hành hương tại Ấn Độ) trên đây là để làm sống lại sự kết nối lâu đời [trong lịch sử] giữa Trung Quốc và Ấn Độ (qua mối dây của tín ngưỡng Phật giáo), thế nhưng thật ra phía sau thì lại che giấu nhiều dụng ý. Chủ trương trên đây là do chính Tập Cận Bình phát động vào tháng Năm 2015, trong dịp tiếp đón Thủ tướng Ấn Độ Narendra Modi viếng thăm Trung Quốc, khi cả hai cùng

đứng dưới chân Tháp Đại Nhạn (còn gọi là Chùa Đại Nhạn/Big Wild Goose Pagoda, do nữ hoàng Võ Tắc Thiên xây dựng năm 704) tại Tây An (Xi'an). Theo tôi (xin nhắc lại: tôi ở đây là Emmanuel Lincot khảo cứu gia tại Viện Ki-tô giáo Paris) nếu dựa vào các sự kiện xảy ra từ trước thì chủ tâm trên đây [của Tập Cận Bình] báo hiệu một sự bành trướng ảnh hưởng đầy tham vọng của Trung Quốc đối với Phật giáo hải ngoại, và đồng thời cũng là cách mở đường khiến những người hành hương Trung Quốc lộ diện để dễ bề kiểm soát họ. Qua góc nhìn đó thì văn hóa cũng như tôn giáo chỉ là các con cờ của một chiến lược tổng thể về chính trị mà thôi. Mặt khác chính quyền Bắc Kinh cũng tích cực thúc đẩy chiêu bài "quốc hữu hóa" các tôn giáo ngoại lai với mục đích biến chúng trở thành các "tín ngưỡng" của quốc gia mình (Khổng giáo và Lão giáo là các tín ngưỡng của Trung Quốc, phát sinh và hình thành tại Trung Quốc. Phật giáo, Tin lành, Ki-tô giáo La-mã... là các tín ngưỡng ngoại lai mà Trung Quốc muốn "thuần hóa" và "tô điểm" thêm cho chúng các màu sắc và nghi lễ phù hợp với người Trung Quốc hầu biến chúng thành những tín ngưỡng của mình. Thật ra nếu mở rộng tầm nhìn xa hơn ngược về lịch sử thì ngay từ những thế kỷ đầu tiên thì khi Phật giáo mới được đưa vào Trung Quốc cũng đã phải thích nghi với nền văn hóa và văn minh lâu đời của đế quốc này, và do đó đã bị biến đổi nặng nề, tách xa với Giáo Huấn của Đức Phật. Tiếc thay Phật giáo Việt Nam trong quá khứ cũng như ngày nay đã chịu ảnh hưởng của Phật giáo Trung Quốc, nhất là qua kinh sách Hán ngữ và các hình thức sinh hoạt đại chúng). Một khảo cứu gia đại học (gốc Trung Quốc, lưu ngụ tại Pháp) là Je Zhe (汲 喆/Cấp Triết) trong một quyển sách xuất bản gần đây mang tựa "Tính cách hiện đại hóa và giai đoạn hóa của tôn giáo - Phật giáo Chan ngày nay qua góc nhìn Xã hội học" (Religion, modernité et temporalité. Une sociologie du Bouddhisme Chan contemporain, CNRS, 2016)" đã chứng minh hùng hồn cho các sự kiện trên đây" [các lời phát biểu này là của Emmanuel Lincot trong một cuộc phỏng vấn dành cho trang mạng **Atlantico**].

Bitter Winter (Mùa Đông Cay Đắng) một tập san trên mạng chuyên nghiên cứu về tự do tôn giáo và nhân quyền tại Trung Quốc, thường xuyên đưa tin về tình trạng tàn phá chùa chiền và đàn áp Phật giáo, nhất là đối với Phật giáo Tây Tạng!

Ngày 19.03.2019, chính quyền Trung Quốc cảnh giác thêm một lần nữa về việc người thừa

kể Đức Đạt-lai Lạt-ma XIV... Trong khi đó thì chính Ngài trong một cuộc phỏng vấn, lại xác nhận là người thừa kế mình sau này sẽ sinh ra trên đất Ấn, hoặc cũng có thể là dòng truyền thừa Đạt-lai Lạt-ma sẽ chấm dứt với sự ra đi của mình. Người xướng ngôn viên của Bộ Ngoại giao [Trung Quốc] là Geng Shuang (耿爽/Cảnh Sáng) thì lại cho biết là "*Thế chế quy định việc tái sinh của các vị Đạt-lai Lạt-ma đã tồn tại từ nhiều trăm năm, phải được tôn trọng đúng theo luật pháp và quy chế Trung Quốc, cùng các nghi thức tôn giáo và tập tục đã được quy định từ lâu trong lịch sử [...]. Chính quyền Trung Quốc chủ trương chính sách tự do tín ngưỡng. Chúng tôi đã từng đưa ra các quy luật về tín ngưỡng cùng các quy tắc liên quan đến việc tái sinh trong Phật giáo Tây Tạng. Chúng tôi sẽ tôn trọng và bảo toàn việc thực thi đó...*"

Tiểu thay bàn tay áp đặt của chính quyền trung ương [của Trung Quốc] đối với Phật giáo Tây Tạng nào có phải chỉ loanh quanh trong việc tranh cãi về sự tái sinh của các vị lãnh đạo đầu! Bên trong toàn "vùng tự trị" (tức là xứ Tây Tạng trước đây), những người Tây Tạng nghèo đói nếu muốn được [chính phủ] trợ cấp thì phải từ bỏ Phật giáo !

Tài liệu xem thêm

Bài viết trên đây còn đưa ra thêm các tài liệu khác về vấn đề "pháp nạn" trên đây tại Trung Quốc. Thật vậy không phải đây là lần đầu tiên pháp nạn xảy ra tại Trung Quốc. Trên dòng lịch của đế quốc này Phật giáo đã nhiều lần bị ngược đãi, khủng khiếp nhất là vào thế kỷ thứ IX dưới thời nhà Đường, sau khi Phật giáo đã góp phần đưa nền văn minh Trung Quốc lên chỗ tột đỉnh.

1- Trang mạng **Buddhistdoor** (tiếng Anh): *Bắc kinh phủ nhận sự xác định của Đức Đạt-lai Lạt-ma về sự tái sinh sau này của Ngài trên đất Ấn (Beijing Rejects Dalai Lama's Assertion that Next Incarnation May Be Born in India)* (<https://www.buddhistdoor.net/news/beijing-rejects-dalai-lamas-assertion-that-next-incarnation-may-be-born-in-india>)

2- Trang mạng **Atlantico** (tiếng Pháp): *Trung Quốc: cuộc chiến tranh giành sự tái sinh của Đạt-lai Lạt-ma sắp bùng nổ (Chine: la bataille pour le contrôle de la réincarnation de l'âme du Dalai lama approche)* (<https://www.atlantico.fr/decryptage/3564570/chine-la-bataille-pour-le-contrôle-de-la-reincarnation-de-l-ame-du-dalai-lama-approche-emmanuel-lincot>)

3- Trang mạng **Bitter Winter** (tiếng Anh và Pháp): gồm nhiều bài:

a) *Cuộc chiến chống lại Phật giáo đang hoành hành (La guerre contre le Bouddhisme continue de faire rage/The War on Buddhism Continues to Escalate)*

tiếng Pháp: <https://fr.bitterwinter.org/guerre-contre-bouddhisme-continue-de-faire-rage/>

tiếng Anh: <https://bitterwinter.org/the-war-on-buddhism-continues-to-escalate/>

b) *Chính quyền lợi dụng việc trợ cấp xã hội để chống lại những người theo Phật giáo Tây Tạng (Les autorités recourent à l'aide sociale contre les bouddhistes tibétains/Authorities Use Welfare Payments Against Tibetan Buddhists)*

tiếng Pháp: <https://fr.bitterwinter.org/aide-sociale-utilisee-contre-les-bouddhistes-tibetains/>

tiếng Anh: <https://bitterwinter.org/welfare-payments-used-against-tibetan-buddhists/>

c) *Đảng Cộng Sản Trung Quốc ép buộc các nơi thờ phụng mang tính cách tín ngưỡng phải tổ chức các buổi trình diễn văn nghệ (Le PCC impose des spectacles culturels sur les sites religieux/CCP Demands Cultural Performances at Religious Sites - Video)*

tiếng Pháp: <https://fr.bitterwinter.org/pcc-impose-spectacles-culturels-sur-sites-religieux/>

tiếng Anh: <https://bitterwinter.org/ccp-demands-cultural-performances-at-religious-sites/>

d) *Tại Trung Quốc chùa chiền bắt buộc phải thờ phụng vị lãnh tụ chính trị Mao Trạch Đông (Chine: les temples sont forcés d'adorer le dirigeant politique Mao Zedong/Statue of Mao Placed in Temples - Video)*

tiếng Pháp: <https://fr.bitterwinter.org/chine-temples-forces-dadorer-dirigeant-politique-mao-zedong/>

tiếng Anh: <https://bitterwinter.org/statues-of-mao-placed-in-temples/>

e) *Các pho tượng Phật giáo biến mất khắp nơi tại Trung Quốc (Des statues bouddhistes disparaissent à travers toute la Chine/Buddhist Statues Disappearing Throughout China)*

tiếng Pháp: <https://fr.bitterwinter.org/statues-bouddhistes-disparaissent-a-travers-toute-la-chine/>

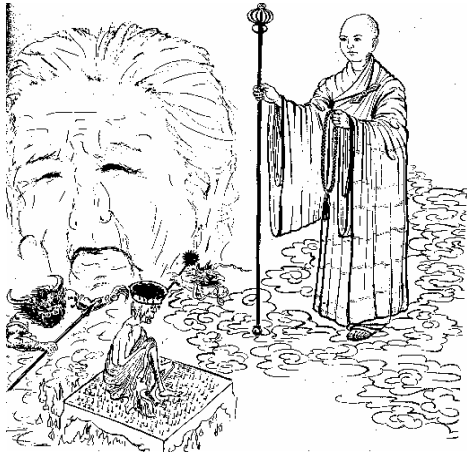
tiếng Anh: <https://bitterwinter.org/buddhist-statues-disappearing-throughout-china/>

Bures-Sur-Yvette, 23.05.19

• **Hoang Phong** chuyển ngữ

Mùa Vu Lan

luận bàn về Địa Ngục

• Nguyên Trí - Hồ Thanh Trước

Địa Ngục là gì, ở đâu ?

Phật tử chúng ta ai cũng đã nghe qua danh ngài Mục Kiền Liên, tên của ngài được gắn liền với chữ 'Hiếu' và thường được nhắc đến trong dịp Lễ Vu Lan, mùa báo hiếu.

Trong hàng đại đệ tử Phật, Mục Kiền Liên là vị thần thông đệ nhất, đạt được lục thông và hiếu đạo hơn hết. Ngài dùng huệ nhãn nhìn thấy mẹ là bà Thanh Đề bị đọa làm ngựa quỷ dưới địa ngục, rất đói khổ, vì lòng hiếu tử, ngài tìm cách cứu mẹ.

Nhưng trước tiên phải tự hỏi **Địa Ngục là gì**, có thật không và ở đâu ? Lúc nhỏ, mẹ tôi thường hay nói, con không nên sát hại sinh vật, nếu phạm tội phải đọa địa ngục; hoặc con không nghe lời, cãi lời cha, mẹ phải đọa địa ngục v.v...

Tôi hỏi lại, địa ngục ở đâu vậy mẹ ? Mẹ tôi chỉ tay xuống đất nói 'ở dưới đó, trong lòng đất !' Rồi khi theo mẹ đi chùa, sinh hoạt Gia Đình Phật Tử, tôi thấy những hình vẽ cảnh địa ngục trong các chùa, tôi tin chắc rằng có địa ngục ở trong lòng đất. Nhờ niềm tin này mà tôi tránh được giới sát sanh và không bao giờ nuôi dế, đá dế mà trẻ em vào nhưng năm 50 – 70 của thế kỷ 20 thường biết.

Những năm sau đó, ở trường, tôi được học về cấu tạo của trái đất, tôi lại nghĩ rằng làm sao địa ngục có thể tồn tại trong nhân hay còn gọi là lõi của trái đất ? Nơi đó là một khối kim loại ở trạng thái gần như hóa lỏng, nóng hàng ngàn độ và áp suất lên đến hàng triệu lần cao hơn áp suất của bầu khí quyển !

Khi đọc kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện, trong phẩm thứ nhứt, đoạn «*Bà La Môn nữ cứu*

mẹ», quý vương Vô Độc nói rằng, thật có địa ngục trong dãy núi Thiết Vi. Tôi lại tự hỏi núi Thiết Vi ở đâu ? Không thấy trên bản đồ thế giới.

Theo nhiều tôn giáo, địa ngục là một trạng thái cực khổ của tâm hồn con người sau khi tách ra khỏi cơ thể, một cảm giác đau đớn sau khi chết, bởi những người phạm tội và gây tội lỗi trong đời sống trần thế của họ; địa ngục cũng có nghĩa là nơi trú ngụ của người chết hoặc một phần trong số những người chết. Định nghĩa về địa ngục và các đặc tính của nó khác nhau từ tôn giáo này sang tôn giáo khác và đôi khi cũng được giải thích khác nhau trong cùng một tôn giáo. Dưới đây xin sơ lược vài định nghĩa về địa ngục qua các dân tộc, tôn giáo.

Trong thần thoại Hy Lạp, địa ngục là vương quốc của người chết. Đây là một nơi bí mật mà thần Hades và vợ ông Persephone trị vì. là nơi mà tất cả các linh hồn phải đến để được xét xử sau khi chết. Người chết được giữ lại như những hình bóng không có sức mạnh và cảm giác. Địa ngục, vương quốc của Hades được canh gác bởi một con chó có ba đầu: Cerberus. Địa ngục trong thần thoại Hy Lạp không giống như địa ngục trong Cơ đốc giáo (Christianity, Christianisme).

Trong Cơ đốc giáo địa ngục được định nghĩa tùy theo học thuyết, Orthodox, Catholic hay Protestant. Theo học thuyết Orthodox, Đức Chúa Trời không tạo ra địa ngục; nhưng nơi này là nơi lẩn trốn của ma quỷ và các thiên thần sa ngã, cố gắng tránh xa Đức Chúa Trời và là chốn của các linh hồn chịu hình phạt vĩnh cửu vì theo ma quỷ. Ở phương Tây, học thuyết về sự trừng phạt vĩnh cửu đã được gián tiếp xác nhận qua các biểu tượng của các giáo hội đã được cải cách và sau đó đã được thuyết giảng trong một số giáo hội Tin Lành Phúc Âm hiện đại.

Theo Do Thái giáo cổ xưa, cũng như trong quốc gia Do Thái giáo hiện tại, sự hiện hữu trong Sheol (địa ngục) được xem như là một sự sống ma quái vĩnh cửu, trong đó các vấn đề của cuộc sống trần thế hoàn toàn kết thúc. Sheol được diễn tả như là một nơi dưới đất, nơi mà người chết có một cuộc sống hôn trầm. Theo Do Thái giáo, địa ngục có nhiều tầng, tùy theo tội trạng và họ không chấp nhận có sự trừng phạt vĩnh cửu trong địa ngục.

Trong Hồi giáo, địa ngục Jahannam là một nơi tràn ngập lửa, nước sôi, và nhiều sự đau khổ khác cho những ai đã bị kết án sau khi chết. Sau Ngày Phán Xét, những người không tin vào đấng vô thượng của Hồi giáo, hoặc chối bỏ những sứ giả của Ngài, những người đã không vâng theo

luật pháp của Hồi giáo và những "Kẻ thù của Hồi giáo" được gửi đến Địa ngục ngay khi họ chết.

Tuy nhiên, ý niệm đầu tiên về địa ngục có khoảng 2000 năm trước Thiên Chúa, được phát xuất từ vùng Mesopotamia, là vùng đất giữa hai hệ thống sông Tigris và Euphrates; ngày nay thuộc Iraq, Kuwait, phía đông Syria, đông nam Thổ Nhĩ Kỳ, và dọc biên giới Iraq, Iran. Theo người Mesopotamians, thế giới được chia thành hai phần: "trên cao", dẫn đầu bởi các vị thần của cuộc sống, và "dưới thấp", dẫn đầu bởi các vị thần của người chết. "Dưới thấp" là thế giới "không đường về" của những người chết. Nói chung, địa ngục được cảm nhận bởi người Mesopotamians một cách rất bi quan: số phận của người chết không có nghĩa là vui vẻ; nơi mà niềm vui và tình cảm hoàn toàn vắng mặt. Người chết đi vào đó để sống ở đó một bản sao nhợt nhạt của đời sống trần thế của mình.

Nhận thức về địa ngục theo Phật giáo hoàn toàn khác hẳn. Dù kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên đã xác nhận có địa ngục, với chỗ nơi, tên gọi, nhiều vô số; nhưng điều đó không có nghĩa là thật có một địa ngục với bản chất thường hằng của một thành trì kiến cố với nhiều lớp tường, trong đó tội nhân hiện hữu hay không, địa ngục vẫn tồn tại. Địa ngục là pháp duyên khởi, nó chịu sự chi phối của lý Nhân duyên và phụ thuộc vào nhân quả do sự gây tạo ác nghiệp của chúng sinh. Có chúng sinh gây tạo cái nhân địa ngục mới có quả địa ngục xuất hiện; không có chúng sinh gây tạo ác nghiệp thì địa ngục hoàn toàn không hiện hữu.

Địa ngục là một trạng thái của tâm của những chúng sanh bị khát vọng và đam mê. Vì địa ngục, Naraka trong tiếng Phạn (Sanskrit) hay Niraya trong tiếng Pali, chỉ đến tâm trạng mà con người phải chịu đựng sự đau khổ vì hoàn cảnh bên ngoài hay tự mình gây tạo, Naraka không mang ý nghĩa một nơi giam cầm như nhà tù với các lớp tường kiên cố và nhiều lớp hàng rào và dĩ nhiên không nằm trong lòng đất.

Địa ngục không có thực tánh, chỉ do nhân đã tạo và khi đủ duyên thì có quả địa ngục xuất hiện. Địa ngục chỉ có với những chúng sanh đã gây tạo cái nhân địa ngục. Hoặc đã gây tạo mà biết chuyển tâm sám hối tu hành thì địa ngục liền hóa không.

Không phải sau khi chết, những kẻ phạm tội mới rơi vào địa ngục; đang sống trên trần thế vẫn có thể là sống trong địa ngục vì tham, sân, si, trong Phật giáo gọi là Tam Độc, cộng thêm Bát Khố là chìa khóa giúp ta tự mở cửa địa ngục cho chính mình ngay khi còn tại thế! Đức Phật đã

dạy:

«*Vô hòa như tham dục
Vô ác như sân hận*»

Tham Sân Si là nguồn gốc của mọi phiền não, khổ đau trong đời sống của con người và là cội rễ bất an của nhân loại, khiến chúng ta trôi lăn trong lục đạo luân hồi, sanh tử.

LỄ VU LAN VÀ KINH VU LAN BỒN

Theo truyền thuyết, ngài Mục Kiền Liên do tu hành, đã đạt được lục thông, nhờ đó ngài dùng huệ nhãn tìm mẹ là bà Thanh Đề và biết mẹ mình đang ở địa ngục chịu khổ, đói khát. Ngài lo phẩm vật đem dâng mẹ; nhưng bà vì lòng bòn sèn tiền căn chưa dứt nên cơm chưa đến miệng đã thành lửa không ăn được. Mục Kiền Liên âu sầu đến tìm Phật cầu xin giải pháp cứu mẹ.

Phật bảo rằng mẹ ông gốc tội rất sâu, dù ông có thần lực, một mình ông không thể cứu được; phải nhờ thần lực của mười phương tăng. Rằm tháng Bảy là ngày Tụ Tứ, mười phương tăng đều đến dự lễ, phải sắm sửa phẩm vật cúng dường chư tăng, như vậy cha mẹ bảy đời được siêu thăng, cha mẹ hiện tiền được phước.

Phật dạy bảo mười phương tăng, trước khi thọ thực đàn trai phải cầu chú nguyện cho người tín gia. Phật cũng dạy mọi người, nếu muốn đền ơn cha mẹ hiện tại cùng quá khứ, đến rằm tháng Bảy, chớ giờ Tụ Tứ cúng dường chúng tăng.

Những lời Phật dạy trên đây, đã trở thành bài kinh Vu Lan Bồn chúng ta thường tụng vào ngày Rằm tháng Bảy, lễ Vu Lan, còn được gọi là ngày Xá Tội Vong Nhân

Kinh Vu Lan Bồn

Ta Từng Nghe Lời Tạc Như Vây:

*Một thuở nọ, Thế Tôn an trụ,
Xá vệ thành Kỳ thọ viên trung,
Mục Liên mới được lục thông,
Muốn cho cha mẹ khỏi vòng trầm luân.
Công dưỡng dục thâm ân dốc trả,
Nghĩa sanh thành đạo cả mong đền,
Làm con hiếu hạnh vi tiên,
Bèn dùng Huệ nhãn dưới trên kiểm tầm.*

....

*Mục Liên với bốn ban Phật tử,
Nguyện một lòng tín sự phụng hành.
Trước là trả nghĩa sanh thành,
Sau là cứu vớt chúng sanh muôn loài.*

Xin mạn phép được nhắc sơ lược về kinh

điển, những bài pháp Đức Phật giảng trong 45 năm hoằng pháp của ngài, không được ghi lại bằng văn tự. Phật dạy rằng giảng pháp không bằng văn chương hoa mỹ, chỉ cần nghĩa lý rõ ràng, lập luận chặt chẽ, lời văn giọng nói cần phải đơn giản, thế nào cho người nghe hiểu được mình muốn nói gì. Đó là lý do vì sao kinh điển không được ghi chép từ thời đức Phật còn tại thế.

Theo lịch sử Phật Giáo ghi nhận, qua bốn lần kết tập kinh điển đầu tiên, không có lần nào kinh điển được ghi lại bằng văn tự (*chỉ lần thứ 5, do vua Mindon Min tổ chức năm 1871 tại chùa Kuthodaw, ở Mandalay, cố đô của Miến Điện, Tam Tạng Kinh Điển được ghi lại trên 729 phiến đá*).

Dưới triều vua A Dục (Ashoka), một phái đoàn truyền giáo do Trưởng Lão Minhada làm trưởng đoàn sang truyền khẩu Kinh và Luật tại vương quốc Tích Lan bằng ngôn ngữ Ma Kiệt Đà, tặng chúng bản xứ đã dùng văn tự Tích Lan để ghi chép lại.

Tại vương quốc Anuradhapura (ngày nay là Tích Lan), vào năm 30-32 TCN, dưới triều vua Vatthagamani-Abhaya, một vị vua thành tâm hộ trì Phật Giáo; chư tăng họp tại chùa Alu kết tập toàn bộ Tam Tạng kinh điển, bắt đầu ghi chép lại bằng tiếng Pali một ngôn ngữ của vương quốc rộng lớn Magadha (Ma Kiệt Đà), vì ngôn ngữ này từ Ma Kiệt Đà đã lan rộng đến Tích Lan.

Từ đó Phật Giáo Tích Lan dùng kinh điển Pali trong hệ Phật Giáo Nguyên Thủy, còn được gọi là Nam Tông hay Nam Truyền.

Phật Giáo Bắc Tông hay Bắc Truyền dùng kinh điển bằng chữ Sanskrit. Không rõ kinh điển Phật Giáo bằng tiếng Sanskrit có từ lúc nào, những nhà nghiên cứu Phật Giáo cho rằng kinh điển bằng chữ Sanskrit đã dựa theo nguyên bản ngôn ngữ Ma Kiệt Đà hoặc có tham khảo bản tiếng Pali, vì vậy nội dung bộ kinh A Hàm (Agama) Bắc Tông giống bộ Ngũ Kinh (Nikāya) của Nam Tông.

Đa số kinh điển Phật Giáo được viết bằng tiếng Pali và Sanskrit, được các vị cao tăng người Trung Hoa dịch sang Hán văn.

Tư tưởng kinh Đại thừa đều có nguồn gốc từ các kinh điển A Hàm và Nikāya, nhưng có sự phát triển. Sự phát triển đó để đáp ứng những nhu cầu thực tế của chúng sanh và xã hội, theo thời gian và không gian. Sự tồn tại và phát triển của Phật giáo phải tùy thời, tùy nơi, tùy chúng sanh mà thay đổi hình thức, để Phật giáo được tồn tại và phát triển, tuy nhiên sự tồn tại và sự phát triển của Phật giáo luôn luôn với mục đích

giác ngộ và giải thoát, nếu mục đích đó không còn thì sự tồn tại và phát triển Phật giáo trở thành vô nghĩa.

Kinh điển Đại Thừa thường đề cập những vấn đề siêu hình mang tính thần thoại, mô tả đức Phật như là vị thần, nhưng đó chỉ là phương tiện, để giúp chúng ta quán chiếu, thực hành, hầu đạt được giác ngộ, vì vậy không phải dễ hiểu, người có căn bản trí tuệ mới mong hiểu đúng ý nghĩa. Ngay cả đối với những lời Phật dạy cũng cần phải có sự suy xét, quán chiếu và thực hành một cách sáng suốt mới có thể mang lại lợi lạc cho bản thân và chúng sanh. Những người thuộc lòng Kinh điển hoặc thậm chí có khả năng thuyết giảng Kinh điển nhưng không có sự tu tập áp dụng thực sự vào đời sống, chắc chắn sẽ không tự mình thể nghiệm được những lời Phật dạy, và do đó mà việc đi sai đường là chuyện rất dễ xảy ra.

Do đó, Đức Phật đã đưa ra giáo lý «Tứ Y»:

- *Y pháp bất y nhân*: Là tin theo giáo pháp chứ không tin y theo người giảng pháp.

- *Y nghĩa bất y ngữ*: Y theo nghĩa lý, không y theo ngôn ngữ văn tự.

- *Y trí bất y thức*: Y theo trí tuệ, không y theo vọng thức phân biệt.

- *Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa*: Y theo các kinh điển liễu nghĩa, chẳng y theo các kinh điển không liễu nghĩa.

Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên giúp chúng ta thấy rõ những điều nêu trên, 13 phẩm trong kinh dùng ngôn từ, nghĩa lý sâu xa, quyền biến, phương tiện. Kinh tả cảnh giới địa ngục khó có thể tưởng tượng được, nhưng thật ra qua bộ kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên, đức Phật muốn chỉ rõ cho chúng ta cái '*bản tâm*':

- '*Địa là dày chắc, Tạng chứa đủ*', tâm địa rất dày và rộng chứa, cũng do cái tâm địa rất dày và rộng chứa này sinh ra đủ tham, sân, si khiến chúng ta trôi theo dòng luân hồi sinh tử.

- Chỉ có bản tâm thanh tịnh mới phá được địa ngục tham, sân, si của chính mình, chỉ có chân tâm thường trụ mới được '*chư Phật ba đời đồng khen chuộng*' và '*mười phương Bồ Tát chung tin tưởng*', bởi vì '*Phật tại tâm trung, tâm ngoại vô Phật*'.

- Kinh Địa Tạng cũng khuyên chúng sanh về chữ '*hiếu*', qua phẩm 1 «*Bà La Môn nữ cứu mẹ*» và phẩm 4 «*Quang Mục cứu mẹ*».

Niết Bàn hay Địa Ngục là do nơi tâm, nhưt thiết duy tâm tạo; tất cả pháp đều từ nơi tâm, tất cả cảnh giới đều do tâm lượng mà biến hiện. Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên là một bài kinh quan trọng trong Phật Giáo Đại Thừa, giúp

chúng sanh tu tập quán niệm bản tâm, không phải chỉ để riêng tụng trong các đám tang như chúng ta thường nghĩ !

Địa ngục quanh ta

Sau nhiều năm tu tập, nghe giảng pháp, đọc kinh điển, sách Phật giáo; quán chiếu những điều xảy ra trong công việc làm, trong đời sống hằng ngày, v.v... tôi nghiệm ra rằng địa ngục không xa như tôi tưởng và không có trong lòng đất Địa ngục có mặt khắp nơi xung quanh ta, chỉ có điều chúng ta không muốn nhận thấy.

Địa ngục hiện hữu là do nghiệp của mỗi chúng sanh mà 'CÁM' ra, cũng như khí cụ hành hình là do các hạnh nghiệp quấy ác của chúng sanh mà cảm vờ ra như ngài Địa Tạng đã giảng trong phẩm thứ 5, và không phải sau khi chết mới vào địa ngục. Trong sự quan hệ, giao dịch hàng ngày giữa đồng nghiệp, người thân trong gia đình, hàng xóm v.v... không thiếu gì dịp đưa ta vào địa ngục, vì cái ngã, vì vô minh, và nhất là vì thiếu tu tập.

«Nhất thiết duy tâm tạo», khi tâm phiền não thì địa ngục có mặt ngay; giải thoát khi tâm không còn vướng mắc phiền não, địa ngục cũng không còn.

Nhiều người hằng ngày phải sống trong thiếu thốn khổ đau, bị đọa đày từ tinh thần đến xác thân thì có phải là đang sống trong địa ngục không? Trong kiếp quá khứ chúng ta gây nên ác nghiệp nên bây giờ thân phải chịu bệnh tật hiểm nghèo; có người vì bệnh mà phải chịu mổ xẻ tim, gan, thận, cắt tay, cắt chân, mổ óc... có giống như cảnh chặt tay, cưa chân, móc óc trong cảnh địa ngục không? Nếu vì nghiệp chướng đời trước mà phải chịu các điều này, nhưng tâm vẫn không đau khổ, địa ngục cũng không hiện hữu.

Mua một chiếc xe sang trọng giá cao, quá khả năng tài chánh thu nhập của mình, phải trả góp món tiền lớn hàng tháng, nó có thể trở thành «chó sắt» cắn mình; hơn nữa tháng nào có những chi tiêu ngoài dự trù, không đủ tiền góp xe cho ngân hàng, lại thêm «rắn sắt» ngân hàng quấn cắn. Tương tự như sống trong địa ngục, trong phẩm thứ ba kinh Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyện đã dạy.

Vào ngày 21.08.2008, trong cuộc phỏng vấn của phóng viên đài Radio Free Asia, về vấn đề Nhân Quyền tại Việt Nam, ông Nguyễn Minh Triết không trả lời câu hỏi một cách trực tiếp; ông hỏi anh phóng viên:

- Anh đã về Việt Nam chưa ?
- Dạ, chưa
- Về đi gái đẹp lắm

- !!??

Nhiều người đã về Việt Nam, theo các cô gái đẹp hoặc đưa các cô ra sống ở nước ngoài. Hạnh phúc cũng có, nhưng không thiếu gì cảnh 'ôm ống đồng nóng đỏ' như trong kinh đã giảng.

Không gì hạnh phúc bằng bữa cơm chiều, cả gia đình quây quần dùng cơm đầm ấm; bỗng nhiên vì một câu chuyện không đâu, hoặc một đề tài phiến não, gây tranh luận, giận dữ, cơm canh nuốt không vô... cơm đã biến thành 'than hồng' như trong kinh điển tả.

Ca dao Việt Nam có câu «*cá không ăn muối cá uớt, con cãi cha, mẹ, trăm đường con hư*». Không nghe lời khuyên bậc sinh thành, dễ rơi vào lầm lạc, địa ngục sẽ có mặt.

Khi chân tâm bị nhốt kín, vọng tâm phát triển, phiền não sẽ sanh, đưa chúng sanh vào cảnh giới địa ngục. Theo kinh Địa Tạng, địa ngục có trong núi Thiết Vi... Thiết Vi có nghĩa là lưới sắt vây quanh, là bức tường ảo vô hình giữ các phiền não, đau khổ trong ta. Vì địa ngục chỉ là tâm trạng mà con người phải chịu đựng sự đau khổ vì hoàn cảnh bên ngoài hay tự mình gây tạo, nó không mang ý nghĩa một nơi giam cầm như nhà tù với các lớp tường kiên cố và nhiều lớp hàng rào.

Trong Kinh Pháp Hoa, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã nói «Cõi giới của ta thanh tịnh mà chúng sanh thấy cháy rã», bởi vì tâm Phật thanh tịnh không phiền não, tâm chúng sanh luôn vọng động. Thanh tịnh hay cháy rã cũng đều do nơi tâm.

Nếu chúng ta muốn thoát khỏi địa ngục, phải luôn nhớ lời nguyện của ngài Địa Tạng Bồ Tát trong kinh:

«*Địa ngục vị không, thệ bất thành Phật
Chúng sanh độ tận, phương chứng Bồ Đề*»

Hay:

«*Địa ngục chưa trống, thệ không thành Phật,
Chúng sinh độ hết, mới chứng Bồ Đề*»

Khi tâm thanh tịnh thì **địa ngục không còn**, bản tâm thanh tịnh tức **giác ngộ** còn gọi là chúng **Bồ Đề**. Để đạt được điều này, chúng ta nên luôn nhớ lời Phật dạy trong 45 năm Hoảng Pháp của ngài:

«*Chư ác mạc tác
Chúng thiện phụng hành
Tự tịnh kỳ ý
Thị chư Phật giáo*»

Tất cả chúng sanh đạt được điều này, thế giới sẽ bình an, địa ngục sẽ không còn.

Nguyễn Trí-Hồ Thanh Trước

Thư của mẹ viết cho con

An-Tiêm Mai-Lý-Cang

(Mến tặng những người con hiếu nghĩa)

Đây là hình ảnh của một bì thư đã được niêm phong bằng con dấu mang tính biểu tượng cho ý nghĩa của một trái tim, chứa đựng bên trong những nỗi niềm về tình yêu thương bao la của mẹ, âu yếm dành lại cho các con để đọc sau này. *Đó chính là tất cả gia tài của mẹ, tuy chỉ là hình thức tượng trưng nhỏ mọn nhưng nó sẽ được coi như là một di sản có giá trị tinh thần.* Và dù bị lệ thuộc vào cách khoảng của thời gian, sớm hay muộn, các con của mẹ cũng sẽ phải dần lớn lên cho tới lúc trưởng thành, hay chưa được trưởng thành. Nhưng mẹ tin rằng, lúc ấy, thì các con cũng có đủ trí khôn để hiểu được những điều gì mà mẹ đã muốn nói ra.

Nếu cách đây một quãng đường đời, mẹ đã có may mắn gặp được một người chồng thủy chung chia sẻ cùng nhau với bao nỗi ân tình vui buồn trong cuộc sống, thì bây giờ, hình ảnh của các con mới chính là niềm tin yêu thương trọn vẹn trong hạnh phúc tuyệt vời của cả vợ chồng. Và hình ảnh người đàn ông chạy xe ôm, người đàn bà gánh bán bún rêu theo đường phố, ba đứa con thơ cắp sách đến trường. Rồi tất cả mọi người đó đều cùng sum họp lại nhau vào mỗi buổi chiều tối, phủ phục trước bàn thờ Phật đọc kinh cầu nguyện được bình an phước báu; thì đó là toàn cảnh của một bức tranh sinh hoạt dưới mái nhà ấm cúng của mình hằng ngày.

Đơn giản chỉ có thế, một mái ấm gia đình an phận trong hoàn cảnh nghèo nàn nhưng không đánh rơi được những điều hạnh phúc.

Nhưng rồi bỗng dưng vào một buổi chiều tàn, dưới cơn mưa nhẹ hột sau khi bầu trời vừa u ám, gánh bún rêu nặng trĩu trên đôi vai bé nhỏ của mẹ đang bước đi rao hàng bên cạnh vỉa hè bất

ngờ bị trượt nghiêng rơi xuống đất trong con hẻm có đông người qua lại. Cùng lúc, mẹ cũng bị té ngã theo vì kiệt sức. Vào nhà thương chẩn đoán, mẹ bị mắc phải bệnh suy dinh dưỡng và đau tim rất nặng, cần phải được nghỉ ngơi tịnh dưỡng, điều trị thuốc men trong một thời gian dài cần thiết.

Một người đi làm lao động vất vả, ba của các con, với nguồn thu nhập quá ít không thể nào có sức nuôi đủ mấy miệng ăn. Và lại, thuốc men trị bệnh không đủ tiền mua, thì nhu cầu ăn uống thịt cá cần bồi dưỡng cho sức khỏe của mẹ càng quả là một chuyện quá xa vời! So với mấy năm về trước, thì mẹ đoán biết việc gì sẽ đến chẳng bao lâu, vì hai bàn tay mẹ ngày càng bị run lên nhiều hơn, đôi chân mẹ ngày càng bị căng phồng bước đi không được vững, đêm khuya tai mẹ không còn nghe rõ có những tiếng chuột chạy quanh năm theo phen vách ẩm ướt như mới ngày nào.

Đến đây, khi đang ngồi ráng tiếp tục viết thêm, thì mẹ quay đầu chợt nhìn thấy tấm hình kỷ niệm gia đình mình để trên cái tủ ở góc nhà dưới bàn thờ Phật. Lúc ấy, các con hãy còn thơ ấu lắm. Mẹ nhớ từng hình hài thân thể của các con, thuở còn đỏ hồng móm mím nụ cười trong vành nôi có đính cành hoa mà mẹ để cho các con nhìn. Mẹ nhớ từng hình ảnh các con hay vòi vĩnh, quấy rầy làm mẹ bực mình, và mẹ rất vui khi thấy các con mừng rỡ chạy ùa ra giành lấy món quà của mẹ mang về. Nhưng cũng có nhiều khi quá tủi thân làm mẹ rơi nước mắt ở trong lòng, vì nghèo không có đủ tiền để mua sắm áo quần mới cho các con mặc trong những ngày lễ hội truyền thống trọng đại của dân tộc như Phật Đản, vào dịp Tết đến Xuân về.

Nhìn gương mặt của các con vô tội, mẹ lo nghĩ thật nhiều về tương lai của các con sau ngày mẹ không còn nữa. Trong thực tế, lúc nào mẹ cũng thương yêu các con thật nhiều hơn cả chính bản thân của mẹ. Vì thế, mẹ từng thầm ước là được sống lâu hơn để làm hết sức lao động của mình trong khả năng có thể, để dễ dàng săn sóc, dạy dỗ các con cho tới khi đến lúc trưởng thành, và sẽ được thành công trọn vẹn trên quãng đường đời chông gai muôn vạn nẻo. Nhưng định mệnh an bài khắc nghiệt, sắp sửa sẽ cướp lấy mạng sống của mẹ, không cho phép mẹ còn có đủ yếu tố thời gian, để làm tròn bổn phận thiêng liêng trọn tình mẫu tử đối với các con một cách chu toàn.

Mẹ đau đớn sẽ vĩnh biệt lìa đời yên phận, nhưng còn các con ở lại dương trần rồi đây biết phải sống ra sao, một khi các con thiếu vắng tình

yêu thương mầu tử bao la làm cho mẹ sẽ nhắm mắt không đành. Vậy mẹ có thêm mấy lời trần trối thống thiết sau cùng, để lại cho các con hãy cùng nhau cố gắng ghi lòng tạc dạ.

Các con của mẹ!

Quê hương của mẹ chính là hình ảnh của một xóm nhỏ lác đác chỉ có vón vện mấy mái nhà tranh vách đất nằm cạnh một dòng sông chạy dài theo chân núi. Và ven theo hai bên bờ, là có nhiều hàng cây xanh màu lục, được điểm tô lấm tấm vào bằng những màu tươi thắm của muôn loài hoa dại mọc nhô lên khoe sắc hằng ngày dưới ánh mặt trời. Đặc biệt, là tại quê hương của mẹ, hồi đó, người ta còn có sử dụng nhiều tiếng thổ ngữ, thổ âm rất lạ tai của người miền sơn cước. Tuy nhiên đối với mẹ, thì đó chính là những cái gì của mảnh phần hồn da diết trong trái tim còn tồn đọng mãi cho đến tận bây giờ. Vì thế, cho dù mai đây mẹ có vùi chôn năm tro tàn ở bất cứ nơi nào khác hơn là nơi ấy, thì lòng mẹ cũng cảm thấy sẽ không được ấm cúng bằng nơi chôn nhau cắt rún của mình.

Bởi lẽ đó, cho nên điều trước tiên là mẹ muốn nói đến về chuyện tình tự quê hương đối với các con, vì trong cuộc sống tương lai các con khó có thể tránh khỏi được vấn đề di dịch kinh tế để đi tìm công ăn việc làm. Và rồi thì tình trạng sinh sống của mỗi đứa ở một nơi xa cách nhau, là chuyện bình thường. Tuy nhiên, nếu không biết lấy hình ảnh của căn nhà nhỏ hẹp này để được coi như là dấu ấn riêng trong biểu tượng của quê hương, một sở tại mà các con từng được sinh ra lớn lên, thì các con sẽ không bao giờ có thể nhìn thấy được về hành tung, gốc gác của chính mình.

Do vậy, sau khi mẹ qua đời thì chỉ còn lại có ba, và hoàn cảnh gà trống nuôi con vất vả lâu ngày sẽ khiến cho mọi thói sinh hoạt quen thuộc trong gia đình lần lần không còn trật tự giống như xưa được nữa. Cho nên, điều mẹ dặn là các con phải triệt để cho tròn chữ hiếu với ba, cố công mài sắt chằm chỉ học hành bài vở giỏi giang không thua chúng bạn cùng trường lớp, về nhà ôn luyện dạy bảo cho nhau, và sự hòa thuận giữa các con trong tình huyết thống. Vì nếu thiếu vắng tình thương đùm bọc lẫn nhau, thì các con sẽ rất khó khăn hơn trong sự gầy dựng được nghiệp chung, vì một cây làm chẳng nên non bao giờ. Mẹ muốn nói thêm lời:

- Các con ơi! Mỗi buổi sáng khi các con cắp sách đến trường thì cùng lúc thời gian ấy đã có biết bao nhiêu trẻ em khác không phân biệt màu da ở khắp nơi trên thế giới cũng đều đi học như

các con. Và trong cuộc hành trình tiến về tương lai, tâm hồn son trẻ của tuổi thơ chất chứa biết bao nhiêu là những giấc mơ không tưởng. Tuy nhiên, về sau thì cũng có ít ỏi trường hợp ngoại lệ là biến giấc mơ trở thành sự thật. Vậy khi các con lĩnh hội được điều này, thì linh hồn của mẹ lúc ấy chắc chắn sẽ thanh thoát biết đường nào. Ngoài ra, mẹ cũng biết đường đời vạn lối công gai mà ai ai cũng phải đôi phen thất bại trước khi đạt được sự thành công, nhưng các con cũng không nên quá ích kỷ, nhiệt tình để tạo ra được những sự thành công không cần thiết.

Nhớ lại trong mùa lễ Phật Đản của năm vừa qua, mẹ có trở về quê cũ để tham dự mừng ngày trọng đại Đức Phật giáng trần, đồng thời cũng để kính viếng mồ mả gia tộc, bà con xóm làng thân quen còn sống hiện tại chỉ có được vài người, có khác với hình ảnh của cây bàng ở đây từ xưa đã trải qua cả mấy đời thế hệ vẫn còn. Kiếp đời của nó sống lâu hơn là cuộc đời phù du ngắn ngủn của con người! Chính nó là một chứng tích sống thực may mắn còn sót lại đối với tất cả bà con trong thôn xóm nhỏ, với bao nhiêu kỷ niệm tuổi thơ dần được hiện ra như mới ngày nào.

Còn mái chùa xưa thì vẫn còn im lìm nằm trên đồi cao đó, màu ngói đã rêu phong xanh đậm nhiều hơn cùng với tiếng chuông chùa ngân vang công phu hai buổi sớm chiều. Nơi đây, chính là điểm tựa tâm linh của mẹ kể từ khi còn bé nhỏ từng theo ngoại lên chùa lễ Phật theo truyền thống của tổ tiên từ thuở xa xưa. Riêng ngôi nhà thờ nhỏ thì cũng bị che khuất sau bụi tre già nơi xóm vắng, lặng lẽ với thời gian có nắng ló đỏ hiện ra trên bức tường vôi xám xịt.

Và mẹ tìm thấy được con đường dĩ vãng như là một bức tranh công phu được tô bồi bằng những nét vẽ đút quặng gắn liền trong tiềm thức qua hơi thở của mẹ, mà ảo ảnh cuộc đời chỉ như là một cơn giấc mộng bàng hoàng. Riêng về tiểu sử của các con, thì từ lâu cũng từng đã được mẹ ghi chép cô đọng lại ví như là hình ảnh trang bìa của một bản trường ca điệp khúc của tình yêu thơ mộng tuyệt vời giữa mẹ với ba của các con, và nay là hồi kết cuộc.

Các con là sức sống, là niềm tin yêu hạnh phúc của cả nhà mình.

Và bây giờ, nghĩ tới ngưỡng cửa tương lai trong cuộc sống của các con, thì mẹ không sao tránh khỏi sinh ra tắc lòng lo lắng cũng chỉ vì quá yêu thương các con đến độ, mà quên rằng, dù sao thế hệ vẫn minh của các con cũng vẫn đủ có thừa trí khôn, óc sáng tạo hơn cả thế hệ của cha mẹ nữa. Do vậy, mẹ rất hãnh diện về hình ảnh của các con, nếu một mai kia các con chứng tỏ

ra được rằng mình là những con người có tinh thần lập chí, có khả năng cần cù, nhẫn nại, để hầu tạo dựng được một cuộc đời sung mãn trong hạnh phúc gia đình.

Tuy nhiên, yếu tố sức khỏe xưa nay vẫn là điều kiện đòi hỏi trước tiên, vì nó là nguyên động lực quyết định trực tiếp vào cuộc đời sự nghiệp của tất cả mọi người. Do vậy, mẹ mong các con lúc nào cũng vẫn ráng tiếp tục vận động thể dục, để giữ gìn sức khỏe theo lời chỉ dẫn trong cẩm nang nói về ý nghĩa của một tinh thần minh mẫn chỉ ở trong một thân thể tráng kiện. Và điều kiện cần đó, cần phải được kèm theo song song với điều kiện đủ, là kiến thức. Sự siêng năng, gắng công bền chí, học hành để đạt thành danh chính là giá trị của sự hiểu biết tối ưu, sẽ giúp cho các con dùng làm bàn đạp tiến thân hanh thông trên con đường sự nghiệp được dễ dàng hơn về sau này.

Rồi sau tuổi hoa niên, các con cũng sẽ phải trưởng thành để xông pha vào môi trường sống trong xã hội hỗn mang, để bon chen vật lộn với đời cũng như bao nhiêu hình ảnh của các con người khác trên quả tinh cầu này, để mưu tìm miếng cơm manh áo. Bấy giờ, chính là lúc mà các con đã lãnh hội được tất cả mọi sự gắng công đèn sách học hành khi còn nhỏ, quả là tối cần thiết cho vận mạng tương lai của các con bây giờ. Tuy nhiên, trong mọi trường hợp nào đi nữa thì các con cũng phải làm sao ráng tìm thấy được bí quyết thành công sống vui ở trên đời này là tìm được lý tưởng để mà sống. Do vậy, đôi khi cần thiết thì các con cũng phải biết uyển chuyển, khiêm nhường trong phương cách xã giao tế nhị, hầu để duy trì tinh thần hòa khí đối với đủ mọi thành phần con người liên hệ hằng ngày. Tuy nhiên, nếu các con là những người được vững tay nghề, dù trong lãnh vực nào, có việc làm tốt, lương bổng cao, không sợ bị thất nghiệp và đổ nhiều nước mắt mồ hôi, thì cuộc sống hằng ngày sẽ đỡ vất vả phải bị mất sức lao động vất vả hơn. Ngược lại, gặp trường hợp rơi vào tình trạng không may, thì các con hãy nhớ lại lời mẹ dặn khi xưa, là câu nói sau đám mây mù thì trời lại sáng.

Chính sự kiên nhẫn sẽ đem lại cho các con một liều thuốc tìm ra phương thức hữu hiệu, là nhìn thấy được lối thoát ở cuối đường hầm. Miễn là, các con biết tự lượng sức mình *khéo ăn thì no, khéo co thì ấm* mà đừng chạy theo cuộc sống vật chất trên tầm vai, quá tầm tay trong khả năng tiêu dùng sẵn có của các con.

Rồi tiếp theo quãng thời gian sau khi các con đã thành gia thất, thì là đã đến lúc mà các con

mỗi đứa phải đành chấp nhận chia tay nhau, để trở về với cuộc sống riêng tư của gia đình. Đoạn tuyệt với tuổi thơ, tuổi đời niên thiếu, cuộc đời của các con lúc bây giờ đã được sang trang với nhiều bổn phận và trách nhiệm trong thiên chức làm người lớn, đó là ý thức chung của các bậc làm cha mẹ sau này. Tuy nhiên, các con cũng nên nhớ lại mà đừng bao giờ quên rằng bao nhiêu hình ảnh hồn nhiên, vô tư của các con thuở còn thơ ấu quây quần chung sống bên nhau, chính là bấy nhiêu cảm tình sâu đậm trong tình huyết thống thương yêu sẽ không bao giờ có thể còn tìm thấy lại được nữa. Đó chính là tình nghĩa keo sơn, cay đắng ngọt bùi, vui buồn lẫn lộn trong trí óc thuở tuổi măng non của các con.

Do vậy, các con phải cố gắng thường xuyên tạo dịp liên lạc thăm hỏi lẫn nhau những tin tức về sức khỏe. Còn nữa, mọi sự gắn bó về tâm tư, tình cảm gia đình, đoàn kết gia tộc nào cũng sẽ là một ưu thế dành cho các con khi muốn đi tìm một thể đứng dễ dàng hơn trong xã hội. Cũng như, nó sẽ mang lại cho các con rất nhiều sự an ủi chân thành hơn trong những lúc phải bị vấp ngã sa cơ, thua thiệt. Trong ý nghĩa đơn sơ mà mẹ nói đó, các con phải thành tâm thể hiện ra bằng những cái gì chứng minh được gọi là cụ thể. Như hãy nhớ tới nhau trong những ngày sinh nhật, khi bệnh hoạn ốm đau, và hãy đến với nhau trong mọi tình huống xảy ra để cùng chung chia sẻ bao nỗi niềm vinh nhục sống ở cuộc đời. Hãy nhớ đến những lời kệ kinh Phật dạy, hãy nghĩ đến tình chung cha mẹ mà khoan dung tha thứ cho nhau, đừng trách cứ nhau do những phút giây lỗi lầm đáng tiếc. Và hãy xóa tan đi mọi nỗi hờn ghen còn tồn đọng ở trong lòng, vì *một giọt máu đào hơn ao nước lã*. Và *chị ngã em nâng*, để giữ gìn truyền thống gia phong theo như lời mẹ đã từng kể cho các con nghe trong câu chuyện cảm động về **„Quyên Huỳnh Thế Phụ“*** mới ngày nào.

Trong ý nghĩa đó, thì chính *lưỡi gươm trí tuệ* trong pháp Phật sẽ là một lợi khí tinh thần ảnh hưởng tuyệt vời, mà rồi đây, các con sẽ tin điều mẹ nói là đúng, để các con biết giá trị của sự bao dung, đồng tâm hiệp lực trong gia đình gây sinh sức mạnh, để chặt đứt mọi hiện tượng manh nha của móng mầm chia rẽ nếu có xảy ra. Và đây cũng là lại quả mà các con đang chờ đón được toàn vẹn mọi sự hoan hỉ chân thành, hoặc cảm nhận được mọi điều độ lượng ấm lòng hơn trong nghĩa tình thiết tha của cây sinh cùng gốc của các con.

Sau khi các con đã ý thức được ý nghĩa của cuộc đời là như vậy, thì chừng đó nhu cầu tình cảm gia đình của các con sẽ được tái hiện về trong ký ức thêm một lần nữa. Các con sẽ thấy lại được biết bao nhiêu là hình ảnh kỷ niệm đã trôi qua trong tình yêu thương huyết thống của các con khi còn nhỏ từng quây quần nô đùa vui vẻ, giận hờn vô cớ lẫn nhau, mà giờ đây, đôi mắt nhân chứng của các con đang hồi tưởng lại với bao nỗi niềm thương yêu tiếc nhớ ở trong lòng.

Các con của mẹ!

Về phần tình thương yêu của mẹ đối với các con, thì từng mỗi đứa bằng một cách. Tuy nhiên, nếu đem bắc lên bàn cân thì tình thương yêu san sẻ, chan hòa ấy lúc nào cũng sẽ vẫn bằng ngang nhau, không nghiêng lệch về phía đứa con nào.

Và khi mẹ mất đi rồi các con sẽ thiếu vắng tình thương của một người bạn rộng lượng yêu thương các con rất mực, lúc nào cũng muốn ở bên cạnh các con để săn sóc đủ điều. Mẹ thương yêu các con như vậy, thì lẽ dĩ nhiên điều ước muốn của mẹ là mong sao cho các con có cơ hội luôn luôn hái gặt được nhiều thành công tốt đẹp ở trên đời, để thụ hưởng hạnh phúc gia đình còn lại với thế hệ mai sau. Đối với các cháu, thì mẹ cũng rất thương chúng nó lắm nhưng vì quá cách xa nhau về thế hệ thời gian cho nên mẹ chưa có dịp để mà âu yếm, bế bồng, dưỡng dục cho chúng nó được ngày nào.

Còn mai này khi các con khôn lớn, chững chạc thành nhân thì lúc đó, ***hỡi ơi!*** mẹ đã đi xa chỉ còn nhờ có khói hương tiếp dẫn liên lạc chín tầng mây bạc ở chân trời. Trên đường sự nghiệp công danh, nếu các con muốn được thành công thì phải nhớ ghi lòng những đức tính tốt của người xưa như là nhẫn nại, cần cù, khiêm nhường học hỏi v.v... để mà giữ vững tinh thần lập chí, vì đó cũng là những lời khuyên hữu ích tiến thân trên đường đời. Nhất là, hãy nhìn vào tấm gương thành đạt của những con người bền tâm gắng sức khởi đầu gầy dựng tương lai chỉ có hai bàn tay trắng mà về sau làm nên sự nghiệp vẻ vang.

Sau cùng, vì tự biết về tình trạng sức khỏe của mẹ không thể cho phép mình có thể làm được phép màu nào khác hơn để tiếp tục ở lại với thời gian mà nuôi dưỡng đàn con, đúng vào hoàn cảnh không gian đang cần thiết sự có mặt của mẹ hơn bao giờ hết. Do vậy, mẹ ân cần có mấy lời tâm tình nhắn nhủ cuối cùng phát ra từ trong trái tim của người mẹ đối với các con, để khi mẹ có mệnh hệ nào rồi thì các con cũng chớ nên có buồn nhiều. Yêu mẹ, các con có bốn phận

phải biết kính ba rất mực, các con phải biết hòa thuận, nâng đỡ, và diu dắt thương mến lẫn nhau hơn bao giờ hết. Các con hãy nhớ lại là mọi sự tu tập hành thiền, đạo hạnh của một người Phật tử thuần thành bao giờ cũng giúp ích trực tiếp cho con người có được những đức tính cần thiết, để dễ dàng bao dung vui sống hòa mình vào trong xã hội. Và khi nào các con nhớ mẹ, thì chỉ cần thắp lên một nén nhang hương khói bay cao, là hồn thiêng của mẹ sẽ vô cùng mãn nguyện và trở về phù hộ, an ủi các con ngay lập tức. Vậy là trong cuộc đời còn lại của các con, lúc nào mẹ cũng có thể hiện về trong từng những giấc mơ như mới ngày nào mà mẹ đã từng bên chiếc võng đu đưa, ru cho các con đi vào trong giấc ngủ mộng đẹp êm dài.

Còn nữa, mẹ sẽ vĩnh viễn được ngậm cười trong niềm kiêu hãnh vô biên nơi miền chín suối nếu một khi biết các con không bao giờ xao lãng với bốn phận công dân của mình. Để thi hành nghĩa vụ thiêng liêng cao cả mà đóng góp phần hành nhỏ mọn cá nhân, kể cả máu xương khi cần thiết hầu góp phần vào công cuộc bảo vệ đất nước quê hương mỗi khi có *biến loạn ngoại xâm*.

Để thêm một lần nữa, mẹ có thể tự hào là ***„Thư Của Mẹ“**** viết cho con có ý nghĩa không khác gì hơn với nội dung trong hình ảnh của ***„Người Mẹ Việt Nam“**** có trái tim sắt đá phi thường. Hay như là hình ảnh của ***„Người Cha Việt Nam“**** say trong thời loạn từng có trái tim kính yêu non sông, tổ quốc. Và các con cũng không quên hãy nhìn vào gương sáng oai hùng của ***„Thiếu Niên Việt Nam“*** thời son trẻ mà đã biết tự nguyện hiến thân làm đẹp quê hương, không hổ thẹn là cháu con đất Việt.

Các con của mẹ!

Thôi, mẹ chỉ có bấy nhiêu lời tâm tình gói trọn vào trong thư này để lại nhờ ba các con cất giữ, lo liệu, và sẽ trao lại cho các con vào một ngày gần xa nào đó, sau khi mẹ đã qua đời. Về phần các con, mẹ mong các con sẽ tự tìm thấy được những bút tích này như là một kỷ niệm đẹp của gia đình, một món hành trang không thể không có trong cuộc đời còn dài trên con đường sự nghiệp tương lai của các con.

Hôn các con của mẹ thật nhiều.

Mẹ!

An-Tiêm Mai-Lý-Cang

(Mến tặng những người con hiếu nghĩa)

** Tựa đề các tác phẩm truyện ngắn của tác giả.*

Khó đi mẹ dặt con đi

Trương Văn Dân

(Cuộc trò chuyện với đứa con sắp chào đời)

... Trước đây, có nhiều người quen cứ mỗi lần gặp là hỏi mẹ: Sao anh chị không sinh một đứa con để vui cửa vui nhà nhưng mẹ chỉ cười và thường tránh câu trả lời.

Vì trong lòng mẹ nghĩ khác: Sinh một đứa con không phải để... cho vui mà là ước muốn có một con người có năng lực và nhân cách. Biết bao cặp vợ chồng sinh con vì "lễ thường tình"... và chưa bao giờ nghiêm túc tự hỏi là phải nuôi con thế nào, dạy con ra sao.

Sinh con. Nếu cha mẹ chỉ là đấng sinh thành, vậy thì ai là người "dưỡng dục"?

Làm cha mẹ là nghề không dễ. Lý thuyết là một lẽ, nhưng mẹ tin là cách sống mới thực sự ảnh hưởng đến nhận thức và hành động của đứa con. Không thể dạy con ngoan hiền nếu mình thô lỗ; Không thể bảo con đừng uống rượu, hút thuốc nếu mỗi ngày ta đốt thuốc liền tay hay say sưa chiều lờ đờ.

Đứa bé nào cũng học hỏi qua quan sát hành động từ gia đình và xã hội. Trẻ em bắt chước và nhìn những "tấm gương" của ba mẹ chứ không nghe theo những lời khuyên. Những gì ba mẹ nói phải có hành động chứng minh.

Vì lời lẽ thuyết phục, nhưng hành động mới có thể lôi kéo.

Ở nước ta, khi một đứa con chỉ trích cha mẹ, người lớn thường không hỏi vì sao và xem lại mình mà lập tức quy cho con tội "hỗn"! Bắt con quỳ xuống. Họ vô tình biến con mình thành đứa bé nhu nhược và lớn lên mãi mãi là người nhu nhược!

Mẹ nghĩ giáo dục con là giáo dục chính mình!

Để làm được điều đó cần có kiên nhẫn và thời gian. Mỗi hành động của cha mẹ chỉ có ích khi có tình thương và quan tâm đến con cái.

Bà ngoại thường nói với mẹ làm cha mẹ là một nghề cực khó vì không ai chỉ dạy. Lời nói ấy thật thâm thúy. Phần lớn các bậc cha mẹ đều cảm thấy hụt hẫng và không biết truyền đạt cho con như thế nào. Phương pháp của bà ngoại rất *cá nhân* và mọi quy tắc đều dựa trên tâm tánh và quan hệ với con. Có vẻ nghịch lý nhưng bà nói với hai đứa con thì cần phải có hai "bài" giảng khác nhau. Điều đó có nghĩa là giúp con sống theo tính cách của nó.

"Dạy con không được nghiêm khắc quá nhưng cũng không nên quá mềm mỏng. Cần phải khen khi con làm điều tốt, để khích lệ con nên tiếp tục hành động đó. Tuy nhiên cũng cần dạy con tránh những điều xấu. Cần chấn chỉnh ngay, nhưng tuyệt đối tránh đánh đập hay dùng lời lẽ thóa mạ, làm nhục con". Đó là những lời ngoại thường nhắc mẹ.

Ba mẹ không thể lớn tiếng nói rằng ba mẹ yêu con nhưng trên thực tế là thúc giục con chạy theo quỹ đạo tham vọng của mình, dù tham vọng ấy có khi chính đáng và ba mẹ tin chắc rằng điều ấy sẽ có lợi cho con.

Ép buộc con có nghĩa là ba mẹ ích kỷ, muốn con chạy theo những điều làm ba mẹ thỏa mãn và vui sướng chứ đâu phải thực hiện hoài bão và ước mơ của con? Dạy cách ấy chưa hẳn đã sai, hay tai hại... nhưng theo mẹ đó không phải thực sự là tình yêu.

Theo mẹ dạy con là một nghệ thuật. Nó đòi hỏi không những sự quan tâm mà còn phải nhạy cảm và sáng tạo. Sáng tạo để giúp con phát triển tiềm năng để sống một đời độc lập, sống theo tính cách và cá tính của mình.

Dạy con đã không dễ. Nhưng giúp con suy nghĩ còn khó hơn nhiều lần và cần rất nhiều nỗ lực và thời gian.

Bận rộn chỉ là một cái cớ để thoái thác trách nhiệm...

Mẹ hay quan sát và ngẫm nghĩ về đời sống xã hội và gia đình hôm nay. Ai cũng bận tíu tít, phó thác việc gần gũi trẻ cho bà vú nuôi hay các chương trình TV... tất nhiên bé sẽ hấp thụ kiến thức từ những nguồn thân cận đó. Gia đình đã mất bữa cơm chung để mọi người để ý xem sao ba, mẹ hay con cái ăn ít vì mệt mỏi hay có chuyện buồn để quan tâm đến nhau. Một bộ phim, một quyển sách... cả nhà cùng xem để trao đổi, bộc lộ những suy nghĩ để mọi người hiểu nhau... gần như không có. Ba mẹ và con cái không có thời gian bên nhau thì làm sao uốn nắn con cái về những điều sai trái?

Ngày xưa trong những bữa cơm gia đình, ông ngoại thường dạy mẹ rất nhiều điều. Nhưng ngồi ăn chung rất hiếm hoi trong đời sống hôm nay. Tất cả đều đi làm, bữa ăn gia đình không còn nên mất đi cơ hội để dạy dỗ con cái hay trao đổi những việc thường ngày. Trưa ăn ở cơ quan, chiều về mệt mỏi, nấu ăn qua quýt rồi ôm công việc hay lăn đùng ra ngủ. Thời đại mà ai cũng phải chạy đua với thời gian không giúp các thành viên gia đình gần gũi.

Môi trường sống, bạn bè ảnh hưởng đến tâm tính của con rất nhiều. Nếu tụ tập với những kẻ

thích đua đòi, thỏa mãn thú vui tầm thường thì con sẽ làm nô lệ cho vật chất. Còn nếu bạn bè của con là những người khôn ngoan thì chắc chắn con sẽ biết chia sẻ trí khôn của họ và suy nghĩ tích cực hơn.

Trong giao tiếp, con sẽ gặp rất nhiều người và nếu muốn họ đối xử với mình như thế nào, trước tiên con phải đối xử với họ như thế đấy; Nếu muốn ai đó nghe những điều con nói, trước hết con hãy lắng nghe họ trước. Nhiều lúc cần phải nói. Mà có khi cũng cần im lặng. Bà ngoại thường lặp lại với mẹ rằng “Chỉ mất hai năm để học nói, nhưng phải mất cả đời để học những gì không nên nói”. Khi nói con chỉ lặp lại những điều đã biết, nhưng khi lắng nghe con sẽ học được nhiều điều. Thời mới lớn ông ngoại cũng thường dạy mẹ: “Chỉ mở miệng nói khi nào con chắc rằng những điều sắp nói sẽ tốt hơn sự im lặng”. “Khẩu nghiệp là một trong những nghiệp nặng nề. Vết thương mà con gây ra trên thân thể người khác còn có ngày lành, còn vết thương do lời nói gây ra thì chẳng biết khi nào. Hãy cẩn trọng, đừng gây ra thị phi vì vô ý thức hay dùng lời lẽ nặng nề”.

Nhờ tiếp thu những lời giáo huấn đó nên sau này mẹ còn hiểu trí tuệ là ngôn ngữ và giới hạn ngôn ngữ của người nào thì cũng chính là giới hạn trình độ tri thức của người đó. Triết gia Platon khẳng định rằng “khi tư duy, người ta buộc phải tư duy bằng ngôn ngữ, người ta hỏi và trả lời câu hỏi đều bằng ngôn ngữ”. Còn triết gia Aristote thì cho rằng: Ngôn ngữ và văn chương là nghệ thuật đỉnh cao nhất vì chỉ có nó mới đạt đến vẻ đẹp bên trong tâm hồn của con người là Công Lý! Chỉ có nhờ đọc sách con mới có thể làm giàu vốn ngôn ngữ của mình. Hôm trước ba con có nói với con về các cấp độ ngôn ngữ và nhắc lại cách viết một Bảng Cấm làm mẹ rất thú vị: Trong một bệnh viện ở nước ngoài, ngay ở cổng vào đã có ghi một tấm bảng như sau: “Cấm hút thuốc”. Thời gian sau, vẫn là tấm bảng đó nhưng được viết “Xin đừng hút thuốc”. Năm sau nữa, vị bác sĩ giám đốc mới về nhận nhiệm sở đã yêu cầu nhân viên thay bằng hàng chữ sau đây: “Cảm ơn quý vị đã không hút thuốc”.

Con người giao tiếp với nhau là qua ngôn ngữ nhưng mẹ thấy lớp trẻ bây giờ gần như khép kín trong gia đình nhưng lại mạnh dạn thể hiện sự quan tâm chia sẻ của mình với bạn bè trên các mạng xã hội. Bạn bè, những người không phải thân thiết trong gia đình bỗng trở nên cần thiết với các con hơn cha mẹ là điều mẹ rất lo ngại. Ngôn ngữ họ dùng là một thứ ngôn ngữ hổ lốn, “bấm và quẹt” gọi là @... nếu không nhờ các

Kinh nguyện siêu sinh

*Anh sẽ đến với em, ngày lễ hội
Ngày Vu Lan – ngày xá tội vong nhân
Những linh hồn còn vất vưởng bao năm
Nay hội tụ nghe Chư Tăng chú nguyện,*

*Cùng tứ chúng dốc một lòng trì niệm
Hồn điêu linh có nơi chốn nương thân.
Anh với em quỳ trước tượng Quán Âm
Chắp tay nguyện chân tâm xin cứu rỗi.*

*Nghe linh ứng trong từng cơn gió thổi
Giọt Cam lồ xoa nỗi khổ trần gian
Một đóa hồng trên ngực áo anh mang
Nghe còn nặng với muôn vàn hiếu đạo.*

*Trong thần thức ẩn tàng ân nghĩa báo
Là ước mơ trung hiếu cố đáp đền
Thành nụ cười trong tự tại an nhiên
Như tiếng Mẹ vẫn êm đềm dịu ngọt.*

*Thêm hương khói từ cung trời phiêu hốt
Lời kinh cầu bạt độ tự am mây
Hoa Chiên Đàn rục rở cả ngàn cây
Làm đức tuệ soi đường về cực lạc.*

*Khi dương thế còn linh hồn phiêu bạt
Khi nhân gian còn lắm lạc si mê,
Thì Quán Âm Bồ Tát thị hiện về
Với nghìn mắt và nghìn tay cứu độ*

*Là uy linh dẹp tan cơn cuồng nộ
Đem an vui cho thế giới thanh bình...*

• Tỳ Anh

(Hamburg mùa Vu Lan, 01.7.2019)

cháu “giải mã” thì mẹ chịu, có đọc cũng không thể nào hiểu nổi!

Mẹ cũng biết là con mình trở thành người thế nào phụ thuộc rất nhiều vào sự may mắn, vào tình yêu, thời gian và lòng kiên nhẫn chứ không phải do kỹ năng dạy dỗ hay đào tạo theo phương pháp nào. Chỉ cần quan sát là những bà già ngày xưa, bà nội, bà ngoại... học hành chẳng là bao nhưng nhờ có nhiều thời gian chăm sóc con cháu và dựa theo lương tâm, răn dạy theo truyền thống mà dạy con nên người.

*(Trích tiểu thuyết
Trò Chuyện Với Thiên thần, 2018)*

Người đàn bà trong đêm

• Truyện ký của Đỗ Trường

Mùa đông năm nay, châu Âu không có nhiều tuyết rơi, và những cơn gió lạnh thấu hồn người. Song cái rét cứ dùng dằng, dai dẳng. Gần hết tháng 4 rồi, dường như cái lạnh còn ủ ở đâu đó. Mặt trời đã lấp ló, vậy mà sân ga Leipzig vẫn còn vắng bóng người. Và bất chợt có những cơn gió rít lên từng hồi, như gió bắc nơi quê nhà vậy. Khi tôi đến, tàu Leipzig đi Nürnberg, München đã chuẩn bị rời bến. Nhảy vội lên, và tôi đi ngược về phía đầu tàu. Đến toa Bistro, tôi đứng lại, định mua ly cafe. Bất chợt có tiếng khẽ gọi, và hỏi:

- Trường! Đỗ Trường phải không?

Tôi giật mình quay lại, thấy đôi vợ chồng già Việt-Đức ngồi ở bàn ăn, bên cửa sổ, với khuôn mặt lạ hoắc. Tôi gật đầu cười cười, nhưng mặt nghệt ra. Người đàn bà đứng dậy, đi về phía tôi:

- Đúng Đỗ Trường rồi, em không nhận ra chị thật sao?

Tôi nhú mắt, lặng yên... và lắc đầu. Chị vồn vã, nói một thôi một hỏi:

- Giang, Vũ Lê Giang, bạn (nhà văn) Dương Thu Hương, chị của Dương Hoài Nam... Thời Đông Đức, các em đã từng đến thăm chị ở đội may 500 trên đồi...

Tôi sửng người, bối rối:

- Vâng, em nhớ chị, nhà thơ Vũ Lê Giang... nhưng nhìn thấy khác lạ quá...

Như sự nhớ ra, và có lẽ bản tính thẳng ruột ngựa trở về, nên chị huych toét luôn:

- Giời đất ơi! Có tí tiền đâm rủng mỡ em ạ. Mặt mũi chị đã được sửa sang, tân trang lại đây. Chứ để cái khuôn mặt cười tưởng khóc, khóc lại ngỡ cười của chị, ai nhìn vào cũng phải bỏ chạy, tui thân phụ nữ, xấu hổ ban đại diện lắm.

Câu nói thành thật, pha một chút cay đắng ấy, làm tôi nghèn nghẹn, suýt bật ra tiếng cười, như ngày đầu gặp và quen chị, từ gần 40 năm trước...

*

Chiều cuối tuần, của năm đầu thập niên tám mươi, Dương Hoài Nam (Nam Võ) ra nhà rủ tôi về Bắc Ninh. Dường như gia đình hẳn có cúng giỗ gì đó. Thời gian này, Nam Võ đang theo học trường Đại học văn hóa. Còn tôi chán nản, dẫn đến bỏ việc làm, nên đi cùng hẳn ngay. Đám giỗ đông vui, khách khứa chủ yếu là các nhà văn, nhà thơ bạn của chị Dương Thu Hương.

Trời vào đêm, tôi và Nam Võ ra đầu hè, ngồi đàn ca khật khừ. Lúc đầu, các bác nhà văn, nhà thơ cùng hò hét khá xô mọt. Trong đó, có một số bác tên tuổi cũng kha khá, đang theo học Trường viết văn Nguyễn Du. Về khuya, tôi và Nam Võ chuyển nhạc, thay nhau đàn hát những bản của Vũ Thành An, Phạm Duy, Trịnh Công Sơn, Vũ Đức Sao Biển... các bác tự nhiên biến mất. Lúc sau, có tiếng kéo ghế, tôi chột ngẩng lên, và hơi bị giật mình, khi bắt gặp khuôn mặt kỳ dị của người đàn bà trong đêm. Có lẽ, cảm nhận được điều đó, nên chị thu người lại. Nam Võ vội giới thiệu: Đây là chị Giang, nhà thơ Vũ Lê Giang. Tôi dừng đàn. Và cầm bàn tay lạnh ngắt, khi chị chìa sang tôi. Chị cười, với khuôn mặt nhăn xoắn lại, méo mó. Gặp lần đầu, tôi ngỡ chị khóc. Rồi chị với ba chiếc cốc và nhắc chai rượu được bọc ủ khá kỹ, từ sau cửa:

- Đây là rượu quê chị, tuy không thể so sánh với Làng Vân, song có hương vị rất đặc biệt. Cạn phát cho khí thế nhé.

Có thể nói, thần kinh, tửu lượng của chị rất tốt. Sâu rượu như Nam Võ cũng phải bái phục chị. Rượu vào lời ra, chị qui tuốt tuột đại từ nhân xưng, sở hữu về một mối: Mày, tao cho đồng hạng. Chị bảo, thích nhất bản Không Tên Số 4 của Vũ Thành An, với những câu từ: "*Triệu người quen có mấy người thân/ Khi lià trần có mấy người đưa*". Có lẽ, nó vận đời chị sau này. Khi này, ngồi ở trong nhà, nghe chúng tôi đàn hát, chị đã khóc. Rồi chị yêu cầu chúng tôi đàn lại bản nhạc này, cho chị hát cùng...

Trăng hạ huyền gầy cong như lưỡi liềm, đã mờ dần sau ngọn đa ở bên kia con phố nhỏ. Chị vẫn uống, và chị hát. Tiếng hát của chị như lạc vào cõi đêm. Nam Võ gật gù, vượt ngưỡng, hỏi:

- Đã hơn ba mươi mùa lá rụng, sao chị vẫn cô đơn như vậy?

Chị dừng hát, đôi mắt trắng hoang dại như rọi vào khoảng không trước mặt. Rồi bất ngờ, chị bá vai hai thằng tôi:

- Hai thằng có tin, đến nay chị mày vẫn còn là con gái không?

Nam Võ và tôi lặng người nhìn chị. Với linh cảm, có lẽ chị đã nhận ra sự cảm thông hiện lên từ ánh mắt rất gần của chúng tôi. Xoay người, chị cầm chai rượu, rồi bảo, "camfuchia" cho ba ly cuối cùng nhé! Chúng tôi chưa kịp trả lời, chị đã nói tiếp, mười lăm năm từng là thanh niên xung phong cho đến người lính, và trở thành nhà thơ, nhà văn, song tình yêu với chị là một sự hoàn toàn xa lạ. Bởi, cái gương mặt nhem nhuốc, dị dạng của chị. Sự xa lánh của mọi người, và cái bất hạnh đó, luôn làm cho chị tự ti, mặc cảm. Và

nổi cô đơn, dày vò ấy, đã ủ chín tâm hồn chị vào trong văn thơ. Rồi cũng chính văn thơ cho chị khát vọng. Chị thích và yêu bóng đêm. Đường như bóng tối cho chị sự đồng cảm và tự tin hơn chẳng? Có những đêm thời chiến lang thang một mình giữa rừng sâu, hay sau này, lẫm lũi trên con ngõ vắng, chị thầm mong, bị (hay được) một kẻ lưu manh, giang hồ xa lạ nào đó bắt giữ làm nhục, để trở thành người đàn bà một đêm...

Dứt lời, chị ngửa cổ, dốc ngược ly cuối cùng, rồi đứng dậy, vỗ vỗ vào vai chúng tôi: Đôi khi, có suy nghĩ điên rồ như vậy đây chúng mày ạ!

Mắt tôi cay sè, ngược nhìn lên, không hiểu chị đang khóc, hay đang cười. Nhưng với âm giọng xúc động ấy của chị, dường như ít có người phụ nữ nào đủ can đảm nói thẳng tưng như vậy...

...
Thấy chúng tôi đứng chiêm bao, hầu đồng chần lỏi đi trên tàu đã khá lâu, nên người bán hàng giục trả tiền cafe, làm tôi giật mình. Vừa lấy ly cafe, chị kéo ngay tôi về bàn của mình. Giới thiệu tôi với chồng, người đàn ông xứ Schwaben. Không biết tiếng Việt, song có lẽ, ông hiểu được sự việc qua thái độ, tâm trạng của chúng tôi. Vừa ngồi xuống, chị đã hỏi:

- Đố Trường đi đâu một mình thế này?

- Nürnberg. Bởi, Phương Thảo, con gái của Sinh Liên bạn em bị tai nạn Auto. Hôm nay 49 ngày của cháu.

Chị giật mình, ngạc nhiên, nhưng vẫn hỏi lại:

- Có phải Sinh, trước phiên dịch cho đội bóng đèn Auto ở Eisenach không?

- Đúng rồi.

- Vậy thì, chị biết vợ chồng Sinh Liên. Bởi, trước đây chị cũng ở Nürnberg, cạnh nhà nhau. Cách nay hai chục năm, chị chuyển về München, cháu Phương Thảo còn bé tí tẹo. Chị chưa thể thăm Sinh Liên ngay được. Em cho chị gửi lời chia buồn đến vợ chồng nó nhé.

Ra khỏi thành phố, tàu như lạc vào cánh đồng vàng màu hoa cải, trải dài theo những cánh quạt điện gió, và mặt trời. Bức tranh đồng quê ấy, dường như gợi lên thi hứng bất chợt, chị khẽ đọc. Không bật thành tiếng, song tôi cảm được mấy câu từ Trường Ca Tổ Quốc của tôi. Trong một lần cùng với Nam Võ đến thăm, rượu vào hăng tiết vọt, tôi đã đọc cho chị nghe, cách nay đã trên ba chục năm:

...
*„Mẹ là những cơn gió hè đưa con vào mùa gặt
Gọi nắng về làm cho thóc ai khô
Mẹ là những câu chuyện tình bất tử
Để đá Vọng Phu đứng đợi ai về...”*

Tôi xúc động cảm ơn chị có trí nhớ tuyệt vời, và luôn nhớ đến đàn em. Rồi hỏi, dạo này, chị còn hứng thú với thơ phú nữa không. Chị cười: Còn viết, nhưng không nhiều, bởi có lẽ, ngoài cảm hứng còn do tuổi tác nữa. Rồi chị ghé tai tôi: Hình như, sự đầy đủ, bình yên, ít nhiều đã làm rơi rụng đi cảm hứng viết, và mài mòn chí khí của nhà văn...

Tôi không thể chia sẻ, đồng cảm hết những suy nghĩ này của chị, nên đã cắt ngang lời:

- Đã mấy lần, em được Nam Võ kể cho nghe về nỗi đắng cay, u buồn của chị và gia đình. Nhiều đoạn không thật rõ ràng, và có chút mâu thuẫn, nhưng lần nào cũng vậy, luôn làm cho người nghe bị ám ảnh. Vài lần, em định hỏi chị, nhưng không tiện. Đến nay, thời gian đi qua đã rất lâu rồi, nếu được, chị có thể kể rõ hơn được không?

Chị không trả lời, mà với mắt nhìn khoảng không thoát thoát hiện qua ô cửa tàu. Rồi chị quay sang tôi, hai mắt ngân ngấn như có nước. Và câu chuyện của chị được bắt đầu như vậy...

Mới tám tuổi, song hình ảnh người cha bị mẹ xia xói, đấu tố cho đến chết, vẫn ám ảnh, day dứt, không thể xóa nhòa trong trí nhớ của chị. Cha chị là người nhân từ, phúc hậu, nhưng chị lại mang dáng vóc, khuôn mặt kỳ dị của mẹ. Không ai biết nguồn gốc, thân thế của mẹ chị. Chỉ biết, bà được người đánh dậm nhật được ở bờ sông mang về nuôi dưỡng. Và từ đó Nhật cũng là tên gọi của bà. Năm Nhật lên mười, người đánh dậm bị bệnh qua đời. Nhật quanh quẩn xin ăn ở nơi đình chùa, và chợ búa. Tuy nhiên, với khuôn mặt kỳ dị, người bản thủ, nên Nhật thường bị khinh miệt, xua đuổi. Thương tình, cụ Cửu Bình mang về nuôi, và sai vặt trong nhà. Cụ Cửu có người con trai duy nhất là Vũ Lê cũng đã có vợ con, nhưng thường phải đi làm ăn xa. Năm cụ Cửu qua đời, Vũ Lê mới về ở hẳn nhà. Vũ Lê vẫn để Nhật giúp việc vặt. Khi Nhật đến tuổi trưởng thành, Vũ Lê nhờ người mai mối, với của hồi môn kha khá. Nhưng gặp Nhật một lần, không một ai đủ can đảm quay trở lại. Đến năm tuổi tròn ba mươi, Nhật càng héo hắt. Đột nhiên, Vũ Lê tuyên bố, Nhật sẽ là bà hai trong nhà. Mọi người ngơ ngác, cứ tưởng ông đùa. Thời gian sau, bụng Nhật phình ra như cái rá úp. Lúc đó, mọi người mới tin là sự thật. Khi Nhật đẻ con gái, Vũ Lê mừng lắm, đặt tên là Vũ Lê Giang. Và tự tay ông sửa mái ngôi nhà ngang cho mẹ con Nhật. Vậy mà, không hiểu ăn phải cái bả gì, cái cách ruộng đất, Nhật tố ngược lại ông Vũ Lê, và bà cả. Ông Vũ Lê bị xử tử, bà cả và con cái bị đuổi ra khỏi nhà.

Năm sau, đi mò hến, sông không sâu, không hiểu sao, Nhật bị nước cuốn trôi, mấy ngày sau xác mới nổi lên. Dân làng bàn tán, đó là quả báo, do ăn ở thất đức của Nhật. Mẹ chết, Vũ Lê Giang được bà cả đón về nuôi ăn học. Tuy khuôn mặt kỳ dị, nhưng Vũ Lê Giang học rất giỏi, có năm được nhày cóc lớp. Tốt nghiệp (cấp ba) trung học, Vũ Lê Giang thừa điểm du học nước ngoài. Nhưng với cái lý lịch nhỏ như đít chào, tương lai của chị chỉ có thể lấy đít trâu làm thước ngắm. Do vậy, chính quyền có lần gợi ý: Mẹ chị ở đợ, bần cố, thành phần ưu tú của chế độ, trong cái cách có công tố cáo, đấu tranh giai cấp. Nếu chị khai lại lý lịch, từ bỏ mục bố là địa chủ Vũ Lê, như mẹ chị đã từng làm trước đây, có thể chính quyền sẽ xem xét cho học ở trong nước.

Vũ Lê Giang thẳng thừng từ chối, thà chết ngay, chứ không từ bỏ bố, từ bỏ gia đình, anh chị em, dù chỉ trên giấy tờ. Tính chị là vậy, sự chính trực, thẳng thắn, bất cần có ngay từ buổi đầu, khi chập chững vào đời.

Để giải thoát, năm 1966, vừa tròn 20, chị xung phong vào bộ đội. Vẫn cái vết đen lý lịch, chính quyền địa phương, cũng như tỉnh đội, tỉnh đoàn chỉ chấp nhận cho chị vào lực lượng thanh niên xung phong...

Đêm tháng 5 trời oi nồng, vậy mà cung đường qua núi Nấp màn đêm đổ xuống rất nhanh. Vũ Lê Giang siết và kiểm tra chiếc bu lông cuối cùng để phát lệnh thông tàu. Chợt có tiếng gầm rú, bầu trời bị xé toạt ở trên đầu, chị vội nằm úp mặt xuống đường rày. Tiếng nổ, đất rung chuyển cắt phăng tiếng quát của ai đó: Chúng đánh bom tọa độ. Bị sức ép chị lộn mấy vòng, nằm ngửa mặt lên trời. Đất đá quện với máu, thịt người tung lên rào rào, hất thẳng vào chị. Tai ù đặc, chị lịm dần...

Khi chị tỉnh dậy, dường như đã quá nửa đêm. Cỗ cửa quậ, sờ nắn thấy chân tay vẫn còn đầy đủ, chị định bò dậy, nhưng không được. Người đau như, dù không có vết thương. Chị lấy ngón tay móc bùn đất còn dính chặt ở hai lỗ tai. Máu từ từ chảy dính bết xuống chân tóc. Im lặng, và ngọt ngào. Bên kia cầu Hàm Rồng, pháo sáng vẫn còn treo lơ lửng, rơi vào những vòng khói đen cuộn lên như tạc vào nền trời. Đến gần sáng, người của đơn vị, và dân làng mới tìm thấy chị, đưa về bệnh xá. Mới một năm ở trên cung đường này, chị đã thoát chết rất nhiều lần. Song có lẽ, 40 người chết và bị thương đêm đó, là trận bom khủng khiếp nhất.

Và những bài thơ, tùy bút đầu của chị được vắt ra bằng cảm xúc thực, từ nỗi đau bi thương ấy.

Tin một số văn nghệ sĩ trên đường trở lại chiến trường dùng chân ở núi Nấp, làm đơn vị chị rất phấn khởi. Đêm giao lưu ca hát, văn thơ diễn đơn giản, vui vẻ. Không ngờ những bài thơ của chị đọc lên được mọi người đồng cảm, và xúc động đến vậy. Ngay sau đó, nhà thơ Phạm Tiến Duật khen ngợi, và bảo chị, hãy chép tất cả những bài thơ đó lại, để anh gửi ra Tạp chí Văn nghệ quân đội.

Lúc đầu chị không tự tin cho lắm, và cứ tưởng Phạm Tiến Duật khen cho vui vậy thôi. Nhưng không ngờ, mấy tháng sau, thơ chị không chỉ trên Văn nghệ Quân đội, mà Báo Văn nghệ của Hội nhà văn cũng đăng và giới thiệu mấy kỳ liền. Từ đó, trong đơn vị, từ sếp lớn đến người đầu bếp nuôi quân, ai cũng gọi chị là nhà thơ.

Kể đến đây, chị bật cười. Tiếng cười có vẻ sáng khoái lắm...

- Làm thế quái nào, đang là thanh niên xung phong chị trở thành bộ đội, rồi suýt nữa phải ngồi bóc lịch?

Thấy tôi hỏi tiếp, chị thôi cười, hai con mắt nhú lại: Thì cũng từ thơ văn thôi. Ngày đó có thơ đăng báo, nhất là hai ông báo Văn nghệ, và Tạp chí Quân đội là oách xì dầu lắm. Và đương nhiên mình trở thành nhà văn, nhà thơ rồi còn gì nữa. Được bạn bè khen tặng, báo chí ngợi ca, đâm ra cái máu dờ dờ, ương ương gọi là nghệ sĩ đều lòi ra lúc nào cũng chẳng hay. Lúc đó, đơn vị chị đã chuyển vào gần Bình trạm 22. Trong người, tự nhiên cảm thấy bức bối, chật chội, chị xin chuyển vào phía trong, nhưng không được. Do vậy, nhân ngày nghỉ, rình đúng mấy gã lái xe quen mê thơ, chờ hàng vào trong, chị xin đi nhờ. Đến Bình trạm 33, rất may gặp ngay nhà thơ Phạm Tiến Duật đang ở đó. Duật ngạc nhiên hỏi:

- Nhà thơ đi đâu thế này?

Chị kéo tuột Duật ra ngoài:

- Em xin chuyển vào trong này, nhưng không được, nên tự động chuồn vào đây. Anh có cách nào cho em ở lại Bình trạm.

Duật giã tay lên:

- Vô kỷ luật vậy là không được. Mà trong này nguy hiểm, ác liệt hơn ngoài đấy nhiều...

Ấn tập bản thảo thơ, tùy bút, truyện ngắn vào tay Duật:

- Anh xem, em viết như bồ củi thế này. Nếu không đi thẳng vào chiến trường thực tế, tìm tư liệu, thì làm sao viết.

Duật đọc lướt qua, và nghe chị nói có lý, nên gật gù:

- Thôi được, thôi được... có giấy tờ gì thì đưa đây, để anh trình bày với Bình trạm thế nào đã.

Chẳng hiểu Duật nói gì, hôm sau Trạm trưởng gọi chị vào. Đe net, lên gân một hồi, rồi ông bảo:

- Binh trạm sẽ gửi công văn cho Tổng đội thanh niên xung phong, và đơn vị cũ. Em tạm thời về đại đội kho. Em viết hay lắm. Về đơn vị mới cố gắng viết thật nhiều nhé.

Sau này chị mới biết, lãnh đạo Binh trạm ông quá nào cũng khoái văn thơ. Nên với văn nghệ sĩ thường mắt nhắm mắt mở. Vì thế, chẳng riêng nhà thơ Phạm Tiến Duật, ông nhà văn, nhà thơ nào qua lại Binh trạm cứ tự nhiên như ở nhà vậy. Nằm sâu trong khu vực đèo Tha Mé, nhà kho nhìn chẳng khác gì lán trại. Lưng tựa vào vách núi, cửa thông với hang, ngách nhỏ. Không xa có những ngôi làng bỏ hoang của người Vân Kiều, và Pa cô. Khi Vũ Lê Giang đến chỉ còn hai người trông coi ở đó. Bom đạn ngày càng ác liệt. Kho trống trơn, có lẽ nơi đây là điểm đón tiếp thương bệnh binh thì đúng hơn. Tuy thiếu đói, bệnh tật cùng bom đạn trút xuống hàng ngày, nhưng công việc khá tự do, nên chị có nhiều tư liệu, cảm hứng viết lách. Văn thơ có tính thời sự của chị xuất hiện đều trên các trang báo lớn. Do vậy, không chỉ Binh trạm, mà cả Lãnh đạo Bộ tư lệnh cũng biết đến nhà thơ Vũ Lê Giang.

Mới chớm sang hè, vậy mà gió Lào đã quất cái nóng vào mặt người. Mảnh đất sặc mùi tử khí nơi đây như kéo hồn người đến gần hơn với cái chết. Cố gượng dậy sau mấy ngày nằm bẹp, Vũ Lê Giang men theo nương sẵn ở bên kia con suối, hy vọng kiếm được nấm rau rừng, sau trận mưa của tuần trước. Được mấy bước, nghe có tiếng động nhẹ, chị vội nằm xuống quan sát. Rồi tiếng rên, tiếng thở khò kè nặng nhọc từ đó vang lên. Với kinh nghiệm, chị biết ngay có người bị thương và đang trong tình trạng sốt cao, kiệt sức. Chị bò lại, gặp người đàn ông nằm co quắp, mắt nhắm nghiền, tay nắm chặt gốc sẵn đã bị mảnh bom phạt ngang thân. Với quần áo của người đi rừng bản địa, chị không thể biết ngay, hấn từ đâu đến... Mà vùng này làm chó gì còn người dân nào. Không lẽ là thám báo, hay B quay (bộ đội đào ngũ)? Do vậy, chị lật áo hấn, chỉ tìm thấy mấy vết thương ở phần mềm, nhiễm trùng rất nặng. Kiểu sấp (thở) hắt ra như thể này, có lẽ do mất máu nhiều và đói khát lâu ngày thôi. Nếu được cứu ngay, may ra sống. Sấp nghèo, nằm hiền khô như thể này, còn đánh đấm, hận thù gì với nhau nữa. Vũ Lê Giang lăm lăm như vậy, rồi quay về tìm người cùng đưa hấn về kho. Chị rửa ráy vết thương, và chăm sóc cho hấn. Mấy ngày sau, vết thương bắt đầu khô miệng, da dẻ hồng hào trở lại, song hấn có vẻ

Tình Má

Thứ hai, đầu tuần Má vắng nhà
Con cháu giờ biết Má đi xa
Cực Lạc cõi Di Đà từ đức
Má về nơi ấy thật rồi mà!

Thỉnh thoảng khuyên con cháu ôn hòa
Cháu luôn siêng học Ngoại tặng quà
Linh thiêng thấu hiểu tình quyến thuộc
Lòng Má thương yêu vẫn đậm đà...

Không-nói, hiểu-thương con nguyện hành!
Má ơi! Yên nghỉ chốn An Lành
Cháu con ghi sâu lời Má dạy:
Phát tâm Bồ Tát giúp chúng sanh!

• Quảng Lộc Nguyễn Gia Phước

còn li bì, chỉ có thể lắc, gật, khi hỏi chuyện. Vậy mà, sáng hôm sau, tỉnh dậy, chị không thấy hấn đâu. Cứ ngỡ, hấn đã có thể tự đi vệ sinh cá nhân ở đâu đó. Lúc sau chị quay lại, và đi tìm không thấy... Vậy là hấn đã chuồn rồi.

Cứ tưởng vậy là xong, không ngờ mấy ngày sau người của Binh trạm và An ninh đến tìm, và hỏi chị về mối quan hệ với hấn. Lúc đó chị mới biết hấn là lính thám kích thuộc Quân đội Việt Nam Cộng Hòa. Sau đó, chị bị đưa về Binh trạm để điều tra. Trước sau chị khai đúng sự việc đã xảy ra, và chỉ nhận lỗi không báo cáo ngay sự việc lên các cấp chỉ huy. Với bảy năm ở chiến trường và là một nhà thơ khá nổi tiếng, nên sự việc của chị cứ như trái banh bị đẩy đi, đẩy lại mãi.

Năm sau, chị mới được chuyển ra Bắc, và làm văn nghệ địa phương. Rồi những năm bảy chín, tám mươi của thế kỷ trước cả nước đói. Nếu đi được, ai cũng muốn chuồn ra khỏi quê hương, tổ quốc mình. Và chị bỏ lại tất cả, khăn gói sung vào đội quân cày thuê, cuộc mưu sinh ở Đức...

Dừng lại giây lát, rồi bắt chợt chị giật giọng hỏi tôi, rồi kể tiếp:

- Em có biết không? Có một điều rất thú vị. Khi bức tường Berlin sụp đổ, chị chuồn sang Tây

Đức, ngụ tại thành phố Nürnberg. Thời gian sau, chị vào làm ở nhà máy bia (Brauerei). Một hôm, đang mài rửa vỏ chai, thấy có một gã người Việt cũng làm ở nhà máy, cứ đứng nhìn chị. Từ xưa đến nay, thằng đàn ông nào nhìn vào cái bản mặt chị, bảo đảm không quá một vài giây cũng phải bỏ chạy. Vậy mà, thằng cha này bị bệnh thần kinh hay sao, nên mới đủ dũng khí nhìn chị chăm chăm như vậy. Thôi kệ nó, không nghĩ ngợi nhiều cho đau đầu. Sáng hôm sau, chị vừa đến cổng nhà máy, thấy gã đã đứng đó từ bao giờ. Thấy gã ngập ngừng, chị trợn mắt. Tưởng hăn biến. Nhưng không. Hăn đến gần và hỏi:

- Có phải những năm đầu thập niên bảy mươi, chị là bộ đội đóng quân ở khu vực đèo Tha Mé không?

Chị giật mình, gật đầu:

- Đúng rồi, sao ông biết.

Hăn cười:

- Tôi là người sắp chết ở rẫy sắn, được chị cứu năm xưa đây.

Chị ngạc nhiên hỏi lại:

- Sao ông nhận ra tôi?

- Bởi cái khuôn mặt của chị, làm tôi ám ảnh. Hôm nay gặp được chị ở đây, dù thể nào đi chăng nữa, tôi cũng nói lời cảm ơn. Một lời tôi đã nợ chị rất lâu rồi.

Quá khứ hiện về, tự nhiên chị bật ra một câu, dường như vô thức:

- Tiên sư ông. Ông đi rồi, nó hành khổ tôi.

Thế rồi, ôm nhau cười chảy ra nước mắt.

Rồi chị quay sang ông chồng người Đức, bảo: Chồng chị là bạn đồng nghiệp của hăn. Và chính hăn là người mai mối cho chị. Hơn chục năm trước, vợ chồng hăn cứ thúc giục chị phải làm lại khuôn mặt. Thấy chị lưỡng lự, chồng chị và vợ chồng hăn ép chị về bằng được Saigon. Bây giờ khuôn mặt của chị mới được như thế này, trách gì Đỗ Trường nhận không ra.

Tàu đã vào ga Nürnberg, tôi đứng dậy tạm biệt vợ chồng chị. Năm tay tôi chị hỏi:

- Theo Đỗ Trường, chị có nên làm tuyển tập không?

Tôi trả lời:

- Đã ở cái tuổi 73 và có bề dày của sự nghiệp văn chương, chị nên làm...

- Thế Đỗ Trường giúp chị lọc và biên tập cuốn này nhé!

- Vâng! Nhất định em sẽ giúp chị trong khả năng của mình.

Leipzig ngày 27-5- 2019

• Đỗ Trường

Mẹ Cha đem về

Hình minh họa Đỗ Tuấn Huy

Hoàng Quân

(Tặng Ngọc Hiền, em tôi)

*Khoai to vồng thì tốt củ
Đậu ba lá thì vừa um
Gà mất mẹ thì lâu khun
Gái thiếu trai thì thậm khổ
Trai thiếu gái cũng thậm khổ
.....
Gió ngoài biển hăn dồn vô
Mây trên trời hăn cuộn lại
O với tui cùng cuộn lại
Tui với o cùng cuộn lại
Hai đứa mình cùng cuộn lại...*

Hòa nghe, tức ấm ức trong lòng. Nhất là khi anh chàng sửa câu hò, nhái giọng Hòa: O muôn chồng thì thậm khổ, tui muôn vợ cũng thậm khổ. Hòa chỉ còn biết vung vờ rời khỏi phòng ti-vi, dù đang háo hức chờ xem phim Sabrina, có Audrey Hepburn thủ vai chính, cô đào khả ái Hòa đã say mê bao lâu nay. Chắc tại Hòa có tật giật mình. 'Hăn' có hề kêu tên Hòa đâu. Ủa, đích danh chớ sao không, cả trường nội trú của Trung Tâm Đức Ngữ mấy chục người Việt, chỉ có mấy chị em Hòa được gọi là gia đình Huê kỳ thôi mà. Mấy chị của Hòa có bồ, giờ này rút hết về phòng, viết thư tình. Tự nhiên, Hòa đâm mùi lòng. Có đứa em gái út ít, mấy chị đành đoạn, để mình cô đơn nơi phòng Ti-vi, bị người ta chọc ghẹo như vậy. Hồi giờ, chị Thục lúc nào cũng nhanh gọn lẹ vẫn hồi trật tự, mỗi khi nhận thấy ý đồ 'xâm lược' của ngoại nhân. Cỡ nào chị cũng chém đẹp. Mà bây giờ, chị bận ngồi nơi cửa sổ mơ mộng, nghĩ tới người đứng khác họ đâu đâu.

Nhớ tuần trước, có lớp mới vào. Cứ mỗi ba tháng, lớp Đức ngữ trung cấp 2 ra trường, đồng thời nhóm mới vào lớp sơ cấp 1. Hòa vào trường được 4 tháng, đang ở lớp sơ cấp 2. Mấy chị em Hòa thành đàn chị, dẫn dắt những người mới đến. Công việc chẳng có chi oai phong lắm liệt. Chị Thục đã xí ngay chân *post.. man* cho cả trường. Tại chị viết thư, nhận thư số lượng thuộc hàng... buôn sỉ. Chị lại có tài nhận mặt chữ. Thấy chữ của người gởi một lần, lần sau chị không cần nhìn tên, vẫn trao thư trúng phóc người nhận. Hai chị lớn, hướng dẫn người mới những việc trí thức cao cấp hơn, như nhận sách, làm thẻ thư viện. Phần Hòa, được giao 'trọng trách' chỉ cho 'tân binh' nhà bếp ở đâu, chia mỗi người một ngăn tủ, tùy nghi sử dụng. Khi nhận danh sách do bà thư ký trường đưa, Hòa cẩn thận viết tên rồi dán lên những ngăn tủ. Chiều đó, Hòa trở tài nấu cà-ri cho cả nhà, mua nguyên con gà đang hoàng, đầu tháng nên có đại yến. Chứ giữa tháng, mấy chị em chỉ chuyên ăn lưng-cánh-cổ-gà hầm rau thập cẩm. Hòa đang chăm chú vớt váng mỡ gà, 'hắn' đứng bên cạnh hồi nào không hay:

- Cô gì ơi, làm ơn chỉ cho tôi tủ của tôi ở đâu?

Giật mình, Hòa quay qua:

- Ua, mắc chi phải chỉ. Bà Becker đưa danh sách. Theo đó, dán tên mấy người trên cánh cửa tủ. Tên ai ở tủ nào, xài tủ đó.

- Cô gì ơi, cô có ghi. Nhưng cô ác quá, viết chữ nhỏ xíu. Tôi đâu đọc được. Mắt kính cận của tôi bị vỡ, chưa biết bao giờ mới có kính mới.

Hòa thấy hơi bực bực, đã làm ơn cho văn phòng, mà bị người khác kêu ác nữa.

- Mặc kệ. Mà... không phải tên 'gì' đâu nghe.

- Tôi nào dám hỏi tên cô, sợ đường đột quá.

Trông cô hiền hòa, tôi nghĩ tên Hòa hợp với cô. Tôi gọi cô là Hòa nhé.

Hắn kéo dài chữ nhé. Hòa mím môi. Người gì mà xạo quá trời.

- Hòa ơi, nhờ Hòa dắt tôi tới chỗ tủ của tôi nhé. ... *Thấy người hoạn nạn thì thương* đi mà.

Hòa cảm thấy rân rân cả mặt. Mấy 'cha' Bắc kỳ mồm mép dữ lắm. Hòa dẫn mạnh cái vá trong nồi. Tắt bếp, ngúng nguẩy rời nhà bếp. Tiếng 'cha' Bắc kỳ cười đuổi theo:

- Còn tôi hả, ... *thấy người đẹp đẹp lại càng thương hơn*.

Hòa đi gần như chạy về phòng, tức nghẹn cổ. Hòa sẽ méc chị Thục, để chị trị hắn một trận. Mấy chị em hắn mới tới mà nổi lắm. Mấy bà chị lớn của hắn hạp tính ngay với mấy bà chị Hòa. Gia đình hắn đề nghị nhà trường tổ chức du ngoạn, bữa tiệc bỏ túi để người cũ, người mới

làm quen với nhau. Hòa tức mình ghê, sáng kiến gì của nhà hắn, cũng được cả trường hưởng ứng. Kể ra, từ ngày lớp hắn đến, trường bỗng dưng nhộn nhạo lên. Trời sắp vào hè, nhiều ngày nắng đẹp rực rỡ, hắn chắc bị hói đầu, tứ mùa ra đường đội mũ. Chị Thục nói, hắn đội mũ bê-rê coi hay hay, ngộ ngộ. Thấy hắn, cứ nghĩ tới mấy anh chàng nghệ sĩ Tây, đứng ở khu chợ Montmartre Paris vẽ tranh. Hòa trẻ môi, xì, Tây gì, Tây đùi, tui đây hả, hồng giống ai.

Nhà hắn tình cờ hay ăn cơm trùng giờ với nhà Hòa. Một hôm, bà chị lớn của hắn vui vẻ mang qua mời mấy chị em Hòa đĩa lòng phá lẩu, đầy đủ hương vị. Nghe đâu phải quen biết với hàng thịt, chớ thời đó người ta không bán lòng heo. Mấy chị em Hòa chia nhau, thòm thèm, xuýt xoa, lòng phá lẩu ngon vô hậu. Chị Thục tùm tùm:

- Rứa là họ muốn lấy lòng gia đình mình. Bữa nào mình phải đáp lễ chớ.

Hôm sau, phiên chị Thục nấu cơm, chị đãi món tráng miệng, dâu tươi ăn với kem sữa. Chị mang một tô dâu đỏ thắm, nổi bật trong kem sữa trắng ngà, xăm xăm qua bàn bên kia:

- Mấy chị em Huế kỳ xin biểu dâu cả nhà ăn lấy thảo.

Hòa nóng cháy cả tai khi nghe tiếng mấy chị em cười cảm ơn. Giọng hắn như reo:

- Cảm ơn chị Thục đã thấu lòng em. Gia đình em, nhất là em, thích dâu lắm.

Hắn còn nhấn mạnh mấy chữ chị, em. Xì, bẻ sừng làm ghé, hắn hơn tuổi chị Thục chớ bộ. Thường, hắn gọi chị Thục bằng tên, xưng tôi, mà bữa nay, cố ý gọi chị, để xin được làm em chớ gì.

Ăn cơm xong, Hòa lo dọn dẹp, làm nhiệm vụ 'lái đĩa bay'. Tình cờ, hắn cũng đứng rửa chén bên cạnh. Hắn hát, chắc tưởng mình là giọng chính của ban hợp ca Thăng Long... *Chốn đây ngàn phương, có ba dòng sông cuốn xuôi biển Đông nhắc cầu chờ mong...*

- Hòa ơi, anh thích *Hội Trùng Dương* dễ sợ. Mà anh mê nhất *Tiếng Sông Hương*.

Hòa không trả lời, chỉ nghĩ thầm, ại thích nhạc chi thì thích, chớ mắc mớ chi tới ai. Ua, khi không sao xưng anh với mình tình bơ vậy. Hòa cúi xuống chăm chú rửa chén. Chén bát hôm nay sao mà nhiều, rửa hoài không hết. Đứng đây một hồi, không biết còn nghe tâm sự chi nữa đây. Khi không, đầu óc Hòa cứ nghĩ tới mấy câu hát *Vấn vợ năng quái vương trên phủ sa... ngày qua trai gái sống chung một miền...* Úp nổi lên rồi, Hòa chợt nhận ra, chị Thục nấu nướng chi gọn gàng vầy hè, mới rửa quẹt quẹt mấy cái, xong xuôi hết rồi. Hòa muốn liếc qua, coi thử ai

đã rửa xong chén chưa, mà không dám. Hòa nấn ná, sửa sửa mấy cái muỗng cho ngay ngắn. Nếu bây giờ ai hỏi, Hòa thích bài nào trong trường ca thì Hòa sẽ khen, bài *Tiếng Sông Hồng* cũng hay mê ly, thiết đó. Chẳng nghe ai hỏi, Hòa rón rén rời nhà bếp. Không biết ai có nhìn theo chẳng, Hòa tưởng như lời hát *Ai là qua là thôn vắng nghe sâu như mùa mưa nắng* của ai quẩn quít quanh thân mình.

Giao tình của hai gia đình càng ngày càng thắm thiết. Hỏi ra, mới biết anh của anh cũng đi du học cùng năm với anh cả của Hòa. Bố của anh cũng trải qua gần 10 năm ở trại cải tạo như Ba Hòa. Những buổi gặp gỡ bạn bè người Việt, không phải chỉ anh và Hòa đồng thanh tương ứng, mà các anh chị em của hai bên cũng đồng khí tương cầu. Góc này em trai anh đang đệm đàn, hai đứa em Hòa đang vui hát *Hãy ngồi xuống đây vai kề sát vai...* Góc kia, mấy chị đang nhớ đến những bài thơ tình làm mấy chị ngẩn ngơ gần thập niên trước, bây giờ nhắc lại vẫn cứ *còn giây phút chạnh lòng như... mới lớn*. Ô! dễ hiểu quá, nghĩ ngợi chi xa xôi, rắc rối, môn đăng hộ đối là như vậy. Anh nghiêng qua, ngọt ngào rót vào tai Hòa... *Thương em từ thuở Mẹ về là về với Ba...* Hòa cảm nhận niềm hạnh phúc thật cụ thể, rõ ràng như cảnh êm đềm thân yêu trước mặt. Hạnh phúc bàng bạc, chan hòa trong không khí hai đứa đang thổi.

Hôm lễ đính hôn của chị Thục, hai đứa tính toán lung lắm, coi đóng góp món chi để chung vui. Cuối cùng anh đề nghị làm món bánh tôm. Khoai lang xắt sợi nhỏ, tôm lựa loại vừa vừa, vỏ mềm. Pha bột, cho khoai dính vào nhau, như cái tổ chim, xong đặt hai con tôm lên, chụm đầu nhau, như đôi uyên ương hay như đôi sam đầy. Chiên lên, giòn rụm. Cuốn lá rau xà lách, kèm vài lá tía tô, húng quế, chấm nước mắm chanh ớt. Nghe anh diễn tả, món bánh ngon tới trời. Anh nhẩn nha bằng giọng bắc, người ta gọi là bắc di cư. Thật ra, chỉ có Bố Mẹ và chị cả của anh di cư. Chớ phần anh, vẫn luôn mơ ngày tận mắt thấy nơi quê mẹ của mình. Khi bắt tay vào việc mới thấy... đời không là mơ. Chẳng hiểu sao, con tôm đầu đi đằng đầu, đuôi đi đằng đuôi. Khoai lang thấy không giống tổ chim, mà bẹt nhệt chẳng ra hình dáng gì. Hai đứa quỳnh quáng, nhà bếp như bãi chiến trường:

- Anh làm món ni mấy lần rồi?

Anh cười tẽn tò:

- Anh ăn nhiều lần, làm, chỉ nghe kể thôi, chớ chưa thấy lần nào. Quả thật, ngôn dị hành nan.

Hòa chép miệng:

- Ai chẳng biết nói dễ làm khó. Ở đó còn nhỏ, xơ táo. Chừ như ri làm răng mà dọn?

Hôm ấy, món trứ danh của hai đứa vẫn phải đem trình làng. Thăng Duy kiện tụng:

- Anh chị làm món chi lạ ghê, em gắp ba lần, tổng cộng được 3 cái đầu tôm, bự xà lự.

Thăng Tuấn bỏ nhỏ:

- Mấy miếng có tôm thứ thiệt dọn ở phía người lớn. Còn góc tụi mình toàn là sứt cùi, gãy gọng. Mi còn hên lắm đó. Tao gắp phải miếng đen thùi lụi, chỉ có râu tôm thôi.

Anh cười cầu tài với hai thằng em cứng của Hòa:

- Ở nhà vườn phải ăn cau sấu. Chịu khó vậy. Mai anh dẫn ra phố, đãi ăn phủ phê. Mỗi đứa nửa con gà nướng hần hơi đầy nhé.

Tiệc cưới chị Thục, đông vui quá trời. Bạn từ hồi học Đức ngữ, bạn ở trường trung học. Bạn rộn bao nhiêu khách khứa, Hòa chưa có thì giờ nghĩ vẫn vợ. Sau đám cưới, hai chị em về lại trường nội trú, đi học như trước. Những chiều trời đẹp, hai chị em ra sân chơi vũ cầu. Thịnh thoàng, bạn bè rủ nhau đi rạp xi-nê làng coi những phim xưa lặc xưa lơ như *Cuốn Theo Chiều Gió*, *Vinh Biệt Tình Em*. Nhưng buổi tối, chị Thục thức khuya hơn, không phải học bài, mà viết thư cho chàng. Đó, chị bây giờ 'xuất giá tòng phu', chị đang xa dần, Hòa tấm tức khóc. Hai chị em sát tuổi nhau, thân nhau lắm. Hòa vừa buồn, vừa hờn chị Thục. Khi không, chị đi theo người khác, rồi đâm ra 'lạt lẻo' với Hòa. Càng nghĩ, nước mắt nước mũi chan hòa, chị Thục mẩn mẩn tóc Hòa:

- Cái con ni, khóc chi vô duyên ộn.

- Chớ chị bây giờ theo người khác rồi rồi... bỏ em. Hòa nấc lên.

Tiếng chị Thục cười nhỏ:

- Hòa ơi, coi nì, hai chị em mình vẫn ở cùng phòng cho đến khi thi tú tài luôn. Có chi khác đâu.

- Thi xong, chị về nhà họ chớ bộ. Chỉ có em về Ba Mẹ. Thôi, mai một em không lấy chồng.

- Ủ, ai bắt mi lấy chồng. Mi lấy Trung thôi. Mà mai một thì chưa được. Một năm Ba Mẹ chỉ gả một đám thôi.

Chị Thục chọc Hòa để đánh trống làng. Hòa mắc cỡ quá chừng, may, đang quay mặt vô vách tường, chớ chị Thục thấy mặt, chắc ốt dột lắm. Hòa thương anh lắm, không kể sao cho hết. Mà nghĩ đến ngày nào đó, mình thành 'con người ta', rời xa Ba Mẹ, Hòa thấy buồn quá chừng, quá đỗi. Hồi nhỏ, hai chị em đã bí mật hẹn nhau, ở với Ba Mẹ suốt đời. Vậy mà, bây giờ chị Thục đã quên 'lời thề xưa'.

*

Rồi hai đứa xe tơ kết tóc. Giữa tiệc cưới, chú rể tung ra lời đề nghị bất ngờ: Tất cả những chàng nào từng ngắm nghe cô dâu, hôm nay, dịp may cuối cùng, lên trình diện. Nếu cô dâu nghĩ lại, vẫn còn có thể sắp xếp được. Vậy là các chàng ào ào kéo nhau lên sân khấu. Mấy anh bạn của mấy chị còn giấu, tay ẵm con nhỏ, tay dắt con lớn, láo nháo dành chỗ. Anh hỏi, tha thiết:

- Sao? Em thấy sao?

Ngày trọng đại như vậy, mà anh còn chọc giỡn nữa. Hòa cúi đầu, không nói, nhưng chắc anh nghe được những ý nghĩ của Hòa. Nghĩ lui, nghĩ tới, ngó bốn phương, tám hướng chỉ cũng chỉ thấy, chỉ 'chộ' mình anh thôi. Anh nghiêm chỉnh:

- Cám ơn các bạn rất can đảm, thành thật tỏ lộ lòng ưu ái với cô dâu. Nhưng rất tiếc, cô dâu, vợ tôi, -anh kéo Hòa sát vào anh, chỉ chọn tôi mà thôi.

Ba đứa con cách đều nhau hai tuổi, cùng ra đời vào tháng năm, tháng đẹp nhất của đất trời nơi đây. Hai vợ chồng cùng làm việc nơi cơ quan trực thuộc chính quyền địa phương. Công việc xem như ổn định, hai vợ chồng tính đến chuyện mua nhà. Hòa tỏ ý thích ông bà ngoại ở chung với mấy cháu. Anh đồng ý ngay:

- Mình tìm nhà nào lớn, có đất, để Ba Mạ làm vườn. Liệu cơm gạo mắm. Tất nhiên, mình phải tìm nhà cũ mới kham nổi. Nhưng chả sao. Nhà đông anh em, lại nhiều bạn bè, cứ xúm lại, mỗi người một tay.

Hai vợ chồng tìm được ngôi nhà ở ngoại ô, khá cũ, nhưng rộng rãi, còn đủ chỗ cho hai cậu em của Hòa nữa. Đám con sống gần ông bà ngoại, nên nói giọng Huế, xem ra còn bún bò, bánh nậm hơn cả mẹ. Hai đứa con gái, đứa nào cũng là con gái rượu của anh. Thằng cu út, anh gọi là cù lũ. 'Em biết không? Chơi xì phé, cù lũ là nước bài anh thích nhất, đối với anh tuyệt nhất'. Mấy bố con nói chuyện với nhau, nghe đám con ríu rít Bộ ơi, Bộ ơi, sao du dương êm đềm trong tai Hòa, réo rắt mãi hoài như bài tình ca muôn thuở.

Anh hay bảo Hòa rủ các anh chị em về tụ họp cho Ba Mạ vui. Anh để ý những sở thích từng người. Nghe gia đình anh Khánh sẽ về, anh ghé chợ, mua phô mai loại *Old Amsterdam*, ít nho loại *Red Globe*, thể nào anh Khánh cũng đem chai rượu đỏ, mấy anh em nhâm nhi với nhau. Nghe gia đình chị Thục sắp đến, biết tính chị thích hoa lá cành, anh chiết sẵn bụi dạ điệp cho chị, cắt mấy cành *Forsythia* đem chưng phòng khách, cười cười:

- Hoa sao xuân của chị Thục đấy.

Tự sáng sớm, Hòa không một phút nghỉ ngơi. Dù cả nhà cùng nhau, mỗi người một tay nhưng Hòa vẫn là 'nhạc trưởng'. Hò hét đám con thức dậy, dọn cất đồ chơi bừa bãi lung tung. Mấy thùng áo quần Hòa đã chia sẵn, thùng đồ màu trắng, thùng đồ màu sắc sỡ, thùng đồ màu đen. Hòa đã bao lần hướng dẫn, mà nói như nước chảy lá môn. Mở ra, thùng nào cũng lẫn lộn xanh đỏ tím vàng. Mấy cậu cháu sao mà hợp nhau vậy. Hai thằng em nhăn răng cười trừ:

- Tại tụi em bị loạn sắc. Đâu phân biệt trắng đen gì đâu.

Hòa thở dài:

- Xui cho con gái nhà ai gặp phải tụi bây.

Duy đứng trước gương, vuốt vuốt đầu tóc bờm xờm:

- Nhiều cô muốn xui để rước tụi em, mà mấy đứa nhỏ không cho tụi em lấy vợ. Cậu cháu quyến luyến nhau quá. Nên tụi em cứ phải vui đời độc thân bên đám cháu.

Bàn phòng khách ngổn ngang mấy ly bia, đĩa vỏ đậu phụng. Tối qua, mấy anh em lại coi đá banh đến khuya, rồi chén anh, chén em chứ gì. Hòa tính cự nự, nhưng chột nghĩ lời của Duy. Cháu mền cậu cũng có, nhưng anh và hai đứa em vui vẻ với nhau, nếu anh mặt quạu, mà quạu với tụi nó, chắc tụi nó đi mất đất rồi, chứ có phải chờ lấy vợ mới dọn ra riêng. Hòa dịu giọng:

- Bưng ly chén trên phòng khách xuống, tao rửa luôn. Mấy anh em bây, thiệt tình, bày chi mà hàng ngang, hàng dọc, thấy bắt mệt.

Anh khuôn vô lủ khủ năm túi, bảy túi, tám, chín, bươi, quýt, thịt bò, thịt heo và con cá hồi to như kinh ngư.

Hòa ngán ngẩm:

- Anh mua vậy, chứa đâu cho hết?

- Nhà đông người, vui miệng, ăn một nhón là sạch sẽ.

Hòa gắt um:

- Con cá voi đó hả, em đâu hàng. Lần trước em đã sợ rồi, làm xong con cá là bài hoài chứ tay.

Tuần lên tiếng, nó hay binh vực anh, đứng về phe anh, trách Hòa:

- Chị Hòa sao khó tính thiệt? Anh đã có lòng đi chợ. Mua bấy nhiêu đó, quần trong chợ cả nửa ngày. Chắc mệt đứt hơi, chị không khen cho một tiếng. Cá *Lachs* phải to như vậy ăn mới ngon, chớ lí tí như cá cơm đâu được. Để con cá em lãnh, chiều em sẽ giao cho chị phi-lê, bảo đảm không có thủ vĩ bì cốt chi hết, chị tha hồ trở tài món chả cá Lã Vọng.

Hôm nay đón Mẹ ở bệnh viện về. Mẹ bị té nứt xương chậu, phải giải phẫu. Mẹ còn phải dùng nạng một thời gian nữa, song song với việc tập thể dục. Ở nhà rộn ràng. Đám con nít vẽ tranh trang trí mừng bà Ngoại bình phục. Nhà bếp dao thốt nhịp nhàng, đủ các món sơn hào hải vị. Ai nấy đã vào bàn. Ba hỏi:

- Trung mô rồi? Đứa mô kêu Trung vô bàn đi?

Hòa bực bực:

- Thiệt tình. Anh không để ý chi hết. Cả nhà phải chờ có mình anh.

Duy chạy ra sân, rồi trở vô ngay:

- Cả nhà cứ bắt đầu từ từ đi. Con ra phụ anh Trung một chút. Anh đang làm lờ đờ cái ghế đặc biệt cho Mẹ. Cũng gần xong rồi.

Mạ rơm rớm nước mắt:

- Mẹ mừng lắm, Trung hẳn lo cho Mẹ như rứa thiệt không chi bằng. Hôm ở trong bệnh viện, hẳn cứ sẫm soi cái ghế, lui cui đo đạc, nói nghiên cứu bắt chước đóng cái ghế cho Mẹ, để Mẹ ngồi cho tiện.

Ba tiếp lời:

- Ba Mẹ vô cùng sung sướng trong tuổi già. Được con cháu thương yêu săn sóc như ri. Ba Mẹ không ao ước chi hơn.

Hòa đứng dậy, cảm thấy có lỗi vì đã có ý bực bội anh. Hòa ra sân, mình sẽ nói xin lỗi anh, dù anh chẳng hiểu vì sao. Mình sẽ ôm choàng ngang lưng anh, sẽ nói thương anh vô cùng trời đất. Kể anh nghe, rằng chị Thục hay la Hòa, nhắc Hòa đừng gặt gồng với anh. Nhắc Hòa phải quý tấm lòng anh dành cho Ba Mẹ và gia đình. Đó không phải là điều đương nhiên trong cuộc sống. Mà là phúc, là đức. Đâu phải chờ khi chị Thục nhắc, Hòa hiểu điều này lắm chứ. Anh chị lớn, ai cũng thương Ba Mẹ, nhưng xa xôi, nên con trai, con gái chi, cũng thành con người ta. Hòa cảm ơn Ba Mẹ đã sinh ra Hòa. Hòa cảm ơn Bố Mẹ đã sinh ra anh. Cảm ơn những duyên, những số đã cho hai đứa gặp nhau. Nhớ những mùa đông, khi thấy tuyết, anh rủ Hòa đi dạo. Hòa giã nầy, rằng còn phải dọn dẹp nhà cửa, rằng phải nhắc nhở mấy đứa nhỏ tắm rửa, rằng lạnh lẽo lắm. Anh năn nỉ, để nhà cửa bữa bộn một chút cũng được, mấy đứa nhỏ ở dơ một bữa chẳng sao, hai đứa mình, tay trong tay đi dạo tuyết, tình tứ lắm chứ. Rồi Hòa cứ hẹn lần, hẹn hồi. Mùa đông năm nay, đợt tuyết đầu tiên, Hòa nhất định sẽ 'lãng mạn', rủ anh đi dạo. Hòa sẽ nói nhỏ vào tai anh:

- Anh yêu, anh thương ơi, em muốn cải biên câu ca dao xưa, con rể *mới thiệt mẹ cha đem về*.

• **Hoàng Quân**

Mãi một niềm hoài vọng với Quê Hương

*Kính dâng Hòa Thượng Thích Như Điển
nhân lễ thất tuần Khánh Thọ*

Hai ba tuổi Thầy rời xa quê Mẹ
Xa chùa xưa Thầy bạn với Tông môn
Nơi đất khách con còn nghe giọng Quảng
Nửa trùng dương mà khoảng cách thật gần.

Bốn lăm năm chưa một lần về lại
Nhưng ngày nào chẳng nghĩ đến Quê Hương
Đau từng nỗi dân nghèo trong túi nhục
Xót từng cơn huyết lệ giữa luân thường.

Ôn kỷ niệm bóng đa chùa Viên Giác
Hỏi thăm từng em bé đến cụ già
Đốc tâm lực tài bồi Tăng Ni trẻ
Góp từng đồng giúp đỡ khó quê xa.

Năm lăm năm chưa bỏ thời kinh sáng
Giữ nguyên thời khóa tụng thuở vô chùa
Thế giới đổi thay biết bao công nghệ
Vẫn diêm nhiên giữ nét chẳng hơn thua.

Bảy mươi năm trung kiên giếng mỗi đạo
Viết ngàn trang Kinh sử gửi cho đời
Đi góp nhật hương hoa tử khắp chốn
Vẫn một niềm hoài vọng với Quê Hương.

Đệ Tử Thích Nguyên Hiền
Kính dâng

Ghi chú: Những chữ in nghiêng (italic) là:

- Trích lời từ những nhạc phẩm:

Tiếng Sông Hương của nhạc sĩ Phạm Đình Chương
<https://www.youtube.com/watch?v=h9MENnla2B4>

Tiếng Sông Hồng của nhạc sĩ Phạm Đình Chương
<https://www.youtube.com/watch?v=nyfhzLs34JQ>

Hãy Ngồi Xuống Đây của nhạc sĩ Lê Uyên Phương
<https://www.youtube.com/watch?v=VZKmsRS-YGM>

Bài Ca Sao nhạc sĩ Phạm Duy

<https://www.youtube.com/watch?v=kp7NbkVAzdY>

- Trích lời từ những bài thơ:

Nền Sầu Khổ Dịu Dàng của thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên

Gia Đình Phật Tử Thiện Trí tại Thụy Sĩ có gì hay?

• Trần Thị Nhật Hưng

1- Sự hình thành: Kiên trì và phát triển

Từ lâu tôi rất quý mến và ngưỡng mộ tổ chức Gia Đình Phật Tử (GDPT) không phải do hồi bé ở quê nhà tôi từng là Oanh Vũ trong tổ chức đó, mà chính nhờ sinh hoạt với anh em từ cấp chim non Oanh Vũ mới mở mắt, rồi chân cứng, cánh mềm rồi tung bay... thời gian không nhiều cũng vừa đủ để cho tôi nhận ra tấm lòng của các anh chị Huỳnh trưởng vì đạo pháp và dân tộc tận tụy hết lòng lo cho các đoàn sinh của mình. Họ làm việc chẳng những không lương, chẳng được ai cúng dường mà còn bỏ tiền túi ra đóng niên liễm để duy trì và phát triển tổ chức.

Hồi ở Việt Nam, điều kiện sinh hoạt không khó khăn. Nhiều chùa chiền ở khắp mọi nơi. Chỉ cần một chiếc xe đạp, thời gian khoảng 5, 15 phút hoặc xa lắm cũng chỉ nửa hay một tiếng đồng hồ là tới chùa, sau này, có xe gắn máy thì càng tiện lợi hơn nữa.

Nay ra xứ người, điều kiện sống hoàn toàn khác. Khác về mọi phương diện. Không gian, thời gian, thời tiết và văn hóa. Thành lập lại và duy trì tổ chức là một công việc khó khăn vô vàn nếu không có lòng vì đạo hy sinh. Sau khi ổn định đời sống cá nhân, gia đình; hội nhập vào cuộc sống mới, mới nghĩ đến việc... bao đồng trong cộng đồng xã hội trong đó có sinh hoạt GDPT.

Tại Thụy Sĩ, cho mãi đến năm 1990, một GDPT có tên Trí Thủ được chính thức ra mắt dưới sự chứng minh của Chư Tôn Đức Tăng, Ni Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu trong dịp khóa tu học Âu Châu tổ chức tại Thụy Sĩ.

Sau đó, với sự nỗ lực, kiên trì và tấm lòng chân thành, GDPT Trí Thủ phát triển mạnh. Trong vòng 5 năm, số Đoàn sinh kể cả Huỳnh trưởng lên tới 85 người. Con số này tại Thụy Sĩ

thật đáng khích lệ vì cộng đồng Việt Nam tại đây vốn không nhiều lại sống rải rác khắp nơi đến từ nhiều thành phố. Chùa chiền tại Thụy Sĩ chỉ là "cái gia vi tự", phòng ốc nhỏ, sân nhỏ, không thuận tiện sinh hoạt nên anh em góp tiền thuê hội trường bên ngoài vừa rộng rãi vừa khỏi làm ồn, làm phiền hàng xóm đó là điều tối kỵ tại Thụy Sĩ nhất lại sinh hoạt vào chủ nhật đối với Thụy Sĩ là ngày yên tĩnh để nghỉ ngơi, không làm gì hết.

Tuy một tháng sinh hoạt một lần, nhưng cũng đòi hỏi mọi ổn định công việc nhà, sắp xếp thời gian mới thực hiện được nhất là đối với anh em ở xa, đôi khi chạy xe 1 hoặc 2 tiếng đồng hồ đã nói lên tinh thần trách nhiệm và tấm lòng cao cả của anh em. Rồi vì nhân số đông, để rút ngắn thời gian và đường xa cho những người ở xa, anh em bàn nhau chia ra hai nhóm, sinh hoạt hai nơi. Phân nửa theo Lạc Long Quân về Winterthur với tên mới GDPT Thiện Hoa. Phân nửa ở lại theo Âu Cơ vẫn thuộc GDPT Trí Thủ trụ tại thủ đô Bern và vùng phụ cận. Tuy chia hai nhưng vẫn coi là một "minh với ta tuy hai mà một, ta với minh tuy một mà hai". Thình thoảng vẫn gặp nhau và sinh hoạt chung.

Cuối cùng, người tính không bằng trời tính "mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên" (câu nói bất hủ của Ngài Khổng Minh). Từ khi chia hai nhóm sinh hoạt hai nơi thì tinh thần một số đoàn sinh sa sút rồi thưa dần. Anh chị Huỳnh trưởng kíp ngồi vào... bàn tròn để cứu vãn tình thế, thống nhất lại 2 GDPT như xưa cùng tìm một phương án thuận lợi không gian lẫn thời gian để tiện sinh hoạt. Một GDPT mới nhưng cũ, cũ mà mới ra đời vào năm 2005 chọn danh xưng cho phù hợp, đó là GDPT **Thiện Trí** (ghép hai chữ đầu của **Thiện** Hoa và **Trí** Thủ)

Thời gian thắm thoát thoi đưa, mới hôm nào mà nay đã 27 năm trôi với biết bao thăng trầm, sao dời vật đổi. Theo luật biến hóa của vô thường, và nhân duyên giữa người này, kẻ kia. Người đi, kẻ đến. Người mất, kẻ còn... GDPT Thiện Trí vẫn tồn tại và phát triển cho đến bây giờ thật là điều đáng khen và ngưỡng mộ.

Người đời thường nói, sóng vỗ lớp sau hơn sóng trước, cũng như Đức Khổng Tử từng thốt lên "hậu sinh khả úy", qua đó mới thấy, GDPT Thiện Trí từng lớp nối tiếp thế hệ này sang thế hệ sau, và rồi, không chỉ được đào tạo đúng đắn theo tinh thần Phật giáo mà tổ chức GDPT thường nêu, thêm sự phát triển của nền văn minh khoa học được đào tạo nơi xứ người nên... lớp sau hơn lớp trước nhiều lắm. Thay đổi từ cung cách làm việc và suy nghĩ. Ngày xưa tại

Việt Nam, làm sếp chỉ đứng chỉ tay năm ngón sai bảo cấp dưới làm, nay ra hải ngoại hoàn toàn khác, **lãnh đạo là lãnh... đạn**, hãy xem tôi trình bày công việc của anh em sau đây.

2- Tổ chức các khóa tu và sinh hoạt

Với điều kiện sinh hoạt tại xứ người vô vàn khó khăn như "*trồng sen trên xứ tuyết*", duy trì hằng tháng tụ họp một lần kéo dài suốt hơn nửa thế kỷ, hướng dẫn các thanh thiếu niên hiểu đạo theo tinh thần Phật giáo, dạy các em học và nói tiếng Việt, và một năm có một ngày từ thiện phát hành cơm chay gây quỹ giúp đỡ đồng bào nghèo cơ nhỡ hay thiên tai bão lụt, và giúp chùa trong các nghi lễ Phật Đản, Vu Lan... đã là điều đáng khen, nhưng ở đây, điều tôi muốn nhấn mạnh với lòng ngưỡng mộ thật nhiều đó là hằng năm anh em tổ chức khóa tu, tuy một năm chỉ một lần cho 5 ngày liên tiếp vào dịp nghi lễ Phục Sinh, nay đổi qua lễ Thăng Thiên của xứ người không phải là điều đơn giản. Bởi vì, vào những ngày nghỉ lễ này, thông thường thiên hạ du lịch đó đây để thanh thỏa tâm trí sau những tháng ngày căng thẳng vì công việc hằng xương, thì các anh em GDPT Thiện Trí dùng thời gian này để phục vụ chúng sinh. Và để có được 5 ngày tụ họp cho hằng trăm Phật tử tụ về sinh hoạt ăn, ngủ nghỉ và học, không chỉ ngày một, ngày hai mà các anh em chuẩn bị từ cả năm về trước.

Vào năm 2008 duyên khởi, khóa tu đó bắt nguồn từ ý tưởng của Ban trị sự chùa Phật Tổ Thích Ca tại Luzern. Ngoài mục đích tạo cơ hội cho người Việt gặp gỡ thăm hỏi nhau còn là cách truyền bá giáo lý nhà Phật để mọi người hiểu đạo hơn và có nếp sống an lành trong tinh thần Phật giáo. Ý tưởng và tâm nguyện cao cả đó, ngay buổi đầu tổ chức đã rất thành công và thu hút người tham dự, thế nhưng lúc đó chùa chưa có sư, lại thiếu nhân sự, nên được sự trợ giúp đắc lực từ lực lượng trẻ năng nổ chính là anh em GDPT Thiện Trí, từ năm đó về sau, anh em GDPT gánh vác luôn, vì ước nguyện phục vụ chúng sinh trong tinh thần Phật giáo cũng là mục đích của anh em. Đó là lý do suốt 11 năm qua, đồng bào Phật tử tại Thụy Sĩ đã tận hưởng được những ngày an lành hạnh phúc trong khóa tu như sống trên cõi cực lạc nhờ công lao của anh em đã không sờn lòng với bao vất vả gian khó, từ tìm hội trường, mời đón quý Thầy, Cô giảng pháp, sắp xếp ngủ nghỉ, tìm người gánh vác việc hậu cần, giấy tờ hành chánh, trang trí bàn thờ (rất công phu, trang nghiêm và đẹp mắt), tìm những trò chơi, sinh hoạt thể thao, hội họa để thu hút thanh thiếu niên...v.v... Anh em đã hoàn

tất một cách khoa học trong tinh thần LỤC HÒA. Người nào công việc đó, với trọng trách được giao phó, đặt trách nhiệm lên trên hết, không giẫm đạp lên nhau, không than van phiền trách. Càng lãnh đạo thì càng lãnh... đạn. Trưởng ban thì... khổ trước cái khổ của mọi người (đến sớm để chuẩn bị), vui sau cái vui của mọi người (mọi người về hết, ở lại hết "hụi cuối", dọn dẹp đầu vào đó trước khi trả phòng thuê cho người Thụy Sĩ). Cũng cần nói thêm, dân bản xứ Thụy Sĩ rất sạch sẽ ngăn nắp. Đồ đạc của họ để đâu là phải để lại đúng chỗ. Khi nhận thể nào thì phải trả như thế đó. Mọi cửa kiếng không có dấu tay. Sàn nhà lau xong, quét tay không còn tí bụi. Phải tuân thủ luật lệ của họ thì mới mong lần sau được thuê tiếp.

11 năm qua là thời gian đủ dài để thử thách lòng kiên trì của anh em VÌ ĐẠO HY SINH. Cá nhân tôi nghiêng mình ngưỡng mộ với lòng quý mến vô vàn trước tấm lòng và tinh thần làm việc vô vụ lợi của anh em GDPT Thiện Trí thể hiện qua bài viết này, xuất phát từ xúc cảm chân thành của tôi, chứ không ai thuê hay yêu cầu tôi viết cả.

3- Sơ lược khóa tu thứ 11 tại Vorderwald-Thụy Sĩ

Khóa tu rơi vào lễ Thăng Thiên từ 29.5-2.6.2019 do GDPT Thiện Trí tổ chức.

Hôm đó thời tiết thất thường. Dù mùa Xuân ấm áp, nhưng hễ mưa nhẹ là đem hơi lạnh mùa Đông, rồi nắng lên mang hơi hướm của mùa Hè. Ai yếu người rất dễ nhức đầu, sổ mũi. Nhưng tự trung, vẫn đông đảo Phật tử tụ về có khoảng 90 người tham dự.

Hội trường năm nay tọa lạc ngoại ô trung tâm thành phố Zofingen. Phương tiện đi lại dễ dàng không phải quanh co ngoằn ngoèo lên núi như những năm trước. Cảnh sắc vẫn thơ mộng hữu tình, không khí trong lành thanh tịnh, yên tĩnh phù hợp với khóa tu.

Năm nay anh em thỉnh:

- Hòa Thượng Thích Thái Hòa, Tổng Thư Ký Hội Đồng Giáo Giới GDPT Việt Nam, đến từ Việt Nam.

- Thượng Tọa Thông Trí, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN Âu Châu kiêm Phó Tổng Thư Ký ban thường trực Hội Đồng giáo giới GDPTVN Âu Châu. Thầy đến từ Toulouse Pháp quốc. Cùng đến với Thầy có đệ tử: Chú Nguyễn Phẩm.

- Sư cô Thích Nữ Chân Đàn đến từ Đức quốc.

- Ni Sư Thích Nữ Như Minh tại Thụy Sĩ.

Mỗi năm đều thay đổi mời một hoặc hai vị giảng sư trên khắp thế giới về giảng pháp. Riêng Sư cô Chân Đàn từ vài năm nay, cô đã đảm nhiệm hướng dẫn các em ngành Thanh, Thiếu niên đặc biệt là Oanh Vũ sống nếp sống đạo theo tinh thần Phật giáo nhờ cô thông thạo Đức ngữ cũng như Việt ngữ.

Giáo lý thì quý Thầy giảng dạy không ngoài mục đích nhắc nhở lời Phật dạy chúng ta giữ giới cũng như tu tâm. Nhưng mục Phật pháp vấn đáp, Phật tử nêu lên những câu hỏi thiết thực để ứng dụng vào đời sống vẫn luôn sôi nổi nhất:

- Là Phật tử phải ứng phó thế nào trước nghịch cảnh của cuộc đời?

- Là Phật tử hiểu đạo nhưng sống với những người không hiểu đạo gây phiền toái cho mình thì mình làm sao?

- Nhịn nhục theo tinh thần Phật giáo thì bị cho nhu nhược, vậy có nên chống trả lại không?

-Tu thế nào để biết mình đạt chánh quả?

v..v. .và v.. v...

Nhưng câu hỏi được mọi người chú ý và tạo không khí hào hứng nhất:

- Là Phật tử nên thân cận chùa chiền và quý Thầy, Cô; nhưng nếu gặp minh sư, cao tăng học hỏi được nhiều điều hay của những vị ấy thì tín tâm tăng trưởng, còn ngược lại chúng kiến những điều không hay làm thối tâm thì phải làm sao?

Chà, câu hỏi đặc biệt này, có khác nào đòi hỏi quý Tăng, Ni phải tu trước cái tu của Phật tử để làm gương; mong gặp minh sư khi chính mình chưa là... hiền sĩ. Và câu trả lời sau đây đã khiến ai nấy đều hi há.

Quý Tăng, Ni ở cõi ta bà này cũng đang trên đường tu như Phật tử chúng ta trong tinh thần "*Tứ chúng đồng tu*". Nếu mọi người đến chùa, hay đang sống trong chùa, tất cả hãy tự nhìn cái lỗi, cái dở của mình để tu sửa, trước khi thấy lỗi của người khác; cũng như lời dạy của Hòa Thượng Phước Trượng chùa Viên Giác hôm nào, hãy tự bực nhưng cái chân của mình để đi cho êm hơn là đòi hỏi người khác bực nhưng cả quả địa cầu này cho mình. Gặp minh sư hay không là phước duyên, nhân duyên có sự tương ứng với nhau của từng Phật tử với vị sư đó. Nếu bất như ý hãy tự trách số phận nghiệp duyên của mình chưa đủ phước báu thôi. Hãy là hiền sĩ có lúc sẽ gặp minh chúa. Và ngược lại, nếu là minh chúa, minh sư ắt biết chiêu hiền đãi sĩ. Là Phật tử hay ngay cả Tăng Ni có gặp nghịch

duyên, trái lòng thì hãy xem đó là hạnh nguyện để tu tập hơn là ngồi đó nguyên rửa bóng đêm.

Ví phỏng đường đời bằng phẳng mãi.

Anh hùng hào kiệt mấy ai hay?!

(Lời cụ Phan Bội Châu)

Rồi tự an ủi theo câu nói của Ngài Đạt Lai Lạt Ma: "*Những điều bất như ý đôi khi lại là điều may mắn*".

Tôi xin kết thúc bài viết tại đây không quên nhắc sơ trong chương trình còn có rất nhiều mục hấp dẫn:

- Thể thao bóng bàn vô cùng sôi nổi do hai "*thể thao gia*" chuyên nghiệp: Một, đến từ Việt Nam từng đoạt nhiều giải cấp quốc gia; và một từ Thụy Sĩ từng là huấn luyện viên cho câu lạc bộ Thụy Sĩ. Hai kỳ phùng địch thủ sôi nổi tranh tài đã tạo bao tiếng hò hét vang rền trong không khí sống động vui tươi.

- Trò chơi nhện nhíp của các em ngành Thanh, Thiếu, Oanh Vũ trên sân cỏ cũng hào hứng không kém.

- Cuối khóa, lồng trong văn nghệ với những ca, vũ, kịch không thua dân chuyên nghiệp đã tạo tiếng cười và cả nước mắt với vai diễn của mình là lễ chu niên kỷ niệm 27 năm của GDPT Thiện Trí.

- Ngoài ra suốt khóa học còn có những chương trình ngoài lề nhưng cũng vô cùng thu hút với gian hàng tạp hóa bán sách báo tranh ảnh, vật dụng, "tiệm" cắt tóc, lớp dạy cắm hoa, phòng ấn huyệt, "tiệm" sửa Computer... và đặc biệt nhất là được ăn ngon với nhiều món thay đổi mỗi ngày qua tài nấu của Ban trai soạn.

Nhìn chung khóa tu không điểm nào chê hết. Đó là lý do 11 năm qua tôi hăm hở tham dự và còn là người "*mở hàng*" ghi danh đầu tiên khi nhận thông tin của khóa tu. Với tôi, tôi trân trọng và khích lệ tổ chức GDPT vì tôi coi đó là hạt giống Bồ Đề tiềm năng của Phật giáo. Trong thực tế đã có nhiều đoàn sinh trở thành tu sĩ từ tổ chức này. Nếu Đức Phật từng nói "*Ta là Phật đã thành, còn chúng sinh là Phật sẽ thành*" thì một vị Hòa Thượng nào đó cũng có thể thốt lên: "*Ta là Hòa Thượng đã thành, còn các em GDPT là Hòa Thượng sẽ thành!*" vì rõ ràng đã có nhiều Hòa Thượng xuất thân từ GDPT. Do vậy, hãy trân trọng và khuyến khích các em, vì đó là một phần mạng mạch quan trọng duy trì và phát triển Phật giáo.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Trần Thị Nhật Hưng

Nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan

• Nguyễn Hữu Huân

Viết về người anh Trưởng Tộc quý mến

Trong giới nhiếp ảnh Việt Nam và quốc tế, những người yêu chụp ảnh nghệ thuật, những ai trong hai thập niên 60, 70 tại miền Nam Việt Nam thích có được tấm ảnh chân dung tuyệt đẹp của mình... đều biết đến nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan, người thuộc thế hệ tiên phong từ thế kỷ trước và được ví như viên gạch đầu tiên làm nền móng trong lãnh vực nhiếp ảnh nghệ thuật Việt Nam. Đã có rất nhiều sách báo trong và ngoài nước hay qua các trang mạng điện tử viết về ông như một nhân chứng sống của nhiều sự kiện lịch sử, gọi ông là „người viết sử bằng ảnh qua hai thế kỷ“, là „ngài hình ảnh“ (Mr.Pictoral), hay còn phong ông là „vua nhiếp ảnh phong cảnh“. Tất cả các tác phẩm hình ảnh nghệ thuật của ông đều nhằm mục đích ca ngợi vẻ đẹp và con người Việt Nam, đã đem đến cho ông gần 100 huy chương hay bằng khen thưởng quốc tế ở hầu hết các thủ đô văn hóa Âu, Á, Mỹ châu, Nam Mỹ...và hai lần ông được phong tước hiệu hiệp sĩ của Hội Nhiếp Ảnh Hoàng Gia Anh (SEAPS) và Hội Nhiếp Ảnh Hoa Kỳ (PSA).

Tôi không muốn lặp lại những ca tụng khen tặng tài năng nhiếp ảnh nghệ thuật của nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan mà người đời đã hoan hỉ trao cho ông từ trước và sau khi ông nằm xuống, mà chỉ viết về con người Nguyễn Mạnh Đan qua con mắt và suy nghĩ của một thành viên trong đại gia đình dòng họ.

Đối với anh chị em chúng tôi, Nguyễn Mạnh Đan luôn là một người anh lớn, một người anh trưởng tộc trong dòng họ, một người mà từ các bậc trưởng thượng cho đến các cháu con trong

dòng họ đều yêu mến, kính nể và trân trọng qua tư cách, qua lối sống của anh. Anh ra đi để lại biết bao kỷ niệm vui buồn, biết bao thương tiếc nhớ nhung trong gia đình dòng họ chúng tôi.

Anh Nguyễn Mạnh Đan sanh ngày 15 tháng 6 năm 1925 tại huyện Vụ Bản, tỉnh Nam Định, cũng là quê hương của nhà thơ Nguyễn Bính (1918-+1966) và nhạc sĩ Văn Cao (1923-+1995). Đúng theo truyền thống của dòng họ, anh đã được nuôi dưỡng và

giáo dục trong khuôn phép Thiên Chúa Giáo. Thân phụ anh (chúng tôi gọi bằng bác) là một Xã trưởng trong huyện. Là anh cả trong ba anh em trai, lúc 18 tuổi, anh được gửi lên Hà Nội, vừa học chữ, vừa phụ giúp và học nghề trong tiệm ảnh „Xuân Lai“ của một người chú trong gia đình (chúng tôi gọi bằng bác). Sau khi anh qua đời, nhiều báo chí của trong nước lại viết rằng: „Nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan lớn lên trong một gia đình bản cố nông và vì thông thạo tiếng Pháp nên ông được một tạp chí của người Pháp tuyển dụng...“.

Ông nội của anh Đan là anh cả và ông nội của anh chị em chúng tôi là em út trong một gia đình có 5 anh em trai. Vì thuộc nhánh trưởng, nên anh Đan nghiễm nhiên trở thành ông anh trưởng tộc trong dòng họ. Theo phong tục thời xưa, người trưởng tộc có trách nhiệm gánh vác mọi việc trong dòng tộc, coi sóc hương hỏa và bảo quản tộc phả, di chúc... Người trưởng tộc cần phải có phẩm chất, có tư cách đạo đức và được mọi người trong dòng họ tin tưởng và tín nhiệm. Qua bao tháng năm vật đổi sao dời, ông anh của chúng tôi vẫn luôn làm tròn nhiệm vụ của một người trưởng tộc và không ai trong dòng họ chê trách được anh trong vai trò này. Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, một mình anh vội vã tìm cách lặn lội ra Bắc tìm lại làng quê nơi chôn nhau cắt rốn ngày nào và kêu gọi mọi người trong dòng họ tại miền Nam đóng góp để trùng tu hương hỏa và nghĩa trang dòng họ đã bị tàn phá và bị bỏ hoang từ hàng chục năm nay.

Vào thập niên 50, người Việt được sang Pháp rất hiếm, được đến tận Paris nơi được gọi là „kinh thành ánh sáng“ lại càng hiếm hơn, thế

mà ông anh của chúng tôi lại được gởi qua tận thủ đô nước Pháp này. Anh cho chúng tôi xem một tấm ảnh trắng đen, anh mặc áo „măng tô” (Manteau) qua đầu gối, cổ thắt „cà vạt” (Cravatte) đeo toòng teng chiếc máy ảnh hiệu Rolleiflex của Đức, đứng thẳng người trước tháp „Ép Phen” (Eiffel) cao ngất trời nằm bên bờ sông Seine. Anh hỏi có oai không? Không oai sao được, thời đó mà! ... để có mấy ai! Đó là thời gian anh làm việc với tư cách phóng viên nhiếp ảnh cho „Đông Dương tạp chí” (Indochine Sud-Est Asiatique) của Pháp và cũng là phóng viên nhiếp ảnh chiến trường người Việt duy nhất cho Cao Ủy Pháp tại chiến trường Điện Biên Phủ. Chính trong những tháng ngày lặn lội ngoài chiến trường, một viên đạn vô tình đã xuyên qua chân anh.

Năm 1954 đất nước phân đôi, hầu hết mọi người trong dòng họ tôi đều chạy trốn Cộng sản di cư vào Nam lập nghiệp, trong đó có gia đình chúng tôi. Dĩ nhiên gia đình anh Đan cũng theo làn sóng tỵ nạn này, và chỉ mấy năm sau anh đã mở một tiệm ảnh mang tên „Mạnh Đan” trên đường Phan Thanh Giản, quận 3, Sài Gòn (bây giờ là Điện Biên Phủ). Tiệm ảnh của anh khá nổi tiếng với những hình chụp chân dung theo phong cách cổ điển. Trước năm 1975, tiệm ảnh „Mạnh Đan” vẫn là tụ điểm của nhiều phóng viên nhiếp ảnh báo chí VN tại Sài Gòn, dân sự cũng như quân đội, để rửa hình đăng báo và cũng là một trong số rất ít tiệm chụp hình còn sót lại sau ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Ông bác „Xuân Lai” ở Hà Nội năm xưa (anh Đan gọi bằng chú) tiếp tục mở tiệm ảnh mang cùng tên trên đường Võ Di Nguy, Phú Nhuận (bây giờ là Phan Đình Phùng, Phú Nhuận) cho đến sau tháng 4 năm 1975 thì đóng cửa. Hai người em ruột của anh Đan là anh Nguyễn Văn Phụng và anh Nguyễn Công Thắng cũng theo nghiệp nhiếp ảnh và cả hai cũng rất thành đạt với hai tiệm ảnh „Văn Phụng” trên đường Lý Thái Tổ, Sài Gòn (gần phở Tàu Bay) và „Công Thắng” trên đường Hai Bà Trưng, Sài Gòn (đối diện nhà thờ Tân Định), sau này đổi thành „Mạnh Sơn”, tên người con trai cả của anh. Trước năm 1975, anh Nguyễn Công Thắng là một trong số các nhiếp ảnh gia phóng viên chiến trường nổi tiếng tại miền Nam Việt Nam và là khuôn mặt rất thân quen với binh chủng Nhảy Dù và Thủy Quân Lục Chiến trong quân lực VNCH. Còn gia đình tôi thì ở đường Lê Văn Duyệt, quận 10, Sài Gòn (bây giờ là Cách Mạng Tháng 8).

Gia đình anh Đan ở quận 3, gia đình tôi ở quận 10. Hai quận cách nhau chỉ một con đường. Anh thường ghé nhà thăm bố mẹ tôi, gọi bố mẹ tôi là chú, thím. Bố tôi và anh hay ngồi uống nước chè tàu, bàn đủ thứ chuyện thế thái nhân tình mà thời đó người ta gọi là chuyện... ”xe cán chó, chó cán xe”. Anh từ tốn lễ phép với người trên, anh cởi mở nhưng nghiêm túc với đám đàn em kẻ dưới và luôn sẵn sàng giúp đỡ mọi người, nhất là trong dòng họ. Trọng nề bố tôi bao nhiêu, anh quý mến mẹ tôi bấy nhiêu. Năm 1977 tất cả gia đình tôi từ bố mẹ đến con cháu 11 người vượt biển tìm Tự Do nhưng không thành, ghe bị kéo vào bờ rồi bị bắt vào tù. Mẹ tôi hiền như cục bột, đứng run rẩy lổ ngổ, bọn công an tưởng là dân địa phương hiếu kỳ đứng xem, chúng chỉ vào mẹ tôi quát tháo đuổi như đuổi tà. Thế là mẹ tôi thoát được trong nỗi lo âu sợ hãi, trở về một mình trong căn nhà rộng thênh thang với 3 tầng lầu. Hàng xóm láng giềng nhòm ngó xì xào tránh né sợ vạ lây, công an thì rình rập dọa nạt... Riêng anh Đan vẫn là người thường xuyên hàng ngày lên xuống thăm hỏi, an ủi mẹ tôi và còn giúp mẹ tôi tìm cách qua mặt bọn công an, anh chạy ngược xuôi đâu đó để chúng không tịch thu ngôi nhà hương hỏa của gia đình tôi.

Những năm học tại trường Chu Văn An, tôi còn được bố cho học thêm tại trường Văn Học của thầy Nguyễn Sa, Trần Bích Lan, tọa lạc gần cuối con đường một chiều Phan Thanh Giản (cũ), đối diện xeo xéo với nhà thương Bình Dân. Đầu đường Phan Thanh Giản, gần ngã bảy, có rạp xi nê Long Vân, nơi tôi thường trốn học xem phim cao bồi. Trên đường về nhà, tôi thường tạt qua tiệm ảnh Mạnh Đan (năm khoảng giữa rạp Long Vân và trường Văn Học) tò mò xem cách tráng phim rửa hình. Lần nào cũng thấy anh phì phào điều thuốc lá trên tay. Anh nghiện thuốc lá nặng lắm, hai ba bao mỗi ngày là bình thường. Mấy đầu ngón tay úa vàng vì thuốc lá và cả thuốc rửa hình. Ai để ý mới thấy hình như tấm ảnh nào của anh cũng có điều thuốc lá trên tay. Anh cười bảo rằng, ảnh nào mà trên tay không có điều thuốc lá thì không phải là ảnh của Mạnh Đan ! Có điều lạ là đến khi về già sức yếu, mặc dù vẫn hút thuốc liên tục, hình quang tuyến chụp hai lá phổi của anh vẫn...bình thường.

Tôi nhớ mãi một lần vào dịp Tết Mậu Thân 1968, Việt cộng bất ngờ tấn công đồng loạt trên nhiều tỉnh thành ở miền Nam, bao gồm cả Sài Gòn. Đang đứng trước cửa nhà nghe nhiều tiếng súng đầu đó rất gần, bỗng thấy anh Đan đeo toòng teng hai ba máy hình trước ngực, lái xe Vespa ngừng ngay trước mặt tôi, rủ tôi theo anh

đi chụp ảnh. Tôi nhảy phóc lên xe phía sau lưng anh không kịp nói với gia đình. Anh phóng một lèo hướng Ngã Tư Bảy Hiền trên con đường Lê Văn Duyệt (cũ). Khi chạy gần đến Nghĩa Trang Đô Thành gần Ông Tạ (nay là một công viên có cái tên lạ hoắc Lê Thị Riêng), anh xoay mặt bảo tôi bịt mũi lại. Lúc ấy tôi mới ngửi mùi hôi thối nồng nặc xông lên từ những xác người dân vô tội bị Việt cộng sát hại được gom lại vì chưa có thân nhân đến nhận. Lúc này tôi mới bắt đầu lo sợ. Anh vẫn thản nhiên lái vù vù rồi đậu xe ngay khu dân cư gần nghĩa địa Tây tại Ngã Tư Bảy Hiền, sát cạnh phi trường Tân Sơn Nhất, trong lúc dân chúng đang hốt hải tẩu ra chạy loạn. Anh bảo tôi đứng bên đường giữ xe, rồi tay cầm sẵn máy ảnh, khom lưng chạy ào vào trong. Tôi nghe nhiều tiếng súng nổ khắp nơi, đó đây vài cột khói bay lên. Sau này tôi được biết, chính nơi đây cố Chuẩn tướng Không Quân Lưu Kim Cương (1933-1968) đã hy sinh vì một quả đạn B40 trong khi ông đang chỉ huy một đơn vị phòng thủ yếu khu Tân Sơn Nhất phản công lại cuộc đột nhập phi trường của Việt cộng. Khoảng 30 phút sau, anh lững thững bước ra, tay cầm điếu thuốc phi phào nói : "Đủ rồi, đi về !". Tôi hỏi anh không sợ sao? Anh cười bảo... "*đạn tránh ta chứ ta đâu tránh được đạn*". Trên đường về lại nhà, tôi mời anh vào nhà uống nước nhưng anh từ chối và dặn rằng : "*Nhớ đừng nói gì với chú (anh gọi bố tôi bằng chú), chú mà biết tao rủ chú mày đi, nhớ có chuyện gì thì tao ăn nói làm sao ? Nhớ nghe chưa !*". Hôm nay ngồi viết những dòng chữ này, tôi nhớ thương anh quay quắt ! Mấy tháng sau cũng năm đó, tôi tình nguyện gia nhập Không Quân/QLVNCH.

Tháng 4 năm 1975 miền Nam rơi vào tay Cộng sản miền Bắc. Mặc dù có rất nhiều khả năng và điều kiện qua sự nổi tiếng và quen biết nhiều của anh để rời khỏi nước, nhưng anh chấp nhận ở lại vì trọng trách của một trưởng tộc trong dòng họ, và cũng vì niềm đam mê nghệ thuật đi liền với vẻ đẹp quê hương Việt Nam. Các văn nghệ sĩ miền Nam Việt Nam, trong đó có các nhiếp ảnh gia, đều bị cưỡng bách tập trung với danh nghĩa "*học tập cải tạo*" trong một thời gian ngắn. Vài tháng sau, có lẽ vì biết được tài năng và danh tiếng của nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan trong và ngoài nước, đích thân ông Võ Văn Kiệt (1922-2008) - lúc đó là Bí thư đảng ủy, Ủy ban quân quản thành phố Hồ Chí Minh, sau này giữ chức Thủ tướng chính phủ, người chủ trương "*đổi mới*" tại Việt Nam đã đến tận nhà anh, yêu cầu anh ra làm việc "*... để tiếp tay giúp xây dựng lại ngành nhiếp ảnh nghệ thuật trên toàn*

quốc". Dù đam mê nghệ thuật, nhưng với bản tính khảng khái anh trả lời rằng: "*Miền Nam Việt Nam của tôi đã mất trong tay các anh và đất nước nay đã thống nhất rồi. Tôi chỉ là một người thuần túy làm nghệ thuật, nhưng hãy cho tôi 3 năm để tang cho sự mất mát này, rồi chúng ta hãy nói chuyện sau.*" Ông Võ Văn Kiệt sau đó thỉnh thoảng lại ghé thăm anh như để...nhắc nhở!

Mãi 5 năm sau, 1980 anh mới là thành viên của một tổ chức thời đó với cái tên dài lòng thòng "*Ủy ban nghệ thuật hiệp hội nhiếp ảnh nghệ thuật Việt Nam*" chỉ với tư cách duy nhất là một giám khảo cho các cuộc thi nhiếp ảnh trong toàn quốc và cương quyết không nhận thêm bất cứ một chức vụ nào. Với nhiệm vụ của một giám khảo, anh thẳng thừng công khai tuyên bố: "*Ngày nào còn làm giám khảo các cuộc thi ảnh, tôi không thiên vị cho bất cứ ai hay bất cứ tấm ảnh nào. Cho dù đó là ảnh chụp của một lãnh tụ nào đó, nhưng nếu không đẹp, bố cục không chặt chẽ, tôi đều đánh rớt hết !*". Anh được giới nhiếp ảnh rất trọng nể, nhất là giới nhiếp ảnh ngoài Bắc.

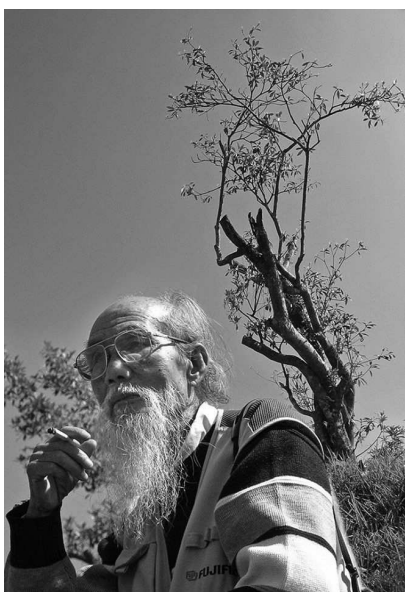
Hầu như anh không nhận được một huy chương hay giải thưởng nào ở trong nước, ngoại trừ một giải nhất với tác phẩm "*Đồi cát*" do Văn Hóa Vụ tổ chức năm 1959. Hỏi anh, anh bảo từ trước đến nay anh luôn làm giám khảo, mà giám khảo thì lại không được phép gửi ảnh mình để thi. Sau này, năm 1997 nhà nước CSVN trao tặng anh huy chương "*Vì sự nghiệp văn học và nghệ thuật Việt Nam*". Năm 2006 hội Nghệ sĩ nhiếp ảnh Việt Nam phong tặng anh danh hiệu "*Nghệ sĩ nhiếp ảnh có cống hiến xuất sắc*". Năm 2011, Hội Việt Ảnh Nghệ Thuật tại thành phố Westminster, Nam California trong cuộc triển lãm nhiếp ảnh nghệ thuật nhằm vinh danh 9 nhiếp ảnh gia nổi tiếng tại miền Nam Việt Nam, trong đó có nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan.

Năm 1978 tôi ra tù, từ miền Trung lần mò về với gia đình. Tôi sững sờ nhìn bố tôi già khòm với bộ râu dài ngang ngực cũng vừa được thả về trước đó đúng 2 ngày. Bố tôi bắt đầu để râu từ ngày mất nước. Hai cha con đèo nhau đến thăm anh chị Đan. Gặp anh, tôi lại sững sờ với bộ râu dài giống hệt của bố tôi. Hóa ra bố tôi và anh Đan, hai chú cháu rủ nhau để râu dài như đánh dấu cho cuộc đổi đời tang thương của đất nước, cũng như của chính gia đình mình. Gần mười năm sau, chị em tôi bảo lãnh bố mẹ sang Úc, ông cụ cạo nhẵn bộ râu như xóa phăng đi quãng thời gian cay nghiệt chịu đựng dưới chế độ CS và

bắt đầu hội nhập trong xã hội mới với Tự Do và Nhân Bản. Người anh trưởng tộc thương mến của chúng tôi ở trong nước sau bao năm tháng chờ mong vô vọng cho một cuộc đổi đời thực sự để có dịp cạo nhẵn chòm râu như bố tôi, nay đành cùng với bộ râu dài chưa có dịp cắt từ ngày ấy, nhắm mắt thành thơ đi về bên kia thế giới.

Năm 1980 hai anh em tôi vượt biển cùng với 2 cậu con trai của anh Đan (gọi tôi bằng chú) và được tàu Cap Anamur của Đức vớt, sau đó đều được định cư tại Đức. Đầu thập niên 90, anh viết thư nhờ vợ chồng tôi thay mặt anh chị lo việc thành hôn cho một cháu. Dĩ nhiên vợ chồng tôi mau mắn sốt sắng thi hành chu toàn. Mấy năm sau, khi nghe tin nhà tôi về Việt Nam thăm mẹ già, đích thân anh Đan đã đến tận gia đình nhà tôi nói lời cảm ơn vì đã lo lắng việc hôn nhân cho cậu con trai anh. Hơn thế nữa, anh và cậu con trai cả liên tiếp đãi tiệc mời nhà tôi dùng bữa trong tư gia của hai người. Ngày nhà tôi về lại Đức anh còn gửi thêm quà cáp cho tôi và các cháu. Tình nghĩa và cách cư xử của anh làm vợ chồng tôi không bao giờ quên được.

Mặc dù các con của anh đều công nhận bố mình là một người thầy nghiêm khắc và kỹ lưỡng trong nghề nghiệp, nhưng anh vẫn sống một đời bình dân nhưng không phóng túng, rất vui tính và liêu lĩnh với niềm đam mê nghệ thuật. Một lần vào đầu thập niên 80, một mình anh lò mò lên xe lửa ra Hà Nội với túi máy ảnh trên tay, lang thang tìm cảm hứng bên hồ Hoàn Kiếm vào lúc bình minh, thì bị công an bắt nhốt vì tội danh...*"nghe ngờ làm tình báo cho các tổ chức*

Nguyễn Cao Kỳ (1930-+2011) - cựu Thiếu tướng Tư lệnh Không Quân và Phó Tổng thống VNCH –

phản động nhằm lật đổ chính quyền" !!! Sau này, một nhiếp ảnh gia lão thành tại Hà Nội là ông Đỗ Huân (1918-+2000) đã đến đồn công an bảo lãnh anh ra. Anh bảo đó là một giai thoại rất buồn cười mà anh vẫn nhớ mãi.

Anh kể, ông

cùng một phái đoàn thương mại người Mỹ về Việt Nam năm 2004, có nhã ý đến thăm gia đình nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan. Anh nhất quyết không tiếp bất kỳ người Mỹ nào trong nhà anh, chỉ đồng ý tiếp ông Nguyễn Cao Kỳ - *"vì Thiếu tướng là người Việt Nam ...và có khi tôi còn hiếu người Mỹ nhiều hơn cả Thiếu tướng đấy."*- anh nói. Cuộc tái ngộ lần đầu sau năm 1975 không mấy thân mật, nhưng những lần sau về Việt Nam ông Kỳ vẫn đến thăm anh. Anh nhắc đi nhắc lại với ông Kỳ, nếu muốn *"hòa hợp"* thì trước tiên phải *"hòa hợp"* với...*"người chết"* đã, rồi sau đó hăng hay (ý nói về nghĩa trang Quân Đội VNCH tại Biên Hòa). Anh còn nhắc nhở ông Kỳ, Thiếu tướng phải biết rằng, cho dù ngày nay đất nước đã được đổi mới rồi, nhưng đã là *"thằng Ngụy"* rồi, thì vẫn luôn là *"thằng Ngụy"*. Anh kể thêm, vào dịp giỗ 49 ngày của ông Kỳ anh cũng đến chùa Vĩnh Nghiêm đốt nén hương cho ông.

Anh còn kể cho anh em chúng tôi nghe nhiều về nhạc sĩ Phạm Duy (1921-+2013). Hồi trước năm 1975, anh và nhạc sĩ Phạm Duy cùng một số bạn hữu văn nghệ thường hẹn nhau cà phê thuốc lá tại tiệm ảnh Đồng Đa, Sài Gòn. Anh bảo anh và nhạc sĩ Phạm Duy khác nhau ở chỗ, ngày ấy anh chọn ở lại quê nhà, còn Phạm Duy thì bỏ nước ra đi rồi lại quay đầu trở về trong muôn vàn khó khăn và chống đối. Anh mỉm cười nhận xét, từ ngày về lại Việt Nam, Phạm Duy có lẽ muốn được yên thân nên dậm ra ít nói, mà nếu có nói thì đượm nhiều chua chát đắng cay. Tuy nhiên, trong cuộc phỏng vấn của một tờ báo điện tử tại Việt Nam vào năm 2013, vài tháng sau khi nhạc sĩ Phạm Duy qua đời, anh nói rằng: *"Dù thế nào chăng nữa, anh Phạm Duy cũng đã làm tròn sứ mệnh văn hóa của mình và đã đi vào được lòng người. Mà đi vào được lòng người không phải dễ đâu. Trong chế độ XHCN hiện nay, cá nhân tôi và nhất là giới trẻ trong nước cũng không tìm ra được người nào có thể đi vào được lòng người cả - mà nếu có - thì đều là những con người trước năm 1975 mà thôi."*

Trong dòng họ tôi, chỉ có nhánh trưởng bên anh Đan mới theo đuổi con đường nhiếp ảnh nghệ thuật. Tính ra lần lượt đến nay đã 4 đời. Đầu tiên là ông bác tiệm ảnh *"Xuân Lai"* mà anh Đan gọi bằng chú, người đã dìu dắt anh những bước ban đầu trên con đường nhiếp ảnh. Đây là một trong số rất hiếm tiệm ảnh tại Hà Nội vào đầu thập niên 50 và đã đóng cửa từ cuối tháng 4 năm 1975 tại Sài Gòn. Đời kế tiếp là 3 anh em của anh Đan, cả ba đều là nhiếp ảnh gia. Sau đó

là bốn trong số sáu người con trai của anh là Mạnh Sơn, Mạnh Quỳnh, Mạnh Sinh và Mạnh Ngọc đều thành công và nổi danh trong ngành nhiếp ảnh (Mạnh Sinh từng là Chủ tịch Hội đồng nghệ thuật hội nhiếp ảnh Sài Gòn, giám khảo của hội đồng nhiếp ảnh trung ương. Mạnh Ngọc (con trai út, hiện ở Đức) là hội viên hội nhiếp ảnh Đức với hơn 100 huy chương, giải thưởng quốc tế và từng làm giám khảo cho nhiều cuộc thi ảnh quốc tế (bài viết về nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Ngọc được đăng trên báo Viên Giác – Đức, số 222 tháng 12 năm 2017). Qua đến thế hệ thứ 4 là các cháu nội của anh Đan là Mạnh Lâm (cháu đích tôn), Mạnh Phúc và Mạnh Nguyên cũng nối gót cha ông theo đuổi nghề nhiếp ảnh và đang trên đường thành danh tại Việt Nam. Riêng Mạnh Bảo (hiện ở Hoa Kỳ), ở tuổi 17 đã đoạt giải thưởng „An Artistic Discovery” do Dân biểu Loretta Sanchez trao tặng. Đây là một gia đình rất đặc biệt chưa từng có - ít nhất tại Việt Nam.

Một điều rất lạ nữa là trong số 6 người con trai của anh, thì 4 người có tên đệm chữ „Mạnh” như bố đều thành công và nổi danh trong ngành nhiếp ảnh. Hai người con trai còn lại là Nguyễn Huy Quang (ở Đức) và Nguyễn Trung Vinh (ở Hoa Kỳ). Đến đời cháu, cháu nào mang tên đệm chữ „Mạnh” thì cũng đều nối nghiệp cha ông.

Suốt cuộc đời 94 năm, người anh trưởng tộc của chúng tôi luôn tràn đầy ân nghĩa với gia đình dòng họ, luôn nặng tình tha thiết với quê hương Việt Nam và suốt đời mặn mà thủy chung với niềm đam mê nghệ thuật. Anh đã vượt lên trên mọi biến đổi của thời gian và thời cuộc, bỏ ra ngoài những xáo trộn đổi thay của chính trị, vẫn giữ vững tinh thần Quốc Gia trong mọi hoàn cảnh và áp lực, anh đã làm rạng danh dòng họ và cống hiến cho dân tộc những tác phẩm hình ảnh tuyệt vời nói lên vẻ đẹp của đất nước và con người Việt Nam với 5 tập sách hình ảnh nghệ thuật :

- Việt Nam khói lửa (1969), cùng với nhiếp ảnh gia Nguyễn Ngọc Hạnh (1927-†2017)
- Hình ảnh kinh tế Việt Nam (1974)
- Quê hương Việt Nam (1996)
- Hình ảnh Việt Nam (2003)
- Non sông nước Việt (2011)

Đặc biệt tập sách sau cùng (Non sông nước Việt) với hơn 200 tác phẩm do chính anh chọn lựa và trình bày từ những tác phẩm của 3 đời nghệ thuật trong gia đình anh, các con và các cháu của anh. Một bình luận gia nghệ thuật Việt Nam, ông Vũ Huyền, đã nhận xét tập sách ảnh

này „*có chất lượng rất cao, rất giản dị nhưng lại rất sang trọng*”.

Ông viết tiếp: „*Sang trọng không chỉ vì nội dung đẹp, được trình bày khoa học, dễ xem, mà còn vì trong sách không thấy có những lời phê bình, lời khen tặng, lời nhận xét của những người có chức có quyền như ở không ít những cuốn sách ảnh, sách viết khác mà tôi từng đọc, từng xem*”.

Vào lúc 18:00 giờ ngày 15 tháng 3 năm 2019 (tức ngày 10 tháng 2 năm Kỷ Hợi 2019), người anh trưởng tộc của chúng tôi, Antôn Nguyễn Mạnh Đan, đã từ trần tại tư gia đường Phan Thanh Giản (nay là Điện Biên Phủ) sau thời gian lâm bệnh vì tuổi già, hưởng thọ 94 tuổi. Có sự trùng hợp kỳ lạ: ngày anh lìa đời 15 tháng 3 năm 2019, đúng vào ngày kỷ niệm 66 năm ngày truyền thống nhiếp ảnh Việt Nam, cũng là kỷ

niệm 150 năm doanh nhân Đặng Huy Trứ là người đầu tiên đưa nhiếp ảnh vào Việt Nam với tiệm ảnh „Cẩm Hiếu Đường” tại Hà Nội (14 tháng 3 năm 1869) và đồng thời cũng là năm thế giới đón mừng kỷ niệm 180 năm phát minh nghệ thuật nhiếp ảnh (1839-2019)

Thánh lễ an táng theo nghi thức Công Giáo được tổ chức trong Thánh Đường

Mai Khôi, thuộc dòng Đa Minh trên đường Tú Xương vào lúc 6,30 giờ sáng ngày 20 tháng 3 năm 2019 (tức ngày 15 tháng 2 năm Kỷ Hợi 2019). Sau đó, linh cữu anh được đưa về nơi an nghỉ cuối cùng trong nghĩa trang Thiên Phước tại Long Thành, thuộc tỉnh Đồng Nai bên cạnh người vợ thân yêu (†2010), bên trái là người em út, nhiếp ảnh gia Nguyễn Công Thắng (†2018) và bên phải là người em kế, nhiếp ảnh gia Nguyễn Văn Phụng (†2009).

Vinh biệt người anh trưởng tộc quý mến trong dòng tộc !

Nguyễn Hữu Huân
Tháng 4 năm 2019

40 năm xuất bản Báo Viên Giác (1979 – 2019)

• **Phù Vân**

(tường trình trong Đêm Văn Hóa, 27.6.2019)

Kính bạch Chư Tôn Đức,
Kính thưa quý Đạo hữu và Phật tử,

Hôm nay chúng con/chúng tôi đại diện cho các thành viên trong Ban Biên Tập và Cộng sự viên báo Viên Giác rất hân hoan chào mừng Chư Tôn Đức và quý vị đã dành thì giờ đến tham dự **Đêm Văn Hóa 40 năm xuất bản Báo Viên Giác và Giới thiệu Sách mới xuất bản.**

Chúng con/chúng tôi xin trình bày về sự hình thành và phát triển của tờ báo trong 40 năm, từ năm 1979 cho đến nay. 6 số **Đặc San Viên Giác** (bộ cũ, khổ nhỏ) và 231 số **Báo Viên Giác** (bộ mới) đã được đóng thành 19 tập (mỗi tập 12 số) được Hòa Thượng Phươg Trươg chùa Viên Giác trưng bày trong tủ kính bên hông hội trường. Bàn phát hành bên cạnh đó là những tác phẩm mới xuất bản, sẽ được giới thiệu trong các tiết mục tiếp theo.

Kính thưa quý vị,

Sau khi đã tạm ổn định Niệm Phật Đường Viên Giác vào năm 1978, việc đầu tiên của Thầy Thích Như Điển nghĩ đến là thực hiện một tờ báo. Và tờ báo đầu tiên được ấn hành vào đầu năm 1979 mang tên Đặc San Viên Giác với danh xưng là „Tạp Chí của Hội Sinh Viên và Kiêu Bào Phật Tử tại CHLB Đức“; sau đó được đổi tên là „**Tạp Chí của Kiêu Bào và Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn tại CHLB Đức**“, nhằm:

1.- Về mục đích:

Trong Đặc San Viên Giác (số 01, bộ cũ từ đầu năm 1979) cũng như trong Báo Viên Giác (bộ mới, số 01 từ đầu năm 1981) đều ghi rõ mục đích:

- thông tin liên lạc với bà con Phật tử khắp mọi nơi,
- liên lạc với các tổ chức, hội đoàn, tôn giáo bạn,

- truyền bá giáo pháp của Đức Phật và phổ biến giáo lý trong tinh thần từ bi, hỷ xả, lợi tha của đạo Phật cho bà con Việt Nam,

- duy trì và phát triển nền văn hóa Phật giáo và văn hóa Việt Nam trên xứ người,

- ủng hộ các tổ chức đấu tranh đòi tự do tôn giáo, dân chủ, nhân bản và nhân quyền cho đất nước Việt Nam.

• **Như vậy mục đích của tờ báo Viên Giác là gìn giữ giếng môi hài hòa giữa Đạo và Đời hay đúng hơn là đem Đạo vào Đời, đem từ bi hỷ xả để xoa dịu những khổ đau của Đời, biến Đời thành Đạo.**

2.- Về hình thức:

- giai đoạn đầu có tên là **Đặc San Viên Giác**, khổ nhỏ DIN A5 từ đầu năm 1979 đến cuối năm 1980, ấn hành bất định kỳ, số lượng mỗi kỳ không hơn 500 ấn bản, và ấn hành được 6 số.

- giai đoạn tiếp theo là cải tiến tờ Đặc San thành tờ **Báo Viên Giác** để chuẩn bị thành lập **Trung Tâm Văn Hóa-Xã Hội Phật Giáo VNTN tại CHLB Đức**. Tờ báo khổ lớn, DIN A4, từ đầu năm 1981 cho đến bây giờ, ấn hành định kỳ 2 tháng 1 lần, mỗi số 100 trang. Từ năm 1991 cho đến bây giờ, các số báo Xuân đều đặc biệt in 200 trang. Số lượng phát hành ở thời điểm cao nhất vào khoảng năm 1990 là 6.100 số, gửi đến 32 quốc gia trên thế giới. Nhưng từ khi có mạng lưới internet, số độc giả cũng giảm dần.

Ban đầu tờ báo được in tại Chùa, nhưng đến khoảng năm 2007 báo được đặt in ở nhà in Đức với bìa 4 màu.

3.- Về nội dung:

Nhằm đáp ứng lòng tin của độc giả, nội dung của tờ báo cũng được cải tiến từng giai đoạn. Viên Giác là một tờ báo Đạo - **Đạo vào Đời**, nên:

- Về Đạo: gồm những bài viết về giáo pháp của Đức Phật do Chư Tôn Đức và cư sĩ đảm trách.

- Về Đời: gồm những bài viết về Văn Học Nghệ Thuật do nhiều nhà văn, nhà thơ đã thành danh từ Việt Nam góp mặt; cùng với những văn thi hữu trẻ tuổi trên văn đàn hải ngoại đóng góp.

- Về Thông Tin và Thời Sự: gồm các bản tin: Tin Phật Sự, Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng, Tin Nước Đức, Tin Việt Nam và Tin Thế Giới.

Từ năm 1995 tờ báo được chia ra từng mục và cử người trong Ban Biên Tập đảm nhiệm: như Mục Tôn Giáo, Mục Văn Học Nghệ Thuật, Mục Tin Tức...

• **Với nội dung này, tờ báo Viên Giác phục vụ cho nhiều độc giả thuộc nhiều lứa tuổi khác nhau. Nội dung tờ báo không chuyên hẳn về văn chương bác học, mà cũng không chuyên hẳn về văn chương bình dân. Tờ báo Viên Giác dung hợp cả văn chương bác học và văn chương bình dân, đúng theo tinh thần trung dung hay trung đạo của Phật Giáo.**

4.- Về nhân sự nòng cốt của tờ báo gồm:

- **Người chủ trương:** HT. Thích Như Điển kiêm Chủ Nhiệm từ năm 1979 cho đến năm 2003. Sau 25 năm khai sơn lập Tổ Đình Viên Giác Hòa Thượng rút về vai Phương Trượng, dành thời gian để nghiên cứu kinh điển, dịch kinh, viết sách. Vì vậy với tờ Báo Viên Giác Hòa Thượng cũng rút lui về vai trò Sáng Lập Chủ Nhiệm. Công việc điều hành tờ báo Hòa Thượng giao trách nhiệm cho Chủ Bút từ năm 2004 cho đến nay.

- **Chủ bút:** Mãi đến năm 1985 Ban Biên Tập mới được chính thức thành lập. Vị Chủ Bút đầu tiên là Đạo hữu Thị Chơn Ngô Ngọc Diệp, kiêm luôn phần Kỹ Thuật. Vị Chủ Bút thứ nhì là Đạo hữu Phù Vân từ năm 1995 cho đến nay đã 24 năm và cũng đã 35 năm đồng hành với tờ báo Viên Giác.

- **Quản lý Tòa soạn:** từ năm 1995 Bác Thị Tâm hay là Bác Tích Cốc Ngô Văn Phát đảm trách nhiệm vụ Quản lý Tòa soạn. Trong Ban Biên Tập Bác Thị Tâm là người lớn tuổi nhất và cũng đến với tờ báo Viên Giác lâu năm nhất, cũng đã từ hơn 35 năm.

- Nhân viên Văn phòng:

* Thư ký: ngay từ khi thành lập Niệm Phật Đường Viên Giác chị Lâm Yến Nga đã đến giúp Thầy Như Điển cho đến khi chị về dưỡng bệnh cũng đã gần 40 năm. Chồng chị là anh Lương Hiền Sanh vẫn còn đảm trách văn phòng chùa và báo Viên Giác.

* Hành chánh, kế toán: hiện giờ là anh Ưông Minh Trung đảm trách sau khi chị Nga nghỉ bệnh.

5.- Ban Biên Tập và Cộng Sự Viên:

Ban Biên Tập tuy có vài thay đổi theo thời gian, có vị đã lớn tuổi, có vị đã quá cố, nhưng

cũng có những thành viên nòng cốt đến bây giờ vẫn còn tiếp tục đảm nhận những phần vụ quan trọng.

Liên tục trong 40 năm qua, có hằng trăm văn thi hữu ở khắp 5 châu đã cộng tác với báo Viên Giác gồm những vị trưởng thượng đã thành danh từ Việt Nam; những nhà văn, nhà thơ, những thân hữu bằng hữu có tiếng tăm trên văn đàn hải ngoại. Bây giờ chúng tôi không thể nhớ hết, kể hết; tuy nhiên một số trong những vị này được Hòa Thượng Phương Trượng đã nêu danh trong bài viết **„Những năm tháng làm báo Viên Giác“**, đã được đăng trên các trang mạng viengiac.de, quangduc.com và hoavouu.com, cũng như trong số báo VG 229 Kỷ niệm 40 năm xuất bản, tháng 02.2019 vừa qua.

Đặc biệt cũng cần đề cập đến là trong năm 2008 chúng tôi đã thành lập Nhóm **„Những Cây Bút Nữ“**. Nhóm này cũng có những bài viết tô điểm thêm hương sắc cho vườn hoa Viên Giác.

6.- Cảm niệm:

Kính thưa Chư Tôn Đức, kính thưa quý vị,

Nhân dịp này chúng con/chúng tôi:

• xin chân thành niệm ân Bộ Nội Vụ CHLB Đức đã tài trợ suốt 25 năm từ năm 1979 đến 2004 cho Trung Tâm Văn Hóa-Xã Hội Phật Giáo Việt Nam tại Đức trong giai đoạn ban sơ để tiếp tục sứ mạng bảo tồn và phát huy văn hóa Phật Giáo và văn hóa Việt Nam.

• xin niệm ân Chư Tôn Đức đã khích lệ và yểm trợ tinh thần cho chúng con vượt thắng một vài khó khăn trong tinh thần „phục vụ chúng sinh là cúng dường chư Phật“.

• xin niệm ân tất cả những Mạnh Thường Quân, những độc giả khắp các châu lục đã tín nhiệm và ủng hộ không ngừng; và nếu không có sự ủng hộ này thì tờ báo Viên Giác cũng sẽ gặp khó khăn để tồn tại cho đến bây giờ.

• xin niệm ân anh chị em văn phòng chùa Viên Giác đã đồng cam cộng khổ với chúng tôi trong thời gian thực hiện tờ báo Viên Giác.

• xin niệm ân tất cả anh chị em trong Ban Biên Tập và tất cả những Cộng Sự Viên báo Viên Giác trong quá trình 40 năm qua -những người đã cộng tác trong một thời gian ngắn, dài khác nhau; những người kỳ cựu đến bây giờ vẫn còn gắn bó với Viên Giác.

• đặc biệt chúng tôi xin niệm ân gia đình của **những Cộng Sự Viên báo Viên Giác đã quá**

vãng. Để tưởng niệm và nhớ lại những giao tình với những vị này, Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác đã yểm trợ cho chúng tôi -Phù Vân, ấn hành tuyển tập **„Còn Đó Những Tinh Anh“**, bởi vì theo quan điểm của chúng tôi:

***„Người đã mất nhưng tinh anh còn đó
Những ân tình còn lưu mãi ngàn sau“.***

Trước khi chấm dứt chúng con/chúng tôi xin phép được tỏ bày đôi lời cảm niệm đến vị Thầy Sáng lập Chủ Nhiệm của chúng con/chúng tôi – đó là Hòa Thượng Phương Trượng Chùa Viên Giác.

Kính bạch Thầy,

Chúng con xin được phép gọi là Thầy như những năm trước đây. Vì tiếng Thầy không những đã nói lên sự tôn kính vô biên đối với một vị tôn sư đạo cao đức trọng, mà còn để biểu lộ tấm lòng thân thương vô cùng thiết tha, vô cùng gần gũi, mặc dù chúng con vẫn thường gặp Thầy trong những khóa tu học hay trong những ngày lễ lớn.

Kính bạch Thầy,

Chúng con đã gắn bó với tờ báo Viên Giác gần 35 năm, vui buồn theo những thăng trầm của tờ báo; lắng nghe những góp ý của độc giả để tu chính; thấy được những khuyết điểm của mình để sửa sai; hay đôi khi đọc được những lời khen của độc giả để tự hứa phải cố gắng nhiều hơn nữa. Chúng con cũng đã học hỏi ở Thầy về lòng từ bi hỷ xả để hành xử sao cho đúng với tư cách và tác phong của một người Phật tử chơn chính. Chúng con cũng đã học hỏi theo gương Thầy trong cách „vấn dĩ tài đạo“ để hành xử sao cho đúng lương tâm của người cầm bút.

Thay mặt cho các thành viên báo Viên Giác, chúng con xin cầu nguyện chư Phật và chư Bồ Tát gia hộ cho Thầy pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu và mọi sở nguyện của Thầy sớm được thành tựu viên mãn.

Cuối cùng chúng con/chúng tôi xin thành kính cảm ơn Chư Tôn Đức và quý vị đã chịu khó lắng nghe.

Nam Mô A Di Đà Phật,

Phù Vân
(Nguyễn Trí Nguyễn Hòa)
Chủ Bút báo Viên Giác

Khánh Tuế Đạo Thọ **Hòa Thượng Thích Như Điển** **Phương Trượng chùa Viên Giác-Đức Quốc**

*Đời người có bốn thời kỳ
Thời nào cũng đẹp rạng ngời hiện, lai:*

*Thời niên thiếu xuất gia đầu Phật,
Tu học đều nổi bật đức tài,
Xuất dương du học xứ ngoài,
Thu đông giá lạnh miệt mài chí cao.*

*Dù tài, sắc anh hào khó sánh,
Vẫn một lòng nhập thánh siêu phàm,
Trời Tây gầy dựng Già Lam,
Tiếp Tăng độ chúng lẫm cam go nhiều.*

*Tay xây dựng tay kia cầm viết,
Tạo văn đàn Viên Giác đặc san,
Làm cho Phật Việt huy hoàng,
Rồi truyền đệ tử tiếp đàn hậu lai.*

*Vẫn khỏe, sáng lên ngôi Phương Trượng,
Tập con làm, vừa dưỡng tuổi già,
Năm châu du hóa gần xa,
Công phu Viên Giác vững tòa Như Lai.*

Thích Minh Nghĩa
Tổ Đình Giác Nguyên Quận 4 - 28.06.2019
Kính Khánh Thọ

Lễ Kỷ Niệm 40 Năm Báo Viên Giác

• Lê Ngọc Châu

Logo của Đêm Văn Hóa VG (Photo: Lê Ngọc Châu)

Lời phi lộ: Từ cuối năm 2018, anh Phù Vân đã cho tôi biết sơ về việc sẽ tổ chức Lễ Kỷ Niệm 40 Năm Báo Viên Giác. Chưa quyết định dứt khoát vì còn khá lâu. Tình cờ gặp và thưa chuyện với Hòa Thượng Thích Như Điển ở Geneva đầu năm 2019 thì Hòa Thượng có đề cập đến và nói nếu tiện tôi cố gắng về Hannover tham dự vì tôi do nhân duyên được anh Phù Vân, Chủ Bút, mời vào ban biên tập và trở thành biên tập viên của báo Viên Giác, thời gian qua nhanh thật chắc cũng 20 năm rồi.

Hôm nay xin được giới thiệu tóm lược buổi Lễ Kỷ Niệm 40 Năm Báo Viên Giác. Vì chỉ là bài tóm lược ngắn nên mong quý độc giả và nhất là những tham dự viên có mặt tại Hannover hoan hỷ cho (LNC).

*

Tối ngày 27/6/2019, từ 20h đến 22h một sự kiện khá quan trọng đã diễn ra tại Chùa Viên Giác/Hannover là lễ Kỷ Niệm 40 năm ấn hành báo Viên Giác và giới thiệu sách mới xuất bản.

Khi nhắc đến báo Viên Giác thì ở Đức và nhiều quốc gia trên thế giới hầu như ai cũng biết đây là đứa con tinh thần mà Hòa Thượng Thích Như Điển đã dày công xây dựng từ khi Ngài quyết định chọn Đức Quốc làm nơi định cư, không ngoài mục đích làm sợi dây liên lạc với các hội đoàn, đoàn thể Phật giáo tại Đức nói riêng.

Mở đầu buổi lễ, chị Hoa Lan, MC, một trong những cây bút nữ của Báo Viên Giác đã giới thiệu Đạo hữu Phù Vân, là một Phật tử thân tín lâu năm của Hòa Thượng và là người có công đóng góp về Phật sự, tích cực nhất là việc duy trì và phát triển tờ báo Viên Giác với vai trò Chủ Bút

gần 25 năm. Đạo hữu Phù Vân tuổi đời đã ngoài 80, với giọng nói từ tốn đã thay mặt Ban Biên Tập và các cộng sự viên Báo Viên Giác kính lời hân hoan chào mừng Chư Tôn Đức và quý quan khách đã đến tham dự buổi lễ. Sau đó anh Chủ bút đã sơ lược quá trình hình thành và phát triển báo Viên Giác từ năm 1979 do Hòa Thượng làm Chủ nhiệm và điều hành. Tờ báo đầu tiên mang tên **Đặc San Viên Giác**, nhưng sau đó được cải tiến thành tờ **Báo Viên Giác**, với danh xưng "Tập Chí của Kiều Bào và Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn tại Cộng Hòa Liên Bang Đức. Đến nay tuy đã qua vài lần thay đổi nhân sự trong ban điều hành, nhưng Báo Viên Giác vẫn tiếp tục ấn hành đều đặn mỗi hai tháng một số liên tục 40 năm; mỗi số dày 100 trang A4. Riêng số báo Xuân đặc biệt dày 200 trang. Có thể nói, Báo Viên Giác được coi như có tuổi thọ cao nhất so với một số báo chí của người Việt tỵ nạn tại hải ngoại. Đó là niềm hãnh diện của những người con Phật và kiều bào Phật tử tỵ nạn đã bỏ bao công sức để duy trì mối dây liên hệ, loan tải những thông tin, tài liệu Phật pháp, kết hợp hữu ích giữa đạo và đời đến tay Phật tử và đồng hương, không phải chỉ riêng ở Đức mà còn đến gần 32 quốc gia có số Phật tử sinh sống trên thế giới. Đây không phải là công việc mà ai cũng có thể làm được nếu không có tấm lòng thiết tha phụng sự đạo pháp và tha nhân. Anh Chủ bút Phù Vân đã nêu danh một số Phật tử cùng chung tay trong mọi phân ban để duy trì mức độ ấn hành đều đặn một tờ báo hoàn hảo từ nội dung đến hình thức. Ngoài ra, anh Phù Vân cũng đã bày tỏ lòng tri ân đến Bộ Nội Vụ Cộng Hòa Liên Bang Đức đã tài trợ cho Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam trong suốt 25 năm. Anh Phù Vân cũng không quên cảm niệm chư Tôn Đức, các cộng sự viên và quý độc giả khắp 5 châu đã khích lệ và ủng hộ liên tục Báo Viên Giác trong thời gian qua. Và lời cuối cùng, Đạo Hữu Phù Vân đã có những lời tri ân gửi đến Hòa Thượng Phương Trượng Chùa Viên Giác.

Kể đến nhà thơ Trần Đan Hà, một cộng tác viên của Báo Viên Giác trên 30 năm, đã giới thiệu tập sách "Còn Đó Những Tinh Anh" của anh Chủ bút Phù Vân.

Tiếp theo, Đạo hữu Văn Công Tuấn đã linh hoạt giới thiệu 3 tập sách còn lại:

Tập thứ nhất là Đặc San Văn Hóa Phật Giáo - 40 Năm Viên Giác - Đức Quốc do chủ bút Phù Vân chủ xướng cùng với sự hỗ trợ của Đạo hữu Văn Công Tuấn, để kỷ niệm thời gian 40 năm hoạt động của báo Viên Giác.

Tập thứ hai là "Mối Tư Vương của Huyền Trân Công Chúa", tác giả là Hòa Thượng Thích Như Điển.

Tác phẩm thứ ba được giới thiệu là "Văng vặc một mảnh lòng", một quyển sách do anh Nguyễn Hiền Đức ở Mỹ đã tổng hợp nhiều bài viết quan trọng của những bậc Đại Tôn túc của Phật Giáo Việt Nam và những học giả nổi tiếng trong thế kỷ qua để làm quà tặng kỷ niệm sinh nhật của Hòa Thượng năm rồi.

Độc giả có thể vào Trang Nhà Quảng Đức để xem chi tiết về sự giới thiệu các tác phẩm kể trên.

Xen kẽ chương trình là văn nghệ với Nhóm Bút Nữ Viên Giác hợp ca bài „Ơn Thầy“. Ca sĩ Ngọc Huệ đến từ München (Đức), trình bày 3 bài, mở đầu là bài „Nước Non Ngàn Dặm Ra Đi“ diễn tả tâm trạng của Huyền Trân Công Chúa cũng giống như tâm trạng của những người Việt viễn xứ. Gối trọn lại nội dung buổi lễ là bài „Tình Ca“ cũng của Phạm Duy, nói lên ý nghĩa, dù là người ly hương nhưng chúng ta vẫn luôn nhớ đến quê cha đất tổ. Đặc biệt, Ca sĩ Ngọc Huệ, cảm nội dung bài thơ „Cảm Cái Lạnh Đông Kinh“ của Hòa Thượng Như Điển sáng tác năm 1975 tại Nhật Bản nên đã phổ thành nhạc để hát cúng dường Hòa Thượng trong Đêm Văn Hóa.

(quý độc giả có thể xem một số hình ảnh được trong Video Clip do tác giả thực hiện dưới đây:
<https://www.youtube.com/watch?v=EHsKZ4I1PKw&feature=youtu.be>

Ca khúc Ơn Thầy do Nhóm Bút Nữ VG trình diễn (Photo: Nguyễn Phúc Thịnh)

Anh chủ bút xin phép Hòa Thượng cho trình diện/giới thiệu Ban Biên Tập của Báo Viên Giác đến Hòa Thượng và tham dự viên hiện diện. Để rõ ràng hơn người viết nghĩ rằng "một tờ báo chỉ sống và được duy trì" là nhờ sự cộng tác của Biên Tập viên và cộng sự viên, nên xin ghi ra đây sáng lập viên, chủ bút, ban biên tập và cộng sự

viên của Báo Viên Giác (Theo VG số 231), mặc dù nhiều vị ở xa không thể về Hannover được.

- Sáng lập chủ nhiệm: Hòa Thượng Thích Như Điển

- Chủ bút: Phù Vân Nguyễn Hòa

- Quản lý Tòa soạn: Thị Tâm Ngô Văn Phát

- Thư ký: Lâm Yến Nga, Lương Hiền Sanh

- Kế toán: Thiện Đạo Ưng Minh Trung

- Ban biên tập: HT Thích Như Điển, Trần Đan Hà, Quỳnh Hoa, Từ Hùng Trần Phong Lưu, Phan Ngọc, Hồng Nhiên, Thiện Căn Phạm Hồng Sáu, Thị Tâm, Phù Vân, Dr. Trương Ngọc Thanh, Lê Ngọc Châu, Quảng Trục Trần Việt Dung, Nguyễn Đạo, Hoang Phong, Dr. Thái Công Tụng.

- Cộng sự viên: Tùy Anh (Đức), Người Giám Biên (Đức), Đông Phương Mai Lý Cang (Pháp), Trần Thị Hương Cau (Đức), Trần Thị Nhật Hưng (Thụy Sĩ), Vi Vi Võ Hùng Kiệt (Mỹ), CAT Đơn Sa (Mỹ), Tuệ Nga (Hoa Kỳ), Lương Nguyên Hiền (Đức), Nguyễn Hạnh HTD (Đức), Hoa Lan (Đức), TS Lâm Như Tạng (Úc), Nguyễn Thùy (Pháp), Trần Thế Thi (Đức), Nguyễn Quý Đại (Đức), Huỳnh Ngọc Nga (Ý), Thi Thi Hồng Ngọc (Đức), Phương Quỳnh (Đức), Song Thư (Thụy Sĩ), Cư sĩ Liễu Pháp (Hoa Kỳ), Dr. Tôn Thất Hứa (Đức), DVM. Nguyễn Thượng Chánh (Canada), Dr. Thái Công Tụng (Canada), Đỗ Trường (Đức).

Một số ACE trong Ban Biên Tập và Cộng Sự Viên VG (Photo: Nguyễn Phúc Thịnh)

Trước khi kết thúc buổi lễ, đại diện Ban Biên Tập và cộng sự viên Báo Viên Giác đã dâng hoa tặng quà mừng sinh nhật Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác, một bó hoa gồm có 7 đóa hoa hồng đỏ tượng trưng cho 70 tuổi đời và 5 đóa hồng vàng tượng trưng cho 55 năm xuất gia hành đạo của Hòa Thượng.

Và cuối cùng, ca khúc "Dâng Thầy Một Đóa Hoa Tâm" do ca sĩ Gia Huy đến từ Hoa Kỳ trình bày để cúng dường lên Hòa Thượng đã kết thúc chương trình buổi Lễ Kỷ Niệm 40 Năm Báo Viên Giác.

• **Lê Ngọc Châu**

(Nam Đức-Munich, 01.7.2019)

Cảm Cái Lạnh Đông Kinh

Lời: Thơ HT. Thích Như Điển

Phổ nhạc: Trương Ngọc Huệ

Cái Lạnh đông Kinh đã bốn kỳ
Đến đây học Đạo đã mà thi
Đi năm bảy chôn không bằng đây
Lộ chữ công danh bất tử nghi
Đông đến tuyết rơi băng giá lạnh
Thu tàn lá rụng nhớ từng li
Tôi nay đâu phải người không Đạo
Vẹn chữ tu hành mãn nguyện ghi
Tôi nay đâu phải người không Đạo
Vẹn chữ tu hành mãn nguyện ghi.

Giới Thiệu Sách Mới tại Viên Giác 27.06.2019

• Nguyên Đạo Văn Công Tuấn

Các tác phẩm giới thiệu:

1.- *Đặc San Văn Hóa Phật Giáo – 40 Năm Viên Giác Đức Quốc*. Nhiều Tác Giả, Phù Vân & Nguyên Đạo chủ biên. Viên Giác Tùng Thư xuất bản 2019.

2.- *Mối Tơ Vương của Huyền Trân Công Chúa*. Thích Như Điển. Viên Giác Tùng Thư xuất bản 2019.

3.- *Văng vặc một mảnh lòng*. Nguyễn Hiền-Đức sưu tập. Nhà Xuất bản Đà Nẵng, 2019.

Kính bạch chư Tôn đức,

Kính thưa toàn thể đại chúng,

Từ cuối năm 2018, chùa Viên Giác đã thông báo rằng năm nay (2019) có 3 sự kiện quan trọng của Phật giáo tại nước Đức. Ấy là:

Thứ nhất là Lễ Khánh Tuế 70 tuổi của Hòa Thượng Phương Trượng. Chử khánh tuế là nói văn hoa, là nói chữ, nói cho sang, thông thường mình vẫn gọi là mừng sinh nhật (tuy chữ tuế với ý *tròn năm* thì thích hợp với chúng ta hơn là chữ nhật chỉ *một ngày* thôi).

Thứ hai là Lễ Kỷ niệm 40 Năm thành lập Chi Bộ GHPGVNTN tại CHLB Đức. Ta nói Lễ Kỷ niệm 40 năm là cách nói *trang trọng* cho một tổ chức *quan trọng*, mình vẫn cứ có thể gọi là mừng sinh nhật, sinh nhật 40 tuổi của Chi Bộ.

Thứ ba là Lễ Kỷ niệm 40 năm xuất bản tờ báo Viên Giác - Chủ nhiệm: HT Thích Như Điển, chủ bút đương nhiệm - từ suốt 25 năm nay: ông Phù Vân Nguyễn Hòa. Kỷ niệm 40 năm thì cũng là mừng sinh nhật. [*Nhưng xin lưu ý là sinh nhật của tờ báo chứ không phải sinh nhật 40 tuổi của ông chủ bút Phù Vân đâu nhé*]. Tờ báo Viên Giác đầu tiên ra đời vào năm 1979, đến nay (6/2019) đã xuất bản liên tục 231 số - một con số kỷ lục. Đây cũng là một sự kiện vô cùng quan trọng. Tại sao? Vì từ trước đến nay chưa có tờ báo nào ở hải ngoại có tuổi thọ cao như thế. Thưa quý vị: *Tờ báo Viên Giác này là một ngoại lệ - một ngoại lệ có một không hai trong lịch sử báo chí người Việt ở hải ngoại*.

Để chào mừng các sự kiện này, Chùa Viên Giác phát tâm ấn tống 3 bộ kinh lớn và cho xuất bản 3 tác phẩm văn học.

Vậy mà lạ thật. Như duyên là chào mừng, là ăn mừng sinh nhật. Tức: mình là khách mời đến

dự sinh nhật. Khách đến dự sinh nhật mà lại được nhận quà. Sống không? *Quà sách*. Lại là những sách hay, sách quý. Đúng là một chuyện xưa nay hiếm có.

Vừa rồi nhà thơ Trần Đan Hà có giới thiệu cuốn sách thứ nhất của Đêm Sinh Hoạt Văn hóa hôm nay. Đó là tác phẩm *„Còn đó những Tinh anh"* của tác giả Phù Vân viết về những cây bút của Viên Giác đã vĩnh viễn ra đi. Giờ tôi xin phép giới thiệu tiếp tục 3 tác phẩm còn lại.

I. Tác phẩm **„Đặc San Văn Hóa Phật Giáo - 40 Năm Viên Giác Đức Quốc"**

Tác phẩm này có 560 trang, in màu, với sự cộng tác của 39 tác giả, cộng thêm 3 họa sĩ, 2 nhiếp ảnh gia. Tác phẩm chuyên chở 34 bài khảo luận, sáng tác văn học và gần 40 bài thơ nằm trong 9 trang thơ, cộng thêm một số phụ bản bằng tranh vẽ hay hình chụp.

Người khởi xướng cho việc xuất bản cuốn Đặc San này không ai khác hơn là ông chủ bút Phù Vân. Vì đa đoan Phật sự nên anh kéo tôi phụ vào để góp thêm chút phần công quả. Trong quá trình dàn dựng nội dung, chọn bài viết thích hợp... chúng tôi đã dựa theo các tiêu chuẩn đã được đề cập trong thư kêu gọi. Riêng về mục thứ ba (tức phần C) của Đặc San là viết về 40 năm Viên Giác và hành trạng của HT Thích Như Điển thì đã có nhiều bài gởi đến nhưng trùng hợp nhau cả ý lẫn lời, lặp lại những chi tiết như nơi sinh, xuất gia, du học, hành đạo v.v. – chuyện ấy cũng dễ hiểu thôi. Trong trường hợp này, chúng tôi nhắm đến bài viết nào có tính bao quát, có thông tin mới và thực tế để độc giả hiểu rõ hơn các sinh hoạt thường nhật của nhà chùa. Mà xin thưa thật với quý vị, sau khi ĐĐ Thích Hạnh Giới gởi cho bài *„40 Năm hoằng pháp của Thầy Tôi"* thì chúng tôi biết rằng, không có bài viết nào có thể viết xác thực và tình cảm hơn về đề tài này nữa. Vì sao? Vì có ai gần gũi và hiểu Thầy bằng người học trò nhiều năm thân cận này. Nhân nhắc đến việc bài viết này, chúng tôi cũng xin phép kể thêm chút chi tiết vui.

Chúng tôi nhận bài viết dài 22 trang A4 này đến hai lần, do ĐĐ và HT gởi cho. Bài viết quá hay, quá tình cảm này đã gây cho chúng tôi một niềm kính phục - kính phục cả Thầy lẫn Trò. Đọc một mạch từ đầu đến cuối, tưởng như nín thở. Nhưng khổ nỗi, bài dài quá làm sao đây? Vậy lại phải tìm cách nói khéo với Thầy xin cắt ngắn lại. Thầy hiểu và hoan hỷ ngay, không một mảy may thắc mắc, nhưng thầy lại không „sút" mà chừa lại ngay quả bóng qua hai anh em chúng tôi. Thầy nói: *hai chú cứ tự nhiên muốn cắt sao thì*

cắt. Thật khổ! Cứ thế, trong suốt mấy tuần sau, hai anh em chúng tôi cứ chuyên bóng qua trả bóng lại cho nhau. Cố lắm cuối cùng còn 16 trang nhưng thấy không ổn nên ghi thêm vào cuối bài: *quý độc giả nên tìm đọc đầy đủ bài viết này ở các trang mạng Quảng Đức, Hoa Vô Ưu, Viên Giác, Rộng Mở Tâm Hồn và Thư viện Hoa Sen*. Rồi lại nghĩ: sách in là *bút sa gà chết*, là *giấy trắng mực đen* còn nằm hoài trên kệ, chứ sách trên mạng có ngày sẽ mất đi hay có thể bị sửa đổi. Hành trạng của Hòa Thượng đã viết ra như thế mà cắt bỏ đi thì uổng. Không, phải để người đời sau đọc đầy đủ, nên quyết định cho đăng cả bài.

Thầy Hạnh Giới đã kể lại những chuyện mà chỉ có những tăng nhân sinh hoạt ngay trong nội viện Viên Giác mới biết được. Xin ghi một ví dụ. Một hôm nọ mấy sư chú có lỗi gì đó về nghi thức trong thời công phu sáng, Sư phụ đã quở nặng và phạt không cho „nồi lửa“ ở nhà bếp, nghĩa là không cho nấu cơm ăn. Thật nghe như câu chuyện đời xưa, chuyện „bất tác bất thực“ của Tổ Bách Trượng hơn 12 thế kỷ trước. Mà cũng gần gần như thế đó. Tuy thầy Hạnh Giới không nói thẳng nhưng tôi hiểu rằng, hôm đó cuối cùng chỉ có Sư phụ là người bị đói. Vì có một gia đình Phật tử rất thuần thành ở gần chùa nghe kể lại chuyện mấy chú bị Sư phụ phạt thấy thương quý chú quá. Sức thanh niên đang lớn mà nhịn đói một bữa hay cả ngày thì... chắc chết quá, nên đã len lén chuẩn bị bữa cơm tương, cháo, tàu hủ... đạm bạc rồi mời quý chú đến dùng. Từ ngày đó – cũng theo lời Thầy Hạnh Giới – trong các thời kinh thì „*hồn ai nấy giữ*“, ai thủ pháp khí nào hay trách nhiệm xướng lễ câu kinh, bài kệ nào thì phải để hết tâm ý vào. Kể lại để chúng ta hiểu thêm về việc nghiêm khắc dạy dỗ tăng chúng, gìn giữ thanh quy thiền môn của Hòa Thượng. Nhờ vậy bây giờ các đệ tử ai cũng oai nghi chững chạc, đạo hạnh vuông tròn.

Dài dòng như thế để kính thưa rằng, hai anh em chúng tôi đã không những khổ công mà còn khổ tâm vì tác phẩm này lắm. Vì vậy, nếu có những sơ sót, mất lòng hay điều gì không vừa ý kính xin chư thiện hữu, chư văn hữu rộng lòng tha thứ cho chúng tôi. Ngụ ngôn xưa có kể lại câu chuyện ông lão đi mua lừa, đường về ngồi cưỡi trên lưng lừa thì có người chê là ác, mà dắt lừa đi bộ thì có người cười là ngu. Người Đức cũng có câu nói: *Man kann es niemals allen recht machen, không bao giờ có thể làm hài lòng tất cả mọi người được!* Nỗi lòng của hai anh em chúng tôi bây giờ là vậy đó.

Nhưng cũng may, cuối cùng tác phẩm đã ra đời với một nội dung thật phong phú và một hình thức khá trang nhã như hôm nay đây. Đó là cũng nhờ sự giúp đỡ của học giả Nguyễn Minh Tiến ở Mỹ, người mà lâu nay chúng ta chỉ biết có tài viết sách, nghiên cứu, phiên dịch chứ chưa biết tài trang trí, kỹ thuật in ấn. Thêm chị Thanh Phi bên Úc đã trợ lực giúp dò lỗi chính tả chỉ trong thời gian kỷ lục gần 2 tuần cho gần 600 trang sách. Lát nữa quý vị sẽ trực tiếp nhận được cuốn Đặc San này. Ban Tổ Chức buổi Sinh hoạt hôm nay cũng có ý dành thì giờ để quý vị có thể tiếp xúc với các tác giả. Nếu quý vị muốn xin chữ ký lưu niệm thì cứ tìm đến một, hai hay nhiều trong số các tác giả của Đặc San có mặt hôm nay tại hội trường, ít nhất cũng có khoảng 20 vị (kể cả ông tiến sĩ Olaf Beuchling, dù không hiểu tiếng Việt cũng hiện diện chung vui với chúng ta hôm nay).

II. Tác phẩm: *Môi tơ vương của Huyền Trân Công chúa*.

Tác giả: **Hòa Thượng Thích Như Điển**.

Không biết quý vị nghĩ sao, chứ tôi khi mới nghe nhan đề sách đã thấy quá lạ và giật mình!

Lạ là: một tu sĩ mới 15 tuổi đã vào chùa, đồng chơn xuất gia, chưa hề nhuộm chút bụi trần, chưa một lần đau khổ vì một mối tình tan vỡ như chúng tôi ở ngoài đời, mà lại viết về *mối tơ vương* của một nàng công chúa. Nếu nhan đề này mà tác giả là những văn nhân khác của Báo Viên Giác như Hoa Lan, Nhật Hưng, Huỳnh Ngọc Nga v.v... hay thậm chí là Tràm Cà Mau, Phù Vân, Đỗ Trường... thì sẽ không có gì thắc mắc. Đăng này lại chính một vị Hòa Thượng đức hạnh, đạo hạnh vẹn toàn sao lại „*tơ vương*“ được? *Vậy thì tơ vương chỗ nào đây?*

Tôi có may mắn được Hòa Thượng đã cho đọc một phần bản thảo khi Ngài ghé thăm và nghỉ lại ở nhà tôi. Tôi hiểu ngay vấn đề. Tôi bèn chụp một vài trang bản thảo còn viết tay dở dang, gửi cho anh Nguyễn Hiền-Đức và đề nghị anh chuẩn bị tinh thần để viết *Lời Bạt* về tác phẩm này. Sở dĩ tôi làm như vậy vì tôi biết anh Nguyễn Hiền-Đức là một người am hiểu tường tận, có thể xem như là chuyên viên về lịch sử thời Phật Giáo cực thịnh Lý-Trần, từ ngày còn ở đại học Vạn Hạnh trước 1975. Nhưng anh ấy cũng đã bồi rồi giống tôi. Điều này quý vị sẽ đọc được trong bài anh viết tựa đề: *Bước đi vào lòng muôn dân*. (Nhân đây cũng xin cảm ơn cô ca sĩ Ngọc Huệ đã theo „đơn đặt hàng“ của chúng tôi mà hát bài hát „Nước non ngày dậm ra đi“ của nhạc sĩ Phạm Duy hồi nãy, xem như là món ăn

khai vị trong buổi tiệc mừng sách ngày hôm nay).

Tôi không có tham vọng tóm tắt hay phê bình tác phẩm này. Tác phẩm xuất sắc, đặc biệt lắm. Tác phẩm mang chở tấm lòng đại trí và đại bi của Hòa Thượng. Và lại với một cuốn „*tiểu thuyết phóng tác lịch sử*“ thì mỗi người phải tự đọc, tự nghiền ngẫm, tự ghép mình vào nỗi lòng của nhân vật, rồi nếu cần thì... tự sụt sùi rồi âm thầm lau nước mắt. Theo tôi, đặc điểm chính của tác phẩm là: tác giả đã mở lòng để xóa đi một nỗi oan tình; và không chỉ có thế, tác giả đã gỡ rối „*tơ vương*“ cho một nàng công chúa từng sống và đi „*vào lòng muôn dân*“. Xin hiểu „*lòng muôn dân*“ đây là cả tấm lòng bao dung của một con người: một công chúa Đại Việt và một hoàng hậu Chiêm quốc. Tác giả đã tài tình *mở bày ra mặt thật* của một giai đoạn lịch sử.

Xin cùng đọc một đoạn trong *Lời Bạt* của Nguyễn Hiền-Đức viết:

... là nhằm trả lại những gì của sự thật phải là sự thật, chứ không thể là những sự phán xét, nghi ngờ của những sự suy đoán phàm tình. Tác giả căn cứ lịch sử để khẳng định rằng Trần Khắc Chung là người có đạo đức tuyệt hảo và Phật học phải thâm hậu. Qua đó, tác giả hy vọng rằng tác phẩm này sẽ giúp cho độc giả có một cái nhìn tương đối khách quan hơn khi nhìn về Huyền Trân Công chúa của một thời xa xưa đã đi vào lịch sử của Dân Tộc và của Đạo Phật Việt Nam.

Như vậy đó! Học giả đời sau đã vô tình tin dựa theo một nguồn tài liệu là *Đại Việt Sử Ký Toàn Thư* do một nhà nho hương nguyên của nhà Lê là Ngô Sĩ Liên soạn vào năm 1479. Cuốn sử ấy đã cố ý bôi bác, mạ lỵ, hạ bệ nhà Trần, nhất là đối với Vua Trần Thái Tông và nhiều người khác. Tôi lại xin phép trích lại một đoạn ngắn về việc *hàm hồ bất khả tín* của sách ấy (theo NHD):

...chúng ta có thể dẫn ý kiến của sử gia uyên thâm Trần Trọng Kim, rằng: "Việt Nam đến thế kỷ thứ 13 mới có viết lịch sử; mà các sử gia là những người làm việc dưới quyền chỉ đạo của Vua chúa, cho nên sự kiện lịch sử chưa hẳn đã được ghi lại trung thực, mà thường hay bị chính trị bóp méo ngòi bút của sử gia.

Và thêm về tính cách thiếu thận trọng khách quan, không nghiêm túc khi viết sử:

*(...) Năm 1479, sử (sử?) thần Ngô Sĩ Liên là người đầu tiên tuân lệnh Vua Lê Thánh Tông **xử dụng truyền thuyết dân gian** để biên soạn lịch sử: Đại Việt Sử Ký Toàn Thư. Mà đã là truyền thuyết thì không thể hoàn toàn là sự thật*

vì truyền thuyết được nhân gian tưởng tượng theo dệt bằng những chi tiết ly kỳ nên có phần mang tính hư cấu của nó.

Miệng nhân thế lúc trà dư tửu hậu lại tán hươu tán vượn thêm câu chuyện sai lệch, rằng Huyền Trân Công chúa có tư tình với Lão tướng Trần Khắc Chung. Sách „*Mối Tơ Vương của Huyền Trân Công Chúa*“ này công bố những sự thật khác. Ví dụ tác giả đặt câu hỏi, *làm sao một công chúa mới 20 tuổi đầu có thể yêu một ông lão bằng tuổi ông ngoại của mình?* (ông ngoại của nàng tức vị anh hùng dân tộc Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn). Rồi sau những biến động tang thương não lòng ấy, lúc Huyền Trân đặt chân về đến kinh đô Đại Việt, công chúa đã thể phát xuất gia ngay ở tuổi 21, sống đời tu hành nghiêm minh giới luật vương tròn đạo hạnh. Những chi tiết như thế ít ai biết hay nói đến.

Xin cùng nhau đọc một đoạn ngắn trong tác phẩm „*Mối Tơ Vương của Huyền Trân Công Chúa*“:

(...) Những ngày tháng sau đó từ năm 1313 đến năm 1340, cả gần 30 năm như vậy, năm nào Tỳ Kheo Ni Hương Tràng (tức đạo hiệu Huyền Trân Công chúa) cũng an cư kiết hạ tại Quảng Nghiêm Tự hay các chùa khác tại núi Trấn Sơn nhằm thúc liễm thân tâm, tu hành thanh tịnh. Bà cũng được nhiều giới đàn mời làm Tôn Chứng Sư hay Yết Ma, Giáo Thọ Ni. Đôi lần bà cũng được thỉnh cầu làm Đàn Đầu Hòa Thượng để trao giới cho các giới tử Ni. (Ngày một tại Viên Giác đây cũng sẽ có Lễ Tấn Đàn Truyền Giới Tỳ Kheo Ni, không chừng HT cũng có mời Ni sư Hương Tràng của chúng ta đến dự đó).

Nhưng thưa quý vị - chưa hết! Cái đặc điểm khác của tác giả cuốn sách *Mối tơ vương của Huyền Trân Công chúa* là đã công bố các sự kiện lịch sử trên bằng một cuốn tiểu thuyết. Đây là thể loại văn học mà ai cũng đọc được và ai cũng muốn đọc, không giới hạn như loại sách lịch sử hay nghiên cứu. Lịch sử văn học thế giới có nhắc ta một câu chuyện. Chính nhờ đại văn hào Victor Hugo đã viết cuốn tiểu thuyết „*Thằng Gù Nhà thờ Đức Bà*“ vào năm 1831 mà sau này bất cứ ai đến thăm nhà thờ Notre Dame ở Paris cũng đều ngược mắt nhìn chăm chặp về phía gác chuông, như cố tìm hình ảnh anh chàng gù Quasimodo, tuy xấu xí nhưng liêm sỉ và nhân từ, như đang vẫn còn đứng ở đó. Và ai đến Paris cũng một lần đến viếng Notre Dame. Thêm nữa, cũng y hệt vậy! Vào năm 1956 tác phẩm *Thằng Gù Nhà thờ Đức Bà* đã được dựng thành cuốn phim nổi

tiếng, thì bây giờ *Mối tơ vương của Huyền Trân Công chúa* cũng đang được biên soạn, dàn dựng thành một tuồng cải lương, để nếu ai không thể đọc sách thì cũng có thể cùng cảm nhận được sự thật này của lịch sử. Cái hay của tác phẩm, cái khéo của tác giả là như thế đó.

Thể hiện tâm từ bi có khi chỉ đơn giản như vậy thôi.

Bởi vậy ta có thể nói: qua tác phẩm này, tác giả là Hòa Thượng Thích Như Điển đã giúp chúng ta hiểu thêm nỗi lòng của một nàng công chúa lá ngọc cành vàng, người đã hy sinh tuổi xuân mang gót hài vương giả *bước đi vào lòng muôn dân* như lời nhạc sĩ Phạm Duy. Hơn thế nữa, tác giả cũng đã gỡ rối mối tơ vương của một sự thật lịch sử mà người đời trong suốt 540 năm qua (*xin nhấn mạnh, 540 năm, để sợ chưa!*) đã vô tình hay cố ý nói sai lệch. Và sợi tơ này chính là thứ tơ mà tác giả đặt làm tiêu đề cho *Chương 10* của tác phẩm là: **TƠ TRỜI AI DỆT?**

Thưa chư thiện hữu, giờ thì chúng ta đã rõ rồi nhé, và hết lo! Không có „sợi tơ” nào có thể vướng chân HT Phương Trượng được. Nhưng, tôi lại xin phép có thêm lời cuối về tác phẩm này, *một lời đề nghị* với độc giả khi đọc nó. Do vì đây là một tiểu thuyết phóng tác lịch sử nên có khi các bối cảnh diễn ra quá nhiều tình tiết, sự kiện, kéo dài qua nhiều năm tháng, niên hiệu. Người đọc có khi như đứng trước đám hỏa mù, không nhớ hết ai là ai, ai đã làm gì. Vì vậy tôi xin mạn phép đề nghị quý vị mấy cách đọc cuốn sách này như sau:

a.- Cầm sách ngồi vào bàn (vì sách hơi nặng ký lô) và đọc một mạch đến cuối sách. Xong quay lại đọc lần thứ hai (ba), đọc kỹ và theo dõi từng chi tiết một.

b.- Đọc bài *Lời Bạt* cuối sách của anh Nguyễn Hiền-Đức trước, nắm các chi tiết vì anh ấy có phần tóm lược lại các chương sách. Khi nắm bắt toàn cục rồi mới quay lại đọc chính bản.

c.- Còn nếu vẫn mơ hồ không nắm bắt được thì cứ tha hồ ngắm bìa sách, bìa màu rất đẹp mắt, sau đó dờ vào bên trong đọc hết bài *Lời Dẫn Nhập*. Chỉ vậy thôi. Chờ mai một tuồng cải lương của soạn giả Dương Kinh Thành ra đời thì tha hồ xem thỏa thích. Nhưng nhớ đừng bỏ qua chi tiết này ở góc cuối bìa sau: *Giá ủng hộ 10 Âu Kim* (tức 10 Euro). Các chị ngồi ở quầy sách đó sẽ chỉ cho chúng ta cách ủng hộ.

III. Tác phẩm „**Văng vặc một mảnh lòng**”

do Nguyễn Hiền-Đức sưu tập.

Bây giờ do gần hết giờ, nên xin nói gọn về cuốn số 3: „**Văng vặc một mảnh lòng**”. Xuất phát

từ một mối quan hệ thân thiết thầy trò, quan hệ văn học, quan hệ „đồng thanh tương ứng”, và cả đồng hương... nên anh Nguyễn Hiền-Đức bên Mỹ mới có ý tổng hợp nhiều bài viết quan trọng, cốt tủy trong Phật Giáo Việt Nam của những vị lỗi lạc nhất từ suốt cả thế kỷ qua để làm quà tặng nhân sinh nhật tuổi ta của Hòa Thượng Phương Trượng Viên Giác năm vừa rồi. Từ các bài viết của những bậc đại tôn túc PGVN như quý ngài Trí Tịnh, Thiện Siêu, Minh Châu, Thanh Từ, Mật Thể, Tuệ Sỹ v.v... đến các trí thức khả kính như các cụ Lê Đình Thám, Nguyễn Hiến Lê, Vũ Khắc Khoan..., anh gom thành một cuốn sách dày 400 trang này đây. Tuyển tập cũng thật đặc biệt kỳ lạ. Nhan đề Tuyển Tập lấy từ một câu thơ chữ Hán của thi hào Nguyễn Du, do cụ Quách Tấn dịch lại: „*Văng vặc một mảnh lòng; Giếng xưa trắng rọi bóng*”. Thật tuyệt diệu, tuyệt diệu cả ý lẫn lời!

Đạo hữu Nguyễn Trí Nguyễn Văn Tâm đọc và tâm đắc quá, lại thấy mọi người ai cũng tán thán một sưu tập vô cùng quý giá như vậy nên phát tâm in và cúng dường, nhân dịp Hòa Thượng 70 tuổi. Nhờ đó mình có được thêm một món quà sách. Quá trình chuẩn bị in ấn giờ cuối cũng có một chút trục trặc nhỏ, cá nhân chúng tôi cũng được phép góp phần mọn vào để tác phẩm hoàn thành như hôm nay, nên giờ được vinh dự đứng đây thay mặt anh Nguyễn Hiền-Đức và anh Nguyễn Văn Tâm kính giới thiệu với chư tôn đức và chư thiện hữu. Chắc chắn chúng ta sẽ được vô vàn lợi lạc khi đọc và học hỏi theo những lời vàng ngọc này.

Kính bạch chư Tôn đức,

Kính thưa toàn thể đại chúng,

Đứng trước ba tác phẩm lớn như thế mà nói thêm nhiều nữa thì cũng chỉ là thêm phần dại dột múa rìu trước cửa Lỗ Ban. Xin kính mời quý vị cứ tìm đọc và sẽ cảm nhận những tinh hoa các cuốn sách xuất bản nhân dịp buổi lễ kỷ niệm ba sự kiện Phật Giáo Việt Nam tại Đức đây ý nghĩa, bắt đầu từ hôm nay và 3 ngày sắp đến. Đây là một món quà quý mà Hòa Thượng Phương Trượng và Tăng chúng Tổ đình Viên Giác Hannover Đức quốc dành cho chúng ta, những khách mời đến dự sinh nhật hôm nay.

Xin đề đầu đánh lễ chư tôn đức đã cho phép đệ tử nói những lời này từ đáy lòng, xin cảm ơn đại chúng, cử tọa đã chịu khó lắng nghe.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát.

DÂN HONG KONG BIỂU TÌNH CHỐNG DẪN ĐỘ

• Tích Cốc Ngô Văn Phát

Tại sao bà Carrie Lam, Đặc Khu Trưởng Hong Kong đưa ra Dự Luật Dẫn Độ người cư dân Hong Kong sang Trung Quốc hay Đài Loan để xử lý nên mới xảy ra các cuộc biểu tình liên tiếp từ 12.06 đến 20.06.2018 và còn tiếp diễn dài dài cho đến khi nào bà Lam thỏa mãn yêu cầu của dân, họ mới ngừng.

Câu chuyện bắt nguồn như sau: Anh Chan Tong-Kai (21t), dân Hong Kong cùng người bạn gái Poon Hiu-Wing (19t) đang mang thai 3 tháng đi du lịch tại Đài Loan từ ngày 08 đến 17.02.2018. Trước khi đi, cô Poon mới cho mẹ cô biết ngày đi và về sẽ là ngày 17.02.2018.

Khi qua đến Đài Loan, hai người thuê khách sạn Vườn Tím ở quận Đại Đồng, Đài Bắc. Hai người đã cãi nhau vì cái thai cô đang mang nên Chan nổi giận, đập đầu Poon vào tường, siết chặt cổ và vật lộn trên sàn nhà độ 10 phút cho đến khi cô hết thở. Sau đó Chan nhét thi thể cô vào cái vali lớn.

Ngày hôm sau, Chan đem đồ đạc của cô bỏ vào thùng rác, còn cái vali đựng xác cô thì Chan bỏ giấu trong lùm cây rậm ở công viên gần nhà ga Trúc Vy, ngoại ô Đài Bắc rồi lặng lẽ trở về Hong Kong.

Đến ngày 18.02.2019, mẹ cô không thấy cô về, bà mới trình báo cảnh sát Hong Kong, còn cha cô thì đến Đài Loan xin giới chức địa phương tìm kiếm con gái.

Ngày 13.03.2018, giới chức Đài Loan tìm thấy thi thể của Poon. Kết quả khám nghiệm tử thi cho thấy cô đang mang thai 3 tháng. Cảnh sát Đài Loan phát lệnh truy nã Chan về tội giết người và thông báo cho cảnh sát Hong Kong biết vụ việc.

Cảnh sát Hong Kong bắt Chan ngày 13.03.2018. Dù Chan thú nhận tội giết người, cảnh sát Hong Kong cũng không thể giao Chan cho Đài Loan để thẩm vấn và điều tra vì không có thỏa thuận dẫn độ giữa hai bên. Cũng vì rào cản này mà nhà chức trách Hong Kong không thể điều tra sự giết người, còn cảnh sát Đài Loan không thể thẩm vấn được can phạm.

Qua vụ án nan giải này, nên giới chức Hong Kong mới soạn thảo dự luật cho phép giải giao

các can phạm ở Hong Kong cho Trung Quốc hay vùng lãnh thổ chưa có Hiệp Ước dẫn độ như Đài Loan.

Hong Kong từng là một lãnh thổ phụ thuộc Anh và Bắc Ireland từ năm 1842. Năm 1996, Anh và Trung Quốc bắt đầu thảo luận về lãnh thổ Hong Kong do thời hạn thuê trong 99 năm (1896-1997) của Anh sắp kết thúc. Anh đồng ý chuyển giao lại Hong Kong cho Trung Quốc.

Tuyên bố chung Trung – Anh và Luật Cơ Bản của Hong Kong quy định rằng Hong Kong được hưởng một quy chế tự trị nhất định cho đến ít nhất là 50 năm kể từ năm trao trả (1997 – 2047), dưới chánh sách **"Một Quốc Gia, Hai Chế Độ"**:

*** Chánh quyền Trung Ương (Trung Quốc) chịu trách nhiệm về quốc phòng và ngoại giao của lãnh thổ này.**

*** Còn Hong Kong thì duy trì chế độ chánh trị, hệ thống pháp luật, lực lượng cảnh sát, chế độ tiền tệ, chánh sách hải quan, chánh sách nhập cư, hệ thống xuất bản, báo chí, hệ thống giáo dục của Anh, và các Đại Biểu trong các tổ chức, đảng phái và sự kiện quốc tế.**

Lễ chuyển giao diễn ra vào nửa đêm ngày 01.07.1997. Hiện diện trong lễ chuyển giao có Chủ tịch nước Trung Quốc Giang Trạch Dân và Thái tử Anh Charles.

Trên mặt giấy trắng mực đen thì Trung Quốc chấp nhận những điều ghi trên, nhưng trên thực tế chúng không bao giờ thi hành. Điển hình là trong các cuộc bầu cử chánh quyền tại Hong Kong, Trung Quốc đều tự chọn người cư dân thân cộng đưa ra tranh cử, còn người không phải phe họ, dù có đắc cử cũng bị loại, nên những cuộc xuống đường biểu tình thường xuyên từ khi Hong Kong sáp nhập vào Trung Quốc.

Một trong những cuộc biểu tình nổi tiếng trên thế giới vào năm 2017 và 2018 của phong trào Dù Vàng của học sinh và sinh viên, do anh Joshua Wong lãnh đạo để phản đối Trung Quốc về bội ước. Sau đó, anh bị hai án tù vào năm 2017 và 2018.

Tiếp theo, ngày 12.06.2019, dân Hong Kong bắt đầu xuống đường biểu tình, cao điểm là từ ngày 15.06, mỗi ngày hàng trăm ngàn người xuống đường tuần hành tới các tòa nhà chánh phủ Hong Kong để phản đối dự luật dẫn độ. Tại sao phải phản đối? Tại vì, theo cư dân Hong Kong cho biết là nếu người phạm tội bị dẫn độ sang Trung Quốc chẳng khác nào "trao chuốt cho mèo", chắc chắn can phạm sẽ bị khẹp vào

tội phản động, bạo loạn v.v... và sẽ bị lãnh một bản án mùt mùa, đôi khi bị bí mật giết chết để lấy nội tạng cung cấp cho các quan to trong đảng hay bán cho người ngoại quốc như trường hợp những thành viên trong "Pháp Luân Công".

Trước áp lực qua các cuộc biểu tình bất bạo động của người dân chống dẫn độ, ngày 15.6 bà Đặc Khu Trưởng Lam

đã xin lỗi dân vì gây ra bất đồng trong xã hội và cho biết chánh phủ **sẽ tạm dừng luật** cho phép dẫn độ sang Trung Quốc đại lục. Nhưng dân chúng vẫn tiếp tục xuống đường vì bà Lam chỉ **"Tạm Dừng Luật"** chứ không phải **"Hủy Bỏ Luật"**, đây là lối chơi chữ của người cộng sản để câu giờ.

Nhờ những cuộc biểu tình, mỗi lần số người càng gia tăng lên cả triệu người, làm tê liệt xã hội nên ngày 17.06, anh Wong được chánh quyền Hong Kong trả tự do để hy vọng làm dịu bớt tình hình. Nhưng nhà hoạt động sinh viên nổi tiếng này lại kêu gọi bà Carrie Lam nên từ chức.

Anh nói: *"Bà Lam nên từ chức, nếu không, tôi đảm bảo rằng, trước lễ kỷ niệm 22 năm ngày Hong Kong được trao trả về Trung Quốc, không chỉ 1 hay 2 triệu người mà còn nhiều hơn nữa sẽ tham gia cùng chúng tôi chiến đấu cho tới khi nào chúng tôi giành lại được quyền tự do và quyền con người"*.

Tại sao người dân tức giận với bà Carrie Lam? Hầu hết dân Hong Kong nhắm vào bà Lam, Trưởng

Đặc Khu, vì bà là người thân cộng, được Bắc Kinh đứng sau lưng hỗ trợ. Nổi tức giận tăng thêm sau bài phát biểu của bà hôm thứ tư 19.06, trong đó bà lên án cho các cuộc biểu tình là **"Nổi Loạn Có Tổ Chức"**, điều mà mọi cư dân Hong Kong đều bác bỏ.

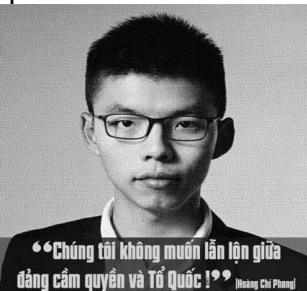
Thừa hưởng một nền văn hóa và văn minh của người Anh mà người dân Hong Kong đã ý thức được bốn phận và quyền làm người là một thứ vô cùng cao quý, nên Trung Quốc sẽ thua to

và thua đậm khi dùng những tay sai như bà Lam để hủy bỏ "Một Quốc Gia, Hai chế độ" !

Dự luật dẫn độ được hủy bỏ hay được biểu quyết thi hành? Hãy chờ xem, vì chính bà Lam đã phản tình nói lên *"nổi buồn sâu sắc"* vì tranh cãi quanh dự luật dẫn độ.

Người dân Hong Kong, đại diện là anh sinh viên Wong đã long trọng nói lên nguyện vọng như sau:

* Chúng tôi muốn sống đúng với lương tri và phẩm chất của mình vì thế chúng tôi không thể sống cùng cộng sản Trung Quốc.

* Chúng tôi không muốn nói dối để được phần nhiều hơn.

* Chúng tôi không muốn phải ăn cắp, tham nhũng để được nhà cao cửa rộng.

* Chúng tôi không muốn phải đóng thuế để nuôi một đoàn người chỉ biết làm lợi cho một nhóm người giàu có để bóc lột lại chúng tôi.

* Chúng tôi không muốn những bằng cấp và tài năng thật sự của chúng tôi phải bỏ vào thùng rác vì những tên rác rưởi Con Ông Cháu Cha.

* Chúng tôi không muốn con em của chúng tôi phải học những thứ giáo điều rỗng tuếch mà chẳng có lợi gì cho sự phát triển cũng như tài năng sáng tạo của chúng.

* Chúng tôi không muốn lẫn lộn giữa đảng cầm quyền và Tổ Quốc, chúng tôi không quên nguồn cội và cũng không quên những gì mà đảng cộng sản Trung Quốc đã gây ra cho Cha Ông chúng tôi.

Hoan nghênh tinh thần bất khuất của người Hong Kong!

Biển máu Thiên An Môn không bao giờ khô trên đại lục, nó đã và đang đổ ra trên các nước bị Tàu cộng cưỡng nhập như Tân Cương, Nội Mông, Tây Tạng, bây giờ nó sắp tràn sang Hong Kong, Đài Loan, Việt Nam và nó không bao giờ ngừng khi mộng xâm lăng của Tập Cận Bình chưa bị Donald Trump ngăn chặn, Chủ Nghĩa Xã Hội chưa bị xóa sổ.

Nhưng Đài Loan quyết tâm bảo vệ nền Độc Lập, bà Thái Anh Văn, Tổng Thống Đài Loan tuyên bố ủng hộ người Hong Kong và xác quyết rằng khi nào bà còn làm Tổng Thống thì không bao giờ có chuyện "Một Quốc Gia, Hai Chế Độ".

Còn Việt Nam thì sao? để không bị Bắc thuộc lần thứ 5, người viết là một lão già 90 tuổi yêu

cầu ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư đảng, kiêm Chủ Tịch nước hãy hồi tâm, phản tỉnh xem trọng Tổ Quốc hơn đảng, vì Tổ Quốc thì miên trường còn đảng là giai đoạn, quyết tâm chấm dứt ngay mối quan hệ lộn đầu với Trung Quốc qua phương châm:

- **4 Tốt:** Láng giềng tốt
Bạn bè tốt
Đồng chí tốt
Đối tác tốt
- **16 Chữ vàng:** Ổn định lâu dài
Hướng tới tương lai
Hữu nghị láng giềng
Hợp tác toàn diện

Ông hãy vút cái phương châm này vào xọt rác vì 4 tốt đã đang và sẽ là 4 xấu; 16 chữ vàng thành 16 chữ chì!! Nếu ông không làm, thì người dân chúng tôi ở trong nước sẽ theo gương người dân Hong Kong làm, khi đó ông và đảng của ông không có chỗ dung thân theo như lời cảnh báo của Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Đệ Tứ Tăng Thống GHPGVNTN như sau:

*Chẳng có nơi nào trên trái đất
Trong hư không, hay dưới đáy biển sâu
Làm chỗ trú ẩn dài lâu
Để cho mi trốn khi trái sầu đã chín
Ngày đó, ngày đó nhứt định rồi sẽ đến
Khi đồng bào bùng tỉnh sau cơn mê.*

Laatzen ngày 01.07.2019

• **Tích Cốc Ngô Văn Phát**

Cựu tù nhân "cải tạo" ở Hoàng Liên Sơn – Bắc Việt.

NỖ LÒNG DÂNG MẸ VIỆT NAM ! (Quốc Hận 2019)

*Bốn mươi bốn năm rồi
Con vẫn đi tìm MẸ.
Vết thương mổ côi còn hoen máu lệ
Bao đêm ác mộng bùng lên.
Giữa trùng dương thuyền như lá lênh đênh
Con quỳ lạy khi tầm xa quê cũ.
Trời lưu vong tượng đá đầy rêu phủ
Góc công viên con gọi MẸ, đâu rồi ?
Con đã về: - tìm hơi ấm trong nôi
Ôm tay MẸ, sống nguyên đời thơ đại.*

*Viên gạch lót đường, xuyên rừng đêm biên ải
Phút sa cơ, con thấy MẸ bên mình.
Đời trung niên hằn dấu ấn điêu linh
Trong ngục tối, máu đen thành mực viết.
Xin dâng MẸ, dòng Thơ con tha thiết
Chỉ cầu mong tồn tại, tiếp Lên Đường.
Rồi hôm nay, nhìn lại cảnh quê hương
Con vẫn thấy MẸ cần khô áo rách.
Tóc bạc cuối đời, con vẫn xin làm gạch
Lót đường đi cho thể hệ Em-Con.
Xin MẸ thương con, dù sức yếu mõi mòn
Nâng con dậy, không quay đầu bỏ cuộc.
Bạn bè con theo tuổi đời bay vút
Bóng cô đơn còn lại giữa đêm trường.
Dù ngày mai theo tiếng gọi Vô Thường
Hồn con vẫn cá Hồi quay tìm MẸ.
Con sẽ về - hòa chung cùng Tuổi Trẻ
Thét vang lên đòi lại Quyền Người.
Đồng hành bên nhau, vang vọng tiếng cười
Quyè ôm MẸ giữa trời Xuân Dân Tộc.
Tuổi hoàng hôn, con không còn tiếng khóc
Nhưng vẫn còn nguyên vẹn máu hồng tim.
Hơn bốn mươi năm, con còn mãi đi tìm
Hình bóng MẸ nuôi đời con Trung Nghĩa.
Cách không gian nhưng cùng chung tuyến địa
Con nguyện lòng theo bước MẸ ngày đêm.
Con không về - khoe cảnh sống ấm êm
Nơi xứ lạ lảng quên hồn Tổ Quốc.
Không làm khách nhàn du giữa nguồn đau
Dân Tộc
Thản nhiên nhìn bao bạo ngược tàn hung.
Đến cuối đời xin tâm nguyện cùng chung
Bao thể hệ lau khô dòng lệ MẸ.
Đất Nước hồi sinh giữa trời Xuân muôn vẻ
Như nghìn xưa theo MẸ lúc lên non.
Hoa Nhân Bản, viết lại Sử vàng son
Dâng lên MẸ - xin vương tròn Đạo Lý.
Phút tàn hơi chỉ mong lòng toại ý
Được quỳ hôn từng mảnh đất Quê xưa.
Đàn Cháu Con thôi dãi nắng dầm mưa
Trời lại sáng, đường tương lai rộng mở.
Ngẩng cao đầu, nhịp hòa chung hơi thở
Cùng năm Châu sống đẹp với Nhân Quyền.
MẸ VIỆT NAM! Cho con vẹn lời nguyện
Chung góp sức, trọn đời xin dâng MẸ!
Hơn bốn mươi năm, trăm luân dấu bể
Vẫn nguyện tình chung thủy với Quê Hương.*

• **Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)**

Hải ngoại, 44 năm Quốc Hận – 2019.

In Phật Sự

• Phù Vân

*** Đại lễ Phật Đản PL.2563 tại Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc (từ 17.05. 2019 đến 19.05.2019)**

Phật Đản là đại lễ trọng đại được tổ chức hàng năm của các Phật tử trên toàn thế giới để kỷ niệm ngày đản sinh của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nhằm truyền bá thông điệp hòa bình và lòng từ bi hỷ xả cho mọi người mọi giới.

Đại lễ Phật Đản (Vesak) đã được Đại Hội Đồng Bảo An Liên Hợp Quốc công nhận là ngày Lễ hội Văn Hóa Phật Giáo của thế giới vì hòa bình kỷ niệm ba sự kiện trọng đại trong cuộc đời của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni là: Đức Phật đản sinh, Thành đạo và Nhập Niết Bàn; còn được gọi là lễ Tam Hợp.

Hòa chung niềm vui của người con Phật trên thế giới, Tổ Đình Viên Giác cũng long trọng tổ chức đại lễ Phật Đản trong 3 ngày từ 17.05.2019 đến 19.05.2019 nhằm vào những ngày cuối tuần và thời tiết tốt nên số người tham dự cũng lên đến mấy ngàn người.

Chiều Thứ Bảy 28.5.2019 có thời thuyết giảng của Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác cho hơn 500 người trong chánh điện với đề tài „Người xuất gia trước Vương quyền” nhân ngày lễ đăng quang của vua Rama đệ thập lên ngôi Hoàng Đế Thái Lan vào ngày 04.05.2019 vừa qua. Bài viết này của Hòa Thượng đã được đăng trong số báo VG 231 tháng 6.2019, với nhiều chi tiết rất lý thú. Đặc

biệt „... Khi nhà Vua bước lên Điện Phật để lễ bái và cầu nguyện thì tất cả hoàng tộc và các vị đại thần phải đứng lên nghinh tiếp Vua, trong khi đó chư Tăng vẫn ngồi. Điều này chứng tỏ Vương quyền vẫn nằm dưới ánh sáng của Phật pháp mà chư Tăng là người đại biểu cho Đức Phật..., bởi vì theo Ngài Huệ Viễn Thiền Sư thì “người xuất gia vốn như người bên ngoài thế gian này”.

Buổi tối từ 19 giờ là đêm văn nghệ cúng dường Phật Đản của các Gia Đình Phật Tử tại Đức với nhiều màn của các đoàn sinh GDPT rất hay, các màn vũ của các cháu Oanh Vũ rất nhuần nhuyễn dễ thương, đặc biệt là màn hoạt cảnh Ngày đản sanh của Thái Tử Tất Đạt Đa.

Ngoài ra có danh ca Thanh Tuyền đến từ Hoa Kỳ, dù tuổi đã trên 70 nhưng giọng hát vẫn còn cao vút ngọt ngào. Bên cạnh còn có ca sĩ Vũ Phi Long đến từ Na Uy lần đầu tiên đến góp mặt với Viên Giác.

Sáng ngày từ lúc 10 giờ 19.05.2019 là lễ Phật Đản chính thức cử hành sau 3 hồi chuông trống bát nhã.

Các em Oanh Vũ GDPT Chánh Niệm Berlin đã trân trọng múa “dâng hoa cúng dường chư Phật và chư Bồ Tát”.

Sau đó là những thời kinh Phật Đản bằng tiếng Việt của chư Tăng Ni và Phật tử; tiếp theo là kinh Phật Đản bằng tiếng Đức và bằng tiếng Pali của chư Tăng Ni Tây Tạng.

Tiếp theo là Thông Điệp Phật Đản của Giáo Hội PG/VNTN Âu Châu.

Cuối cùng là Đạo từ của Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác.

Như thường lệ, từ 11 giờ là lễ cúng Tổ và chư hương linh quá vãng thờ tại chùa. Lễ trai tăng vào lúc 12 giờ và từ 17 giờ là lễ Thí thực cô hồn kết thúc những ngày lễ Phật Đản trong niềm hoan lạc, bình an của mọi người.

(Nhất Nguyên)

* Đại Lễ Phật Đản chùa Linh Thứu - PL. 2563:

Mùa Phật Đản lại về cho những người con Phật ở khắp nơi, hôm nay vào ngày 26 tháng 5 năm 2019 tức PL. 2563, Phật Tử chùa Linh Thứu Berlin đang tưng bừng rước kiệu hoa đón chào ngày ra đời của một bậc Giác Ngộ, đem chân lý sáng ngời đến phổ độ chúng sanh.

Đặc biệt năm nay chùa Linh Thứu đã đón tiếp một phái đoàn gồm 50 Phật Tử chùa Bảo Thành tại Koblenz, do Ni Sư Minh Hiếu trụ trì, hướng dẫn phái đoàn lên Berlin dự Đại Lễ Phật Đản chùa Linh Thứu.

Với sự chứng minh của HT Phương Trượng chùa Viên Giác, cùng các Chư Tăng Ni đến từ các nơi và chùa Linh Thứu khoảng 20 Vị, cùng các Phật Tử về tham dự buổi Đại Lễ cũng đến con số ngàn, đứng chật cả sân Chùa.

Đặc biệt năm nay có đoàn diễn hành đi rước Phật với cờ xí thật trang nghiêm.

Thời tiết thất thường của cuối tháng 5, cũng nở rộ những tia sáng mong manh làm buổi lễ thêm phần tươi mát và mọi người mang nhiều cảm giác an lành dễ chịu. Buổi lễ Tắm Phật được nhiều người hưởng ứng, xếp hàng dài dài mới được đến phiên. Nhất là các em bé được mẹ dẫn đến Chùa, chỉ dạy cho cách Tắm Phật và giải thích cho biết ý nghĩa của việc làm thanh cao này.

Buổi trưa nhà Chùa "Mời cơm" miễn phí cho tất cả mọi người, danh từ "phát cơm" bị chỉ trích kịch liệt trong buổi họp phân chia công tác. Ai quen miệng cứ dùng từ mang tính cách như phát chẩn này sẽ bị chỉnh ngay.

Sau buổi lễ Cúng Dương Trai Tăng là buổi lễ Quy Y, thọ Tam Quy Ngũ Giới cho hàng Phật Tử tại gia, do Sư Bà Linh Thứu truyền giới.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

(Hoa Lan - Thiên Giới)

* Đản Sanh 2643 tại Thụy Sĩ có gì lạ

Hằng năm trên khắp thế gian không chỉ ở các nước Á Châu mà ngay cả Âu, Mỹ nơi có cộng đồng người Việt tỵ nạn, vào rằm tháng tư âm lịch, những người con Phật không bao giờ quên được Đản sanh của đấng Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni. Tất cả đều ngưỡng vọng về vườn Lâm Tỳ Ni, cách đây 2643 năm, nơi có một vĩ nhân ra đời để tìm con đường giải thoát cứu nhân loại. Từ thành phố đến thôn quê, từ chùa lớn đến chùa nhỏ, tùy khả năng, hoàn cảnh, đâu đâu mọi người cũng hân hoan tưng bừng tổ chức để đón mừng Ngài.

Tại Thụy Sĩ, chùa Viên Minh không ngoại lệ. Tuy nhiên năm nay đặc biệt, một năm không như mọi năm. Tất cả đều đổi mới sau hơn hai năm trùng tu sửa chữa từ một nhà hàng ăn để trở thành một ngôi chùa khang trang tươi mát và

đã được chính quyền sở tại cấp phép chính thức sinh hoạt.

Giữa một khuôn viên rộng trên sân chùa, điều này thật hiếm hoi trên đất nước Thụy Sĩ nhỏ bé diện tích chỉ 41.300 cây số vuông. Đó là một phúc duyên may mắn cho cộng đồng Phật tử tại đây để dựng một lều lớn do chính quyền địa phương ủng hộ mới đủ sức chứa số đông Phật tử trên 200 người về tụ tập mừng Đản sanh thay vì phải thuê hội trường xa chùa vừa vất vả vừa tốn kém như mọi năm. Với nhân số tham dự, đối với một nước nhỏ người thưa, sống rải rác đó đây, qui tụ về như thế kể là rất khả quan nếu không muốn nói thật nhiều khê. Điều đó chứng tỏ lòng tín tâm và ngưỡng vọng của người con Phật về đấng cha lành.

Từ 09 giờ sáng thứ bảy ngày 18.5.2019, anh em Gia Đình Phật Tử Thiện Trí trong đồng phục màu áo lam xếp hàng dọc trước cổng lều có treo hàng chữ "Kính Mừng Đại Lễ Phật Đản" để đón chào quan khách.

Sự hiện diện của lực lượng GDPT giúp cho buổi lễ vô cùng trang trọng khởi sắc, đã tạo thêm ấn tượng đẹp cho người bản xứ, nhất là vợ chồng ông bà Regina và Erich Leuenberger, đại diện hội đồng dân biểu của làng Nebikon, nơi chùa đang trực thuộc, cùng với một vài sinh viên, giảng viên đại học Luzern, Zürich đang tìm tòi nghiên cứu về Phật giáo.

Niềm ưu ái đó còn khởi nguồn từ non tháng trước khi chùa tổ chức lễ "mở cửa chùa" theo sự yêu cầu và tò mò của, từ các cấp chính quyền đến dân chúng làng Nebikon. Họ đã vô cùng ngạc nhiên lẫn khâm phục về công trình kiến thiết biến những cái hầm tối tăm bừa bãi đồ đạc cũ thành một căn phòng sinh hoạt sáng sủa sạch

sẽ, nhiều phòng ngủ thơm mát cho Phật tử ở xa về chùa ngủ qua đêm, một thư viện với nhiều sách báo và đặc biệt nhất là chánh điện với những tôn tượng uy nghi sáng ngời, bài trí hoa đèn thật mỹ thuật đẹp mắt chỉ cần bước vào, chiêm ngưỡng, lòng người cũng rộn lên niềm hoan an lạc không tả được.

Bên trong đã như vậy, bên ngoài sân chùa với tôn tượng Quan Âm Các ngự trị trên một sân rộng lát gạch sạch sẽ, cảnh quang thông thoáng mát mắt khiến cho người Thụy Sĩ vốn chuộng ngăn nắp rất hài lòng về sự đóng góp và xây dựng tinh thần tôn giáo của cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại địa phương thêm phong phú.

Theo như lời của Đại Đức Thích Như Tú nói chuyện trong buổi lễ, tương lai, chùa sẽ mở nhiều khóa tu không chỉ là nơi nương tựa tâm linh cho người Việt Nam mà còn mở rộng cho người bản xứ biết về Phật giáo chúng ta qua các buổi thiền tập. Thật là một điều đáng khích lệ và hoan nghênh vô cùng. Hy vọng sẽ sớm thực hiện vào một ngày không xa.

Trong buổi lễ, ngoài các bài diễn văn, cảm tạ, giới thiệu quan khách... không thể thiếu là *lễ Tắm Phật*. Lễ Tắm Phật để nhắc nhở chúng ta về truyền thuyết khi Phật ra đời có chín con rồng từ cung trời Phạm Thiên phun nước thơm xuống làm mưa để Tắm Phật. Còn bây giờ chúng ta tắm Phật không có nghĩa là tắm cho Phật được sạch sẽ mát mẻ mà ý nghĩa sâu xa của nó là chính tắm gội nội tâm của mỗi chúng ta, tắm để gột rửa bụi phiền não hiển lộ chân tâm để chúng ta tự nhìn lại chính mình biết sám hối và tẩy rửa những tội lỗi trong năm chúng ta đã tạo ra. Có chùa còn giảng rằng, khi cầm gáo nước, dù tắm

bên vai phải của Đức Phật tượng trưng gặp điều ứng ý thuận duyên cũng như khi tắm bên vai trái coi như gặp nghịch cảnh lòng ta vẫn thản nhiên, bình tâm đón nhận.

Tiếp nối của buổi lễ, sau những nghi thức hành chánh, thả bong bóng bay, dùng trưa,... lúc 14 giờ mở màn chương trình văn nghệ do anh em GDPT Thiện Trí cùng Phật tử chùa Viên Minh đảm nhiệm. Dù các nghệ sĩ, diễn viên đều là "cây nhà lá vườn,, nhưng cũng đóng góp nhiều tiết mục múa, ca thật đặc sắc tạo cho buổi lễ vui nhộn, gần gũi, thân thiện, ấm cúng.

Chương trình văn nghệ kết thúc lúc 15 giờ 30 phút, thời gian sau đó là Karaoke cho đến 17 giờ theo qui định. Nhìn chung buổi lễ thật thành công đem lại cho mọi người niềm an lạc, hạnh phúc. Nhưng chương trình sẽ toàn hảo hơn nếu thêm một thời thuyết giảng truyền tải giáo lý của Đức Phật để Phật tử hiểu đạo hơn.

(Trần Thị Nhật Hưng)

*** Pháp Hội tụng kinh Bát Nhã Ba La Mật Đa tại Tổ Đình Viên Giác Hannover, Đức Quốc từ ngày 15.6 đến 26.6.2019:**

Để tỏ lòng biết ơn đối với Sư Phụ, nhân dịp lễ mừng chu niên 40 năm Chùa Viên Giác và lễ

khánh tuế 70 năm của Hòa Thượng; Thượng Tọa Thích Hạnh Tấn cùng Chư Tôn Đức Tăng Ni hàng đệ tử xuất gia và tại gia, đã phát tâm trì tụng trọn bộ Kinh Đại Bát Nhã 24 tập, bản dịch của Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm.

Vì thời gian ngắn nên Thượng Tọa Thích Hạnh Tấn, Tổ chức pháp hội tụng kinh tại Tổ Đình Viên Giác, hướng dẫn tụng kinh mỗi ngày 6 thời. Từ thời thứ nhất quyển thứ nhất cho đến tập cuối Hoàn kinh vào sáng 26.06.

Tối 26.06 Lễ hội hoa đăng thắp đèn Dược Sư có Hòa Thượng Phương Trượng Tổ Đình Viên Giác và rất nhiều Trưởng lão Hòa Thượng cùng Chư Tôn Đức Tăng Ni tham dự cầu Thế giới Hòa bình chúng sanh an lạc. Pháp hội tụng kinh Đại Bát Nhã Ba La Mật Đa, ngoài TT Thích Hạnh Tấn, chủ lễ còn có các Thầy như TT Thích Hạnh Bảo, ĐĐ Thích Hạnh Giới, TT Thích Hạnh Hòa, Chư Tăng chùa Viên giác v.v... hướng dẫn tụng kinh, hằng ngày có trên 120 Phật tử tham dự đặc biệt trong đó có 50 vị tham dự từ đầu khóa cho đến cuối khóa tu.

Pháp hội tụng kinh Đại Bát Nhã được thành tựu viên mãn dưới sự chứng minh của Hòa Thượng Phương Trượng cũng như các Trưởng lão Đại Tăng và Chư Tôn Đức Tăng Ni từ các nước trên các Châu lục về sớm hơn vài ngày, tham dự lễ chu niên 40 năm và lễ khánh tuế 70 năm của Hòa Thượng Phương Trượng Tổ Đình Viên Giác đã tán thán Pháp Hội tụng kinh Đại Bát Nhã Ba La Mật Đa chưa từng có trên thế giới với số lượng Chư Tăng Ni và Phật tử rất đông như vậy.

Trong suốt mấy mươi năm khó nhọc, Hòa Thượng Phương Trượng đã tác thành giới thân huệ mạng cho chúng đệ tử. Giờ đây với tất cả tấm lòng chí thành chí kính, thay mặt huynh đệ tất cả hàng đệ tử, TT Thích Hạnh Tấn đã tác bạch trong buổi lễ mừng Khánh Tuế của Hòa Thượng Phương Trượng" nguyện đem tất cả những gì thanh cao nhất, thanh khiết nhất, tinh anh nhất của cuộc đời mà chúng con đệ tử tu tập được, xin gói trọn trong chung trà này. Nguyên Sư Phụ, pháp thể khinh an, chứng tri.

*Ân Thầy bằng bạc tựa áng mây
Lơ lửng hư không khắp đó đây
Dừng chân Xứ Đức lòng rộng trải
Cam lồ từng giọt thấm trời Tây.*

Nam Mô Đại Từ Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát
Ma Ha Tát

Hannover ngày 01 tháng 07 năm 2019
Pt. Nguyễn Trí (Nguyễn Văn Tâm)

LỄ PHẬT ĐẢN cho Thanh Thiếu Niên

• Phương Quỳnh (Diệu Thiện)

Lần đầu tiên Sư Cô Tuệ Đàm Nghiêm, trụ trì chùa Bảo Quang tổ chức lễ Phật Đản dành riêng cho giới trẻ vào ngày 01.06.2019. Nói như Đại Đức Thích Hạnh Giới là „Hàng độc” hay „không đụng hàng”.

Buổi lễ dưới sự hướng dẫn của Đại Đức Thích Hạnh Giới, cố vấn giáo hạnh của GDPT Đức Quốc đến từ Tịnh Thất Viên Lạc cùng các Sư Cô chùa Bảo Quang Hamburg, các anh chị Huỳnh Trường và đoàn sinh GDPT Pháp Quang. Khoảng 100 thanh thiếu niên và phụ huynh Việt-Đức đến tham dự trong ngày lễ Phật Đản Phật lịch 2563. Ngày Đức Phật thị hiện trên cõi đời này, mang đến cho chúng sanh sự bình đẳng, từ bi và trí tuệ.

Trong phần đạo từ, Đại Đức Hạnh Giới đã dùng tiếng Đức để chuyện trò, giải thích cho giới trẻ:

1.- Ngày Phật Đản là ngày Tam Hợp (Đản Sanh, Thành Đạo và Nhập Niết Bàn). Liên Hiệp Quốc đã chọn ngày này làm ngày Vesak chung cho các quốc gia có tín đồ theo Phật giáo. Năm nay lễ Vesak được tổ chức tại Anh Quốc làm ngày vui cho nhân loại.

2.- Vậy chúng ta phải khởi tâm hoan trong ngày Phật Đản, ta nghĩ đến điều gì, làm gì để tri ân Ngài.

Trong thế giới điên đảo nhưng giáo lý của Đức Phật luôn thể hiện lòng từ bi đối với chúng sanh. Trải qua nhiều năm tu tập, mục đích Thái Tử Tất Đạt Đa là muốn chúng được đạo quả giải thoát nhằm cứu độ chúng sanh thoát khỏi sinh tử luân hồi, mang đến cho nhân loại lòng yêu thương và sự hiểu biết.

Khi mới sinh ra, Thái Tử một tay chỉ lên trời, một tay chỉ xuống đất “Thiên thượng, thiên hạ

duy ngã độc tôn” – trên trời dưới đất, cái đáng nói là Phật tánh. Ngày đản sanh là ngày khai mở Phật tánh.

Sau lời đạo từ của Thầy Hạnh Giới, đội lân GDPT Pháp Quang múa lân biểu diễn rất ngoạn mục. Tiếp theo là các em Oanh Vũ múa hát bài dâng hoa cúng Phật.

Đại Đức Hạnh Giới cũng lên biểu diễn đánh 3 hồi trống cho buổi lễ thêm phần vui nhộn. Cả đạo tràng vỗ tay nhiệt liệt tán thưởng, không ngờ Đại Đức lại có nhiều biệt tài đến thế.

Phần văn nghệ hát cúng dường có giọng ca của Tiểu Phụng và Thiện Tâm. Cháu Oanh Vũ Viên Châu hát bài “Lạy Phật Quán Âm” giọng rất ngọt ngào, thuộc lòng tiếng Việt, làm điệu bộ đưa tay bắt ấn vô cùng dễ thương. Thêm 3 cháu Oanh Vũ dưới 5 tuổi, - Mỹ Thy, Mỹ Thùy, Mỹ Thạch, - hát chung bài “Dâng hoa cúng Phật”. Cả đạo tràng rất vui, khen các cháu và cũng ca ngợi các anh chị huynh trưởng đã biết ươm mầm văn nghệ cho các cháu, giỏi tiếng Việt và hát thuộc lòng tiếng Việt quá hay.

Trước khi nghỉ giải lao, Chư Tôn Đức và đạo tràng hát chung 6 câu tiếng Anh thật tưng bừng vui nhộn:

*I love Buddha, I love Buddha
Yes I do, Yes I do
Buddha is my Teacher
Buddha is my Teacher
Teach my Free
Teach my Free.*

Đúng 13 giờ là lễ Tắm Phật, với bài kệ như sau:

*Nay con rưới tắm thân Như Lai
Đầy thân phước trí đầy trang nghiêm*

*Nguyện cho chúng sanh đều thành Phật
Cùng được pháp thân của Như Lai*

Mỗi người múc 3 gáo nước rưới trên mình Phật và tự nguyện những điều mình mong cầu như nguyện làm việc lành, nguyện tránh làm việc ác, nguyện cho tâm ý trong sạch...

Nam Mô Lâm Tỳ Ni Viên Vô Ưu

Thị Hiên Đản Sanh

Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Hy vọng những năm sau, chùa Bảo Quang sẽ tiếp tục tổ chức ngày Phật Đản cho giới trẻ để ươm giống Bồ Đề cho các cháu.

Ngày hôm sau, 02.6.2019, đông đảo Phật tử từ mọi nơi vân tập về chùa Bảo Quang để tham dự lễ Phật Đản chung cho mọi giới. Bởi vì, hằng năm cứ mỗi độ trăng Rằm tháng Tư âm lịch, những người con Phật khắp nơi trên thế giới hân hoan chào đón "vầng hào quang bùng soi sáng khắp ngàn phương" của Đức Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni.

Vào lúc 10 giờ, Ni Sư Thích Nữ Tuệ Đàm Châu, cung nghinh Chư Tôn Đức quang lâm chánh điện. Buổi lễ dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Thích Hoảng Khai đến từ Na Uy, Đại Đức Thích Hạnh Giới đến từ Tịnh Thất Viên Lạc Đức Quốc cùng với Sư Cô, Ni Sư của Tịnh Thất Bảo Liên Đan Mạch và chư Ni của chùa Bảo Quang Hamburg. GDPT Bảo Quang hát bài "Kính mến Thầy" để chào mừng Chư Tôn Đức, "Trầm hương đốt", Phút nhập tử bi quán... Tiếp theo các cháu Oanh Vũ múa dâng hoa cúng Phật.

Sau nghi lễ tụng thời kinh Phật Đản, như thường lệ là đạo từ Phật Đản của Đại Đức Thích Hạnh Giới về ý nghĩa của ngày Phật đản sanh. Phật Đản là ngày vui, vui vì có Phật ra đời. Niềm vui trong 3 cõi dục, sắc, vô sắc. Niềm vui phải đi vào tâm thức của chúng ta, trong ánh hào quang

sạng ngời của đạo từ bi, trí tuệ, diệt mọi khổ đau và đem an lạc đến mọi chúng sanh.

Góp vui cho buổi lễ là giọng ca ngọt ngào của đôi song ca Tường Diệu và Minh Lộc là những Phật tử của chùa Bảo Quang,

Sau đó là lễ Tắm Phật, mục đích là gột rửa tâm ý mình cho trong sạch có đủ chánh kiến, chánh tư duy để hành xử cho đúng tư cách của một người Phật tử chơn chính.

Buổi chiều từ 14 giờ là thời pháp thoại của Thượng Tọa Hoảng Khai về "Khổ Đễ". Cái khổ không thật mà do tạp khí của phiền não mà sinh ra. Cái khổ chân thật luôn nằm trong 3 cõi, 6 đường; bởi con người thiếu lòng tử bi mới sinh ra khổ.

Cụ Ôn Như Hầu ví cuộc đời như một biển khổ:

Thuyền ai ngược gió, ai xuôi gió

Cũng ở trong cùng biển khổ thôi!

Con người cũng vì tham sân si mới sinh ra cái khổ, bởi chúng ta thường bị màn vô minh che khuất, nên tử bi, trí tuệ cũng bị lu mờ. Vậy trước tiên chúng ta phải kiên trì tu học để nương nhờ Phật pháp diệt tam độc tham sân si cho lòng tử bi trí tuệ phát sinh ra. Từ đó ta mới mong diệt được mọi khổ đau. Sau thời pháp thoại là lễ cúng thí thực cô hồn.

Hai ngày lễ Phật Đản tại chùa Bảo Quang Hamburg được chấm dứt trong niềm hoan hỷ của mọi người. Không khí trang nghiêm của buổi lễ, niềm hoan lạc trên gương mặt bà con Phật tử, sự vui vẻ tận tình chu đáo lo bữa ăn ngon đầy đạo vị của các anh chị em các ban phục vụ là niềm vui chung cho mọi người khi ra về.

Nam Mô Hoan hỷ Tạng Bồ Tát.

Phương Quỳnh (Diệu Thiện)

Hamburg, tháng 6.2019

In sinh hoạt cộng đồng

• Đại Nguyên phụ trách

* EVFTA & Nhân Quyền – Hội Anh Em Dân Chủ, RSF và Việt Tân vận động các tân Dân Biểu Quốc Hội Âu Châu ở Bruxelles:

Từ trái: LS Nguyễn Văn Đài, anh Trần Đức Tuấn Sơn (Việt Tân), Bà Dân Biểu Maria Arena (Bỉ), tân Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Quyền QHAC nhiệm kỳ 2019-2024, cô Julie Mazerczak (RSF), anh Vũ Đình Khang (Việt Tân). Ảnh: Việt Tân

Ngày 30 tháng Sáu, 2019 các cơ quan báo chí, truyền hình lẽ phải ồ ạt đưa tin Hiệp Định Tự Do Thương Mại EU-Việt Nam (EVFTA) đã được ký kết tại Hà Nội. Tất cả các bản tin đều viết theo kiểu "mọi chuyện đã xong", cố ý lờ đi một điều vô cùng quan trọng: Trước khi được áp dụng, EVFTA cần phải được Quốc Hội Âu Châu (QHAC) phê chuẩn. Và các vị Dân Biểu QHAC không giống các vị Dân Biểu Quốc Hội nhà nước CHXNCNVN. Họ có quyền lên tiếng, hành động và bỏ phiếu theo lương tâm và niềm tin của họ, của cử tri mà họ đại diện chứ không phải bắt buộc theo lệnh của đảng hay của bên hành pháp.

Nhiệm kỳ của Quốc Hội Âu Châu khóa 9 (2019-1024) từ ngày 1/7/2019. Nhằm cập nhật thông tin cho các dân biểu QHAC về tình hình nhân quyền tại Việt Nam và vận động các dân biểu trước viển ảnh QHAC sẽ quyết định phê chuẩn hay không EVFTA trong thời gian tới đây, một phái đoàn gồm Hội Anh Em Dân Chủ, Tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới (RSF) và Việt Tân đã đến trụ sở Quốc Hội Âu Châu tại Bruxelles trong chuyến vận động 2 ngày, 9 và 10 tháng 7.2019.

Một số Dân Biểu đã dành cho phái đoàn một khoảng thời gian để lắng nghe và trao đổi. Phái

đoàn Việt Tân trình bày về tình hình vi phạm nhân quyền tại Việt Nam ngày càng gia tăng từ năm 2015 đến nay, với những bản án nặng nề đối với các nhà đấu tranh dân chủ như Mục Sư Nguyễn Trung Tôn, các ông Nguyễn Văn Túc, Trương Minh Đức, Lê Đình Lương...

Luật Sư Nguyễn Văn Đài thuộc Hội Anh Em Dân Chủ đã tường thuật với các vị Dân Biểu những hành vi tra tấn tinh thần và vật chất đối với các TNLT tại Việt Nam, nhằm ngăn cản những người này tái sinh hoạt đấu tranh một khi ra tù, cũng như gây sợ hãi trong đầu những người đang tranh đấu và chưa bị bắt. Đặc biệt, LS Đài nêu lên sự kiện các TNLT hiện đang bị hành hạ trong Trại giam số 6, Nghệ An bằng cách tháo gỡ quạt máy trong điều kiện thời tiết khắc nghiệt, nhiệt độ lên tới 40°C.

DB Pascal Durand, thuộc Đảng Cộng Hòa Tiến Bước của Tổng Thống Pháp Emmanuel Macron, là người đầu tiên tiếp đón phái đoàn. Đây là nhiệm kỳ thứ nhì của DB Pascal Durand, một người từng lên tiếng đòi hỏi nhân quyền cho Việt Nam. Tháng Chín, 2018, cùng với 31 vị Dân Biểu khác, Pascal Durand đã đồng ký tên thư kêu gọi nhà cầm quyền CSVN phải tuân thủ Công Ước Quốc Tế về Quyền Dân Sự và Chính Trị, trả tự do cho các TNLT, xem xét lại Luật An Ninh Mạng... db Pascal Durand tuyên bố ông sẽ tiếp tục quan sát tình hình nhân quyền tại Việt Nam, đặc biệt sẽ xem Hà Nội có thật sự giữ các cam kết với cộng đồng quốc tế, đặc biệt các Công Ước 87 và 98 của Tổ Chức Lao Động Quốc Tế ILO.

DB Maria Arena, thuộc Đảng Xã Hội Vương Quốc Bỉ, cũng vừa tái đắc cử. Trước đây là thành viên Ủy Ban Nhân Quyền của Quốc Hội Âu Châu, ở nhiệm kỳ mới, bà được chọn vào chức vị Chủ tịch của ủy ban này. Bà đã nhiều lần lên tiếng chống lại EVFTA vì CSVN đã gia tăng đàn áp đối kháng từ năm 2016.

Theo DB Arena, dư luận quần chúng Âu Châu đang có xu hướng chống lại các hiệp định thương mại và các tân dân biểu cũng có thể đi theo xu hướng này. Vì vậy, nếu Hiệp Định Tự Do Thương Mại EU-Việt Nam được mang ra phê chuẩn lúc này thì chưa chắc được thông qua. Bà Arena khuyến khích các nhóm Việt Nam tranh đấu cho nhân quyền cũng như các NGO quốc tế tiếp tục đi gặp các tân dân biểu QHAC để trình bày với họ về những gì đang xảy ra tại Việt Nam trên mặt tự do ngôn luận, tự do chính trị.

Với tư cách là Chủ tịch Ủy Ban Nhân Quyền của QHAC, bà DB Arena đã yêu cầu có sự trao đổi trực tiếp và thường xuyên với 4 đại sứ EU,

trong đó có Đại Sứ EU tại Việt Nam. Trong buổi trao đổi, cô Julie Mazerczak cũng bày tỏ sự quan tâm của tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới (Reporters sans frontières – RSF) về Luật An Ninh Mạng. Năm 2019, Việt Nam bị xếp hạng 176 trên 180 quốc gia trong phạm vi tự do báo chí của RSF. Nhiều bloggers và ký giả độc lập đang bị lãnh các án tù nặng nề chỉ vì đã hành xử quyền tự do thông tin của họ.

Dân Biểu Anna Cavazinni, thuộc Đảng Xanh ở Đức, lần đầu tiên đắc cử vào QHAC. Bà Cavazinni cho biết sẽ có một phái đoàn thuộc Ủy Ban Thương Mại của QHAC thăm viếng Việt Nam vào tháng Mười năm nay. Theo DB Cavazinni, đây là cơ hội tốt để phái đoàn QHAC có thể gặp gỡ những người lao động, những nhà hoạt động dân chủ để có được những thông tin trực tiếp về tình hình nhân quyền tại Việt Nam. Phái đoàn Việt Tân gợi ý với DB Cavazinni là phái đoàn đó của QHAC cần phải đòi hỏi mạnh mẽ để được tiếp xúc các nhà đối kháng và các nhà hoạt động cho giới lao động mà không có sự hiện diện của an ninh và quan chức CSVN.

DB Miapetra Kumpula-Natri, thuộc Đảng Xã Hội ở Phần Lan và là Phó Chủ Tịch Ủy Ban Mậu Dịch Quốc Tế, đã từng đồng ký tên thư ngỏ đến Chủ tịch Hội Đồng Âu Châu vào tháng Sáu, 2019 nói lên quan điểm bất đồng của bà đối với việc ký kết EVFTA trong bối cảnh vi phạm nhân quyền hiện nay tại Việt Nam. Bà DB Kumpula-Natri khuyên phái đoàn tiếp tục công việc vận động các dân biểu, đặc biệt bên cánh hữu của QHAC để thông tin về những vi phạm nhân quyền hiện nay tại Việt Nam.

Dân biểu Đảng Xã Hội Ismael Ertug nhận tài liệu và hẹn gặp phái đoàn vận động tại văn phòng địa phương của ông ở Đức. Cũng vì trùng với buổi điều trần bà Ursula von der Leyen, tân Chủ Tịch Hội Đồng Âu Châu, diễn ra suốt ngày 10/7/2019, các vị DB Joachim Schuster (Đức) và Frédérique Ries (Bỉ) đã cử các phụ tá đại diện họ đứng ra tiếp đón và trao đổi với phái đoàn. Do các tân dân biểu chưa nhận được văn phòng chính thức của mình nên các buổi trao đổi diễn ra ở những nơi công cộng trong trụ sở Quốc Hội Âu Châu tại Bruxelles.

(Trần Đức Tuấn Sơn – Web Việt Tân)

*** Washington Ngày Nhân Quyền Cho Việt Nam:**

Ngày Nhân Quyền Cho Việt Nam lần thứ 25 được tổ chức ngày hai ngày 10 và 11 tháng 7 tại trụ sở Quốc hội Mỹ ở thủ đô Washington. Các nhà lập pháp trong Quốc hội Hoa Kỳ sẽ trực tiếp

lắng nghe nguyện vọng của các nhà hoạt động người Việt đến từ khắp nơi trên nước Mỹ và cả từ Việt Nam trong một nỗ lực điều trần về tình hình tự do và nhân quyền ở Việt Nam cũng như những trường hợp nhà cầm quyền CSVN đàn áp, đánh đập bắt giam những người đấu tranh vì bất đồng chính kiến.

Đây là sự kiện quan trọng trong sinh hoạt hàng năm của cộng đồng người Mỹ gốc Việt ở Washington DC cũng như các tiểu bang xa, bắt nguồn từ Nghị Quyết chung SJ-168 của Quốc Hội Hoa Kỳ và Công Luật số 103-258 do Tổng Thống Bill Clinton phê chuẩn và ban hành năm 1994, công nhận ngày 11 tháng Năm hàng năm là Ngày Nhân Quyền Cho Việt Nam. Đạo Luật phản ánh cam kết ủng hộ của chính phủ và người dân Mỹ đối với công cuộc tranh đấu của người Việt hải ngoại cho tự do, dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam, đồng thời thể hiện ý chí và sự vận động, cổ vũ quyền con người cho người dân trong nước.

Những Nghị sĩ nhận lời mời gặp gỡ các nhà hoạt động gốc Việt. “Những dân biểu này là những người rất coi trọng về nhân quyền và tự do tôn giáo. Họ là những người viết thỉnh nguyện thư yêu cầu Tổng Thống Donald Trump quan tâm hơn đến vấn đề tự do tôn giáo ở Việt Nam”. Trong một báo cáo công bố vào ngày 21 tháng 6, Bộ Ngoại Giao Mỹ nhận xét tự do tôn giáo ở Việt Nam vẫn bị hạn chế nghiêm ngặt, bao gồm việc các lãnh đạo tôn giáo thuộc các nhóm không được nhà nước công nhận báo cáo về nhiều hình thức sách nhiễu từ chính quyền.

Với chủ đề Quyền Tự Do Phát Biểu, Quyền Tự Do Internet, buổi lễ được bảo trợ bởi Thượng nghị sĩ Tim Kaine cùng một số các Dân biểu và Thượng nghị sĩ lưỡng viện quốc hội thường quan tâm lên tiếng, thúc đẩy việc cải thiện nhân quyền cho Việt Nam.

Ngoài ra còn có sự bảo trợ của Tổng Liên Đoàn Lao Công và Lao Động Mỹ (AFL-CIO), các tổ chức nhân quyền quốc tế, phái đoàn các cộng đồng bạn như Trung Hoa, Miến Điện, Lào, Tây

Tạng, Gilgit Baltistan. - Đại diện của các phái đoàn đến từ các tiểu bang Hoa Kỳ: Massachusetts, New Jersey, Pennsylvania, North Carolina, Georgia, Florida, Tennessee, Arkansas, Texas, Washington State, California và đồng thời có phái đoàn của Canada.

Thành phần phát biểu gồm có:

- LM Lê Quốc Thắng, Tổng Thư Ký Ủy Ban Công Lý và Hoà Bình, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

- TT Thích Vĩnh Phước, Trụ Trì Chùa Phước Bửu, Bà Rịa – Vũng Tàu, Việt Nam

- Y Phic Hdok, tín đồ Tin Lành Tây Nguyên hiện tỵ nạn ở Thái Lan

- MS Tin Lành Hmong Vàng Chí Minh, cựu tù nhân tôn giáo với 9 năm tù

- Bà Huỳnh Muôi, quả phụ của tín đồ PGHH Nguyễn Hữu Tấn, người bị cắt cổ trong đồn công an

- Ông Dương Xuân Lương, tín đồ Cao Đài, cựu tù nhân lương tâm

- Trợ Lý Phụ Tá Ngoại Trưởng Scott Busby, Cục Dân Chủ Nhân Quyền Lao Động

- Ủy viên Gayle Manchin, Phó Chủ Tịch Ủy Hội Hoa Kỳ về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế

- TNS John Cornyn (Cộng Hoà, Texas), tác giả dự luật Chế Tài vì Dân Án Nhân Quyền ở Việt Nam

- Nhiều vị Dân biểu và Thượng nghị sĩ Liên Bang

- Đại diện nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế

Thượng tọa Thích Vĩnh Phước, một trong những người từ Việt Nam trình bày, mặc dù ở Việt Nam có nhiều nhà thờ và chùa chiền nhưng hoạt động của những cơ sở tôn giáo này chịu sự "kiểm soát chặt chẽ" của nhà chức trách. "Tăng ni và Phật tử Việt Nam chưa có quyền chọn người lãnh đạo của mình mà là do nhà nước kiểm soát".

Một số nhà lập pháp Mỹ trong thời gian gần đây đã giới thiệu các luật nhằm mục tiêu vào tình hình tự do tôn giáo ở Việt Nam. Dự luật chế tài của Thượng nghị sĩ John Cornyn vào tháng 5 có nội dung kêu gọi tái định danh Việt Nam là "nước cần quan tâm đặc biệt về tôn giáo," trong khi Dân biểu Chris Smith hồi tháng 4 năm 2018 giới thiệu luật buộc các quan chức Việt Nam chịu trách nhiệm về sự đối đãi của họ đối với các nhóm tôn giáo và sắc dân thiểu số.

* Biểu tình tại Frankfurt ngày 13.7.2019:

Frankfurt để đồng hành và ủng hộ tinh thần các tù nhân lương tâm đang tuyệt thực tại trại giam số 5 và số 6 ở Thanh Hóa, Nghệ An. Ngày

13/7/2019 (gồm có đồng bào từ miền Nam, miền Trung đến Bắc Đức cũng như Đan Mạch) lúc 13 giờ trước Tổng Lãnh Sự CSVN ở Frankfurt.

Chương trình khai mạc lúc 13:15 với quốc ca Đức và Việt cũng như phút tưởng niệm. Xen kẽ những bài phát biểu của các tổ chức và hội đoàn là những bài ca đấu tranh hào hùng bên cạnh những tấm phong dài từ 3m tới 5 m in hình 70 Tù Nhân Lương Tâm tiêu biểu cũng như những Tù Nhân của trại giam số 6, Nghệ An đã tạo được sự chú tâm của người Đức và du Khách.

Đặc biệt có sự hiện diện phát biểu của Linh Mục chánh xứ Đinh Xuân Minh. Ngài đã lên án mạnh mẽ hành động tra tấn dã man của „cái gọi là Nhà Nước Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa“, nhưng „thực chất chỉ là một băng cướp tàn ác“.

Luật sư Nguyễn Văn Đài, Chủ tịch Hội Anh Em Dân Chủ, đã tường trình ngắn gọn về chuyển vận động của anh và đảng Việt Tân cũng như Tổ chức Phóng Viên Không Biên Giới tại Quốc Hội Âu Châu tại Brussel liên quan đến Hiệp Định Tự Do Thương Mại EU-Việt Nam (EVFTA) và tình hình nhân quyền tồi tệ tại Việt Nam. „Chúng ta cần vận động để các nghị sĩ Quốc Hội Âu Châu không phê chuẩn EVFTA nếu nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam không tôn trọng nhân quyền.“

Lúc 14:30 giờ đoàn người biểu tình tuần hành vào phố chính, đến địa điểm Paulsplatz, Frankfurter Paulskirche. Cờ vàng rập trời với tiếng hô vang dội những khẩu hiệu „Tự Do Cho Tù Nhân Lương Tâm!“, STOPPT DIE FOLTERUNG DER GEWISSENSGEFANGENEN!“, „Đả đảo Cộng Sản Hèn Với Giặc, Ác với Tù Nhân Lương Tâm!“, „Tự Do Cho Tù Nhân Lương Tâm!“, „STOPPT DIE FOLTERUNG DER GEWISSENSGEFANGENEN!“, „Đả đảo Cộng Sản Hèn Với Giặc, Ác với Tù Nhân Lương Tâm!“ Biểu tình chấm dứt lúc 16:00 giờ

(dn. Tin tóm lược)

* Bản Tin Hội Cứu Trợ TPB. Đức Quốc:

Trong thời gian qua quý đồng hương chúng ta vẫn tiếp tục ủng hộ cho TPB, đặc biệt trong mấy ngày lễ hội tại chùa Viên Giác, nhận qua anh Phát như sau:- Jacqueline Nga Phạm "Tuồng Vân" Thụy Sĩ 100 €. Một gia đình tỵ nạn CS ở Laatzen và vùng phụ cận giúp 4 thương phế binh 220€. Sư cô Thông Chân (chùa Viên Giác) 50€. Gđ Hà Phước Nhuận Hannover 40€. Nguyễn Thị Miên Frankfurt 100 €. Đào Sari (Duisburg) 50€. Nguyễn Văn Quảng (Ausrich) 20€. Võ Văn Tùng (Bartrup) 50€. Ô Thị Hai (Meppen) 55€. Nguyễn Muốn (Wiesbaden) 20€. Tổng cộng: 705 €. (Số tiền này anh Long đã nhận ngày 29-6-2019 tại chùa Viên Giác Hannover.

Nhận qua anh Long: Bích Quyên Nguyễn (3+4+5+6) 40 €. Dieter Erting (3+4+5+6) 40 €. Ân danh Hannover 50 €. Hồng Ân Lê 300 €. Tổng cộng = 430 €. Tổng kết tồn quỹ từ tháng 2 = 3.960 €. Tháng 7 chuyển 50 hồ sơ: 55 € x 50 = 2.750 €. Còn lại tồn quỹ: 1.210 €. Nhận thêm từ anh Long: 430 € + Nhận thêm từ anh Phát: 705 € = Tồn quỹ cuối tháng 7 = 2.345 €.

(Tháng 07 vừa qua Hội đã lập danh sách gồm có 50 hs gửi về cho TPB thuộc hai tỉnh Quảng Trị và Thừa Thiên. Phần còn lại sẽ thiết lập tiếp hồ sơ gửi về giúp đỡ kỳ Tết tới đây).

Xin chân thành cảm ơn quý Ân nhân luôn thương nghĩ đến những anh em khốn khó vì thương tật đang sống lây lất tại quê nhà.

TM. Hội TPB. VNCH

Thư Ký. Trần Văn Huyền

Aalener Str. 41 - 72760 Reutlingen- Germany
TL.07121-61713- E.mail.danhatran@yahoo.de

THÔNG BÁO

Diễn Đàn Thuyền Nhân Việt Nam Tỵ Nạn

Một diễn đàn Thuyền nhân Việt Nam do nhà thờ ở Norden xây dựng với lời kêu gọi hỗ trợ về tài chánh và các vật kỷ niệm của các thuyền nhân còn lưu trữ, (như chiếc hải bàn của chiếc ghe DN-CA1038 xuất phát từ Rạch Dừa Vũng Tàu 1980). Nguồn gốc và sự hiện diện của người Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Cộng Hòa Liên Bang Đức từ những năm 1978 và đặc biệt những thuyền nhân đã được chiếc tàu Cap Anamur cứu vớt trên biển đông. Chương trình này được sự hỗ trợ của thành phố Norden và nhiều chính khách cũng như Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Đức, chùa Viên Giác Hannover.

Hãy cùng chúng tôi xây dựng Diễn Đàn Thuyền Nhân.

Tại thành phố Norden, nơi mà từ năm 1978 đã tiếp nhận hơn 3.000 thuyền nhân Việt Nam, sẽ diễn ra một cơ hội lịch sử có một không hai,

đó là việc xây dựng khu triển lãm dài hạn để kể lại câu chuyện về thân phận và sự hội nhập của thuyền nhân Việt Nam. Trụ sở Văn Khố, nơi hiện đang lưu giữ những tài liệu về sự hội nhập của Người Tỵ Nạn và Người Di Tản của tiểu bang Niedersachsen và vùng Tây Bắc nước Đức, sẽ cần được cải tạo và mở rộng cho mục đích này. Hãy cùng giúp chúng tôi thực hiện.

Việc hội nhập của thuyền nhân Việt Nam được đánh giá là câu chuyện thành công của nước Đức, tuy nhiên chỉ rất ít người trong công chúng biết về điều này. Việc triển lãm dài hạn về câu chuyện lịch sử ấy, được thuật lại qua Video phỏng vấn bởi những người từng trải qua, những vật dụng mà người tỵ nạn đã mang theo trong suốt cuộc hành trình, cũng như những gì họ đã tạo dựng được từ ngày đặt chân đến miền Quê Hương Mới, sẽ làm thay đổi sự hiểu đó trong tương lai. Và câu chuyện của họ sẽ kể thay cho nước Đức về một nhóm người nhập cư rất đặc biệt tại quốc gia này. Diễn Đàn Thuyền Nhân sẽ được thực hiện từ sự hỗ trợ từ thành phố Norden và một phần từ nguồn tài chánh của những nhà hảo tâm.

Für weitere Auskünfte stehen wir Ihnen jederzeit zur Verfügung:

Dokumentationsstätte Gnadenkirche Tidofeld
|Donaustr. 12 | 26506 Norden

Telefon: 04931 – 97 55 335 |

E-Mail: info@gnadenkirche-tidofeld.org

Unterstützen Sie das Forum Boatpeople mit Ihrer Spende! Hãy giúp chúng tôi thực hiện dự án "Diễn Đàn Thuyền Nhân" này bằng sự hỗ trợ tài chánh từ quý vị!

Inhaber: Dokumentationsstätte Gnadenkirche Tidofeld

IBAN: DE72 2835 0000 0145 5683 17

BIC: BRLADE21ANO

Bei Angabe Ihrer Adresse im Verwendungszweck erhalten Sie eine Spendenbescheinigung. Das Forum Boatpeople ist beständig auf der Suche nach Interviewpartner*innen für lebensgeschichtliche Videointerviews sowie Exponaten, die im zukünftigen Forum Boatpeople und unserer Sammlung Platz finden. Treten Sie mit uns in Kontakt: **Hoàng Tôn Long** một thuyền nhân của Cap Anamur.

<https://gnadenkirche-tidofeld.org/forumboatpeople>

Đại Nguyên
(tháng 6 & 7.2019)

- **Tìm thân nhân:** Con tên là Huỳnh Bửu Tiến, quê ở Rạch Giá, Kiên Giang, Việt Nam. Gia đình con có người thân tên **Cái Minh Nhật**, là cậu Ba của con, mẹ con tên Cái Việt Bình. Từ khoảng năm 1988 - 1989 cậu Ba đã rời nhà lưu lạc sang Đức đến nay cũng gần 30 năm mà người nhà vẫn

không có tin tức nào về cậu Ba.

Khoảng nửa năm trước nhờ thông tin một số người quen cũ của gia đình mới hay cậu Ba cũng thường hay đến chùa Viên Giác. Mẹ con cũng đã điện thoại hỏi thăm nhưng vẫn chưa có tin tức gì, có lẽ cậu Ba đổi tên nên mọi người không biết.

Nay con gửi email này cùng với một bức hình cũ năm 1988 của cậu Ba. Nhờ đăng báo giúp gia đình con về tin tức của cậu Ba. Mẹ con và gia đình rất mong gặp lại được cậu Ba sau nhiều năm xa cách để gia đình đoàn tụ.

Gia đình con xin cảm ơn.

Tiến Huỳnh.- **Email: baojin221@gmail.com**

- **Tìm người thân:** Tìm Bà Trang Mỹ Ngọc (Xem Foto kèm theo) Xưa ở Sóc Trăng, khoảng 64 tuổi.

莊美玉
TRANG-MỸ-NGỌC

Những mong quý vị bạn đọc báo Viên Giác quan tâm và phổ biến rộng rãi, tạo cơ duyên tìm được bà.

**Xin liên lạc qua:
Đỗ Cẩm Loan**

Tel: +49 4261 5343

- **Tìm người bạn xưa:** Bạn **NGUYỄN HỮU HẬU**. Vợ tên Hồng. Có 2 con trai tên: Tường Huân và Thế Hào. Ngày trước ở Spaichingen. Anh Hậu khi nhận được tin này xin liên lạc về:

Anh Chị Nguyễn Trí Thu

ĐT. 0178 164 6966. 04421 370 4662

kimtran@gmx.de

Gia đình chúng con/chúng tôi vô cùng đau đớn kính báo cùng thân bằng quyến thuộc, thân hữu xa gần: chồng, cha, anh, cậu, cháu của chúng tôi:

NGUYỄN VĂN NHIỆM

Pháp danh Thiện Phát

Sanh ngày 25.01.1943

Mất ngày 04.07.2019 tại Spaichingen,

Đức Quốc

Hưởng thọ 77 tuổi

Đồng thời chúng con/chúng tôi xin thành kính tri ân và cảm tạ:

- Sư cô Hạnh Trang, chùa Viên Quang Tuebingen

- Sư cô Huệ Liên và Sư cô Thanh Như, Thiền viện Tánh Không Schramberg

- Ban điều hành và những văn thi hữu **CỎ THỎM**

- Hội đồng hương Bà Rịa.

- Hội cựu học sinh Châu Văn Tiếp

- Cựu Chi Hội Phật Tử Reutlingen

- Cựu Chi Hội Phật Tử Tuttlingen Rottweill .

- Quý thân bằng quyến thuộc cùng bạn hữu xa gần.

Quý vị đã thăm viếng, điện thoại phân ưu, phúng điếu, tụng kinh cầu siêu và đưa linh cữu người quá cố.

Trong lúc tang gia bối bối không sao tránh khỏi những thiếu sót, kính mong Quý vị niệm tình hỷ xả.

Tang gia thành kính **TRI ÂN & KÍNH BÁI**

- Vợ Huỳnh Thị Tư

- Trưởng nam: Nguyễn Đại Nhân, vợ và hai con

- Thứ nam: Nguyễn Đại Nghĩa, bạn gái Monica

- Em gái: Nguyễn Thị Đức cùng gia đình

- Cháu: Nguyễn Anh Tuấn cùng gia đình.

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

● Lê Ngọc Châu

*** Bà Christine Lambrecht trở thành tân Bộ trưởng Tư pháp Liên bang:**

Katarina Barley chuyển đến Nghị viện châu Âu với tư cách là thành viên của Nghị viện châu Âu.

Christine Lambrecht, chính trị gia SPD của tiểu bang Hessen, là Bộ trưởng Tư pháp Liên bang mới. Do đó, Thứ trưởng trong Bộ Tài chính Đức thay thế Katarina Barley, người sẽ chuyển đến Nghị viện châu Âu sau cuộc bầu cử châu Âu. Lambrecht, bước sang tuổi 54 vào thứ Tư, là một luật sư và đã ngồi ở Quốc hội (Bundestag) trong hơn hai mươi năm.

Bà sẽ tiếp quản Bộ vào ngày 1 tháng 7.2019 và tuyên thệ tại Quốc hội vào tuần tới.

Mạng biên tập ở Đức đầu tiên báo cáo về nhân sự, và cũng được Cơ quan báo chí Đức thông báo. Nhà lãnh đạo lâm thời đảng SPD Torsten Schaefer-Guembel muốn chính thức công bố tên vào buổi chiều hôm nay.

Lambrecht đã ở Bundestag, trong số những người khác là thành viên của Ủy ban Pháp lý, phó nhóm nghị sĩ và giám đốc nghị viện của nhóm nghị sĩ SPD tại Quốc hội. Kể từ tháng 3 năm 2018, bà là Thứ trưởng Tài chính Quốc hội thuộc Bộ trưởng Tài chính Đức do Olaf Scholz (SPD) đảm nhiệm.

*** Tiền trẻ em cao hơn sẽ được thanh toán tự động từ tháng 7:**

Thứ Sáu, ngày 21 tháng Sáu: Các quỹ gia đình sẽ trả thêm mười euro tiền trợ cấp trẻ em mỗi tháng kể từ tháng 7 năm 2019.

Thêm lợi ích trẻ em từ ngày 1 tháng 7.2019 - tin tốt cho nhiều gia đình. Một lợi thế khác: để có được sự gia tăng, các gia đình thậm chí không phải tự mình làm gì cả.

Suhl (dpa / tmm) - Tin vui cho các gia đình: Quyền lợi trẻ em tăng từ tháng 7 lên 10 euro hàng tháng. Đây là điều mà quỹ gia đình Suhl lưu ý. Mỗi đứa con thứ nhất và thứ hai sẽ được trả 204€ trợ cấp trẻ em mỗi tháng và 210€ cho đứa con thứ ba.

Từ đứa con thứ tư sẽ được trả 235 euro mỗi tháng. Điều quan trọng cần biết: Số tiền sẽ được tự động điều chỉnh và thanh toán bởi quỹ gia đình kể từ tháng 7 năm 2019.

*** Mỗi một trong năm người hưu trí bị đe dọa với nghèo đói tuổi già:**

Handelsblatt, 29.05.2019: Trong lương hưu cơ bản giữa SPD và Liên đảng (Union) thì tranh cãi. Cần có hành động: theo một nghiên cứu, nguy cơ nghèo đói ở tuổi già có thể tăng lên trong tương lai.

Đó là mục tiêu chính sách xã hội quan trọng của Liên minh lớn: Bất kỳ ai đã làm việc cả đời khi về già nên có nhiều tiền hơn là một người nhận trợ cấp xã hội.

Tuy nhiên, cơ hội mà Liên đảng và SPD sẽ thực hiện tiền hưu căn bản theo kế hoạch ngược lại đã không tăng trong những tuần gần đây. CDU và CSU cáo buộc Bộ trưởng Lao động Hubertus Heil (SPD) đi xa hơn với đề nghị của ông về thỏa thuận của liên minh và một khái niệm tài chính "lộng gió". Thực tế là Heil đã đưa ra dự luật của mình sau đó chống lại sự kháng cự của văn phòng Thủ tướng trong cuộc bỏ phiếu của Bộ, một lần nữa làm tăng mức độ phần nộ trong liên đảng CDU/CSU.

Hiện tại khoảng 560.000 người cao tuổi ở Đức nhận được bảo đảm cơ bản vì thu nhập hưu trí của họ không đủ. Sự trả tiền tương ứng với mức độ trợ cấp Hartz IV cộng với chi phí ăn ở. Với khoảng 20 triệu người về hưu ở Đức, con số này thấp. Nhưng không phải tất cả những người về hưu, những người có bảo đảm an sinh cơ bản, đầu tiên đến Sở cứu tế xã hội (*Sozialamt*) - vì xấu hổ hoặc vì thiếu hiểu biết. Theo một nghiên cứu của Viện nghiên cứu kinh tế Đức (DIW), có sẵn ở Handelsblatt, khoảng 17% những người trên 65 tuổi hiện đang được coi là

có nguy cơ đói nghèo. Số người này có thể tăng lên 21 phần trăm vào năm 2045.

Nguyên nhân của nghèo đói tuổi già rất đa dạng: việc làm bấp bênh trong khu vực được trả lương thấp, thời gian thất nghiệp hoặc việc làm bán thời gian. DIW nhấn mạnh trong cuộc điều tra mới của họ về sự suy giảm mức lương hưu. Quy định rằng lương hưu tăng chậm hơn tiền lương trong tương lai sẽ ổn định lương hưu theo luật định trong một xã hội già hóa. Nhưng nếu lương hưu ngày càng tụt xuống so với thu nhập tiền lương, đây có thể chính là một vấn đề đối với những người có thu nhập thấp ở tuổi già.

- Tăng mức lương hưu không phải là vấn đề đối với GroKo.

Các tác giả nghiên cứu kết luận rằng "nguy cơ đói nghèo đối với những người có thu nhập chủ yếu dựa vào bảo hiểm hưu trí theo luật định ở tuổi già, tăng đáng kể với mức giảm lương hưu dự kiến". Người cao tuổi có thu nhập dưới 60% so với thu nhập trung bình được coi là có nguy cơ đói nghèo.

Liên đoàn Công đoàn Đức (DGB) kêu gọi chính phủ liên bang cung cấp thông tin tiền hưu cơ bản. Annelie Buntenbach, thành viên hội đồng DGB cho Handelsblatt biết: "Chỉ sau đó, bảo hiểm hưu trí đối với những người đóng bảo hiểm lâu năm hôm nay và trên hết ngày mai cũng vẫn còn có được tin cậy, bảo vệ chống lại sự suy giảm xã hội hoặc thậm chí nghèo đói ở tuổi già". Ngoài ra, nghiên cứu cho thấy công đoàn xác nhận yêu cầu tăng lâu dài mức lương hưu.

Trung bình thống kê, đo lường tỷ lệ lương hưu tiêu chuẩn so với mức lương trung bình, là trọng điểm của cuộc tranh luận về lương hưu từ vài năm qua. Sự gia tăng mức lương hưu mặc dù không phải là vấn đề trong Liên minh lớn. Tuy nhiên, SPD đã thắng thế rằng nó không nên bị giảm xuống dưới giá trị hiện tại là 48% vào năm 2025. Tuy nhiên, theo tình hình pháp lý hiện nay, sẽ bị thắng lại do sự thông qua đạo luật bởi chính phủ liên bang xanh đỏ trong năm 2004

một lần nữa sẽ có hiệu lực trong việc điều chỉnh lương hưu hàng năm. Theo tính toán của DIW, lương hưu tiêu chuẩn vào năm 2045 sau đó chỉ có thể chiếm tới 43% mức thu nhập trung bình.

*** Thăm dò ý kiến: Lần đầu tiên AfD là lực lượng mạnh nhất tại Sachsen:**

Handelsblatt, 14.6.2019: Đảng AfD tiếp tục tăng ở Sachsen. Theo một cuộc thăm dò, lần đầu tiên đảng này là lực lượng mạnh nhất trong tiểu bang - trước CDU.

Hai tháng rưỡi trước cuộc bầu cử nghị viện tiểu bang, lần đầu tiên AfD cũng là lực lượng mạnh nhất ở Sachsen trong một cuộc thăm dò. Theo cuộc khảo sát của Insa, được thực hiện cho tờ báo "Bild", AfD hiện đạt 25% số phiếu thứ hai, CDU chỉ còn 24%.

Tả khuynh (die Linke) và Xanh ngang bằng với 16% mỗi đảng. SPD sa sút hơn nữa và chỉ đạt bảy phần trăm, FDP sáu phần trăm. Tại tiểu bang Sachsen sẽ được bầu vào ngày 01 tháng 9.2019 một nghị viện mới. Kể từ năm 2014, CDU đã cầm quyền với SPD trong một liên minh lớn tại đây.

Theo khảo sát của Insa, thậm chí không phải là một liên minh ba bên giữa CDU, SPD và Xanh sẽ có đa số ở Sachsen. Tổng cộng sẽ chỉ có 47% và do đó, cũng chỉ ngang ngửa với Linke, AfD và FDP cùng nhau.

Thống đốc tiểu bang và lãnh đạo CDU, Michael Kretschmer gần đây thậm chí đã đề cập đến liên minh gồm bốn đảng trong một cuộc trò chuyện. Ông ta từ chối liên minh với AfD và Linke.

Cả trong cuộc tổng tuyển cử năm 2017 và trong cuộc bầu cử châu Âu vào ngày 26 tháng 5.2019 vừa qua, AfD đã vượt qua CDU ở Sachsen. Nhưng cho đến nay, trong các cuộc thăm dò bầu cử đã nhìn thấy CDU phía trước. Sự sụp đổ rõ ràng của họ đặc biệt khi so sánh với cuộc bầu cử tiểu bang năm 2014. Vào thời điểm đó, CDU đã đạt 39,4%, nhiều hơn 15,4 điểm so

với khảo sát mới nhất. Từ ngày 4 đến ngày 11 tháng 6, có 1057 phụ nữ và nam giới đã được phỏng vấn để khảo sát.

Vào thứ ba qua đã có một cuộc khảo sát tại Brandenburg cho thấy AfD lần đầu tiên cũng là đảng mạnh nhất. Theo khảo sát của Infratest-dimap cho RBB và Antenne Brandenburg, đảng AfD đứng trước với 21% so với SPD (18%), CDU và Xanh (17% mỗi đảng), Tả khuynh (14%) và FDP (5%), hai tháng rưỡi trước cuộc bầu cử. Tại tiểu bang Thuringen (Thuringia), sẽ được bầu vào ngày 27 tháng 10.2019. Trong cuộc thăm dò cuối cùng vào cuối tháng Năm 2019: AfD (20%) đứng ở vị trí thứ ba sau CDU (26%) và Linke (25%).

*** Nhân viên ở phía Đông vẫn tiếp tục làm việc nhiều giờ hơn và lương ít hơn:**

07/07/2019, Berlin (dpa-AFX): Nhân viên ở Đông Đức vẫn làm việc lâu hơn ở phương Tây - và kiếm được ít tiền hơn. Trong năm qua, nhân viên tại các tiểu bang cũ của Đức có trung bình 1295 giờ làm việc. Ở phía Đông với Berlin là 1351 giờ và như thế nhiều hơn 56 giờ. Nếu Berlin được tính ở phía tây, thì ở phía đông là hơn 61 giờ. Đồng thời, mức lương chưa trừ thuế hàng năm trên mỗi nhân viên ở phương Tây ở mức 36.088 Euro cao hơn gần 4.900 Euro so với các tiểu bang mới (tức là các tiểu bang DDR cũ) ở mức 31.242 Euro. Đây là kết quả của dữ liệu từ các cơ quan thống kê của chính phủ liên bang và tiểu bang, mà nhóm nghị sĩ của tả khuynh (die Linke) tại quốc hội Đức đã đánh giá.

Chuyên gia xã hội của Tả khuynh (die Linke), Sabine Zimmermann nói với Cơ quan báo chí Đức, gần 30 năm sau khi thống nhất, sự chia rẽ trên thị trường lao động còn duy trì. Chúng ta không thể nói về điều kiện sống bình đẳng. Không thể chấp nhận được rằng chính phủ liên bang rõ ràng đã bằng lòng với một "thị trường lao động đặc biệt ở phía đông". Điều quan trọng là liên kết hơn nữa để tăng cường phạm vi thương lượng tập thể yếu hơn đáng kể ở phương Đông - đặc biệt là bằng cách dễ dàng tuyên bố các thỏa thuận thương lượng tập thể trong một ngành để ràng buộc cách tổng quát. Đảng Tả khuynh cũng yêu cầu tăng lương tối thiểu lên 12 Euro mỗi giờ.

Tính trung bình, làm việc lâu nhất trong năm ngoài, theo thống kê là tại Sachsen-Anhalt với 1373 giờ. Tiếp theo là Thuringen với 1370 giờ mỗi nhân viên và Mecklenburg-Vorpommern với 1357 giờ. Theo đó, số giờ làm việc ít nhất là ở Saarland (1269), ở Rheinland-Pfalz (1275) và

Nordrhein-Westfalen (1276) - với trung bình toàn quốc là 1305 giờ.

Về tiền lương và lương b ồng cho mỗi nhân viên thì Hamburg vẫn đứng đầu với tổng doanh thu 41.785 Euro chưa trừ thuế vào năm ngoài. Tiếp theo là tiểu bang Hessen (38.779 Euro) và Baden-Wuerttemberg (37.818 Euro). Những người lao động có thu nhập thấp nhất tính theo đầu người ở Mecklenburg-Vorpommern với 28 ngàn Euro, hơn một chút là Brandenburg (29.605 Euro) và Thuringen (29.676 Euro). Trên toàn quốc, tiền lương là 35.229 Euro/ năm chưa trừ thuế cho mỗi nhân viên.

*** Những người nghỉ hưu ở Đức nhận được nhiều tiền hơn từ tháng Bảy 2019:**

AFP, ngày 7 tháng 6: Hơn 20 triệu người về hưu ở Đức nhận lương hưu cao hơn đáng kể từ tháng 7: Hội đồng Liên bang đã phê duyệt vào thứ Sáu tại Berlin, mức tăng lương hưu tăng 3,18% ở phương Tây và 3,91% ở Đông Đức. Do đó, mức lương hưu tăng nhẹ lên 48,16% thu nhập trung bình. Việc điều chỉnh lương hưu, theo Chính phủ Liên bang, khối lượng là mười một tỷ Euro mỗi năm.

Với mức tăng hiện tại mức độ ở phía đông đang tăng từ 95,8% lên 96,5% của giá trị hiện tại ở phía tây. Mức tăng lương hưu đáng kể chủ yếu là do tình hình tốt trên thị trường việc làm và tăng lương gần đây.

Phát triển tiền lương là cơ sở để điều chỉnh lương hưu. Việc điều chỉnh tiền lương liên quan đến việc điều chỉnh lên tới 2,39% trong các tiểu bang cũ và 2,99% trong những tiểu bang mới (tức DDR cũ) mới.

Bên cạnh sự phát triển tiền lương, yếu tố bền vững cũng ảnh hưởng đến lương hưu. Nó đảm bảo rằng sự phát triển của tỷ lệ số người nghỉ hưu với những người đóng góp được tính đến.

*** Porto, lương hưu: thay đổi từ ngày 1 tháng 7 năm 2019:**

Tài chính Yahoo: Tháng 7 mang đến một số đổi mới. Khai thuế, trợ cấp trẻ em, bưu chính, lương hưu và nhiều hơn nữa - tổng quát những thay đổi quan trọng nhất:

- Bưu điện Đức (Deutsche Post) tăng bưu chính:

Vào đầu năm, Deutsche Post đã tăng cước phí vận chuyển bưu kiện. Các bưu kiện năm kilo có giá hơn 50 xu, khách hàng phải trả 7,49 Euro kể từ ngày 1 tháng 1, để vận chuyển. Kể từ ngày 1 tháng 7.2019, Post một lần nữa tăng giá, lần này là cho bưu thiệp và thư:

- Thư tiêu chuẩn thường tăng từ 70 xu lên 80 xu
- Thư nặng lên đến 50g tăng từ 85 xu lên 95 xu
- Thư khổ lớn lên tới 500 gram tăng từ 1,45 Euro lên 1,55 Euro
- Maxibriefe lên tới 1.000 gram tăng từ 2,60 euro lên 2,70 Euro
- Maxibriefe nặng lên tới 2.000 gram tăng từ 4,80 euro lên 4,90 Euro
- Bưu thiệp (Postkarte) tăng từ 45 xu lên 60 xu

Đối với những người vẫn còn tem thư cũ, Post cung cấp các nhãn hiệu bổ sung tương ứng.

- Thêm thời gian cho việc khai thuế:

Cơ quan thuế kể từ năm 2019, thời hạn hoàn thuế được nới lỏng. Cho đến nay, người nộp thuế đã phải nộp bản kê khai của họ đến ngày 31 tháng 5 và bây giờ gia hạn thêm hai tháng nữa, thời hạn nộp đơn khai thuế 2018 là ngày 31.7.2019. Đối với các năm 2019 và 2020, ngày 31 tháng 7 được đặt làm thời hạn nộp đơn.

Người nộp đơn khai thuế được làm bởi các cố vấn thuế cũng có thêm hai tháng nữa và có thể nộp tờ khai thuế cho đến ngày 28 tháng 2 của năm sau.

- Giới hạn thu nhập mới cho Midijobber:

Từ tháng Bảy Midijobber có thể kiếm thêm tiền. Giới hạn thu nhập trước đây là 850 Euro, từ ngày 01 tháng Bảy, nó sẽ được tăng lên 1.300 Euro tổng tiền lương hàng tháng chưa trừ thuế. Đóng góp an sinh xã hội vẫn như cũ, không tăng. Tuy nhiên, họ có được quyền hưởng lương hưu đầy đủ. Nhân viên không còn phải tăng nguồn lực của mình để nhận được trợ cấp hưu trí đầy đủ.

- Cập mới trên Netflix:

Người hâm mộ có thể vui mừng. Tháng 7 mang đến những phi đội mới, háo hức chờ đợi cho Netflix. Nó bắt đầu vào ngày 04 tháng 7 với cấp (bậc) 3 đến Stranger Things. Nấc thứ ba bắt đầu vào ngày 19.7 và vào ngày 26 tháng 7 sẽ có phần chung kết cho "New Black của Orange".

*** Flixbus bây giờ cũng chạy giữa Berlin và Koeln (Cologne):**

dpa, ngày 23.5.2019: Hỏa xa Đức (Deutsche Bahn=DB) vẫn là nhà độc quyền trong giao thông đường dài, các đối thủ cạnh tranh chưa bao giờ chịu đựng lâu dài. Bây giờ Flixbus mở rộng dịch vụ xe lửa của mình. Có những kế hoạch không chỉ cho nước Đức.

Berlin (dpa) - Dịch vụ giao thông đường dài trẻ Flixbus đã kết nối lần thứ ba tại Đức trong doanh nghiệp và đang chuẩn bị bước ra nước ngoài. Một con tàu của đối thủ cạnh tranh nhỏ của Hỏa xa Đức (DB) chạy từ Berlin theo hướng Koeln (Cologne).

Trên đường đi, tàu dừng ở Wolfsburg, Hannover, Essen, Duisburg, Duesseldorf, Dortmund và Bielefeld. Từ ngày 06 tháng 6, chuyến tàu thứ hai sẽ có mặt trên tuyến đường. Tại Đức, Flixbus - một thương hiệu của nhà điều hành hành Flixbus Flixbus - là đối thủ cạnh tranh duy nhất của DB trong giao thông đường dài. "Chúng tôi có mạng lưới xe lửa đường dài tư nhân đầu tiên ở Đức," Fabian Stenger, CEO của Flixbus cho biết hôm thứ Năm trên chuyến tàu ra mắt. Chỉ trong hơn một năm, hai tuyến đường Flixbus đã hoạt động thường xuyên: Berlin-Stuttgart và Koeln-Hamburg.

"Mục tiêu của Flixbus là tạo ra một sự kết hợp tốt giữa các sản phẩm xe buýt và xe lửa," Stenger nói.

Các xe ô-tô bổ sung sẽ tăng công suất giữa Berlin và Stuttgart thêm 30%, công ty tuyên bố. Từ tháng Bảy, một chuyến tàu bổ sung sẽ chạy giữa Koeln và Hamburg. Hiện có bảy chuyến tàu đường dài màu xanh lá cây ở Đức. Flixbus cũng điều hành một chuyến tàu đêm Hamburg-Loerrach.

Để so sánh, vào cuối năm 2018, chỉ riêng DB đã có 274 chuyến tàu ICE đang hoạt động. 148 triệu hành khách trong giao thông đường dài của công ty nhà nước phải đối mặt với 750.000 hành khách trong năm đầu tiên hoạt động thường xuyên của Flixbus. Trong khi bây giờ, công ty đã đếm được tổng cộng một triệu hành khách, như đã thông báo vào thứ Năm.

*** Bầu Chủ tịch Ủy ban EU, Bà Ursula von der Leyen chiếm đa số vừa đủ:**

Ursula von der Leyen (CDU) trở thành Tân Chủ tịch của Ủy ban châu Âu. Chính trị gia của CDU đã giành chiến thắng tối thứ ba trong Nghị viện châu Âu với 383 phiếu và do đó, đa số tuyệt đối cần thiết của 747 nghị sĩ (*ghi chú thêm: chỉ cần 374 phiếu là đặc cử*).

Vào ngày 1 tháng 11.2019, bà sẽ là người kế vị của Jean-Claude Juncker, người Luxembourg. Phó trưởng nhóm nghị sĩ của phe SPD tại Quốc hội (Bundestag) Đức, Achim Post, coi kết quả vừa đủ là một thách thức đối với bà Von der Leyen. Vì vậy, một số nghị sĩ của SPD Đức chống lại chính trị gia CDU. Và lãnh đạo đảng Xanh của Đức vẫn thấy thiếu các cam kết cụ thể từ tân Chủ tịch Ủy ban EU về nội dung cốt lõi xanh. Von der Leyen ngược lại thấy không có vấn đề gì qua kết quả bầu cử sát sao kể trên. Bây giờ bà phải tập hợp danh sách của Ủy ban, sau đó sẽ được trình lên Quốc hội EU vào mùa thu tới.

*** Nữ chủ tịch đầu tiên của Ủy ban châu Âu là ai?**

Bà Ursula von der Leyen, Bộ trưởng Quốc phòng Đức, đã chính thức được bầu làm Chủ tịch Ủy ban châu Âu (EC), qua đó trở thành người phụ nữ đầu tiên đảm nhiệm cương vị này.

Đây là lần đầu tiên sau hơn 50 năm, một người Đức được trao quyền lãnh đạo EC. EC là cánh lập pháp của liên minh, chịu trách nhiệm cho việc đề xuất các dự luật của khối, thực thi các hiệp định và đại diện cho lợi ích của EU trên chính trường thế giới.

Trước đó một ngày, nữ chính trị gia thuộc đảng CDU của Đức tuyên bố qua Twitter sẽ từ chức Bộ trưởng Quốc phòng Đức vào ngày 17.7 bất kể kết quả cuộc bỏ phiếu thế nào. "Tôi sẽ từ chức Bộ trưởng Quốc phòng Đức vào thứ tư tới để phục vụ châu Âu với tất cả khả năng", bà Ursula viết.

Quyết định trên của Ursula von der Leyen nhận được sự ủng hộ và tôn trọng của Thủ tướng Angela Merkel.

Ursula von der Leyen, 61 tuổi, là một chính trị gia cứng rắn, từng được đánh giá là ứng viên tiềm năng kế nhiệm Thủ Tướng Angela Merkel. Trùng hợp là bà cũng sinh ra tại Brussels (Bỉ) - nơi Ủy ban châu Âu đặt trụ sở chính.

Ursula xuất thân trong một gia đình chính trị giàu có. Cha của bà, ông Ernst Albrecht, từng giữ chức Thống đốc bang Niedersachsen trong 14 năm.

Khi còn nhỏ, Ursula sinh sống tại Bỉ. Đến năm 13 tuổi, bà và gia đình mới chuyển về Đức. Bà cũng từng có thời gian theo học tại trường Đại học Kinh tế London - LSE (Anh) danh giá. Vì vậy bà đã sớm có lợi thế hơn nhiều chính trị gia khác ở Đức khi có thể thành thạo 3 ngôn ngữ - tiếng Đức, tiếng Anh, tiếng Pháp.

Sau khi tốt nghiệp kinh tế, bà Ursula tiếp tục theo học tại Trường Đại Học Y Khoa Hannover. Tại đây, Ursula đã gặp chồng tương lai của mình, ông Heiko thuộc dòng dõi quý tộc Von der Leyen, đang học ngành y.

Năm 1986, hai người kết hôn và có với nhau 7 người con từ 1987 đến 1999. Bà từng có khoảng thời gian phải tạm ngưng sự nghiệp để theo chồng sang Mỹ 4 năm, khi ông Heiko được Trường ĐH Stanford mời về giảng dạy.

Ursula lấy bằng tiến sĩ Y khoa năm 1991.

Đến năm 1999, khi đã hơn 40 tuổi, bà Ursula mới quyết định tiếp bước sự nghiệp chính trị của cha mình.

Năm 2005, Thủ Tướng Merkel đã chính thức giới thiệu Ursula Von der Leyen với chính trường Berlin khi bổ nhiệm bà vào vị trí Bộ trưởng phụ trách quyền lợi phụ nữ và trẻ em.

Đến năm 2009, dưới nhiệm kỳ thứ 2 của Thủ Tướng Merkel, Ursula trở thành Bộ trưởng Bộ Lao động. Bà bắt buộc hội đồng quản trị các tập đoàn phải dành ra một lượng ghế nhất định cũng như đặt ra mức lương tối thiểu cho phụ nữ.

Trong nhiệm kỳ thứ 3 của bà Angela Merkel, Ursula Von der Leyen giữ vị trí người đứng đầu Bộ Quốc phòng. Đây được xem là chiếc ghế nóng bậc nhất chính trường Berlin và Ursula là người phụ nữ đầu tiên nắm giữ.

Theo báo *The Economist* (Anh), Bộ Quốc phòng Đức từ lâu được xem như "nghĩa địa" cho những sự nghiệp chính trị đang triển vọng. Nước Đức kể từ sau sự kiện "bức tường Berlin sụp đổ" (1991) đến nay, đa phần người dân Đức vẫn chưa tin tưởng vào quân đội của mình. Khoảng cách giữa mong muốn của chính phủ và niềm tin của người dân còn quá lớn.

Như lời Daniel Goffart, đồng chủ bút cuốn tự truyện về bà Ursula von der Leyen, thì "Bộ Quốc

phòng là một quả bom nổ chậm. Những gì tích cực thì không được công nhận, còn tiêu cực thì sẽ bị chỉ trích". Thế nhưng, đã 6 năm trôi qua, có thể nói bà Ursula đang làm gần như hoàn hảo vai trò của mình.

Sau hơn 20 năm tham gia chính trường, bất chấp những sóng gió, bà Ursula von der Leyen là người duy nhất liên tục nằm trong nội các của bà Merkel kể từ nhiệm kỳ Thủ Tướng đầu tiên vào năm 2005.

Thủ Tướng Đức từng nhiều lần dành lời khen cho bà Ursula. Như trong buổi công bố nội các mới cho nhiệm kỳ thứ 3 của mình, bà Merkel đã nhận xét: "Những người đã biết về Von der Leyen hiểu rằng bà ấy có độ dẻo dai để đảm trách công việc khó khăn".

Nhiều người Đức, mà phần lớn là phụ nữ, cảm thấy quý mến Ursula. Thông thường ở Đức, một phụ nữ chỉ có từ 1 tới 2 con trong khi bà Ursula đã tự tay nuôi dạy 7 người con. Bà đã làm được nhiều việc mà không phải người phụ nữ nào cũng kham nổi khi một tay vừa chăm sóc gia đình, vừa lo cho người cha bị Alzheimer, tay còn lại điều hành toàn những Bộ lớn, trong khi vẫn khỏe mạnh tươi cười mỗi ngày.

Với mái tóc ngắn hoàn hảo, trang phục thanh lịch, người phụ nữ nhỏ bé (bà Ursula chỉ cao 1,61 m) luôn giữ phong thái bình tĩnh trong bất kỳ hoàn cảnh nào khiến nhiều người ví bà là hiện thân của sự "bình yên" nơi "tâm bão".

Khởi đầu tốt đẹp cho EU:

"Sự tin nhiệm mà các vị đặt vào tôi cũng là niềm tin vào châu Âu, một châu Âu mạnh mẽ và đoàn kết, từ tây sang đông, từ bắc xuống nam. Hãy cùng nhau làm việc trên tinh thần xây dựng" - Chủ tịch tân cử Ursula von der Leyen, phát biểu ngay sau khi đắc cử.

Bà Ursula còn có một tầm nhìn chiến lược cho EU và nước Đức. Trong một lần trả lời *The Economist*, Ursula ví EU như một gia đình đang bị các thế lực bên ngoài phá vỡ sự kết dính. Theo bà, nó cần "một thế lực trung tâm có thể giữ vai trò lãnh đạo hợp nhất và nước Đức nên nắm giữ trách nhiệm này".

Bà Ursula cũng có quan điểm cứng rắn với Trung Quốc. Bà cho rằng châu Âu cần chú ý nhiều hơn đến Trung Quốc, nơi đang có nhiều mối đe dọa mà đa phần các chính trị gia ở EU lại bỏ qua.

Bà Ursula được EU đánh giá cao không chỉ bởi trình độ học vấn, khả năng ngoại ngữ, kinh

nghiệm làm việc mà còn bởi vì bà có cùng quan điểm chính trị với liên minh, nhất là vấn đề Anh tách khỏi EU hay còn gọi là Brexit.

Ursula ủng hộ sự hội nhập của châu Âu. Bà từng chia sẻ về một mô hình hội nhập cao hơn cho châu Âu, đó là "Hợp chủng quốc châu Âu" – mô hình liên bang giống như Mỹ, Đức hay Thụy Sĩ.

Bà cho rằng châu Âu có thể sử dụng "lợi thế quy mô" của mình để giải quyết các vấn đề về tài chính, thuế và kinh tế. Ngay khi Anh quyết định sẽ rời khỏi "ngôi nhà chung châu Âu", bà Ursula tuyên bố đó là cơ hội để EU tăng cường hợp tác quân sự bởi Anh trước đó luôn là nước cản trở các kế hoạch chung.

Từ Berlin, Thủ Tướng Angela Merkel cũng ca ngợi đồng minh lâu năm của mình là một "người châu Âu dám dấn thân và rất thuyết phục" và sẽ "giải quyết rốt ráo những thách thức chúng ta phải đối mặt với tư cách Liên minh châu Âu".

Tổng Thống Pháp Emmanuel Macron từ trước đã dự báo việc bà Ursula trở thành Chủ tịch Ủy ban châu Âu sẽ mang lại một khởi đầu mới tốt đẹp cho EU.

Ông cũng tái khẳng định điều này vào hôm qua và khẳng định nước Pháp sẽ ở bên cạnh bà Ursula.

(Tóm lược bản tin của Kiều Trang)

*** Kramp-Karrenbauer trở thành Tân Bộ trưởng Quốc phòng Đức:**

Điều bất ngờ không thể hoàn hảo hơn: lãnh đạo CDU, Annegret Kramp-Karrenbauer sẽ trở thành tân Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Đức. Gần đây nhất, Bộ trưởng Bộ Y tế, Jens Spahn (CDU) đã được đề cập đến cho chức vụ này. Kramp-Karrenbauer cũng luôn luôn nói rằng bà không đi vào nội các của Thủ Tướng Angela Merkel, mà muốn tập trung hoàn toàn vào công việc của bà với tư cách là Chủ tịch đảng CDU. Nhưng bây giờ mọi thứ đã diễn ra nhanh chóng. Kramp-Karrenbauer được bổ nhiệm làm Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Đức ngày hôm nay 17.07.2019. Do đó, Merkel đã đưa người kế nhiệm mong muốn của bà ta với tư cách là Thủ Tướng vào trong nhóm chính phủ của mình. Nhiệm vụ chính trị chính của tân Bộ trưởng sẽ là việc hiện đại hóa đang diễn ra của lực lượng vũ trang.

*** Lê Ngọc Châu (M_Tháng 6+7.2019)**

Sưu tầm và phiên dịch từ các báo Spiegel, SZ, FAZ, Handelsblat, die Welt, Focus, N-TV, AFP...

• Quảng Trực phụ trách

*** Tổ Chức Người Bảo Vệ Nhân Quyền: CSVN đang giam giữ 231 tù nhân lương tâm:**

Theo tổ chức Người Bảo vệ Nhân quyền (Defend the Defenders- DTD), chế độ độc tài toàn trị CSVN đang giam giữ ít nhất 231 tù nhân lương tâm (TNLT) trong điều kiện giam giữ hà khắc. Trong số này, 197 người đã bị kết án từ 2 năm đến chung thân (trường hợp ông Phan Văn Thu, trưởng nhóm Ân đàn Đại đạo), và 34 người còn lại đang bị giam giữ trong thời gian điều tra. Theo tội danh và cáo buộc: 50 người bị cáo buộc hoặc kết tội "hoạt động nhằm lật đổ chính quyền theo Điều 79 của Bộ luật hình sự 1999 hoặc Điều 109 của Bộ luật hình sự 2015; 32 người bị cáo buộc/kết tội theo Điều 88 của Bộ luật hình sự 1999 hoặc Điều 117 của Bộ luật hình sự 2015; 54 người bị kết tội "phá hoại khối đoàn kết"; 9 người bị cáo buộc "gây rối an ninh"; 12 người bị cáo buộc/kết tội theo "lợi dụng quyền tự do dân chủ" và đa số những người còn lại bị kết tội "gây rối trật tự công cộng" vì tham gia biểu tình phản đối hai dự luật Đặc khu Kinh tế và An ninh mạng ngày 10-11/6/2019. 13 người đang bị giam giữ mà không rõ cáo buộc hay tội danh là gì, và họ bị giam giữ quá thời hạn 4 tháng quy định trong Bộ luật tố tụng hình sự. Họ vẫn bị biệt giam, và chưa được gặp người thân và luật sư. 20 trong số họ là phụ nữ. Duy nhất trường hợp Huỳnh Thục Vy đang được tại ngoại do đang nuôi con nhỏ. Cô bị kết án 33 tháng tù giam vì tội danh "xúc phạm quốc kỳ". Tất cả 231 tù nhân lương tâm bị bắt giữ trong những vụ án nguy tạo, và 197 tù nhân lương tâm đang thi hành án tù đều bị kết án bằng những bản án nặng nề trong những phiên tòa không tuân theo chuẩn mực quốc tế về một phiên tòa công bằng. Trong thời gian điều tra, tù nhân lương tâm bị hỏi cung liên tục, là đối tượng của tra tấn tinh thần và thể chất. Sau khi bị kết án, họ bị lưu đày đi xa gia đình, làm cho gia đình họ gặp khó khăn trong thăm nuôi. Trong khi thi hành án, các TNLT bị đối xử hà khắc trong những trại giam với điều kiện sống vô cùng nghiệt ngã, bị tra tấn về tinh thần, và nhiều người bị đánh đập bởi quản giáo hay tù hình sự được bảo kê bởi giám thị trại giam. Họ còn bị buộc lao động khổ sai trong điều

kiện tồi tệ về an toàn lao động. Hiện có hàng chục TNLT đang tuyệt thực để phản đối trại giam đối xử vô nhân đạo, đặc biệt là ở Trại tù số 5 ở Thanh Hóa, Trại số 6 ở Nghệ An, Trại Ba Sao ở Hà Nam và Trại An Đầm ở Quảng Nam. Trên mạng xã hội, hiện nay đang có một phong trào rộng lớn phản đối chính quyền CSVN đày đọa TNLT tại các nhà tù kể trên.

*** Nông dân Đồng Bằng Sông Cửu Long quay cuồng trong cơn khát, vì Trung Cộng chặn dòng Mekong:**

Hàng chục năm nay nhiều người dân vùng hạ nguồn sông Mekong (Cửu Long) ở Việt Nam rơi vào cảnh lao đao, nhiều người dân phải tha phương cầu thực vì những cơn khát. Chỉ tính riêng từ năm 2009 - 2014, có hơn nửa triệu người dân ở Đồng Bằng Sông Cửu Long (ĐBSCL) đã phải di cư đến các vùng khác. Nguyên nhân được đưa ra là phía Trung Cộng là nước nằm trên thượng nguồn sông Mekong, sở hữu 2.130km sông chảy qua lãnh thổ nước này trong tổng chiều dài 4.880km của dòng sông đã xây dựng hàng loạt con đập thủy điện lớn, làm ảnh hưởng nghiêm trọng đối với người dân dưới vùng hạ lưu của con sông. Tiến sĩ Dương Văn Ni, Khoa Môi trường và tài nguyên thiên nhiên, Đại học Cần Thơ cho biết, dòng sông Mekong giờ như một ao tù bị ô nhiễm, khó có loài thủy sản có thể sinh sống tốt trong môi trường như vậy. Mặt khác, việc các đập thủy điện trên thượng nguồn giữ nước cũng đã khiến nồng độ mặn của phía hạ nguồn cao lên, vừa làm cho lượng nước về hạ nguồn suy giảm, nên không đẩy trôi được những chất bẩn tồn đọng trên sông. Ngoài ra, theo Ủy Hội Sông Mekong vào năm 2014, thủy điện chỉ còn 80 triệu tấn/năm, trước đó vào năm 1992 lượng phù sa là 160 triệu tấn/năm. Và ước tính, đến năm 2040 thì ĐBSCL gần như không còn phù sa. Sự việc đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến những người nông dân Việt Nam ở vùng ĐBSCL, nhiều nông dân đã rơi vào nợ nần, mất kế sinh nhai nên đã bỏ xứ để ra đi.

*** Mỹ phản đối Trung Cộng phóng hỏa tiễn ở Trường Sa, VN chỉ "quan ngại":**

Vào ngày 2/7, Dave Eastburn - người phát ngôn của Ngũ Giác Đài - cho biết rằng, Bộ Quốc Phòng Mỹ đã nắm được thông tin phía Trung Cộng phóng thử hỏa tiễn chống hạm ở quần đảo Trường Sa, tại khu vực các đảo nhân tạo mà nước này bồi đắp phi pháp. Trước hành động trên của Trung Cộng, ông Eastburn nói rằng, ông không phát biểu đại diện cho các quốc gia có chủ

quyền. Nhưng ông chắc chắn các nước này đều đồng ý rằng hành vi của Trung Cộng đã đi ngược lại với tuyên bố muốn duy trì hòa bình trong khu vực. Và hành động của Trung Cộng là mang tính đe dọa nhằm bắt nạt các nước khác ở Biển Đông. Trong khi đó, vào chiều ngày 4/7 bà Lê Thị Thu Hằng, người phát ngôn của Bộ Ngoại giao đã lên tiếng "quan ngại" về hành động này. Bà Hằng không dám gọi tên "người anh em" Trung Cộng, mà chỉ nói chung chung với "các bên", và cũng không dám nói ra địa điểm cụ thể là quần đảo Trường Sa. Bởi nếu là tranh chấp ở Biển Đông với VN thì không chỉ có riêng Trung Cộng, mà còn có các nước khác như Phi Luật Tân, Đài Loan...

*** Mỗi ngày có 100 người Việt du lịch đến Nam Hàn rồi trốn ở lại:**

Sau khi phía Nam Hàn thực hiện chính sách cấp thị thực 5 năm cho người dân ở ba thành phố Hà Nội, Đà Nẵng và Sài Gòn, thì nhiều người đã lợi dụng chính sách ưu đãi visa 5 năm này để trốn ở lại. Thống kê cho thấy, số người vi phạm cư trú bất hợp pháp tăng nhanh với 2.000 trường hợp, nhiều nhất là trong tháng 5/2019, khi mỗi ngày có đến 100 người đến Nam Hàn bằng con đường du lịch rồi trốn ở lại mà không chịu về Việt Nam. Phía Đại sứ quán Nam Hàn tại Việt Nam cho biết, từ ngày có cấp ưu đãi visa dài hạn 5 năm cho ba thành phố trên, thì các văn phòng của tòa lãnh sự lúc nào cũng trong tình trạng quá tải. Đến nay, cơ quan này đã cấp 16.000 thị thực cho công dân ở ba thành phố được ưu tiên để đi du lịch sang Nam Hàn. Trước tình trạng, người dân Việt Nam lợi dụng đi du lịch để trốn ở lại, vào ngày 10/6 vừa qua, phía Nam Hàn đã phải điều chỉnh lại chính sách, dừng cấp visa 5 năm cho người có đăng ký tạm trú tại ba thành phố lớn, mà chỉ cấp cho những người có hộ khẩu thường trú tại các thành phố này.

*** Khủng hoảng môi trường đô thị trầm trọng, vì 70% rác thải được chôn lấp:**

Rác thải tại Hà Nội và Đà Nẵng những ngày gần đây đang bị ùn tắc ở nhiều nơi trên đường phố, người dân sống ở gần khu vực bãi rác đã liệu mạng lao ra đường chặn xe chở rác, không cho vào bãi. Theo ông Nguyễn Thượng Hiền, Vụ trưởng Cai quản chất thải, Bộ Tài nguyên và Môi trường cho biết, rác thải đang là vấn đề cấp bách của cả nước. 70% rác thải ở Việt Nam được giải quyết bằng cách chôn lấp, nhiều bãi chôn không hợp vệ sinh khiến người dân xung quanh bãi rác bất mãn. Cho đến nay, cả nước chưa nơi nào có

mô hình giải quyết chất thải rắn sinh hoạt hoàn thiện, đạt tất cả các tiêu chí về kỹ thuật, kinh tế, xã hội, và môi trường. Còn công nghệ giải quyết chất thải rắn được nhập cảng về thì không phù hợp với đặc điểm chất thải rắn tại Việt Nam. Tại nông thôn, lượng chất thải sinh hoạt mỗi ngày là 32.000 tấn nhưng chỉ thu gom được 55%, còn thành phố là 38.000 tấn nhưng chỉ thu gom được 85%. Giáo sư Đặng Hùng Võ, cựu Thứ trưởng Tài nguyên và Môi trường cho rằng, việc 70% rác thải được giải quyết bằng chôn lấp là quá cao, gây tổn đất, ô nhiễm nước ngầm. Một số đô thị từng vận động người dân phân loại rác, thậm chí còn dọa phạt tiền nếu người dân không phân loại, nhưng sau khi người dân phân loại thì nhân viên thu gom rác lại đổ chung tất cả vào thùng xe thu gom, khiến việc phân loại vô nghĩa. Ông Đặng Huy Đông, cựu Thứ trưởng Kế hoạch và Đầu tư nhận định, vấn đề cốt lõi giải quyết rác thải đô thị là công nghệ. Nhưng nhà cầm quyền chưa tạo ra môi trường cạnh tranh công nghệ giải quyết rác thải lành mạnh, minh bạch, nên những công ty có công nghệ tốt nhất chưa dám tham gia.

*** Nữ công nhân Việt Nam phải "bán mình", vì đồng lương không đủ sống:**

Chiều ngày 10/7/2019, Tổng Liên đoàn Lao động CSVN đã tổ chức tọa đàm về tiền lương tối thiểu, mức sống tối thiểu của người lao động. Tại đây, ông Vũ Quang Thọ, cựu Viện trưởng Viện Công nhân và công đoàn cho biết, hiện lương/giờ tối thiểu đã bảo đảm được gần 95% mức sống tối thiểu của người lao động, nhưng mức thu nhập của người lao động vẫn còn quá thấp so với nhu cầu và mức sống tối thiểu. "Lương không đảm bảo đủ sống, người lao động sẵn sàng bán mình cho quý, và hiện ở các khu công nghiệp đã có hiện tượng nữ công nhân chấp nhận chữa thuê, dẽ thuê...", ông Thọ chua chát nói ra điều này. Nhiều công nhân chỉ nhận được mức lương từ 4 đến 5 triệu đồng/tháng, với mức lương này công nhân phải chi tiêu cho hàng loạt các chi phí sinh hoạt. Vì vậy, tại khu công nghiệp phía Bắc đã có những nữ công nhân chấp nhận dẽ thuê để kiếm được mức thù lao từ 10.000 đến 12.000 Mỹ kim. Ngoài dẽ thuê, thì người lao động còn phải đi chạy xe ôm để có thêm thu nhập, vì vậy, họ không có điều kiện để tái tạo sức lao động. Ông Nguyễn Thành Đô, Trưởng ban Chính sách Liên đoàn Lao động tại Sài Gòn cho rằng, hiện nay cách tính lương của chủ lao động đối với người lao động không minh bạch, nên người lao động không biết được cách tính lương.

*** Tội phạm Trung Cộng đang hoành hành tại Đà Nẵng:**

Báo VTC ngày 11/7 loan tin, Thiếu tướng Vũ Xuân Viên, Giám đốc Công an Tp Đà Nẵng cho rằng, tình trạng người ngoại quốc, đặc biệt là người Trung Cộng vi phạm luật pháp trên địa bàn Tp Đà Nẵng gia tăng. Và trong sự việc này, đã có sự tiếp tay của người dân Đà Nẵng. Ông Viên cho biết, người ngoại quốc đến Đà Nẵng tăng rất nhanh. Năm 2017, có hơn 1,4 triệu lượt người ngoại quốc đến thành phố này du lịch và làm việc; đến năm 2018 con số này tăng lên 93% so với năm 2017; và tính riêng 6 tháng đầu năm 2019, số lượng người ngoại quốc đến thành phố tăng thêm 500.000 người. Trong vấn nạn người ngoại quốc vi phạm pháp luật tại thành phố, thì người Trung Cộng là nổi trội nhất với hình thức đánh bạc qua mạng. Tính đến 6 tháng đầu năm 2019, phía công an thành phố đã giải quyết 500 trường hợp vi phạm về hành vi đánh bạc qua mạng. Nguyên nhân của việc người Trung Cộng vi phạm pháp luật, theo ông Viên là có sự tiếp tay của người dân Đà Nẵng khi đã đứng ra thuê khách sạn, đăng ký kinh doanh, làm tạm trú, thuê phòng trọ cho các nhóm người Trung Cộng để họ sử dụng làm nơi đánh bạc. Và cũng chính các cơ sở đánh bạc là nơi trú ngụ của những nhóm đối tượng truy nã người Trung Cộng trốn sang VN. Ông Viên nhận xét, tội phạm người Trung Cộng đang diễn ra rất phức tạp tại Đà Nẵng, và mỗi lần đẩy đuổi người Trung Cộng vi phạm thì rất tốn công sức. Ngoài tình trạng trên, phía công an còn phát hiện người ngoại quốc sử dụng ma túy, cướp tài sản, gây rối trật tự công cộng, đánh người. Được biết, những năm gần đây người TC đã được thị thực vào VN rất dễ dàng.

*** CSVN từ chối 71 khuyến cáo nhân quyền của UPR:**

Tin từ Geneva – Thụy Sĩ, ngày 27/6/2019: Chế độ cộng sản Việt Nam chỉ chấp nhận 220 trong tổng số 291 khuyến cáo về Kiểm định Phổ quát Định kỳ (Universal Periodic Review- UPR) của Cao Ủy Nhân quyền Liên Hợp quốc (CUNQLHQ), và từ chối 50 khuyến nghị cũng như từ chối một phần 21 khuyến nghị còn lại. Theo phúc đáp chính thức của CSVN công bố trên trang Việt Nam của CUNQLHQ, Hà Nội có giải thích sơ bộ lý do từ chối 71 khuyến nghị là do các khuyến nghị này không phù hợp với "thực tế" ở Việt Nam. Những khuyến nghị quan trọng bị Hà Nội từ chối bao gồm: Hôn nhân đồng giới, tham gia các cơ chế khiếu nại cá nhân của các

cơ chế nhân quyền, tham gia các công ước nhân quyền khác về lao động di trú, mất tích cưỡng bức, Công ước 87 của International Labor Organization, Công ước UNESCO về xóa bỏ phân biệt đối xử trong giáo dục, bãi bỏ/đình chỉ thi hành án tử hình/hỗ trợ đối thoại tiến tới bỏ án tử hình, trả tự do cho tù nhân lương tâm, và xây dựng kế hoạch hành động quốc gia về kinh doanh và nhân quyền. CSVN không chấp nhận cho phép báo chí tư nhân và từ bỏ hoàn toàn kiểm duyệt văn hóa. Hà Nội cũng không đồng ý sửa các luật hạn chế tự do biểu đạt gồm bộ luật hình sự, luật An ninh mạng, và không công nhận người bảo vệ nhân quyền cũng như điều tra các hành vi bạo lực với người bảo vệ nhân quyền.

*** Cuộc sống khó khăn của người gốc Việt ở Cambodia:**

Theo tin từ Reuters, ông Trương Văn Long chỉ là người Việt trên cái tên, bởi ông sinh ra và lớn lên ở Cambodia, trong đó có một phần lớn thời gian ông sống ở căn nhà nổi trên sông Tonle Sap (Biển Hồ). Tuy nhiên, vì vấn đề về ô nhiễm và đánh bắt cá quá mức, từ năm ngoái chính quyền tỉnh Kampong Chhnang bắt đầu thực hiện kế hoạch di dời hàng trăm làng nổi của người gốc Việt lên bờ và hơn 1.000 gia đình. Trong đó có gia đình của ông Long, và ông sẽ phải tái định cư ở một địa điểm khác vào những tháng tới. Chính quyền Cambodia cho biết việc di dời những làng nổi là biện pháp cần thiết để giải quyết vấn đề đánh bắt trái phép, ô nhiễm nước và hệ thống sinh thái hồ bị tổn hại. Làn sóng người Việt di dân sang Cambodia bắt đầu từ thế kỷ 19, trong thời kỳ Pháp thuộc. Sau khi Cambodia giành độc lập năm 1953, luật mới cho phép một số người ngoại quốc được quyền nộp đơn xin nhập tịch, nhưng điều luật này sau đó được thắt chặt. Khi Khmer Đỏ chiếm được chính quyền Cambodia năm 1975, hàng chục ngàn người gốc Việt đã bị trục xuất hoặc sát hại, giấy tờ và tài sản của họ cũng bị tịch thu hoặc phá hủy. Sau khi Khmer Đỏ sụp đổ năm 1979, hàng ngàn người Việt quay lại Cambodia và dựng nhà trên sông Tonle Sap. Tuy nhiên, theo ông Christoph Sperfeldt, chuyên viên trung tâm về người vô quốc tịch ở Đại học Melbourne, Úc cho biết tình trạng pháp lý và điều kiện sinh sống của họ không được bảo đảm. Trên thế giới, có tới 15 triệu người không được nước nào công nhận là công dân. Họ đứng trước nguy cơ bị lạm dụng, buôn bán, bị bắt và giam giữ tùy tiện. Dữ kiện của chính phủ Cambodia cho thấy người Việt là

nhóm thiểu số lớn nhất ở nước này. Những năm gần đây, có hàng ngàn gia đình bị trục xuất về Việt Nam. Những người bị di dời khỏi sông đến nơi định cư mới thì phải sống trong tình cảnh thiếu thốn về điều kiện ăn ở, sinh hoạt, không có nước uống và nhà vệ sinh.

*** 70% nữ du học sinh Việt Nam ở Mỹ kết hôn giả để không phải về nước:**

Báo Tuổi Trẻ ngày 2/7/2019 loan tin, một du học sinh Việt Nam cho biết, ở thời của cô có đến 70% nữ du học sinh Việt sau khi hết hạn visa thì không muốn quay trở lại nước. Vì vậy, nhiều người đã bỏ hàng chục ngàn Mỹ kim để kết hôn giả, thực hiện mong muốn được ở lại nước Mỹ. Cựu du học sinh này cho biết thêm, cách đây 10 năm, giá của một cuộc hôn nhân giả là 30.000 Mỹ kim, nhưng bây giờ đã lên đến 60.000 Mỹ kim. Dù giá kết hôn giả đã tăng gấp đôi, nhưng nhiều du học sinh Việt vẫn không tìm được đối tác để thực hiện "giấc mơ Mỹ" của mình, do phía chính quyền Mỹ đã nâng cao cảnh giác. Du học sinh này cho biết, vào năm 2008, cô đã sang Mỹ để du học. Cô thấy trường đại học của Mỹ dành nhiều ưu đãi tài chính cho sinh viên quốc tế có thẻ xanh, cũng như sinh viên đã kết hôn, nên cô muốn nhận được ưu đãi này. Chính vì vậy, nữ sinh này đã bỏ ra 30.000 Mỹ kim để kết hôn với một người Mỹ gốc Trung Cộng. Theo cô, giá 30.000 là đưa trực tiếp cho chồng giả của cô, và không mất thêm tiền môi giới. Sau khi nhận được thẻ xanh, mỗi năm học cô được nhận trợ cấp của chính quyền 13.000 Mỹ kim. Đến năm 2012, cô gái này đã bảo lãnh được cha mẹ mình sang Mỹ định cư cùng. Và năm 2013 thì cựu du học sinh này đã li dị chồng giả.

*** Các công ty ở Khánh Hòa được xẻ núi, lấp biển vô tội vạ:**

Tại kỳ họp thứ 8 của HĐND tỉnh Khánh Hòa, ông Nguyễn Tấn Tuân, Phó bí thư Tỉnh ủy Khánh Hòa cho biết, tại Khánh Hòa cứ đụng vào dự án nào thì dự án đó đều vi phạm. Các dự án dính đến núi thì là xẻ núi, dính đến biển thì lấp biển, dính đến hồ thì lấp hồ, còn sông thì sông bị lấp. Ông Tuân cho rằng, thời gian vừa qua nhà cầm quyền tỉnh này chỉ nghĩ đến được cấp giấy phép đầu tư dự án, mà không cần quan tâm đến việc cai quản, bảo vệ môi trường rừng, núi, sông, hồ, và biển. Đặc biệt, sau khi cấp dự án cho các công ty dùng núi làm dự án, thì các công ty này đã cho đào xới, xẻ núi để phân lô bán nền. Có những dự án chỉ có quy mô 2 - 3 ha, nhưng nhà cầm quyền vẫn cấp phép cho công ty để họ chặt

cây, bạt núi làm dự án. Và hậu quả của cách cai quản trên của nhà cầm quyền CSVN là: Nhà cầm quyền nhận tiền, công ty bán đất lấy tiền, còn tất cả các tai nạn về môi trường, lở núi thì người dân gánh chịu. Do việc phá hoại môi trường vô tội vạ này, vào năm 2018 tại Khánh Hòa đã xảy ra nhiều vụ sạt lở núi sau những trận mưa khiến nhiều người dân tử vong, nhiều ngôi nhà đã bị đất đá vùi lấp.

*** Hoa Kỳ báo động hàng Trung Cộng đối xuất xứ thành Made in Vietnam:**

Hàng tỷ Mỹ kim hàng Trung Cộng, thuộc diện bị Hoa Kỳ đánh thuế nhập cảng, hiện đang tìm cách tránh thuế bằng cách xâm nhập thị trường Mỹ thông qua một nước khác ở châu Á, đặt biệt là Việt Nam, theo các dữ liệu thương mại và các viên chức chính phủ Hoa Kỳ. Chính phủ Trump trong hơn 1 năm qua đã tìm cách ngăn chặn thủ thuật được gọi là trung chuyển hoặc đối xuất xứ, trong đó, hàng Trung Cộng được điều chỉnh hoặc gia công thêm chút ít trong một chặng dừng ngắn tại một cảng thứ 3, sau đó được tái xuất cảng dưới danh nghĩa là sản phẩm của quốc gia thứ 3 này. Trong 5 tháng đầu năm 2019, hàng máy tính và điện tử của Việt Nam xuất cảng Mỹ tăng 71,6% tương ứng 1,8 tỷ Mỹ kim, cao gấp 5 lần so với tốc độ xuất cảng sang tất cả các nước khác trên thế giới. Cùng với việc xuất cảng mạnh sang Mỹ, thì trong thời gian này Việt Nam nhập cảng các mặt hàng trên của Trung Cộng tăng 80,8%, tương ứng 5,1 tỷ Mỹ kim. Cũng trong 5 tháng đầu năm 2019, Việt Nam xuất cảng máy móc và thiết bị sang Mỹ tăng 54,4% so với cùng kỳ năm 2018, tương đương 1,7 tỷ Mỹ kim. Và cũng trong thời gian này, Việt Nam nhập cảng các mặt hàng trên tăng 29,2%, tương đương 5,7 tỷ Mỹ kim. Đại diện của cơ quan Hải quan và Bảo vệ Biên giới Mỹ chỉ ra rằng, họ đã xác định được việc trung chuyển bất hợp pháp hàng hóa Trung Cộng qua các nước như Việt Nam, Mã Lai và Phi Luật Tân. Và trong nhiều năm, Việt Nam đóng vai trò quan trọng trong việc nhập cảng thép Trung Cộng, sau đó gia công lại một chút như giải quyết nhẹ, sơn phủ bổ sung, rồi gắn nhãn mác Việt Nam để xuất cảng sang Mỹ. Hiện nay nhiều nhà máy của Trung Cộng đang được xây lên ở Việt Nam với mục đích là nơi lưu trữ hàng hóa của Trung Cộng.

Từ các nguồn: Trithucvn.net; Vnexpress.net; Tuoitre.vn; Sbtn.tv; Dantri.com.vn;

in hệ giới

• Quảng Trực phụ trách

* Tòa án quốc tế - Trung Cộng mổ lấy nội tạng của tù nhân:

Hôm 17/6, một tòa án quốc tế ở Luân Đôn đưa ra kết luận rằng, nội tạng của những người bị giam giữ tại các nhà tù Trung Cộng đang bị mổ lấy đi, thậm chí đôi khi nạn nhân vẫn còn sống. Trong số hơn 1,5 triệu tù nhân bị giam giữ tại các nhà tù Trung Cộng, một số tù nhân đang bị giết để lấy nội tạng, nhằm phục vụ cho nền thương mại cấy ghép đang phát triển có trị giá khoảng 1 tỷ mỹ kim mỗi năm. Kết luận trên được đưa ra bởi Tòa án quốc tế về Trung Cộng. Đây là một tòa án độc lập, được giao nhiệm vụ điều tra việc cướp mổ nội tạng từ các tù nhân lương tâm. Tòa án kết luận việc cưỡng ép mổ lấy nội tạng đã được thực hiện trong nhiều năm với một quy mô đáng kể trên khắp Trung Cộng. So với những vụ giết người bởi những tội ác hàng loạt xảy ra trong những thế kỷ trước, thì hành động cướp nội tạng này được xem là sự xấu xa không gì sánh được. Hồi năm 2014, truyền thông Trung Cộng đưa tin rằng nước này sẽ loại bỏ việc lấy nội tạng từ các tù nhân bị xử tử, và cho biết rằng họ sẽ tìm kiếm nội tạng dựa vào hệ thống hiến tạng quốc gia. Tòa án còn cho biết nhiều người bị lấy nội tạng là các học viên Pháp Luân Công. Đây là một bộ môn mà Trung Cộng cấm trong những năm 1990 và cho rằng đó là một loại tà giáo. Tòa án cho biết thêm rằng người Hồi giáo Duy Ngô Nhĩ cũng có thể đang trở thành mục tiêu. Đây là nhóm dân tộc Hồi Giáo thiểu số hiện đang bị giam giữ với số lượng lớn ở phía tây Trung Cộng.

* Hoa Kỳ và Bắc Hàn đồng ý nối lại các cuộc đàm phán nguyên tử:

Truyền thông nhà nước Bắc Hàn cho biết, tại cuộc họp vào hôm 30/6, Chủ tịch Bắc Hàn Kim Jong Un và TT Hoa Kỳ Donald Trump đồng ý thúc đẩy đối thoại để tạo thay đổi mới trong việc giải trừ nguyên tử ở bán đảo Triều Tiên. TT Donald Trump trở thành Tổng Thống Hoa Kỳ đầu tiên đặt chân đến Bắc Hàn, sau khi ông đề nghị được gặp Kim Jong Un ở Khu phi quân sự (DMZ) giữa hai miền Triều Tiên, và được chấp

thuận. Hai bên đồng ý nối lại các cuộc đàm phán nguyên tử bị đình trệ. Cuộc họp này thể hiện mối quan hệ giữa hai nhà lãnh đạo. Nhưng các nhà phân tích cho biết họ không đạt được tiến triển nào trong việc thu hẹp khoảng cách quan điểm của hai bên, kể từ khi họ rời khỏi hội nghị thượng đỉnh hồi tháng 2 tại Hà Nội. Trong khi đó, nhiều người dân Nam Hàn lại không có nhiều hy vọng về cuộc gặp bất ngờ Trump-Kim. Họ nói rằng đó chỉ là "một màn trình diễn" của TT Nam Hàn và TT Hoa Kỳ.

* Hoa Kỳ từ chối ký vào tuyên bố chung của G20 về biến đổi khí hậu:

Lãnh đạo 19 nước thành viên G20 sẽ ký kết thỏa thuận chống biến đổi khí hậu dù tiếp tục không có sự tham gia của Mỹ. Ảnh: AP.

Vào cuối tháng 6/2019, Hoa Kỳ một lần nữa lại trở thành nước duy nhất không ký vào phần thông điệp liên quan đến biến đổi khí hậu, trong bản tuyên bố chung của nhóm G20 tại Osaka, Nhật Bản, trong khi mọi nước khác đều tái khẳng định cam kết của họ đối với Hiệp ước khí hậu Paris. Khi hội nghị kết thúc, phần thông điệp về khí hậu đã được đọc bởi Thủ Tướng Đức Angela Merkel, và được giới thiệu là bản tuyên bố 19 trên 1, tương tự như tình huống tại hội nghị G20 trước đây tại Argentina. Bản tuyên bố chung nói, những nước đã ký vào Hiệp ước khí hậu Paris đều tái khẳng định sự cam kết của họ trong việc bảo vệ môi trường. Bản tuyên bố cho biết Hoa Kỳ đã nhắc lại rằng Hiệp ước Paris bất lợi với người lao động Mỹ. Tuy vậy, bản tuyên bố chung cũng ca ngợi các thành tựu của Hoa Kỳ trong việc giảm khí thải và các ngành công nghiệp liên quan. Bản tuyên bố chung được hoàn tất sau nhiều giờ tranh luận giữa các lãnh đạo châu Âu và Hoa Kỳ. Tổng Thống Pháp Macron đã chỉ trích việc Hoa Kỳ tránh né vấn đề biến đổi khí hậu, nói rằng G20 đang ngày càng tách rời khỏi phần còn lại của thế giới. Ngoài ra, trong tuyên bố chung,

các nước cũng đồng ý về việc duy trì môi trường thương mại ổn định, tự do, và công bằng, đồng thời kêu gọi cải tổ khẩn cấp Tổ chức thương mại thế giới WTO, đặc biệt là hệ thống giải quyết tranh chấp. Các nước G20 cũng ủng hộ Bản quy định về đầu tư hạ tầng, một hồ sơ được cho là nhằm vào chiến lược bẫy nợ của Trung Cộng tại những nước tham gia Sáng kiến Vành Đai và Con Đường. Tin thêm, bên lề hội nghị G20, CT Tập Cận Bình và TT Donald Trump, đã đồng ý ngừng chiến và quay trở lại đàm phán. Đây được xem là một dấu hiệu của sự tiến bộ đáng kể trong quan hệ 2 nước. Mặc dù TT Trump đã đồng ý hoãn áp dụng thuế bổ sung đối với hàng hóa Trung Cộng để chuẩn bị cho các cuộc đàm phán, và TT Trump thậm chí còn ngụ ý về việc hoãn quyết định đối với hãng Huawei cho đến khi kết thúc đàm phán, nhiều thứ vẫn còn bị bỏ ngỏ và chưa được quyết định.

*** Hoa Kỳ và Đức chỉ trích Trung Cộng tại Hội đồng Bảo An LHQ về vấn đề Tân Cương:**

Các nhà ngoại giao Hoa Kỳ và Đức đã chỉ trích Trung Cộng trong một cuộc họp kín của Hội đồng Bảo an Liên Hiệp Quốc, vì đã bắt giữ hơn một triệu người Duy Ngô Nhĩ và người Hồi giáo khác, tước đi nhân quyền của họ. Trong thời gian qua, Trung Cộng đã bị lên án rộng rãi vì đã thiết lập các khu giam giữ ở vùng Tân Cương xa xôi. Họ đã mô tả các địa điểm này là "các trung tâm đào tạo giáo dục" giúp dập tắt chủ nghĩa cực đoan và mang đến cho người dân những tay nghề mới. Theo một số nhà ngoại giao ẩn danh có tham dự cuộc họp, Đại sứ đương nhiệm Jonathan Cohen của Hoa Kỳ tại Liên Hiệp Quốc đã cáo buộc Trung Cộng đàn áp và ngược đãi người Duy Ngô Nhĩ. Đáp lại, Đại sứ Trung Cộng Ma Zhaoxu đã tuyên bố rằng các nhà ngoại giao Hoa Kỳ và Đức không có quyền đề cập đến vấn đề này trong Hội đồng Bảo an, vì đây là vấn đề nội bộ đối với quốc gia của ông. Phái đoàn Trung Cộng đã không lập tức trả lời yêu cầu bình luận về vấn đề này. Phái đoàn của Đức cũng đã từ chối bình luận. Hồi tháng trước, Hoa Kỳ, Anh Quốc và các nước phương Tây khác đã phản đối chuyển thăm của nhân viên cao cấp chống khủng bố của Liên Hiệp Quốc tới Tân Cương, do lo sợ chuyển thăm này sẽ xác nhận lập luận của Trung Cộng rằng họ đang giải quyết vấn đề khủng bố.

*** Nhật phô diễn sức mạnh quân sự qua các cuộc tập trận gần Biển Đông:**

Chiến hạm lớn nhất Nhật Bản, mẫu hạm trực thăng Izumo, đã rời khỏi căn cứ Subic ở Phi Luật Tân sau 2 tháng hoạt động tại khu vực Ấn Độ – Thái Bình Dương. Hàng không mẫu hạm này, cùng các khu trục hạm Murasame và Akebono, vừa kết thúc một loạt các cuộc tập trận cùng Hoa Kỳ và nhiều nước khác. Năng lực quân sự của Nhật lâu nay vẫn bị kiềm chế bởi Hiến Pháp hòa bình được soạn thảo sau Đệ Nhị Thế Chiến. Đến năm 2015, Hiến Pháp này đã được diễn giải lại, cho phép Nhật dùng lực lượng quân sự cho quốc phòng và bảo vệ đồng minh. Thủ Tướng Shinzo Abe cũng đang muốn sửa hiến pháp để cho phép quân đội Nhật có phạm vi hoạt động lớn hơn. Vào tháng 5 vừa qua, Nhật đã lần đầu tiên tham gia cuộc tập trận 4 quốc gia, cùng với Pháp, Hoa Kỳ, và Úc, tại vùng vịnh Bengal. Ngoài ra, Nhật cũng có mặt trong một số cuộc tập trận khác với các nước gồm Gia Nã Đại, Ấn Độ, Mã Lai, Việt Nam, Brunei, và Phi Luật Tân. Tokyo đang chuẩn bị điều chỉnh lại mẫu hạm trực thăng Izumo, để có thể chở được các chiến đấu cơ Hoa Kỳ, bao gồm cả các chiếc F-35B. Nhật trước đây đã thông báo sẽ mua 42 chiến đấu cơ F-35B, cho thấy vai trò ngày càng tăng của nước này trong vị thế là đồng minh thời hậu chiến của Hoa Kỳ. Trong hành trình 5 ngày gần đây nhất, tàu Izumo đã di chuyển gần biển Đông, nơi bị Trung Cộng tuyên bố chủ quyền, khi tập trận chung với Hải quân Brunei và Phi Luật Tân. Tuy lý do của các cuộc tập trận của quân đội Nhật là khá hiển nhiên, nếu tính tới sự hiếu chiến ngày càng tăng của Trung Cộng trong khu vực, nhưng viên chức Tokyo vẫn khẳng định rằng, chuyến đi đến Ấn Độ – Thái Bình Dương mới đây của tàu Izumo là không nhằm vào bất kỳ nước nào.

*** Cuộc tấn công ở Syria do Nga dẫn đầu khiến hơn 500 người thiệt mạng:**

Hôm 6/7, các nhóm nhân quyền và nhân viên cấp cứu cho biết hơn có 500 thường dân bị thiệt mạng và hơn 2.000 người bị thương trong cuộc tấn công bắt đầu từ hai tháng trước, do Nga dẫn đầu, nhằm vào phiến quân đối lập cuối cùng ở tây bắc Syria. Vào ngày 26/4 năm nay, không lực Nga gia nhập quân đội Syria trong cuộc tấn công lớn nhất chống lại các địa điểm do phiến quân nắm giữ ở tỉnh Idlib và các tỉnh phía bắc Hama liền kề. Nga và đồng minh quân đội Syria phủ nhận cáo buộc rằng máy bay phản lực của họ tấn công một cách bừa bãi vào các khu vực dân sự bằng bom chùm và vũ khí gây cháy nổ. Moscow tuyên bố các lực lượng Nga và quân đội Syria chỉ đang chống lại các cuộc tấn công khủng

bố của phiến quân al Qaeda. Lực lượng Nga và quân đội Syria tin rằng phiến quân này mới là phe tấn công các khu vực đông dân và các khu vực do chính phủ nắm giữ, đồng thời cáo buộc phiến quân al Qaeda phá hoại thỏa thuận ngừng bắn giữa Thổ Nhĩ Kỳ và Nga vào năm ngoái. Ngày 5/7, 15 người bao gồm cả trẻ em đã thiệt mạng tại làng Mhambil ở phía tây tỉnh Idlib sau khi máy bay trực thăng của quân đội Syria thả bom vào một khu dân sự. Cuối tháng trước, người đứng đầu của 11 tổ chức nhân đạo lớn trên toàn cầu khuyến cáo rằng tỉnh Idlib đang đứng trước bờ vực của thảm họa với 3 triệu người dân, trong đó có 1 triệu trẻ em, thường xuyên gặp nguy hiểm. Hôm 4/7, một cuộc không kích vào bệnh viện Kafr Nabl khiến nơi đây trở thành cơ sở thứ 30 bị ném bom trong chiến dịch, khiến hàng trăm ngàn người không được tiếp cận y tế.

*** Trung Cộng đang thắng thế trong cuộc chiến giành quyền thống trị Biển Đông:**

Theo Bloomberg đưa tin, Thuyền trưởng tàu đánh cá Việt Nam Trần Văn Nhân và thuyền viên trên tàu bị bắt giữ hai tay ra sau đầu, giữ im lặng và quay mặt đi hướng khác trong khi các thủy thủ Trung Cộng với những cây gậy điện trên tay đánh cắp mẻ lưới đánh bắt của họ. Những người ngư dân VN như ông Nhân đang đứng ở tuyến đầu của một cuộc tranh chấp lãnh thổ phức tạp nhất châu Á, liên quan đến sáu bên yêu sách và các cường quốc bên ngoài như Hoa Kỳ. Trung Cộng thường được xem là bên vi phạm nhiều nhất trong khu vực Biển Đông. Các bên yêu sách khác như Mã Lai, Nam Dương cũng có những hành động chống lại các tàu đánh cá từ Trung Cộng và các quốc gia khác để bảo vệ quyền và lợi ích hàng hải của họ. Vào tháng trước, xảy ra vụ tàu Trung Cộng đâm chìm tàu cá Phi Luật Tân trên Biển Đông. Sự việc này gây ra những phát biểu mâu thuẫn từ các quan chức chính phủ và quân đội. Một số người kêu gọi Phi Luật Tân khẳng định quyền lãnh thổ của đất nước, trong khi một số khác đưa ra lập trường mềm mỏng hơn. Tổng thống Duterte đưa ra bình luận vài ngày sau đó, cho rằng vụ va chạm chỉ là một tai nạn hàng hải trên biển. Nam Dương quyết định áp dụng một cách tiếp cận mạnh mẽ hơn đối với cuộc khủng hoảng đánh bắt cá, khẳng định lời tuyên bố sẽ phát triển các cơ sở lưu trữ đánh bắt cá trên Natuna Regency, ngoài khơi bờ biển phía tây bắc của Borneo. Để đối phó với nạn săn trộm, Nam Dương phá hủy hàng chục tàu thuyền bị bắt trong vùng biển của nước này, đa số là từ

Trung Cộng. Mặc dù thường xuyên được đưa ra để thảo luận, nhưng dự thảo quy tắc ứng xử với các quốc gia Đông Nam Á đạt được rất ít tiến bộ trong thập kỷ qua. Trung Cộng đang dần dần giành quyền thống trị trên biển Đông.

*** Tổng thống Đài Loan khuyến cáo về môi đe dọa từ Trung Cộng:**

Vào hôm 11/7, Tổng Thống Đài Loan Thái Anh Văn đã đến Hoa Kỳ trong một chuyến đi khiến Bắc Kinh phẫn nộ. Bà Thái Anh Văn khuyến cáo rằng nền dân chủ Đài Loan phải được bảo vệ, và hòn đảo này đang đối mặt với các mối đe dọa từ "lực lượng bên ngoài", với hàm ý ám chỉ Trung Cộng. Ngược lại, phía Trung Cộng, nước tuyên bố khu vực Đài Loan tự trị và dân chủ là của riêng họ, xem đây là một tình huống cố, và kêu gọi Hoa Kỳ không cho phép bà Thái Anh Văn quá cảnh ở đó trong chuyến công du ngoại quốc. Bà Thái Anh Văn sẽ dành bốn đêm ở Hoa Kỳ – hai đêm trên chặng đầu tiên và hai đêm trên đường trở về sau chuyến thăm bốn đồng minh Caribbean. Bà đã bắt đầu chuyến công du ở New York và dự kiến dừng lại ở Denver trên đường trở về. Ngay trước khi bà đến khách sạn Manhattan, một nhiếp ảnh gia của hãng tin Reuters đã chứng kiến một cuộc đánh nhau tại lối vào khách sạn giữa hàng chục người biểu tình thân Trung Cộng và thân Đài Loan. Hiện vẫn chưa thể liên lạc với sở cảnh sát New York đã yêu cầu bình luận tức thời về việc có vụ bắt giữ nào được thực hiện hay không. Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cho biết họ vẫn chưa có thay đổi nào trong chính sách "một Trung Cộng" của Hoa Kỳ, theo đó Hoa Thịnh Đốn chính thức công nhận Bắc Kinh chứ không phải Đài Bắc, trong khi vẫn hỗ trợ cho Đài Loan.

*** Chính phủ Hồng Kông phải đình chỉ dự luật dẫn độ sau các cuộc biểu tình lớn với cả triệu người tham gia:**

Ngày 09.6.2019 hơn 1 triệu dân Hồng Kông biểu tình chống dự luật dẫn độ người trục xuất về Trung Cộng

Thêm một thắng lợi nữa cho dân Hồng Kông tham gia biểu tình: Ngày 9/7, Đặc khu trưởng Hồng Kông Carrie Lam tuyên bố dự luật dẫn độ gây ra cuộc khủng hoảng chính trị lớn nhất trong nhiều thập kỷ ở khu vực này "đã chết", đồng thời thừa nhận rằng nỗ lực của chính phủ đối với dự luật này đã thất bại hoàn toàn. Dự luật cho phép dẫn độ người dân ở Hồng Kông đến Trung Cộng để xét xử đã gây ra những cuộc biểu tình dữ dội trên đường phố, và khiến các thuộc địa cũ của Anh Quốc rơi vào tình trạng hỗn loạn. Vào giữa tháng 6, bà Lam đã phản ứng với các cuộc biểu tình lớn bằng cách đình chỉ dự luật. Và vào hôm 9/7, bà cho biết rằng người dân vẫn còn những nghi ngờ về sự chân thành của chính phủ, hoặc lo lắng về việc chính phủ sẽ khởi động lại tiến trình trong hội đồng lập pháp. Vì vậy, khi tuyên bố trong một cuộc họp báo, bà đã lặp lại rằng chính quyền không hề có kế hoạch như vậy, và dự luật này đã bị loại bỏ hoàn toàn. Tuyên bố của bà Lam là một chiến thắng cho những người phản đối dự luật, nhưng hiện vẫn chưa rõ liệu việc này có đủ để khiến họ hài lòng hay không. Trước đó, hôm 9/6 hơn 1 triệu người dân Hồng Kông đã xuống đường phản đối dự luật dẫn độ trực xuất về Trung Hoa đại lục bao gồm các đối tượng như công dân Hồng Kông phạm tội, người Trung Cộng, khách nước ngoài sinh sống hoặc du lịch ở đây. Những người biểu tình lo ngại nếu dự luật được thông qua, Trung Cộng có thể sử dụng luật này để thực hiện các vụ bắt bớ tại Hồng Kông. Chính quyền Hồng Kông thì cho rằng dự luật giúp Hồng Kông thực hiện nghĩa vụ quốc tế của mình trong đấu tranh chống tội phạm xuyên biên giới và xuyên quốc gia. Các cuộc biểu tình đã tiếp tục diễn ra trong những ngày sau đó và đã dẫn đến một số vụ đụng độ giữa người biểu tình và cảnh sát. Đến hôm 12/6, cảnh sát đặc khu đã bắn vào người biểu tình khiến 72 người bị thương. Trong thời gian qua, những người biểu tình cũng đã kêu gọi bà Lam từ chức, kêu gọi tổ chức một cuộc điều tra độc lập về hành động của cảnh sát đối với người biểu tình, và yêu cầu chính phủ ngừng mô tả cuộc biểu tình bạo lực vào ngày 12/6 là một "cuộc bạo loạn".

*** Hoa Kỳ lo ngại Campuchia sẽ cho Trung Cộng đặt căn cứ quân sự:**

Reuters hôm 1/7 loan tin cho biết Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ đã yêu cầu Campuchia phải giải thích tại sao nước này từ chối đề nghị giúp sửa căn cứ hải quân Ream Naval, căn cứ hải quân lớn nhất nước này. Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ lo

ngại về khả năng Campuchia đang có kế hoạch cho Trung Cộng đặt căn cứ quân sự tại đây. Bức thư được Trợ lý Bộ trưởng Quốc phòng Hoa Kỳ Joseph Felter gửi cho chính phủ Campuchia, theo Reuters. Tham tán Quốc phòng của Hoa Kỳ tại Nam Vang, Michael Stelzig, xác nhận với Reuters rằng bức thư gửi cho Bộ trưởng Quốc phòng Tea Banh đã được chuyển hôm 24/6. Người phát ngôn Bộ Quốc phòng Campuchia, Chhum Socheat nói với Reuters rằng Campuchia không từ chối tiền của Mỹ nhưng sẽ dùng nó ở chỗ khác. Ông này nói Campuchia sẽ có một số thay đổi ở Ream trong tương lai, nhưng không cho biết cụ thể thay đổi đó là gì và cũng bác bỏ nghi ngờ rằng thay đổi này có sự tham gia của quân đội Trung Cộng. Trước đó, vào tháng 1, ông Felter đã đến thăm căn cứ Ream do Mỹ tài trợ sau khi nhận được đề nghị giúp đỡ từ phía chính phủ Campuchia. Đây là căn cứ hải quân nằm về phía đông nam Sihanoukville, thành phố của những nhà nghỉ và casino do Trung Cộng đầu tư. Vào năm ngoái, Thủ Tướng Campuchia Hun Sen đã phải lên tiếng bác bỏ những đồn đoán cho rằng nước này sẽ cho Trung Cộng đặt căn cứ quân sự ở tỉnh Koh Kong, phía tây bắc Sihanoukville. Campuchia hiện là đồng minh thân cận của Trung Cộng tại Đông Nam Á, và đã nhận hàng tỷ đô la tiền trợ giúp từ Trung Cộng các năm qua.

*** Dân số thế giới sẽ đạt 9,7 tỷ người vào năm 2050:**

Báo cáo Triển vọng dân số thế giới của Liên Hiệp Quốc (LHQ) công bố hôm 17/6, cho biết dân số thế giới sẽ tăng đến 9,7 tỷ người vào năm 2050 từ con số 7,7 tỷ người hiện nay và dân số tăng mạnh nhất ở vùng hạ Sahara thuộc Châu Phi. Báo cáo cũng cho biết, dân số có thể tăng đến 11 tỷ vào năm 2100. Vào năm 2050, hơn một nửa số dân tăng có thể tập trung ở chín quốc gia gồm Ấn Độ, Nigeria, Pakistan, Cộng Hòa Dân chủ Congo, Ethiopia, Tanzania, Nam Dương, Ai Cập và Hoa Kỳ. Trong khi đó, dân số tại quốc gia đông dân nhất là Trung Cộng sẽ giảm 2,2% tương đương 31,4 triệu người vào giữa giai đoạn 2019 - 2050. Tỷ lệ sinh nhìn chung giảm từ trung bình 3,2 con/phụ nữ vào năm 1990 xuống còn 2,5 con/phụ nữ vào năm 2019 và sẽ chỉ còn 2,2 con/phụ nữ vào năm 2050. LHQ cũng dự đoán, tuổi thọ trung bình trên toàn cầu sẽ ở mức 77,1 vào năm 2050, so với 72,6 như hiện tại. Trong khi đó, vào năm 1990 tuổi thọ trung bình chỉ ở ngưỡng 64,2.

Quảng Trực (tháng 6 & 7)

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
LA CONGRÉGATION BOUDDHIQUE VIETNAMIENNE UNIFIÉE EN EUROPE
THE UNIFIED VIETNAMESE BUDDHIST CONGREGATION IN EUROPE
Chùa Association Bouddhique *Khánh Anh*

ĐIỆN THƯ PHÂN ƯU

Kính gửi Trưởng Lão Hòa Thượng Thích Chơn Thành - Phó Thượng Thủ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới.

Kính gửi Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới.

Kính gửi Môn Đồ Pháp Quyển chùa Bảo Quang - Santa Ana, California, Hoa Kỳ.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu, nhận được Cáo Bạch từ Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới, cũng như từ Môn Đồ Pháp Quyển chùa Bảo Quang - Santa Ana - California - Hoa Kỳ rằng:

Hòa Thượng Thích Quảng Thanh
Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành
Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới
Chủ Tịch Trung Tâm Phật Giáo Việt Mỹ - Phụng Sự Xã Hội
Viện Chủ Chùa Bảo Quang

Đã thu thần thị tịch tại phương trượng chùa Bảo Quang - Santa Ana - California - Hoa Kỳ vào lúc 00giờ45 sáng chủ nhật ngày 09 tháng 06 năm 2019 (nhằm ngày 07 tháng 05 Kỷ Hợi).

Đây là một sự mất mát lớn đối với Môn Đồ Pháp Quyển chùa Bảo Quang cũng như Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới. Và Phật Giáo Việt Nam Hải Ngoại cũng mất đi một Tăng Sĩ tài hoa với bao tâm nguyện phụng sự Đạo Đầy trọn vẹn.

Thay mặt **Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu**, thành kính phân ưu với **Trưởng Lão Hòa Thượng Thích Chơn Thành Phó Thượng Thủ** và **Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới**, cũng như **Môn Đồ Pháp Quyển chùa Bảo Quang - Santa Ana - California - Hoa Kỳ**.

Đồng thời nhất tâm cầu nguyện

Giác Linh Hòa Thượng Thích Quảng Thanh
Cao Đẳng Phật Quốc
Chứng Đắc Phật Thân
Bì Nguyện Vạn Vi
Hoàn Đáo Ta Bà
Hoằng Dương Phật Pháp
Lợi Lạc Quần Sanh.
Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính Phân Ưu

Thay mặt Hội Đồng Điều Hành
Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu
Đệ Nhất Chủ Tịch
Hòa Thượng Thích Tánh Thiệt

8 Rue François Mauriac, 91000 Evry, France. Tél : 01.60.77.22.86 - 07.70.07.33.99.
E-mail : thichquangdao@khanhanh.fr

Phân Ưu

Được tin Thân phụ anh Bảo Chí:

Cụ Ông Vĩnh Thành
Pháp danh Thiện Ý
Sanh ngày 15. 02. 1926 tại Huế
Tạ thế ngày 28. 07. 2019 (26. 06. Kỷ Hợi)
tại San Jose (USA)
Thượng thọ 94 tuổi

Thượng Tọa Thích Hạnh Bảo, Trụ trì chùa Viên Ý và toàn thể Phật Tử xin thành kính chia buồn cùng Anh Chị Bảo Chí và Đại Gia Đình tại Ý và tại Hoa Kỳ.

Xin thành tâm cầu nguyện hương linh Cụ Ông lực tốc xả mê đồ siêu sanh lạc quốc.

- Chùa Viên Ý tại Italia

CẢM TẠ & TRI ÂN

Gia đình chúng con/chúng tôi chân thành tri ân và cảm tạ:

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng chùa Viên Giác, đệ nhị Chủ tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN,
- Hòa thượng Thích Thiện Huệ,
- Thượng Tọa Thích Quảng Đạo, trụ trì chùa Khánh Anh Evry,
- Thầy Philip,
- Ni Sư Thích Nữ Tuệ Đàm Hương, trụ trì Chùa Phật Giáo Thảo Đường Mátxcơva,
- Các quý Phật tử trong Hội Phật Giáo Thảo Đường Mátxcơva,
- Cùng toàn thể quý thân hữu và thân bằng quyến thuộc xa gần đã đến tưng kinh, hộ niệm, gọi điện, điện thư, gửi vòng hoa, phúng điệu và đến dự tang lễ của Cô, Bà, Cố của chúng tôi là:

Inna Anatolievna Malkhanova
Pháp danh Thiện Xuân
Sinh ngày 06. 07. 1939
Tạ thế vào lúc 5h15 sáng,
ngày 18 tháng 05 năm 2019
(tức ngày 14 tháng Tư năm Kỷ Hợi)
tại Mátxcơva
Thượng thọ 81 tuổi

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ suất, gia đình xin được lượng thứ.

Thay mặt tang quyến:

- Ái nữ Nguyễn thị Thu Hằng,
Pd. Diệu Nghiêm
- Nghĩa tử Nguyễn Việt Tịnh,
Pd. Thiện Đồng Tâm

Cảm Tạ & Tri Ân

Gia đình chúng con thành kính tri ân và cảm tạ:
- Ân Đức Hòa Thượng Phương Trưởng Tổ Đình Chùa Viên Giác
- TT. Thích Tâm Phương, Viện Chủ Tu Viện Quảng Đức, Úc Châu
- TT. Thích Nguyên Tạng, Trụ Trì Tu Viện Quảng Đức, Úc Châu
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn Trụ Trì Tổ Đình Chùa Viên Giác
- Anh Chị Phù Vân + Phương Quỳnh, Chủ bút và Ban Biên Tập Báo Viên Giác
- Nguyễn Lượng Nguyễn Văn Độ; Steve Lowe Nguyễn Thiện Bảo
- Nguyễn Dũng Phạm Thanh Hùng
- Quảng Tịnh Nguyễn Kim Phương
Đã gửi điện thư, điện thoại chia buồn và nguyện cầu hồi hướng Hương Linh của thân mẫu, nhạc mẫu chúng con là:

Huỳnh Thị Liên
Pháp danh Thọ Hoa
Tạ thế ngày 04.03.2019
tức 28 tháng Giêng năm kỷ Hợi
Thượng thọ 96 tuổi

Thành Tâm kính bái tri ân
Đệ Tử Nguyên Tuệ (Lưu Thị Phúc) và
Nguyễn Trí (Nguyễn Văn Tâm)

Thành Kính Phân Ưu

Được tin

Anh Nguyễn Văn Nhiệm
Pháp danh Thiện Phát

Cựu Sĩ Quan QLVNCH, Cựu sinh viên trường Đại học Khoa học Sài Gòn. Phó ban Nội vụ Chi Hội Phật Tử Rottweil, Tuttlingen và vùng phụ cận.

Sinh ngày 25/01/1943 tại Long Thành, Việt Nam.
Tạ thế ngày 04/07/2019
Nhằm ngày 02 tháng 6 năm Kỷ Hợi tại tư gia, thị trấn Spaichingen, Đức Quốc.
Hưởng thọ 76 tuổi.

Chúng tôi vô cùng thương tiếc và thành kính phân ưu cùng tang quyến. Đồng tâm cầu nguyện cho hương linh Đạo Hữu Thiện Phát: "Trực vãng Tây phương, sanh về cõi phật A Di Đà".

* Nhóm đồng hương, thân hữu và Phật tử Rottweil, Reutlingen, Villingen - Schwenningen và vùng phụ cận:
- Trần Xuân Hiền, Trần Văn Huyền, Hàn Cường, Lê Thọ Hạn, Lý Văn Văn, Trần Hải Hòa, Nguyễn Văn Hùng, Võ Văn Hùng, Phù Vân Nguyễn Hòa.

Nam mô tiếp dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật
Gia đình chúng con/chúng tôi vô cùng đau
buồn, kính báo tin cùng Chư Tôn Đức, Thân
Bằng Quyển Thuộc và Bạn Hữu xa gần: Con,
Em, Chồng, Ba của chúng con:

Cư sĩ Lý Khánh Ngọc
Pháp danh Đồng Ngọc
Sinh ngày 15. 12. 1972 (Nhâm Tý)
Mất ngày 14. 06. 2019 (Kỷ Hợi)
tại Karlsruhe, Đức Quốc
Hưởng dương 48 tuổi

Tang lễ sẽ được cử hành vào Thứ Bảy, ngày 22
tháng 6 năm 2019 từ 11 đến 13 giờ trưa tại:
Hauptfriedhof Karlsruhe
Grosse Kapelle
Haid-und-Neu-Strasse 35/39
76131 Karlsruhe

Tang lễ được sự chứng minh của Hòa Thượng
Phương Trượng chùa Viên Giác và Chư Tôn Đức
Tăng Ni.

Xin cảm niệm công đức của quý thân bằng
quyển thuộc, bạn hữu xa gần đã gọi điện thoại,
đến thăm viếng, phúng điếu.

Gia đình xin miễn chấp điếu; tuy nhiên nếu có
sự phúng điếu của quý vị, gia đình sẽ cúng
dường lên Thập Tự, để hồi hướng cho hương
linh Lý Khánh Ngọc, Pháp danh Đồng Ngọc
được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Thế Giới
của Đức Phật A Di Đà.

Đại diện tang gia hiếu quyến

- Chị: Lý Ngọc Xuân Pháp danh Diệu Ngọc
- Anh trai: Tỳ Kheo Thích Hạnh Bổn
- Vợ: Nguyễn Thị Ngọc Linh PD Đồng Châu
- Con trai: Lý Nguyên Khải PD Đồng Trí

Phân Ưu

Được tin

Bào đệ của Đại Đức Thích Hạnh Bổn

Trụ Trì chùa Viên Giác là:

Phật tử Lý Khánh Ngọc

Pháp danh Đồng Ngọc

Sinh ngày 15. 12. 1972 (Nhâm Tý)

tại Trà Vinh - Việt Nam

Đã thuận thể vô thường trả thân tứ đại cho
trần thế ngày 14. 06. 2019

(nhằm ngày 12 tháng Năm, năm Kỷ Hợi),

tại Karlsruhe - Đức Quốc

Hưởng dương 48 tuổi

Chúng tôi chân thành Chia Buồn cùng Đại Đức
Thích Hạnh Bổn, Đạo hữu quả phụ Đồng Châu
Nguyễn Thị Ngọc Linh và hiếu nam Đồng Trí Lý
Nguyên Khải cùng đại gia đình Tang Quyển, đồng
thời kính nguyện cầu Đức Phật A DI ĐÀ từ bi
phóng quang tiếp độ Hương Linh Phật tử Đồng
Ngọc vãng sanh về cõi Tịnh Độ.

Tuổi còn xanh, đã sớm lìa cõi tạm

Cõi nhân gian đành xếp lại hành trang

Về cõi Phật theo chân Ngài Địa Tạng

Chim hoan ca, thơm ngát đóa Ưu Đàm.

Thành Kính Phân Ưu

- Hòa Thượng Phương Trượng Tổ Đình Viên Giác,
Hannover, Đức Quốc
- Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác Hannover
- Hội Phật Tử và các Chi Hội Phật Tử VNTN tại
Đức
- Ban Hướng Dẫn GDPTVN và các GDPT tại Đức
- Ban Biên Tập và Kỹ Thuật Báo Viên Giác
- Ban Hộ Niệm và Ban Trai Soạn Tổ Đình Viên
Giác

Thành Kính Phân Ưu

Được tin

Cụ Ông Vicentê Nguyễn Văn Rụ

Sinh ngày 01.01.1924

Tạ thế ngày 19.05.2019

Tại Mönchengladbach

Thượng thọ 95 tuổi

Chúng tôi xin thành thật Phân Ưu cùng đại gia đình
tang quyến của ông Nguyễn Văn Rụ, Phó Chủ tịch
Liên Hội Người Việt TNCs tại Đức, Chủ tịch Hội
Người Việt TNCN Mönchengladbach. Thành kính
cầu nguyện linh hồn của Cụ Vicentê Nguyễn Văn
Rụ sớm được về cõi Vĩnh Hằng.

- Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác Hannover, Đức
- Phù Vân, Chủ Bút và Ban Kỹ Thuật Báo Viên Giác,
Đức.
- Gđ. Nguyễn Hữu Huấn, Huỳnh Thoảng, Hamburg.

Lời Cảm Tạ

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật,
Ngưỡng bạch Chư Tôn Thiên Đức Tăng Ni,
Kính thưa quý vị,

Chúng con toàn thể tang gia hiếu quyến của HL.Ưu Bà Di Thiện Phúc

Xin chân thành kính dâng lễ Tri ân và Cảm tạ:

- 1/. HT.Thượng Trí Hạ Minh, Phương Trưởng các Tự viện thuộc GHPGVNTN Na Uy.
- 2/. HT.Thượng Như Hạ Điển, Phương Trưởng các Tự viện thuộc GHPGVNTN Đức Quốc.
- 3/. HT.Thượng Minh Hạ Nghĩa, Trụ Trì Tổ Đình Giác Nguyên Quận 4 Việt Nam & Viện Chủ Thiền Viện Toàn Giác Long Thành Đồng Nai Việt Nam.
- 4/. TT.Thích Từ Trí, trụ trì Phật Huệ Tự, Đức Quốc.
- 5/. TT.Thích Trí Tài, trụ trì Linh Sơn Tự, Pháp Quốc.
- 6/. TT.Thích Hạnh Vân, trụ trì Viên Đức Tự, Đức Quốc.
- 7/. TT.Thích Giác Ân, trụ trì Quan Âm Tự, Đồng Tháp, Việt Nam.
- 8/. TT.Thích Hạnh Hòa, trụ trì Niệm Phật đường Viên Âm, Đức Quốc.
- 9/. ĐĐ.Thích Minh Thông, trụ trì Phương Quảng Tự, Đức Quốc.
- 10/. ĐĐ.Thích Giác Tại, trụ trì Phúc Lâm Tự, Hà Nam, Việt Nam.
- 11/. Tăng chúng Phật Huệ Tự, Đức Quốc:

ĐĐ.Thích Thiện Hải

ĐĐ.Thích Trung Tịnh

ĐĐ.Thích Trung Kiến

12/. Sư Bà Thích Nữ Như Tuấn. Phổ Hiền Tự, Pháp Quốc.

13/. Ni Sư Thích Nữ Diệu Hạnh, trụ trì Phật Bảo Tự, Đức Quốc.

14/. Ni Sư Thích Nữ Như Quang, trụ trì Phổ Hiền Tự, Pháp Quốc.

15/. Sư Cô Thích Nữ Tịnh Nghiệp, trụ trì Tịnh Thất Như Lai Đường, Đức Quốc.

Và Quý Thầy ở Việt Nam, cùng toàn thể các Hội Đoàn, toàn thể bà con Ông Bà, Cô Dì, Chú Bác và Anh Chị Em quyến thuộc Nội Ngoại, các gđ Thông gia, quý đạo hữu Phật tử, bạn bè thân hữu gần xa. Đã quang lâm chứng minh cầu nguyện lo cho tang lễ cũng như thăm viếng, gửi điện phân ưu, chia buồn và hỗ trợ cho tang lễ Mẹ/Bà chúng con:

HL.Ưu Bà Di Thiện Phúc

Húy Trần Hiệu Thị Vĩnh

Sinh ngày: 10.10.1935.

Quê quán tại: Châu Đốc, VN

Đại hạn: 29.06.2019 (27.05 Kỷ Hợi)

tại Mannheim, Đức Quốc.

Thượng thọ: 84 tuổi

Trong thời gian tiến hành Tang lễ, toàn thể gđ chúng con không tránh khỏi sự thiếu sót trong vấn đề nghinh tiếp, ngưỡng mong quý Ngài, Quý vị từ bi hoan hỷ bỏ qua.

Lễ tang diễn ra trang trọng, đầy đủ nghi lễ của Phật giáo đã hoàn thành viên mãn. Xin chân thành Tri ân và Tán Thán Công Đức của Chư Tôn Thiên Đức Tăng Ni và Quý vị.

Nguyện cầu Hồng Ân Tam Bảo thùy từ gia hộ Chư Tôn Thiên Đức và Quý Vị thân tâm thường an lạc, vạn sự cát tường, sở cầu như nguyện.

Tang gia đồng cảm tạ.

Thay mặt Tang quyến

Trưởng nữ

Nguyễn Thị Cẩm Vân

Pd: Trí Đài

CẢM TẠ

Tang quyến chúng con xin cảm tạ và tri ân

- Đức Cha Giuse Vũ Văn Thiên, TGM Giáo Phận Hà Nội
 - Đức Cha Emmanuel Nguyễn Hồng Sơn, GM Giáo phận Bà Rịa-Vũng Tàu
 - Cha Jos Trần Văn Thụy, Chánh xứ GX Phú Giáo, Giáo phận Thái Bình
 - Cha Đaminh Nguyễn Hoàng Dương, Chánh xứ GX Long Hương, GP Bà Rịa-Vũng Tàu
 - Cha Đaminh Nguyễn Ngọc Long, Linh hướng Giáo đoàn Đức Mẹ La Vang Liên Giáo phận Köln-Aachen
 - Cha Johannes Van der Vorst, Chánh xứ GX Heilig Geist, Mönchengladbach
 - Cha Michael Schicks, Chánh xứ St. Margareta, St. Johannes, St. Herz Jesu, St. Konrad
 - Cha Ferdinand Nguyễn Hữu Công, Chánh Xứ GX Amay, Cộng Đoàn CGVN Liège Bỉ Quốc
 - Cha TU Phaolô Phạm Văn Tuấn, Mục Vụ Borsum, CĐCGVN Bắc Đức, Hamburg
 - Cha TU Phêrô Nguyễn Quân SVD, CĐCTĐVN, LGP Münster & Osnabrück
 - Cha Franz Nguyễn Ngọc Thủy SAC, TU Cộng đồng CG Liên Giáo phận Paderborn-Essen
 - Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng Chùa Viên Giác, Hannover
 - Cha Giuse Lê Văn Thắng SVD, Dòng Ngôi Lời, Hòa Lan
 - Cha Antôn Đỗ Ngọc Hà, Chánh xứ GX Thánh Gia, Berlin
 - Giáo Đoàn Đức Mẹ La Vang, Liên Giáo phận Köln-Aachen
 - Cộng Đoàn CGVN Mönchengladbach, Krefeld, Viersen, Aachen
 - Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ trì Chùa Viên Giác
 - Cha Antôn Nguyễn Thái Tài, GP Namur, Bỉ
 - Cha TU Dominik Nguyễn Mạnh Nam SDB
 - Cha TU Giuse Huỳnh Công Hạnh SVD
 - Cha Cố Phêrô Nguyễn Trọng Quý
 - Cha TU Vinh Sơn Trần Văn Bằng
 - Cha Augustino Phạm Sơn Hà OSB, St. Ottilien
 - Cha Phêrô Nguyễn Đức Minh, Hòa Lan
 - Cha Giuse Đinh Xuân Minh, Frankfurt
 - Cha Phêrô Nguyễn Đức Thiện Đồng
 - Quý Sr. Dòng Mến Thánh Giá, Bonn
 - Quý Sr. Dòng Đaminh, Bà Rịa, VN
 - Dòng Mến Thánh Giá Lagi, Bình Thuận, VN
 - Hội Bác Ái Vinh Sơn đệ Phao-lô
 - Quý Thông gia và thân bằng quyến thuộc
 - Phong Trào Giáo Dân, Cơ sở Tổng Viết Bường
 - Hội NVTN Mönchengladbach và Vùng phụ cận
 - Hội NVTN Cao Niên, München-Bayern
 - Hội tương tế Long Hương, Âu châu, Úc châu, Mỹ châu
 - Gia đình Phật tử tại Mönchengladbach, Krefeld, Essen, Dortmund, Stuttgart, Frankfurt, Köln, Bonn, Aachen, Neuss, Düsseldorf,
- đã hiệp dâng Thánh Lễ, cầu nguyện, điện thoại chia buồn, gửi thiệp phân ưu và tiễn đưa Linh cữu chồng, cha, ông của chúng con:

Cụ Ông Vincentê Nguyễn Văn Rụ
Sinh ngày 01.01.1924
Tạ thế ngày 19.05.2019

đến nơi an nghỉ cuối cùng. Nguyên xin Thiên Chúa đổ tràn đầy Hồng ân trên Quý Vị. Trong lúc tang gia bối rối không tránh khỏi những thiếu sót. Kính xin Quý Vị niệm tình tha thứ.

Tang gia đồng kính bái và thành kính tri ân.

- Bà quả phụ Nguyễn Văn Rụ,
- Trưởng nam Nguyễn Văn Rị
cùng các con, cháu, chắt.

HỘP THƯ VIÊN GIÁC

Trong thời gian qua VIÊN GIÁC đã nhận được những thư từ, tin tức, tài liệu, bài vở, kinh sách, báo chí của các Tổ Chức, Hội Đoàn, Tôn Giáo và các Văn Thi Hữu khắp các nơi gửi đến.

• THƯ TÍN

- **Đức:** HT Thích Như Điển, Tích Cốc Ngô Văn Phát, Phù Vân, Tùy Anh, Trương Ngọc Huệ, Đỗ Trường, Quảng Lộc Nguyễn Gia Phước, Hoàng Quân, Lê Ngọc Châu, Phương Quỳnh, Nguyễn Hữu Huấn, Nguyễn Đạo Văn Công Tuấn, Trần Đan Hà, Trần Thị Hương Cau, Đại Nguyên, Trần Phong Lưu.

- **Hòa Lan:** Nguyễn Trí Hồ Thanh Trước.

- **Pháp:** An Tiêm Mai Lý Cang.

- **Thụy Sĩ:** Trần Thị Nhật Hưng.

- **Úc Đại Lợi:** HT Thích Bảo Lạc, TS Lâm Như Tạng, Quảng Trực.

- **Việt Nam:** TT Thích Nguyên Hiền, Trương Văn Dân, Châu Yến Loan.

- **Ý Đại Lợi:** Huỳnh Ngọc Nga.

• THƯ & SÁCH BÁO

- **Đức:** Buddhistisch Monatsblätter Nr.2/19 65 Jahrgang. Development and Cooperation Vol. 46 5-6/2019. Entwicklung und Zusammenarbeit Jg 60 5-6/2019. Buddhismus Aktuell 3/2019.

- **Pháp:** Bản Tin Khánh Anh số 120.

- **Thụy Sĩ:** Mục Vụ số 376.

- **Tân Tây Lan:** Đặc San Hiện Thực số 47/2019.

- **Việt Nam:** Lục Tổ Huệ Năng (giảng giải) Hòa Thượng Thích Như Phẩm.

PHƯƠNG DANH CÚNG DƯỜNG (Tính đến ngày 30.06.2019)

Trong thời gian gần đây, Chùa Viên Giác có nhận được tiền của quý Đạo Hữu gửi bằng cách chuyển qua Ngân Hàng hay bằng Bưu Phiếu, nhưng không ghi rõ mục đích. Thí dụ như Cúng Dường, Tu Bồ Chùa, Ấn Tống Kinh, Pháp Bảo hoặc trả tiền bánh trái v.v...

Ngoài ra có Đạo Hữu nhờ người khác đứng tên chuyển tiền nhưng không rõ chuyển tiền giùm cho ai để Cúng Dường hoặc thanh toán vấn đề gì. Do đó khi nhận được tiền, Chùa không thể nào ghi vào sổ sách được.

Để tránh những trở ngại nêu trên, kính xin quý Đạo Hữu khi chuyển tiền hoặc gửi tiền về Chùa nhớ ghi rõ Họ & Tên, địa chỉ đầy đủ và mục đích để Chùa tiện ghi vào sổ sách.

Ngoài ra khi quý vị xem Phương Danh Cúng Dường xin đọc phần trên cùng là tính đến ngày?... tháng?... để biết rằng tiền đã chuyển đi ngày nào và tại sao chưa có tên trong danh sách.

Chùa có sổ Konto mới và Tu Viện Viên Đức cũng đã có sổ Konto (xin xem phía sau). Kính xin quý vị thông cảm cho.

Thành thật cảm ơn quý Đạo Hữu.

Danh sách PDCD của quý Đạo Hữu & Phật Tử, chúng tôi xin phép chỉ đánh máy một lần chữ **ĐH** (Đạo Hữu) ở bên trên.

• TAM BẢO

Ấn Bách Trần Thanh Tùng & Thiện Tánh Trần Thị Thu Thảo 20€. Ấn danh 200€ cầu an cho Minh Đức Huỳnh Văn Thương & Diệu Quang Lục Huệ Linh - cầu siêu cho Diệu Liên Hồng Thị Hóa & Diệp Đồng Ngươn. Ban Biên Tập Báo VG & 9 cây bút nữ 55€. Biện Thị Mai 1000€. Bocksrichter 20€. Cao Bích Ngân 10€. Cao Hữu Đức 20€. Chi Đồng Yên (phát hành trái cây) 65€. Chi Hội PTVN Hannover 37€. Chi Hội PTVN Hannover (Trai phạn) 696€. Cô Hạnh Ân 20€. Cô Lệ Hiếu 50€. Dang Thang Doi 55€. Đặng Thanh Sang 20€. Đặng Thành Toàn 20€. Đặng Thị Thủy Nga Hương Pd Cát Tường 50€. Đặng Thị Tuyết 10€. Đặng Thị Tuyết Nga 20€. Diễm Qui 50€. Diệu Âm Vũ Thị Nga & Quảng Tiến Lê Minh Tuấn 50€. Diệu An Huỳnh Thị Phận & con, cháu 30€. Diệu Nghiêm Nguyễn Thanh Trang 10€. Diệu Nhã 10€. Diệu Phương Huỳnh Ngọc Châu 300€. Diệu Thành 20€. Diệu Thanh Mai Thị Thúy 100€. Diệu Ngọc & Diệu Cúc 20€. Đỗ Linh Kha 10€. Đoàn Thị Diễm Hương 10€. Đồng Bạch 30€. Đồng Bạch Nguyễn Thị Liên 20€. Đồng Châu & Đồng Trí 150€ HH cho Lý Khánh Ngọc. Đồng Chi 30€. Đồng Huệ Huỳnh Thị Đại 50€. Đồng Liên Hoàng Minh Đức 40€. Đồng Vũ Nguyễn Hồng Diệp 30€. Dr. Joachim Dienemann 600€. Đức Học Lâm Đức Trinh 40€. Đức Hỷ & Thiện Ngọc 30€. Đức Nhân Nguyễn Ích Hiền (Duisburg) 100€ HHHH Bà Nguyễn Thị Thêm. Dương Thị Mộng Mai 20€. Fam. Lôi & Lai 30€. Francisco-Gotama Struzynski 50€. Frau Sabine Ehrenstein 100€. Gđ. Bắc Diệu Nhan & Thiện Hoàng 50€. Gđ. Ban & Hải 185€. Gđ. Diệu Hòa Trần Thị Hiền, Diệu Nghiêm Trần Thị Thúy Hạnh & Thiện Đức Trần Thị Kim Phúc 30€ HHHH cứu huyền thất tổ, ông bà cha mẹ quá vãng. Gđ. Diệu Mỹ, Quảng Phúc, Quảng Minh & Quảng Hiến 100€. Gđ. Diệu Ngọc 4€. Gđ. Diệu Phương 100€ HHHH mẹ Hồng Thị Hóa Pd Diệu Liên (07.04.1943-31.01.2019). Gđ. Dương Khảo Quang 300€ HHHH Jessie Yueshya Dương. Gđ. Dương Thanh Sang 20€. Gđ. Dương, Minh-Tâm, Hang-Nadine & Bảo-Trần Michelle 50€. Gđ. Hạnh 50€. Gđ. HL Cao Trọng 10€. Gđ. Lâm Đạo Dũng 50€. G đ. Lê Thị Dân, Phan Ngọc Lâm, Phan Lâm Phương, Phan Lâm Phong, Lê Lâm Phi & Nguyễn Thị Nữ 100€. Gđ. Mario Wittkowski, Susanne Wittkowski & Thu Hiền Wittkowski 20€. Gđ. Minh Tín 40€. Gđ. Nguyễn Thị Xuyên, Nguyễn Thị Anh, Trần Thế Ba, Trần Thế Bảo, Trần Thị Trà My & Trương Thị Lự 50€. Gđ. Nhuận Lành 50€. Gđ. Thi & Đạt 250€ HHHH Đỗ Thị Đẹp Pd Giác Hạnh. Gđ. Thị Chánh Trương Tấn Lộc 20€. Gđ. Thiện Hội Đặng Ngọc Hải 180€. Gđ. Trâm 50€. Hà Ngọc Kim 50€ HHHH Đinh Thị Hội Pd Diệu Hạnh. HH cho HL Lưu Ngọc Lan Pd Hằng Ứng 100€. Hồ Chấn Phát 50€. Hương Beck 5€. Huỳnh Ngọc Hà 115€. Kim Loan Blumenthal 50€. Krongsap & Marfel Kuhat 10€ (Điện & nước). La Tuyết Mai 30€. Lê Hoàng Kim 10€. Lê Thị Thu Hiền & Trần Thị Bạch Tuyết 40€. Lee Lucy Nhan Khanh 20€. Liễu Minh Đại 20€. Lim Jennifer & Lim Janet 20€. Lôi Cai Ca Wing 5€. Lôi Tiên Dung 10€. Luoi Huynh 200€. Lưu Hoàng Sang 20€. Lý Sùng, Nguyễn Minh Ngô Thị Tâm & Thọ Thảo Trần Ngô Bảo Trần 17€. Mã Lệ

Trần Thị Hồng Thanh Pd Viên Tĩnh 100€. Nguyễn Thị Hằng, Nguyễn Tấn Hiếu & Nguyễn Jens Hiếu Nghĩa 20€. (Friedrichhafen): Lê Thị Vy 100€. Vũ Văn Hùng & Nguyễn Thị Hương Huyền 50€. Nguyễn Đức Thịnh & Phạm Thu Hương 50€. Nguyễn Thu Hương 10€. Lâm Ngọc Thu (Trần Ngọc Dung) 100€. Huỳnh Thị Đại 50€. Gđ. Sơn & Tâm 50€. Châu Văn No 50€. Ho Hue Cam 50€. Nguyễn Trọng Luật & Phạm Mỹ Hạnh 50€. Đồng Quy 50€. Đồng Nguyễn Huỳnh Vĩnh Phát 50€ HHHL Trần Văn Út Pd Đồng Thiện. Lê Tấn Đạt & Lê Xuân Đức 40€. Cao Kim Ngát 30€. Nguyễn Thị Bích Thủy & Nguyễn Quốc Huy 30€. Lim Kha Hen & Trần Thị Hồng 30€. Huệ Thường 30€. Gđ. Trương Thị Mỹ Dung 20€. Liêu Minh Đại 20€. Diệu Đức Nguyễn Thị Minh Phương 20€. Phan Kim, Phan Kim Thúy, Phan Thảo Vi & Phan Trần Kính Khanh 20€. Evelyn Minh 20€. Vũ Thu Hiền & Vũ Ngọc Hân 20€. Trần Thị Hồng Sâm 20€. Pt. Diệu Như 20€. Fam. Nguyễn Hữu Tín 20€. Triệu Tăng 20€. Huy 20€. Trịnh Gia Hân 20€. Fam. Giang 20€. Frerichs Thị Thanh Hà 20€. Đồng Phúc & Đồng Hậu 20€. Huệ Bửu Hồ Thị Lô & Alfons Wagner 20€. Triệu Thanh Sơn 20€. Đồng Thiện Trần Văn Uy 20€. Nguyễn Văn Bình & Bùi Thị Chiến 20€. Tâm Huệ 40€. Diệu Hạnh Dương Kim An 20€. Gđ. Trương Văn Tân 20€. Leo Trương & Yvy Trương 20€. Gđ. Đàm Trần 10€. Gđ. Vũ Văn Hưng 10€. Hà Ngô 10€. Đào Văn Tôn 10€. Trương Thị Thành 10€. Thiện Vãng Trần Văn Lai 10€. Diệu Thanh Diên Hương Giang 10€. Gđ. Dieter Maier, Daniel Minh Maier & Gđ. Lâm Kim Khánh 10€. Lê Ngọc Anh Tuấn 5€. Mariana Szivahova & Nguyễn Trí Thăng 5€. Gia Hân 5€. Tiền Hót Tóc 290€. Gđ. Trân 300€. Một Phật Tử ở Neu-Ulm 250€. Fam. Vũ Trọng Ngọc 100€. Đồng Huệ Huỳnh Thị Đại 50€. Lê Đình Hoàng 30€. Gđ. Mạch Khung 30€ HH công đức cho Cụ Bà Lâm Thị Tươi Pd Diệu Hy. Lô Thị Phương, Lại Trung Việt, Đồng Nhã & Đồng Tín 30€. Andreas Link & Hồ-Trần Kim Phụng Pd Đồng Liên 30€. Pt. Bernd 20€. Gđ. Tâm Sơn 20€. Thiện An & Thiện Tánh 20€. Nguyễn Thị Kim Hương 20€. Châu Linh 20€. Mai Thị Ngọc 10€. Thu Hằng, Kim & Lê Hiền 10€. Chung 10€. Lại Kiều Anh 5€. Lại Kỳ Phong 5€. Khóa Huân Tu Tĩnh Độ 134€. Thùy Nga (Böblingen) 50€. Huy Hoàng (Chemnitz) 50€. (Schweiz):

Fam. Tong 50€. Đinh Văn Minh & Trần Thị Hương 50€. Quách Mến & Yến 50€. Ngô Thị Thanh Nga 50€. Fam. Franz Stark 60€. Nguyễn Sơn & Nhữ Thị Chiến 86€. Dương Thị Thanh Thủy 43€. Đức Trí & Diệu Như 43€. Fam. Suwanpanachou Schwager 17€. Thang Minh (Obersdorf) 50€. Trần Thị Hồng Vân & Hoàng Sỹ Hùng (Blaustein) 50€. (Neu-Ulm): Linh & Tuấn & Kim Long 50€. Huy Thủy 50€. (Wangen): Nguyễn Thị Hoa 50€. Trang Vy Trần 20€. Đào Thị Minh Huệ (Ebingen) 50€. T.T.I (Stuttgart) 50€. Gđ. Hải Lý (Weingarten) 50€. Nguyễn Thế Anh (Sonthofen) 40€. (Österreich): Ngô Văn Chia & Hồ Thị Thu Hồng 30€. Tuấn & Chi 20€. Hoa 20€. Gđ. Thiện Tín Hồ Tân Tiến & Thiện Hòa (Albstadt Ebingen) 30€. Phạm Cang & Hà Thị Minh (Süßen) 30€. Hoàng Sang Lưu (Biberach) 20€. (Lindenberg): Trương Bích Thủy 40€. Trần Tú Nguyệt 10€. Vũ Văn Hồng (Göppingen) 20€. (Ulm): Trần Thị Hải Chinh 20€. Đặng Thị Hải Vân 20€. Tường Như Nguyễn Thị Phần 15€. Berisha Valalet 10€. Lê Minh Hoàng (Lucky) Pd Quảng Minh 30€. (Esslingen) Nguyễn Thị Thu Hà 20€. Nguyễn Thu Hương 20€. Trần Văn Hưng (Bad Württemberg) 20€. (Lindau): Nguyễn Thị Hồng 20€. Đồng Thiện 20€. (Filderstadt): Trương Văn Tự 20€. Thơ 20€. (Reutlingen): Tâm Thiện Phước 20€. Johannes Keller 10€. Hồ Thị Hạnh (Uhingen) 20€. Lâm Bung Hoàng (Kempten) 20€. (Ravensburg): Tra, Ai-Trang 20€. Trần Thị Mai Lan 10€. Dương Mỹ Linh 10€. Bùi Xuân Tha (Bietigheim Bissingen) 20€. (Luxembourg): Nguyễn Thị Ngọc Huệ 20€. Lê Thu Hoàng 10€. Vũ Thị Bày (Sum Perk) 10€. Gđ. Trần Kim Hùng (Essen) 10€. Gđ. Thiện Lạc & Thiện Hiếu (Nürnberg) 100€. (Immenstadt): Lê Thị Thủy 50€. Trần Thanh Hà 50€. Thúy Nga Weindold (Stuttgart-Böblingen) 50€. (München): Gđ. Nguyễn Ngọc Cường 40€. Fr. Kick Berta, Müller Helene, Filosmann Agnes & Weigert Bigitte 21€. Đồng Ngọc Đào Thủy Uyên 150€ (định kỳ).

*
* *

Khi chuyển tịnh tài cúng Chùa, xin quý vị vui lòng ghi vào nơi (Verwendungszweck = mục đích cho việc gì) để văn phòng dễ làm việc. Quý vị ở xa ngoài nước Đức cũng có thể gửi tiền mặt hoặc Check trong thư, có thể gửi thường hoặc bảo đảm về chùa. Xin thành thật cảm ơn quý vị.

Tất cả mọi sự Cúng Dường định kỳ hoặc những lễ lạc khác cho Chùa, quý vị đều có thể lấy Giấy Khai Thuế lại (bằng tiếng Đức) để cuối năm quý vị có thể khai khấu trừ thuế với Chính Phủ. Quý vị nào cần, xin liên lạc về Chùa qua Đh. Thiện Đạo bằng Email: buero@viengiac.de, bằng thư hoặc bằng điện thoại, cho đến cuối tháng 4 mỗi năm; chúng tôi sẽ gửi giấy đến quý vị.

Quý vị chuyển tịnh tài về Chùa, xin chuyển vào Konto mới như sau:

Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche
Abteilung i.d
Sparkasse Hannover
Konto Nr. 910 403 066
BIC: SPKHDE2HXXX
IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

Ngoài ra Tu Viện Viên Đức ở Ravensburg có số Konto như sau:

Kloster Vien Duc
BIC: SOLADES1RVB
IBAN: DE53 6505 0110 0111 3020 68
Kreissparkasse Ravensburg

Ngôi Chùa thành tựu và phát triển được là nhờ vào sự hỗ trợ từ vật lực cũng như tinh thần của quý Đạo Hữu và Phật Tử xa gần. Vì thế chúng tôi xin kêu gọi quý vị hoan hỷ đóng góp phần mình vào việc chung trên để ước nguyện của chúng ta thành tựu viên mãn.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát

Ngày..... tháng năm 20

Phiếu ủng hộ báo Viên Giác

Số hiệu độc giả (SH)

Họ và tên :

Địa chỉ :

Tel./Email :

Số tiền :

Giấy chứng nhận khai thuế : Có Không

Độc giả mới Độc giả cũ

Nếu thay đổi địa chỉ nhận báo, xin ghi rõ địa chỉ cũ dưới đây :

.....
.....
.....

Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche Abteilung i.d
Sparkasse Hannover
Konto Nr. 910 403 066
BIC: SPKHDE2HXXX
IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

VIÊN GIÁC

TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO
VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỶ NẠN
TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC

*Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnam-
Flüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland*

CHỦ TRƯỞNG (HERAUSGEBER)

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e. V.
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover - Deutschland

SÁNG LẬP CHỦ NHIỆM

Hòa Thượng Thích Như Điển

CHỦ BÚT

Phù Vân Nguyễn Hòa

QUẢN LÝ TÒA SOẠN

Thị Tâm Ngô Văn Phát

BAN BIÊN TẬP & CỘNG SỰ VIÊN

HT. Thích Như Điển - Trần Đan Hà - Từ Hùng Trần Phong Lưu - Thị Tâm Ngô Văn Phát - Phù Vân - Dr. Trương Ngọc Thanh - Lê Ngọc Châu - Quảng Trục Trần Việt Dung - Hoang Phong - Nguyễn Đạo Văn Công Tuấn - Đại Nguyên - Đỗ Trường - Lương Nguyên Hiền - Nguyễn Trí Hồ Thanh Trước.

Tùy Anh (Đức) - An Tiêm Mai Lý Cang (Pháp) - Trần Thị Hương Cau (Đức) - Tích Cốc - Trần Thị Nhật Hưng (Thụy Sĩ) - Vi Vi Võ Hùng Kiệt (Mỹ) - CAT Đơn Sa (Mỹ) - Tuệ Nga (Hoa Kỳ) - Nguyễn Hạnh HTD (Đức) - Hoa Lan (Đức) - TS. Lâm Như Tạng (Úc) - Nguyễn Thùy (Pháp) - Trần Thế Thi (Đức) - Nguyễn Quý Đại (Đức) - Huỳnh Ngọc Nga (Ý) - Thị Thi Hồng Ngọc (Đức) - Phương Quỳnh (Đức) - Song Thư (Thụy Sĩ) - Cư sĩ Liễu Pháp (Hoa Kỳ) - Dr. Tôn Thất Hứa (Đức) - Dr. Văn Công Trâm - Dr. Thái Công Tụng (Canada) - Phan Ngọc - Phạm Hồng Sáu - Quỳnh Hoa.

KỸ THUẬT AN LOẠT (Layout)

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức

CÙNG SỰ CỘNG TÁC CỦA (Mitwirkung von)

Hội Phật Tử VNTN tại Cộng Hòa Liên Bang Đức
Vereinigung der Buddhistische-Vietnamflüchtlinge i. d. BRD

TÒA SOẠN

Trung Tâm VHXHPGVNTN tại CHLB Đức
Vietnamesisch-Buddhistisches Sozio-Kulturzentrum i. d. BRD
c/o Chùa Viên Giác

Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover

Tel. 0511 - 87 96 30 - Fax : 0511 - 87 90 963

Homepage: <https://www.viengiac.de>

E-mail : info@viengiac.de

E-mail : baoviengiac@viengiac.de

E-mail : vongatuong@yahoo.de

VIEN GIAC erscheint 6 mal jährlich

- Viên Giác phát hành mỗi 2 tháng vào những tháng chẵn. Nhằm mục đích phục vụ lợi ích cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Đức Quốc trên mọi mặt.
- Viên Giác bảo tồn và phát huy truyền thống Văn Hóa Phật Giáo và Dân Tộc Việt bên cạnh những sinh hoạt Tôn Giáo, Xã Hội hoàn toàn không có tính cách thương mại, tuy nhiên mọi ủng hộ qua hình thức cúng dường. Viên Giác xin chân thành cảm tạ.
- Ủng hộ hiện kim cho Viên Giác. Quý vị sẽ nhận được biên nhận theo sự yêu cầu để làm đơn xin quân bình thuế lương bổng hoặc lợi tức hằng năm.
- Những tư tưởng của tác giả được đăng và trích đăng trên báo Viên Giác không nhất thiết là lập trường của tờ báo và Ban Biên Tập. Tác giả chịu hoàn toàn trách nhiệm về nội dung bài viết của mình.

Ủng hộ tịnh tài xin gửi qua đường mục:

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche
Abteilung i.d.

Sparkasse Hannover

Konto Nr. 910 4030 66

BIC: SPKHDE2HXXX.

IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

Mục Lục

Trang

• Thư Tòa Soạn	1
• Tôn Giáo	3
- Giác mơ trở thành sự thật (Thích Bảo Lạc)	6
- Đức chúng như hải (HT Thích Như Điển)	10
- Kinh Hoa Sen Diệu Pháp (TS Lâm Như Tạng)	17
- Lá bài Phật giáo tại Trung Quốc (Hoang Phong)	19
- Mùa Vu Lan luận bàn về ... (Nguyễn Trí Hồ Thanh Trước)	
• Văn học Nghệ thuật - Chủ đề	23
- Thư của mẹ viết cho con (An Tiêm Mai Lý Cang)	27
- Khó đi mẹ dắt con đi (Trương Văn Dân)	29
- Người đàn bà trong đêm (Đỗ Trường)	33
- Mẹ cha đem về (Hoàng Quân)	38
- Gia Đình Phật Tử Thiện Trí tại Thụy Sĩ... (Trần Thị Nhật Hưng)	41
- Nhiếp ảnh gia Nguyễn Mạnh Đan (Nguyễn Hữu Huân)	46
- 40 năm xuất bản báo Viên Giác (Phù Vân)	49
- Lễ kỷ niệm 40 năm báo Viên Giác (Lê Ngọc Châu)	51
- Cảm cái lạnh Đông Kinh (Trương Ngọc Huệ phổ nhạc theo ...)	
• Giới Thiệu Sách Mới xuất bản:	52
- Giới thiệu Sách Mới tại Viên Giác (Nguyễn Đạo VCT)	
• Chính trị:	56
- Dân Hong Kong biểu tình chống dẫn độ (Tích Cốc Ngô Văn Phát)	
• Tin Phật Sự (Phù Vân phụ trách)	59
- Lễ Phật Đản cho Thanh Thiếu niên (Phương Quỳnh-Diệu Thiện)	63
• Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng (Đại Nguyên)	65
- Tìm thân nhân - Tìm bạn xưa - Cáo phó & Cảm tạ	69
• Tin Nước Đức (Lê Ngọc Châu phụ trách)	70
- Bầu Chủ tịch Ủy Ban EU, bà Ursula von der Leyen đặc cử	74
• Tin Việt Nam (Quảng Trục phụ trách)	76
• Tin Thế Giới (Quảng Trục phụ trách)	80
• Phân Ưu- Cáo Phó - Cảm Tạ - Tri Ân	84
- Trang 84, 85, 86, 87, 88.	
• Hộp Thư Viên Giác – Phương Danh Cúng Dường	89
• Thơ:	
16. Kho tàng yêu thương (Tuệ Nga Diệu Minh). 28. Kinh nguyện siêu sinh (Tùy Anh). 32. Tình Má (Quảng Lộc Nguyễn Gia Phước). 37. Một niềm hoài vọng với quê hương (Thích Nguyên Hiền). 48. Khánh Tuế Đạo Thọ HT. Thích Như Điển (Thích Minh Nghĩa). 58. Nỗi lòng dâng Mẹ Việt Nam (Võ Đại Tôn)	
• Hình bìa:	
- Hai bà cháu (Tranh của Họa sĩ ViVi Võ Hùng Kiệt/Hoa Kỳ).	

• **Cáo lỗi:** Vì số trang báo có giới hạn nên bài viết của Quý Văn Thi Hữu gửi đến, cũng như Phương Danh Cúng Dường không thể đăng hết trong kỳ này. Chúng tôi sẽ lần lượt đăng trong các số báo tới. Xin thành thật cáo lỗi cùng Quý Phật Tử và Độc Giả.

• **Báo Viên Giác**